

Pravi
Marijni služabnik

molitevne in podučne

BUKVE

zlasti v prid

keršanski mladosti.

Spisal

Jožef Kerčon,

duhoven Ljubljanske škofije.

Z dovoljenjem visokočastitljivega Ljubljanskega škofjstva.

V Ljubljani, 1868.

V zalogi in na prodaj pri H. Ničman-u.

Pravi

Marijini slunčani

medicinski pripravki

BRAT

1900

Karlovski inštitut

letak

članki

IN=030006569

Pervi razdelek.

Navadne molitve.

Jutranje molitve.

A. Za navadne dnove.

Zbudivši se, reci:

 imenu Boga Očeta in Sina in svetega Duha. Amen. O Bog, moj Bog! s svitom vred čujem k tebi. Češena bodi sveta Trojica zdaj in na vekomej! Amen.

(Ko pride čas vstati, ali ko te pokličejo, da vstaneš, hitro vstani iz postelje ter reci:)

Glej tukej sim, ker si me poklical, o Gospod! kaj hočeš, da naj storim? Moje sercé je perpravljeno, o Bog! perpravljeno je moje sercé za vse, kar tebi dopade.

(Med tem, ko se oblačiš, misli na pričujočnost Božjo in svojega angelja varha ter moli:)

Oblecimo orožje svetlobe; kakor po dnevu pošteno hodimo. Obleci me, Gospod! z oblačili zveličanja, in ogerni me z obleko nedolžnosti. — Češena Marija, Mati milosti, Mati usmiljenja, varuj me sovražnika, in ob smertni uri sprejmi me! — O angelj Božji, ki varh si moj, mene tebi izročeneega po zgornji (nebeški) milosti dans razsvetluj, varuj, vodi in vladaj. Amen.

(Med umivanjem zamoreš reci:)

Operi me čedalje bolj od moje krivice; in očisti me od moje pregrehe.

(Oblečen in umit poklekni pred podobo križanega Jezusa ali Marije Device, ter opravi zjutranje molitve, ki tukaj nasledvajo:)

Počeseenje.

O neskončni, večni Bog! verujem, da si tukej pričujoč. Molim te z vso ponižnostjo, hvalim in ljubim te iz vsega serca, ker si vse časti, hvale in ljubezni vreden.

Zahvala in sklep.

Zahvalim te, o moj predobrotljivi Bog iz dna svojega serca za vse gnade, ktere si mi do zdaj dodelil skoz vse moje življenje, posebno zato, da si me to noč tako očetovsko varoval, in si mi dal, ta dan zopet doživeti. Da si ti pa zato zahvaljujem, ga hočem le v tvojo službo, v spolnovanje tvoje presvete volje obračati; hočem si prizadevati, da bom samega sebe zatajeval, križ, ki ga mi boš naložil, voljno nosil, in Jezusa Kristusa v krotkosti, ponižnosti in gorečnosti za tvojo čast, v ljubezni in čistosti posnemal. Posebno se hočem na vso moč truditi, da tega le greha . . . , v kterega sim per vsih svojih sklepov do zdaj tolikrat padel, dans ne storim. Daj, o Bog! da, kar s teboj začnem, sveto in tebi dopadljivo končam.

Dober namen.

O predobrotljivi Bog! karkoli bom

dans delal, terpel ali hudega opustil, hočem vse storiti tebi v čast in iz ljubezni do tebe. In da ti bo vse moje djanje, nehanje in terpljenje toliko bolj dopadlo, ti darujem vse stopinje in pote, vse zdihljeje in solzé, vse bolečine in terpljenje tvojega edिनorojenega Sina na zemlji, vse dobre dela, zatajevanja in terpljenje vsih tvojih svetnikov. Ž njimi sklenem vsako molitev, ki jo bom dans opravil, vse dela, ki jih bom dans storil, vse terpljenje in vse težave, ki me dans čakajo, ter jih želim z ravno tistim namenom sprejeti in preterpeti, s kakoršnim sta jih Jezus in Marija terpela. Želim dalje vdeležiti se vsih sv. maš in obhajil, ki se bodo dans opravljale; vsacega blagoslova, ki ga bo cerkev delila; vsih dobrih del, ki bodo dans na vsem svetu storjene, vsih odpustkov, ki se dans delé. In ta namen želim tolikrat ponoviti, kolikorkrat bom

dans dihnil, ali kolikorkrat bo dans moje sercé udarilo.

Prošnja za Božjo pomoč.

To je moj sklep; pa ti, o moj Bog! poznaš mojo slabost. Brez tvoje gnade nič ne premorem. Dodeli mi jo, o Gospod! po velikosti mojih potreb, in pomagaj mi, da vse opustim, kar ti prepoveš; da vse dobro storim, kar ti od mene hočeš; da vse križe voljno nosim, ktere mi boš ti naložil, in da vse skušnjave srečno premagam.

Molitev k Materi Božji, k angelju varhu in k svojemu patronu.

O prečista Devica, Božja Porodnica, moja Mati in Pomočnica! pod tvojo pomoč pribežim in se prepustim z otročjim zaupanjem tvojemu maternemu sercu. Bodi, o dobrotljiva Mati, moje pribežališe v mojih potrebah, moja tolažba v mojem terpljenji in moja Besédnica pri svojem Božjem Sinu zdaj

in vse dni mojega življenja, posebno ob uri moje smerti.

Angelj nebeški, moj zvesti in dobrotljivi varh! ker me je milost Božja tebi izročila, o razsvetluj me, brani me, vodi me, varuj me!

O veliki svetnik Božji, sv. I., kterega imé nevreden nosim, prosi zame, da bom tebi enako Bogu na zemlji služil in ga s teboj vred kdaj večno v nebesih častil. Amen.

Prošnja za žive in mertve.

Moj Bog in Zveličar! daj svojo gnado tudi vsim tistim, ktere si s svojo presveto kervjo odrešil. Dodeli bolnim poterpežljivost in polajšanje, potrebnim in zapušeni tolažbo in pomoč, ubogim vsakdanji kruh za dušo in telo; razsvetli nevedne, spreoberni grešnike; krepčaj dobre, reši tiste, ki so v nevarnosti, posebno daj vse dobro mojim ljubim staršem, bratom in sestram, mojim prijatlom in sovražnikom, in

vsim tistim, za ktere sim posebno moliti dolžan; varuj svojo sveto kato-liško cerkev; daj dušam v vicah večni mir in pokoj! in večna luč naj jim sveti! Amen.

Angeljevo češenje.

1. Angelj Gospodov je oznanil Marii, in je spočela od sv. Duha. Češena si Marija! i. t. d.

2. Glej, dekla sim Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Češena si Marija! i. t. d.

3. In Beseda je meso postala, in je med nami prebivala. Češena si Marija! i. t. d.

Na koncu angeljevega češenja:

V. Prosi za nas sveta Božja Po-rodница.

O. Da bomo vredni obljub Kri-stusovih.

Molimo. Svojo milost, prosimo, Gospod! v naše serca vlij, da, ko smo po angeljevem oznanjenji včlovečenje

Kristusa, tvojega Sina, spoznali, po njega terpljenji in križi častitljivo vstajenje dosežemo. Po ravno tem Kristusu, Gospodu našem. Amen. Oče naš itd. Češena si Marija i. t. d.

Na koncu angeljevega češenja se moli še ta molitev:

O Gospa moja! o Mati moja! tebi se vsega darujem, in da se poterdim tebi vdanega, ti dans posvetim svoje oči, svoje ušesa, svoje usta, svoje serce, in popolnoma vsega samega sebe. Ker sim tedaj tvoj, o dobra Mati! varuj me, brani me, kakor svojo lastno reč in posestvo. Amen.

Pri vsaki skušnjavi pa zdihni:

O Gospa moja! o Mati moja! varuj me, brani me, kakor svojo lastno reč in posestvo.

Jezus, Marija in Jožef! vam darujem svoje sercé in svojo dušo.

Jezus, Marija in Jožef! stojte mi na strani ob moji zadnji uri.

Jezus, Marija in Jožef! z vami želim v miru živeti in umreti.

Vsakikrat 300 dni odpustkov, kolikokrat se pobožno to moli. Če si v Marijni družbi moli še 3 očenaše in češenasimarije, vero in češena bodi Kraljica.

B. Jutranje molitve dan sv. obhajila.

O veliki, neskončno veliki in ljubeznjivi Bog! k tebi povzdignem globoko ginjen svojega duha in svoje roké. Oh, odprí moje ustnice, in položi mi besede na jezik, da bom po otročje hvalil tvojo očetovsko dobroto in tvojo ljubezen, ktera me je do zdaj in posebno to noč varovala pred vso nesrečo, in mi življenje ohranila ta dan, po katerem sim tako dolgo z gorečimi željami hrepenel. O Bog, moj narveči dobrotnik! tebi se zahvaljujem za vse, karkoli sim in kar imam, tebi se zahvaljujem za nepreštete gnade: tvoji očetovski milosti se posebno za-

hvaljujem, da sim ta dan doživel, ko me hočeš z neskončno dragim mesom in kervjo svojega edinorojenega Sina poživiti. Od kod hočem tedaj besede jemati, da bi ti svojo priserčno hvaležnost spodobno razodeval? Toda ti ne potrebuješ toliko besedi, ampak veliko več sercé, ki hvaležnost občuti; in da v mojih persih nar bolj čista, nar bolj priserčna hvaležnost dans kraljuje, to spoznaš ti, o Gospod, moj Bog in moj Oče! ki človeške serca preiskuješ, bolj kakor z besedami izreči premorem.

O sveti in resnični Bog! vse terdno verujem, kar si ti razodel. — O neskončno mogočni, dobrotljivi in zvesti Bog! vse po otročje upam, kar si ti obljubil. — O vse častí, hvale in ljubezni vredni Bog! ljubim te čez vse, in želim te zavoljo tebe samega ljubiti iz vsega serca, iz vse duše in iz vse svoje moči. — O vsegavedni in pravični Bog! bojim se te in tvoje

ojstre pravice. — O neskončno modri Bog! tvoji presveti volji se popolnoma podveržem. — O neskončno dobrotljivi Bog! prosim te posebno dans za vse, kar je za moje zveličanje dobro in potrebno.

O močni in sveti Bog! tebi izročim dans posebno svojo dušo in telo. Varuj me vsega hudega, varuj mojo dušo vsacega tudi nar manjšega greha. — O edini Gospod mojega življenja in moje smerti! vodi me s svojo očetovsko rokó od zdaj naprej do moje smerti; bodi moja tolažba in moja pomoč zdaj v življenji, moje veselje in moj počitek vso večnost. — Iz ljubezni do tebe, o Bog! obžaljujem še enkrat vse grehe svojega življenja; ne dopusti, da bi te še kdaj s katerim grehom, posebno s tim . . . . razžalil. Moj terden sklep je, nikoli več pred tvojim obličjem prostovoljno grešiti; posebno mi dodeli dans gnado, da pre-

sveto rešnje Telo vredno prejmem, da mi bo živež za večno življenje.

Tvoj osrečeni otrok sim dans, o moj Bog in moj Oče! pa tudi tvoj osrečeni otrok sim dans, o moj Jezus! ti hočeš dans priti v moje sercé stanovati z dušo in s telesom, po Božji in človeški natori. K meni hočeš priti, ti, Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga! — Kdo mi da to skrivnost tvoje ljubezni prav spoznati? Vender ti tirjaš od mene le ponižno in živo vero. O kako rad ti pernesem ta dar žive vere, ker vem, da ti imaš besede večnega življenja. — Moje resnobno prizadevanje bodi, da tvoje prelepe zglede na tanko posnemam. Tvoje veselje na zemlji je bilo, voljo nebeškega Očeta v vsem na tanko spolnovati. O vidni zgled vsih lepih čednost! daj, da te dans posebno zvesto posnemam v molitvi — v tihi in priserčni molitvi — v spolnovanji tvojih Božjih zapoved

in nauk — v vaji vsih tistih čednost, ki jih nisi le z besedo učil, ampak tudi v djanji kazal, da bi nas k temu tolikanj bolj spodbujal, in nam ljubeznjivo pot kazal v večno življenje. Posebno me dans ohrani v tisti lepi ponižnosti in krotkosti serca, katerih se imamo od tebe učiti. Zvest hočem ostati tvojim naukom, zvesto hočem posnemati tvoje zglede, tvoj hočem biti zdaj in vekomej.

Sveti Duh! tebi se zahvaljujem, da si me posvetil, oh, napolni moje sercé dans posebno z ognjem tvoje svete ljubezni, da moj Jezus v mojem sercu prijetno in svojega Božjega veličastva vredno prebivališče najde. Brez tvoje moči v človeku ni nič nedolžnega; operi, kar je nečistega; namoči, kar je suhega; ozdravi, kar je bolnega; zaceli, kar je ranjenega; oživi, kar je oterpnjenega; ogrej, kar je merzlega; vodi, kar ni na pravi poti. Daj svojemu otroku, ki na te zaupa, sedem

svetih darov, daj zasluženje čednost, daj srečen konec, daj večno veselje. Amen.

Mati Jezusa Kristusa! sveta Devica Marija! tudi tvoje veselje na zemlji je bilo, voljo Božjo zvesto spolnovati, in se v vsem kot ponižno in zvesto „Deklo Gospodovo“ skazovati. Tudi tvoj zgled je lep, tudi tvoj zgled naj mi služi v posnemanje. Skaži dans, da si tudi moja Mati! Zdihuj z menoj k svojemu Božjemu Sinu, našemu Gospodu Jezusu Kristusu, za milost, da nič drugrega ne išem, kakor voljo Božjo zmirej bolj na tanko spoznati, in zmirej zvestejše spolnovati; da tudi jest v pokoršini svojega veselja, in v ponižnosti svoje časti išem, kakor je bilo na zemlji tvoje veselje in tvoja čast, „Deklo Gospodovo“ se imenovati in biti. Posebno pa te prosim, pomagaj mi, da Jezusu dans vredno prebivališče v svojem sercu pripravim, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

Sveti angelji Božji! tudi vaše edino delo je, voljo Božjo spolnovati in skrbeti za zveličanje izvoljenih; in posebno ti, moj sveti angelj varh! varuj dans moje telo in mojo neumerjočo dušo. Oče nebeški je sicer iz neskončne milosti do mene brez mene že tebi ukazal, za-me in za moje zveličanje skrbeti; pa posebno dans, ko moj Jezus hoče k meni priti, in v mojem sercu, kakor v tempelju prebivati, te priserčno prosim: oh razsvetluj, varuj, vodi me, da se z nobenim grehom ne pregrešim, veliko več vreden postanem Božjega obiskanja. Stoj mi posebno dans na strani; ob uri, ko me Jezus k svoji mizi pokliče, pelji me k Gospodovi mizi, da kruh nebeški vredno vžijem v zastavo večnega življenja.

Svetniki Božji, in posebno vi, o moji sveti pomočniki! prosite za-me, sprosrite mi gnado, da vašega in svojega Boga z nobenim, tudi nar manjšim grehom ne razžalim. Prosite priserčno

za-me, da v goreči ljubezni do svojega Boga dans stanoviten ostanem, in vse dni svojega prihodnjega življenja samo v veči čast Božjo preživim; in potem kdaj tje pridem, kjer vi plačilo svojega svetega življenja že vživite, da zamorem z vami svojega preljubeznjivega Boga večno ljubiti in moliti. Amen.

(Če si v Marijni družbi, moli še 3 očenaše in 3 češenasimarije, vero in češena bodi Kraljica.)

Večerne molitve.

A. Za navadne dnove.

Počeseenje in zahvala za prejete dobrote.

Vsegamogočni, večni Bog! molim tvoje neskončno veličastvo v nar globokejši ponižnosti, hvalim in častim tvojo očetovsko dobroto in ljubezen, s katero si me ta dan vodil, dušnih in telesnih nevarnost obvaroval, mi toliko

priložnost k dobremu dal, tolikrat mojemu sercu govoril, in mi svojega angelja v varstvo poslal, brez števila dobrot dodelil, posebno té le . . . O kako se ti hočem za-nje vredno zahvaliti, ker sim grešen človek? S čim ti hočem vse te nepreštete dobrote poveriti, ker ničesar nimam, kar bi ne bilo tvoje? Združim se torej z vsimi svetniki in izvoljenimi Božjimi in ti darujem v vedno zahvalo zasluženje tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, njegove presvete Matere Marije in vsih svetnikov, svojo dušo in svoje telo, karkoli sim in kar imam, da te vse hvali in časti in brez prenehanja tvojo dobroto in ljubezen oznanuje, katero si meni nar bolj nevredni stvari dans zopet tako milostljivo skazal.

Izpraševanje vesti.

Pa, oh! ko bi bil pač tudi tebe, o neskončna dobrota in ljubezen, zato ljubil! Ko bi le tvojih dobrot ne bil

povernil z nehvaležnostjo, z mlačnostjo, ali pa celo z očitno nepokoršino! . . .

O Bog! daj mi svoje grehe prav spoznati, pretresi me s svetim strahom, da jih ne bom več dopernašal.

Zdaj izprašaj svojo vest. Ktere grehe si storil zoper Boga? Sem se štejejo: opušanje molitve — radovoljno raztresenje pri molitvi — nespodobno zaderžanje v cerkvi — zoperstavljanje do lepega znotranjega opominovanja itd. —

Ktere grehe si storil zoper bližnjega? Sem se štejejo: zaničvanje — sovraštvo — nevošljivost — maševanje — prepir — opravljanje in obrekovanje — zapeljevanje — pomankanje spoštovanja — nezvestoba itd. —

Ktere grehe si storil zoper samega sebe? Sem se štejejo: nečimurnost — napuh — laž — strah pred ljudmi — nečistost v mislih, besedah in djanji — nezmernost itd. —

Ktere grehe si storil zoper dolžnosti svojega stanu? Sem se štejejo: nepokoršina do staršev, učnikov in predpostavljenih — lenoba — opušanje dolžnost stanu itd. —

Poiši tudi korenino svojih grehov in nepopolnost, in poprimi se vsih potrebnih pripomočkov zoper nje. — Sprava z Bogom ni odlašati, posebno ne zvečer, ker nobeden ne vé, ali bo juternji dan še doživel ali ne.

Žalost nad grehi in sklep.

Glej moj Gospod in Bog, kako sim ti vse dobro, kar si mi storil, tako slabo povernil! Kako sim mogel tebe svojega nar boljšega Očeta, tako zlo in tolikokrat razžaliti? Usmili se me, o Bog, po svoji neskončni milosti! Zmotil sim se, kakor ovca, ktera se je bila zgubila; iši ti moje uboge duše, in pripelji jo zopet k čedi svojih izvoljenih. Glej, vsi moji grehi, ktere sim dans in vse dni svojega življenja storil, so mi iz dna mojega serca žal, ker sim tebe, o Bog, ki bi ga imel čez vse ljubiti, ž njimi razžalil. O nebeški Oče, odpusti mi jih zavoljo zdihljejev in solz, zavoljo grenkega terpljenja in smerti Jezusa Kristusa, svojega Sina in mojega Gospoda in Zveličarja. Na-te, o Jezus! vse svoje zupanje stavim, naj bodo vsi moji grehi vtopljeni v tvojo presveto Kri in v

tvoje neskončno zasluženje; tam jih zateri, in dostavi vse, kar mi je k zadostenju še potreba, zakaj ti si sprava naših grehov. S pomočjo tvoje gnade terdno sklenem, svoje življenje poboljšati, in ne več grešiti, tudi se vsih priložnost v greh skerbno ogibati.

Izročilo in prošnja.

Zdaj se podam po tvoji naredbi zopet k počitku. Bodi, o Bog in Gospod! moj varh in branitelj zoper vse zalezovanje peklenškega sovražnika, zoper vse nevarnosti greha. Tebi se vsega popolnoma izročim. Vse v meni naj tebe hvali in časti, vsak udarec mojega srca, vsak zdihljej, vsak premikljej naj bo k tvoji časti in iz ljubezni do tebe!

Moj Zveličar Jezus Kristus! sklenem svoj počitek s tistim počitkom, kterega si sam na zemlji imel. Stoj mi na strani; nikar me ne zapusti v nevarnosti. Tebe ljubim, tebi se izročim, tebi hočem živeti in umreti!

O Marija, preljubeznjiva moja Mati! tvojemu presvetemu, ljubeznjivemu sercu se priporočim; bodi vedno hvalljena in češena, če tega tudi z ustmi izreči ne morem; očisti in obvaruj po svojem nar čistejšem devištvu in neomadežvanem spočetji mojo dušo in moje telo.

Sv. Jožef! prosi za me; sv. angelj varh! varuj me; sv. pomočniki in vsi svetniki Božji! prosite za me zdaj in ob uri moje smerti. Amen.

Priprošnje.

Kakor za se, tako prosim pa tudi za svoje prijatle in sovražnike; za vse dobre, da bodo zmirej boljši; za vse grešnike, da se spreobernejo; za vse terpeče, bolnike in umirajoče. Bodi jim tolažba, luč, pomoč in upanje!

O Marija, pribežališe grešnikov! usmili se posebno grešnikov, krivovercev in nevernikov, da na pot resnice

in čednosti pridejo in z Bogom spravljene njega večno ljubijo in hvalijo!

Usmili se tudi, o moj Bog! vsih vernih duš v vicah; odpusti jim vse kazni, in daj jim vsim, posebno tistim, za ktere sim nar bolj moliti dolžan, večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.

Si v Marijni družbi, moli še 3 očenaše in češensimarije s psalmom: „Iz globočine“ — za mertve družnike.

Blagoslovi in varuj nas vsegamogočni Bog Oče, Sin in sveti Duh! Amen.

Kadar se ponoči zbudiš, povzdigni svoje serce k Bogu in izreci kak svet zdihlje, n. pr.:

Hvaljen bodi Jezus Kristus! Češena si Marija!

Moj Bog, ljubim te! i. t. d.

B. Večerne molitve dan sv. obhajila.

Bog, moj Oče, Bog vse tolažbe, Bog ljubezni in neskončnega usmiljenja!

z otročjo hvaležnostjo, z ginjenim sercem poln ponižnosti in goreče ljubezni se dans k tebi približam, na večer današnjega dneva, ki je bil zame v tako mnogoterem pomenu dan nar večje sreče in tvoje v resnici Božje milosti in ljubezni do mene. Tvoj ljubljeni Sin Jezus Kristus, moj preljubeznjivi Zveličar, se je ponižal, dans v moje serce priti, in z mojo revno dušo se skleniti. O moje serce, o moja duša, o vi vsi moji občutljeji molite vnovič mojega neskončno velicega Boga, hvalite vnovič in od zdaj vse dni mojega življenja neizrekljivo ljubeznjivega Boga, zakaj njegova milost bo večno ostala.

Rés, dans občutim, kako močno zvesto spolnovanje tvojih zapoved človeka osrečuje; zakaj upam, da te saj dans nisim prostovoljno razžalil, ne boš torej moje ponižne prošnje zaverigel, če te per svojem terdnem sklepu, tebi zvesto služiti, za tvoj Božji blagodar in tvojo mogočno pomoč prosim. Zakaj

če imam tudi goreče želje, te vedno v svojem sercu ohraniti in te kdaj večno gledati in uživati, vendar pa poznam tudi per svoji nar boljši volji slabost svojih sklepov, torej me tolikanj bolj žene, te ginjeno in ponižno prositi, da svoje dobro delo, ki si ga v meni storil, tudi v meni dopolniš.

Obvaruj torej moji duši tisto drago nedolžnost — posvečujočo gnado Božjo, ktero sim po tvojih milostljivih pripomočkih, svetih zakramentih, zopet zadobil. Uči me skerbno čuti nad tem dragem zakladom, kterega v perstenu posodi okoli nosim. Nikar ne pripusti, da bi se oziralo (špegel) čiste duše z enim samim grešnim dihljem omažežvalo, in svojo poprejšno čistost zgubilo. Ohrani v meni sveto občutljivost, ki naj me uči, še celo sence vsacega greha se ogibati. Obvaruj v mojem sercu sveto sramožljivost, ki me kot nar skerbnejši čuvajka sleherne čednosti na vsako nevarnost resnobno spo-

minja. Odpri moje oči, da bom vrednost čednosti in srečo nedolžnega življenja zmiraj bolj spoznaval. Prepričaj me imenitne resnice; da le iz čistega in nedolžnega serca teče tisti studenec pravega veselja, ki ga duša v Bogu in v njegovi očetovski ljubezni najde.

O moj Bog in moj Oče! spoznam, da bi ti ne mogel nobenega dopadajenja nad menoj imeti, ko bi ne imel lepote čiste nedolžnosti; obljubim ti torej nar skerbnejše čuti nad svojim srcem. — Pa ti poznaš mojo slabost in nestanovitnost, varuj me torej lahkomišljenosti, neprevidnosti in prederznosti v govorjenji in zadržanji, varuj me vsih nesramnih in nevarnih ljudi, katerih usta sladko govoré, katerih sercé pa je polno hudobije. — Vtisni mi prav globoko v serce resnico, da ne obstoji v minljivi telesni lepoti moja prava vrednost, ampak le v znotranji lepoti resnično pobožne duše.

Tvoj prelep zgled, o moj Jezus, naj mi bo vedno pred očmi, da ga posnemam! Od tebe se hočem učiti, kako moram v vsih okolišinah svojega življenja Boga v duhu in v resnici moliti, in kako mu služiti, da v nebesa pridem. Od tebe, o moj Jezus! se hočem učiti krotkosti in ponižnosti serca, poterpežljivosti v terpljenji in britkostih, in otročje vdanosti v voljo neskončno modrega Boga, ki je moj ljubi Oče, če mi tudi britkosti in nesreče pošilja. V vsih okolišinah življenja se le njemu popolnoma izročim; od njega pričakujem svojo časno in večno srečo.

O moj Jezus! vodi me le po varni poti v nebeško domačijo, daj, da po njej vedno napredujem, nikdar ne zastajam, nikdar nazaj ne grém. Blagoslovi moje prizadevanje pri spolnovanji vsih dolžnost mojega stanu. Če moram tudi skoz smertne težave v uno boljši nebeško domačijo iti, vendar se ne bojim groba. In kadar se

bom zadnjič pred teboj prikazal, o Sodnik vsih ljudi! daj mi zaslišati milostljivo sodbo, in nikar ne pusti, da bi bila draga cena tvoje presvete Kervi zgubljena nad mojo dušo!

Usliši tedaj, trojedini Bog! moje molitev! in hočem te za to hvaliti, častiti in moliti, tukej dokler dihati zamorem, in tam brez vsega konca! Amen.

Če pa zdaj še dan pregledujem, ki sim ga dans preživel, ali pa imam tudi zveličansko tolažbo, da te saj dans nisim kaj radovoljno razžalil? Komu drugemu se imam za to zahvaliti, kakor le tvoji ljubezni, o Bog! — Ali sim se pa morebiti vender le kaj z mislimi . . . z besedami . . . z djanjem . . . z opušenjem dobrih del zoper tebe pregrešil? . . . ali zoper samega sebe? . . . ali zoper ljubezen do bližnjega? . . . Vse to in vse grehe svojega življenja iz serca obžaljujem, ker sim ž njimi tebe, svojo nar veči

in neskončno dobroto, razžalil. Terdno sklenem s tvojo gnado, za katero te ponižno prosim, se za naprej bolj skerbno varovati vsacega greha.

Z otročjim zaupanjem na tvojo mogočno pomoč, o Bog! molim zato nar svetejši in nar častitljivši molitev naše svete vere, in te prosim, ljubi, dobrotljivi Oče nebeški! da jo milostljivo uslišiš.

Oče naš i. t. d.

Tudi tebi, o preblažena Devica Marija! se po otročje zahvalim za tvojo mogočno priprošnjo pri Bogu. Dans si se mi v resnici skazala ljubeznjivo Mater: tudi v prihodnje, te prosim, pokaži, da si Mati moja! tvoj zgled naj bo meni v prav goreče posnemanje tvojih prelepih čednost; saj so bile tvoje čednosti tako močno vravnane po naukih tvojega preljubeznjivega Sina Jezusa Kristusa. Če tebe posnemam, bom tudi posnemavec Jezusov; tako kakor si ti zvesto spolnovala Božjo

besedo. Častim te torej, prosim za tvojo priprošnjo pri Bogu, ter zaupljivo rečem:

Češena si Marija i. t. d.

Tudi tebi, o moj svet angelj varh! se zahvalim za vso ljubezen in skerb, ktero si imel dans za-me. Tvojimu zvestimu varstvu, tvoji stanovitni ljubezni in skerbi, se izročim po noči in po dnevu, v življenji in smerti. — O moji sveti pomočniki! o vsi svetniki in svetnice Božje! ne smem pozabiti, se tudi vam za vaše zvesto varstvo zahvaliti, da ne bom nehvaležen. Sprosite mi milost, da si bom po svoji dolžnosti prizadeval, vas tako zvesto posnemati, kakor ste vi zvesto posnemali Jezusa Kristusa v svojem življenji.

O Bog, Oče vsih ljudi! Ljubeznjivi varh vsih svojih otrok na zemlji! naj še, preden se vležem, moje priprošnje za vse ljudi pridejo do tebe. Poveličuj sam sebe z dobrotami pri

vsih ljudeh na zemlji. Povračuj posebno mojim ljubim staršem, dobrotnikom in učenikom, za kar se jim imam zlasti današnji dan zahvaliti in se jim ne morem zadosti zahvaliti. Blagoslovi vse ljudi, tudi moje sovražnike. Čuj nad nami vsimi, svojimi otroci, in usliši tudi milostljivo moje zdihljeje za vérne duše v vicah. Daj jim, Gospod! večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti! Amen.

In zdaj, ljubi Oče! izročim v tvoje roke svojo dušo. Dan je dokončan, ktereга si ti, o Gospod! naredil, in v katerem si mi tako neizrečeno veliko milost skazal: blagoslovi svojega otroka, daj mu gnado, da s temi občutljeji kdaj svoje življenje sklene, in se zbudi k večno srečnemu življenju v nebesih. Amen.

V imenu Očeta in Sina in svetiga Duha. Amen.

C. Kratka večerna molitev pred Marijno podobo.

Zopet je en dan bližej večnosti. O Mati našega Gospoda! zadobi mi saj to gnado, da pobožno živim, svoj tek srečno končam, in zadnjič na večer svojega življenja v tvojem ljubeznivem maternem naročji mirno umerjem. Skoz tvoje materno sercé se zdaj svojemu ljubemu Bogu iz vse svoje moči zahvalim, da me je do tega večera tako očetovsko varoval in toliko dobrot skazal . . . . . Pa kako nehvaležno sim dobro z hudim povračeval! Poljubim presvete rane tvojega križanega Sina, in prosim za gnado, da prav spoznam svoje grehe. Razsvetli me, o Mati večne luči! Pokaži mi moje pregrehe!

Izprašaj svojo vest (glej str. 20) in potem to le moli:

O Marija! grešil sim zoper nebesa in zoper tvojega Sina! Nisim več vreden tvoj sin imenovan biti. Žal mi

je, ker sim hudo storil. Spoznam svojo pregreho, in moje sercé je poterto. Oh! sprosi mi odpušenje vsih mojih grehov, ktere po vsi moči svoje duše želim obžalovati, prekleti in preklicati, z ravno tistimi občutljeji, s kterimi statti, o Marija! in tvoj Sin Jezus vsako razžaljenje Božje čertila in preklela. O da bi mogel, o da bi mogel z nar grenkejšimi solzami vse oprati, in popolnoma za vse zadostiti, kar sim se zoper tvojega in svojega Boga kdaj pregrešil! Želim s tako žalostjo, ki iz popolne ljubezni izvira, se nar manjših grehov spokoriti. Kolikorkrat bom to noč ali vès čas svojega življenja dihnil, tolikrat hočem Božji pravici skoz tvoje roké, o Mati vse milosti! v zadostenje svojih grehov kri Jezusa Kristusa, tvojega preljubega Sina darovati. O Marija, pribežališe grešnikov! prosi za me; in kakor me je dans tvoja materna milost podpérala, tako tudi to noč svojega milega varstva

meni ne odreci! Odpodi vse zalezovanje peklenškega sovražnika, in zadobi mi mirno spanje, v katerem naj se mi nič nečistega ne prikazuje! Daruj svojemu Jezusu vsak moj dihlej s tim namenom, kakor da bi nič družega ne hotel reči, kot to: „O Jezus! v tebe vérujem; o Jezus! v tebe upam; o Jezus! tebe ljubim iz vsega svojega serca. O da bi te bil pač vselej ljubil in nikdar ne razžalil! Odpusti mi, o Jezus! odpusti mi, in daj, da v miru zaspim, in usmili se mene ubozega grešnika! — Moj sv. angelj varh in vsi moji syeti pomočniki pri Bogu, skerbite in prosite za-me! Pozdravljam in prosim vas zato skoz presvete Serci Jezusa in Marije!“

(Per kropljenji z blagoslovljeno vodo:)

V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen. Operi me zmirej bolj in bolj od moje hudobije in očisti me od mojega greha. — Z blagoslovljeno vodo naj se zbrišajo moji pregreški!

(Ko se slačič:)

Daj, o Bog! da starega človeka z njegovimi grehi vred slečem, da vse grešno nagnjenje v sebi po vsi svoji moči zatéram; in pomagaj mi, da novega človeka oblečem, ki je po tvoji volji, o Bog! vstvarjen v pravičnosti in svetosti. — O Bog! pomagaj mi, da vse od sebe denem, kar ne more z menoj v nebesa, in kar me tvojim očem dopadljivega ne dela.

Zdaj pa môli za duše v vicah „Oče naš“ in „Češena si Marija“.

Misli kadar spat greš:

Gospod! ostani per meni, zakaj dan mojega življenja se zmiraj bolj bliža svojemu koncu. — Jezus! to svoje spanje sklenem s tistim mirnim spanjem, kterega si ti kot človek za-me vživati hotel. — Kakor se zdaj v posteljo vležem in pokrijem, tako bodo po moji smerti moje truplo v mertvaški pert zavili ter v jamo položili.

— O da bi moje sercé čulo, kadar
 moj duh počiva! — Gospod! tvoj sim
 živ in mertev. — Oče! v tvoje roké
 izročim svojo dušo! — Jezus! Marija!
 Jožef! v življenji in v smerti izročim
 v vaše roké svojo dušo.

**Ko se ponoči zbudiš, povzdigni k Bogu svoje sercé,
 ter z Davidom reci:**

Ponoči se spominjam tvojega ime-
 na, o Gospod! in obuduj take le misli:

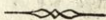
1. Hvalite Gospoda solnce in luna:
 hvalite ga vse zvezde in luč.

2. Hvalite noči in dnevi Gospoda:
 hvalite luč in teme Gospoda.

3. O koliko pobožnih ljudi v
 sredi noči vstane, da Bogu hvalo po-
 jejo, in jaz v postelji ležim! Veselim
 se iz serca, moj Bog, da si hvaljen;
 naj bom deležen dobrih del vsih, ki
 se tebe bojé!

4. O koliko ljudi to noč umira!
 o da bi srečno! Bog jim daj srečno
 zadnjo uro!

5. Oh! če je že težko brez spanja v mehki postelji ležati, kako težko bo še le vso večnost na žerjavci ležati! Bog nas tega varuj!

Urne molitve

v čast prečisti Devici Marii.

Molitev pred opraviлом duhovnih ur.

Odpri, Gospod moje usta, da častim tvoje sveto ime; očisti tudi moje sercé vsih praznih, hudih in nepotreb-
nih misel: razsvetli mi um, in vžgi mi voljo, da vredno, zbrano in bogoljubno te ure opravim, in zaslužim uslišan biti pred tvojem Božjem veličastvom. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Gospod, s tistim svetim namenom, s katerim si ti na zemlji Bogú čast in hvalo opravljal, tudi jaz te duhovne ure opravljam želim.

V praznik prečistega Spočetja Marije Device.

Zornice (Matutin).

Češena si Marija itd. (Vselej o začetku vsih urnih molitev).

V. Odpri, Gospod, moje ustnice.

O. In moje usta bodo oznanovale tvojo hvalo.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat!
Čast bodi Bogu Očetu itd.

P e s e m.

Vsak dan poje — serce moje
Naj Marii hvalo, čast!
Nje darove — in godove
Naj ima v veselje, slast!

Premišluj — jo — občuduj — jo
Zmirej v njeni visokost';
Porodnico — in Devico
Blagrovati je sladkost.

Njo le časti, — da oblasti
Grehov te rešila bo;

Na-njo kliči, — da ti vniči
Silne strasti z vso močjo.

Ta je bila, — nam dobila
Božje milosti darí;
Ta Kraljica — nas Danica
Z Božjo gnado razsvetlí.

Jezik pravi — moj o slavi
D'viške Božje Matere,
Ki vesela — nam uzela
Je prekletstvo od zemlje.

Ne prenehaj, — temuč pehaj
V hvali D'vice se serčnó;
Nje darove — vedno nove
Oznanuj povsod glasnó.

Vsi počutki, — vsi trenutki
Slavo nje prepevajte,
Vedno čujte, — spominujte
Se Device blažene.

Ni nobeden — tako zveden
V govorjenji svojem bil;
Da bi vedno — ino vredno
Ji bil s pesmi vence vil.

Predpev. Hvali moja duša Go-
spoda, in moj duh se razveseljuje v
Bogu, mojem Zveličarji.

- V. V svojim spočetji si bila brez madeža, o Devica!
- O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neomadežanem spočetji Device svojemu Sinu vredno prebivališče pripravil; prosimo, da, ki si jo zavoljo ravno tega svojega Sina smerti, katero si previdil, vsega madeža obvaroval, tudi nam dodeliš po njeni priprošnji čistim k tebi priti. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Perva ura (Prim).

Češena si Marija itd.

- V. Gospod, hiti mi na pomoč.
- O. Gospod, teci mi pomagat.
- Čast bodi Bogu Očetu itd.

P e s e m.

Če se tudi — vsaki trudi
 Tej Devici slavo pet',
 Naj ne misli, — da jo v čisli
 More kdaj zadost imet'!

Pa pravično, — (kar resnično
 Vse pobožne veseli),
 Da poskuša — moja duša
 Jo hvalit' vse žive dni.

S'cer m' je znano, — da ni dano
 Mi Marijo prav hvalit',
 Vender mlačen, — ali spačen
 Je, ki noče je slavit'.

Njena čednost — prava vednost
 Je življenja svetega,
 Ki poderla — in zaterla
 Zmote je vsega svetá.

Nje stezice — so cvetlice,
 So lepota vse cerkvé.
 Nje življenje, — govorjenje
 Naše veseli sercé.

Ev'na zmota — nam je pota
 B'la zaperla do nebes.
 Al' odperla — je pot verla
 Nam Marija do nebes.

Zavolj Eve — smo mi reve
 Žalosten prejeli glas;
 Po Marii — k domačii
 Prosta pot zdaj pelje nas.

Njo ljubiti — in hvaliti
 Vsih posebna je dolžnost;
 Počeš'vati, — oznan'vati
 Jo, to vsim naj bo sladkost.

Ta doseže, — da, kar veže
 Nas njé Sin, zvesto storím,
 Da se srečno — enkrat večno
 Njega gledat' veselim.

Predpev. Ozerl se je na po-
 nižnost svoje dekle; zakaj glej od zdaj
 me bodo srečno imenovali vsi narodi.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
 Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neo-
 madežanem spočetji Device itd. (kot zgo-
 rej pri zornicah).

Tretja ura (Terc).

Češena si Marija itd.

- V. Gospod, hiti mi na pomoč.
 O. Gospod, teci mi pomagat.
 Čast bodi Bogu Očetu itd.

P e s e m.

O lepota — in dobrota
 V zalem vencu ti vsih žen,
 K' te v višavi — in blišavi
 Človek gleda zapušen!

Slušaj milo — pozdravilo
 Zvesto vdanih teb' otrok!
 Stori čiste — ti taiste,
 Da kdaj k seb' jih vzame Bog.

Ti mladika — in velika
 Jeseta tolažnica!
 Svet ti zaljšaš, — serca slajšaš,
 Ti svetišè si Bogá.

Vir kreposti, — luč svetosti,
 Polnost si vse milosti,
 Si svetišè — Božje hiše
 Ino zgled pravičnosti.

Bod' češena, — narejena
 Je po teb' v nebesa pot;
 Ki branila — in rešila
 Si se vsih peklenskih zmot.

O preblaga, — lepa, draga,
 Hči ti kralja Davida,
 Ki nevesto, — mater zvesto
 Te je zbral Vladar svetá.

Ljuba Mati, — biser zlati,
 Roža, limbar čistosti!
 Tje v višave — večne slave
 Pelješ duše čiste ti.

Limbar beli! — oj, dodeli
 Djanju, govorjenju moč,
 Da o tvojih — delih v mojih
 Pesmih govor je tekoč.

Vošim živo, — zaželjivo
 Zmiraj te v spomin' imet',
 Da primerna — in stoterno
 Morem tvojo slavo pét!

Predpev. Velike reči mi je
 storil on, ki je mogočen, in sveto nje-
 govovo imé.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
 Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neo-
 madežanem spočetji Device itd. (kot zgo-
 rej pri zornicah).

Šesta ura (Sekst).

Češena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

P e s e m.

Če tud' moje — usta tvoje

Slave vredno ne pojó,

Poskušati, — ne molčati

Je o slavi tvoj' lepó.

D'vica srečna! — hvala večna

Naj iz ust vsih teb' doní,

Ker po tebi — lahko sebi

Vsak prostost in raj dobí.

Ti Kraljica — vselej D'vica,

Vender Mat' Boga Sinu,

Palma draga, — lepa, blaga,

Polna cvetja in sadu.

Nje cvet dragi, — in duh blagi

Sercu vedno moč delí!

Smo otožni — in nadložni,

Njeni sad nas zveseli.

Lepa vsa si — v vsakem časi
 Brez nar manjš'ga madeža;
 Stor', da vedno — tebe vredno
 Hval'mo 'z čistega serca.

Bod' češena! — podeljena
 Je po tebi milost nam;
 Vrat tečaji — v svetem raji
 Vernim so odperti tam.

V novi dôbi — in svetlôbi
 Svet vesel se lesketá;
 Ker temota, — stara zmota
 Je po tebi zginila.

Zdaj veljaki — so s'romaki,
 Kakor govorila si,
 In ubožni — so premožni,
 Kakor prerok'vala si.

Predpev. Njegova milost gré od
 roda do roda čez tiste, ki se njega bojé.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
 Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neo-
 madežanem spočetji Device itd. (kot zgo-
 rej pri zornicah).

Deveta ura (Non).

Češena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teči mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

P e s e m.

Slabi poti, — grehov koti,

Se po teb' zapušajo;

Uki krivi — in lažnjivi

Se po teb' zatérajó.

Ti premila — si učila

Vse posvetno zanič'vat',

Prav živeti, — telo tretí,

Vsim pregreham zoperstat'.

Kar je zgorej, — ne, kar zdolej,

To učiš me poželet',

Zataj'vati — se boj'vati,

Po nebesih hrepenet'.

Ti v telesu, — čistem mesu

Si nosila kdaj Bogá,

Ti dobila, — kar zgubila

Nam nesrečna Eva b'la.

Mat' si bila, — ter rodila

Čista D'vica Sina si,

Njega nosiš, — za nas prosiš,
Ki je Stvarnik vsih reči.

Bod' češena, — ker zdrobljena
Je po tebi moč peklá
Zdaj nesrečnim — dušam grešnim
Si ti zvezda upanja.

Njemu slava! — kter'ga prava
Mati se zares glasiš;
Ti življenje, — odrešenje —
Svoj'ga Stvarnika — rodiš.

O Devica, — tolažnica,
Duše c'lo obupane!
Oh, nesreče, — večne ječe
Zvesto varuj ti nas vse.

Prosi za-me, — da me vzame
Sin tvoj v srečni kraj miru,
Da nesrečno, — revež večno
V strašnem ne gorím peklu.

Predpev. Moč je skazal s svo-
jo rokó, in razkropil je napuhnjene
v misli njih serca.

V. V svojem spočetji si bila brez
madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neomadežanem spočetji Device itd. (kot zgoraj pri zornicah).

Večernice (Vesper).

Češena si Marija itd.

V. Gospod, hiti mi na pomoč.

O. Gospod, teci mi pomagat.

Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Prosim milo, — vse število

Mojih ran zaceli ti,

In daj moji — duši v svoji

Milosti nebes darí:

Da resničen — in pravičen

Bom, krotak, priljuden vsim,

Ljubim čistost, — čertim gizdost,

Le, kar prav je, to storím;

Da zmodrujem, — orožujem

Le z besedo Božjo se,

Greh sovražim, — in rad snažim

S svet'mi vajami sercé;

Da resnoben, — ne hudoben

Bom, ponižen, milostljiv,

Poln sladkosti, — in modrosti,

Čist, krotak, poterpežljiv;

Da odkrito, — pa ne zvito
 Le resnico govorím,
 Hudo studim, — in se trudim,
 Da Bogá zvesto častím.

Bod' Devica! — Pomočnica
 Ti svetá keršanskega,
 Mir dodeli, — da veseli
 Rešeni smo hudega.

Zvezda morska, — l'pota zorska
 Vredna hvale in časti!
 Nar svetljejši — nar milejši
 Si, kar zvezd in luč gorí.

Jokajoče, — zdihajoče
 Nas podpiraj in krepčaj,
 Kar težave — al' zmotnjave
 Nam napravlja, spravljalj v kraj.

Predpev. Mogočne je z sede-
 ža vergel, in ponižne povzdignil.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
 Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neo-
 madežanem spočetji Device itd. (kot zgo-
 rej pri zornicah).

Sklepnice (Komplet).

- V. Spreoberni nas, Bog, naš Zveličar.
 O. In odverni svojo jezo od nas.
 V. Gospod, hiti mi na pomoč.
 O. Gospod, teci mi pomagat.
 Čast bodi Bogu Očetu itd.

Pesem.

Bod' vesela, — ker od žrela
 Satana nas rešiš ti,
 Ko v telesu, — čistem mesu
 Tvojem Bog se včlovečí.

O presveta, — ki sprejeta
 Zdaj v nebeško žlahto si;
 Sveto breme — teb' ne vzeme
 Cveta lepe čistosti.

Kar si bila, — ohranila
 Si, ko D'vica porodiš,
 Njem' služila, — ga živila
 Si, k' se njega stvar glasiš.

Priporoči, — me izroči
 Svoj'mu Sinu Kristusu,
 Da k njem' pridem, — in uidem
 Kdaj poginu strašnemu.

Daj, da miren, — ne prepiren,
 Razujzdanost vso krotím,
 In v skušnjavah — in težavah
 Terdno in serčno stojím.

Naj ne veže — v svoje mreže
 Poželjivost me svetá,
 Ktera tlači — in omrači
 Dušo, ktera se nji vdá.

Nikdar jeza — naj ne zveza —
 Tud' napuh ne — mi sercá,
 Ki nesreče — mnoge, ječe
 Že ljudem naprav'la stá.

Hud'mu brani, — in ohrani
 V gnadi Božji mi sercé,
 Da hudoba, — stara zloba
 Ne zaseje ljulike.

Tolažnico, — Pomočnico
 Se jim skaži usmiljeno,
 Ki godove — in darove
 Tebi v čast praznujejo.

Predpev. Lačne je z dobrim
 napolnil, in bogate prazne spustil.

V. V svojem spočetji si bila brez
 madeža, o Devica!

O. Prosi za nas Očeta, ki njegovega
 Sina si rodila.

Molimo. O Bog, ki si po neomadežanem spočetju Device itd. (kot zgoraj pri zornicah).

Priporočilo.

Ljubeznjiva, — milostljiva
 In zares prečudna Mat'!
 Per Sodniku — daj dolžniku
 Meni srečno tam obstat'!

O premila! — brez števila
 Gnad nam sprosiš od Bogá:
 V smertnem boji — duši moji
 Ven'c pernesi zmaganja!

Opomba. O drugih Marijnih praznikih se urne molitve v čast prečiste Device Marije tako opravljajo, kot na praznik njenega čistega spočetja, samo verstica, odgovor in cerkvena molitev se spremeni, kakor zdolej nasledva.

Na praznik pričakovanja poroda Device Matere Marije.

(18. dan grudna.)

V. Češena si Marija, milosti polna.

O. Gospod je s teboj.

Molimo. O Bog! ki si hotel, da je tvoj Sin po angeljevem ozna-

njenji s telesa svete Device Marije meso na se vzela; dodeli nam, ki te ponižno prosimo, da, ker jo resnično spoznamo Božjo Mater, po njenih prošnjah pri tebi pomoč dosežemo. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik zaročenja Marije Device.

(23. dan prosenca.)

V. Zaročenje je dans svete Marije Device.

O. Ktere slavno življenje vse cerkve razsvetljuje.

Molimo. Prosimo, o Gospod! daj svojim služabnikom dar nebeške milosti, da pobožno praznovanje zaročenja blažene Device obilnost miru dodeli tem, katerim je nje porod začetek zveličanja postal. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik očiševanja Device Matere Marije ali svečnica.

(2. dan svečana.)

V. Odgovor je dobil Simeon od svetega Duha.

O. Da ne bo vidil smerti, dokler ne vidi Gospodovega Kristusa.

Molite v. Vsegamogočni, večni Bog! tvoje veličastvo ponižno prosimo, stori, da s takošnim očišenim srcem k tebi pridemo, s kakoršnim je bil današnji dan tvoj edinorojeni Sin v našem umerljivem mesu v tvojem tempelju pred te postavljen. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik oznanjenja Marii prečisti Devici.

(25. dan sušca.)

V. Češena si Marija, milosti polna.

O. Gospod je s teboj.

Molimo. O Bog, ki si hotel, da je tvoj Sin po angeljevem ozna-

njenji s telesa svete Device meso na se vzela; dodeli nam, ki te ponižno prosimo, da, ker jo resnično spoznamo Božjo Mater, po njeni prošnji pri tebi pomoč dosežemo. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik Matere Božje sedem žalost.

(Cveten petek in pa tretjo nedeljo kimovca.)

V. Prosi za nas, o prežalostna Devica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, v kterega terpljenji je po Simeonovem prerokovanji žalosti meč presunil nedolžno dušo častite Device in Matere Marije: dodeli milostljivo, da mi, ki njeno presunjenje in terpljenje s častjo obhajamo, po slavnem zasluženji in prošnjah vsih svetnikov pod križem stoječih, srečen sad tvojega terpljenja dosežemo, ki živiš in kraljuješ z Bogom

Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj! Amen.

Na praznik Marije Device imenovane „pomoč kristjanov“.

(24. véliceга travna.)

V. Stori me vrednega, tebe hvalliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. Vsegamogočni, usmiljeni Bog, kateri si v brambo keršanskega ljudstva preblaženo Devico Marijo v vedno pomočnico čudnovito izvolil, dodeli milostljivo, da s tako brambo oboroženi se vojskujemo v življenji in zmago zoper hudega sovražnika ob smerti doseči premoremo. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik obiskanja Marije Device.

(2. dan malega serpana.)

V. Žegnana si med ženami.

O. In žegnan je sad tvojega telesa.

Molimo. Prosimo, Gospod! daj svojim služabnikom dar nebeške milosti, da nam, katerim je porod preblazene Device Marije postal začetek zveličanja, pobožno praznovanje njenega obiskanja obilnost mirú dodelí. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik karmelske ali škapulirske Marije Device.

(16. dan malega serpana.)

V. Stori me vrednega tebe hvaliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. O Bog, ki si s posebnim imenom preblazene vselej Device in svoje Matere Marije karmeliški red povelíčal; dodeli milostljivo, da, ki dans njen spomin slovesno obhajamo, po njenem varstvu v večno veselje pridemo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na praznik Marije Device Snežnice.

(5. dan vélikega serpana.)

V. Stori me vrednega tebe hvaliti,
presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovraž-
nike.

Molimo. Dodeli nam, svojim
služabnikom, prosimo, Gospod Bog!
da vedno zdravje na duši in telesu
uživamo, in da bomo po častitih proš-
njah presvete Marije vselej Device od
sedanje žalosti rešeni in večnega vese-
lja deležni. Po Jezusu Kristusu, Go-
spodu našem. Amen.

Na praznik vnebovzetja Marije Device ali véliki Šmaren.

(15. dan vélikega serpana.)

V. Povzdignjena je sveta Božja Po-
rodnica.

O. Čez angeljske verste v nebeško
kraljestvo.

M o l i m o. Prosimo, o Gospod! odpusti grehe svojim služabnikom, da, ker ti s svojimi deli dopasti ne moremo, na prošnjo Porodnice tvojega Sina, Gospoda našega, zveličanje dosežemo. Kteri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Na praznik rojstva Marije Device ali mali Šmaren.

(8. dan kimovca.)

V. Rojstvo je dans svete Marije Device.

O. Ktere slavno življenje vse cerkve razveseljuje.

M o l i m o. Prosimo, Gospod! dodeli svojim služabnikom dar nebeške milosti, da, katerim je porod preblazene Device postal začetek zveličanja, pobožno praznovanje njenega rojstva obilnost miru dodelí; po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu. Amen.

Na praznik presladkega imena Marije Device.

(V nedeljo po malem Šmarnu.)

V. Stori me vrednega tebe hvaliti,
presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovraž-
nike.

Molimo. Dodeli, prosimo, vse-
gamogočni Bog! da bodo tvoji verni,
ki se imena presvete Device Marije
in njenega varstva veselé, po njeni
pobožni prošnji na zemlji vsega hudega
rešeni, in da v nebesih v večno vese-
lje pridejo. Po Gospodu našem, Jezu-
su Kristusu. Amen.

Na praznik svet. roženkranca.

(Pervo nedeljo vinotoka, oktobra.)

V. Stori me vrednega tebe hvaliti,
presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. Bog, kterega edino-
rojeni Sin nam je skoz svoje življenje,

smert in vstajenje večnega življenja plačilo pridobil: dodeli, prosimo, da, ki té skrivnosti s presvetim vencem preblažene Marije Device obhajamo, ne le posnemamo, kar obsegajo, ampak tudi dosežemo, kar obetajo. Po ravno tem Gospodu našem, Jezusu Kristusu. Amen.

Na praznik darovanja Marije Device.

(21. dan listopada.)

V. Stori me vrednega tebe hvaliti, presveta Devica!

O. Daj mi moč zoper tvoje sovražnike.

Molimo. O Bog, ki si hotel, da je bila dans preblažena vselej Devica Marija, svetišče svetega Duha, v tempeljnu darovana: dodeli, prosimo, da bomo tudi mi po njenih prošnjah v tempeljnu tvojega veličastva pred tebe postavljeni biti zaslužili. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tega

svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Molitev v čast mesečnega svetnika. *)

V. Prosi za nas svet (sveta) I.

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, ki nam vsak mesec enega izmed nebeških prebi-

---

*) Mesečno čiščenje svetnikov izvira od svetega Franciška Borgija. Ko je še med svetom živel, je v svoji hiši pobožno navado vpeljal, pri začetku vsacega mesca enega svetnika izvoliti, ktere ga spomin se je tisti mesec obhajal, da bi ga posebno goreče častili. Svetnikovi podobi se je v večkratno premišljevanje poseben izrek iz njegovega življenja in ena njegovih čednost v posebno posnemanje pridjala. Ko je sv. Francišek Borgija Jezusove družbe poglavar postal, je čiščenje mesečnih svetnikov tudi v tej vpeljal, in njegov zgled so posnemali ne le samo več del drugih redov, ampak tudi Marijna družba. Nepreštete so gnade, ki jih je družba tako po priprošnji svetnikov dosegla; in nenavadni so zgledi lepih čednost, ki jih je v njih posnemanji kazala. Kaj nas namreč more bolj močno k čednosti spodbudovati, kakor zgled tistih, kateri so bili z nami ene nature, in so imeli ravno tiste vojske prestajati, kot mi, in ki nas zdaj iz nebes kličejo in vabijo, da naj se

vavcev pomočnika odločiš; dodeli nam milostljivo, da na prošnjo sv. I., ktere-
 rega (ktero) smo pomočnika (pomoč-
 nico) ta mesec od tvoje dobrote pre-
 jeli, mi in vsi naši starši, prijatli in
 naši sovražniki moč tvoje gnade v
 sebi občutimo, in z njeno pomočjo
 podpirani, čednost . . . ., ktero nas je
 s svojim zgledom učil (učila), spolno-
 vati zamoremo. Po Jezusu Kristusu,
 Gospodu našem. Amen.

V. K. V. Č. B. I. P. D. M.

---

za nebeško krono serčno in stanovitno vojskujemo.
 — Da boš torej tudi ti, o Marijni družnik, imel
 kaj koristi od té pobožnosti, spolnuj tole:

1. Moli v čast mesečnega svetnika vsak dan
 odločeno molitev, premagaj se v marsikteri reči,
 obiši ktero cerkev ali altar tega svetnika, spolnuj
 svetnikov izrek v vsih svojih delih, beri njegovo
 življenje, in prizadevaj si, posnemati ga posebno
 v tisti čednosti, s katero posebno slavi.

2. Na praznik tvojega mesečnega svetnika bodi
 s posebno pobožnostjo per sveti maši, vadi se v
 kateri čednosti, daj, če moreš kaj milošnje, in
 pojdi, če je to kateri večji praznik in če moreš,
 tudi k sv. zakramentom.

SVETE MAŠE.

Perva sveta maša.

v kateri se predraga kri Jezusa Kristusa sedmerno daruje.

Perpravljanje.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite o njegovem obrezovanji.

Vsegamogočni, večni Bog! poln zaupanja pridem pred te, in te prosim: Daj mi per tej sveti maši s prav gorečo pobožnostjo biti, tebi na čast in sebi v prid. Zedinim se toraj z mašnikom, in ti darujem ta prečisti dar v hvalo in češenje tvojega veličastva, v vredno zahvalo za vse dušne in telesne dobrote, ki si mi jih ves čas mojega življenja skazal, v dosego vsih dušnih in telesnih dobrot in v zadostenje svojih nepreštetihih grehov. Pomagaj mi v tem, o Gospod! s svojo Božjo gnado. Ker me pa tega moje hudobije nevrednega delajo, se

ozri, dobrotljivi Oče! na kri svojega Sina, našega Zveličarja, ki jo je per-
vikrat že kot majhno dete per obre-
zovanji prelil. Vso to njegovo takrat
prelito kri, vse njegove solze, vse za-
služenje njegovih otročjih let, ti daru-
jem, o predobrotljivi Oče! v zado-
stenje za vse svoje grehe in hudo-
delstva, zlasti za vso nepokoršino in
za vse grehe, ki sim jih od prve
mladosti zoper sveto čistost storil.

Tudi te prosim po zasluženji rav-
no te v mladosti tvojega Sina prelite
kervi, da mi daš moje grehe prav
spoznati, se resnično poboljšati in
vedno pobožniši perhajati. Zlasti te
prosim, daj mi gnado per tej sveti
maši tako pobožno biti, da tekne v
večno zveličanje meni, in vsim, za
ktere jo darujem. Amen.

Od začetka do Glorie.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite
na Oljski gori.

Vsegamogočni Bog! nebeški Oče!

z mašnikom stopim zdaj pred tvoj sveti altar, in te opomnim, kako je tvoj predragi Sin se podal na Oljsko goro, tvoje veličastvo vredno počastit. Darujem ti njegovo večkrat ponovljeno molitev, njegovo grenko žalost, njegov kervavi pot, njegovo poniževanje, ko je on na svojem obrazu ležé v imenu vsega človeštva tvoje veličastvo molil in se tvoji volji podvergel. V njegovo takrat prelito kri zaupam, in te prosim, Oče usmiljenja! odpusti grehe meni in vsim ljudem! Posebno te pa prosim po zasluženji te presvete kervi, da mene in vse druge varuješ nagle, neprevidene smerti, da nam vsim zadnjo uro na strani stojiš, nas tolažiš, da nam daš pravo obžalovanje grehov. Darujem ti jo tudi za našega svetega Očeta papeža, za škofe, mašnike, spovednike, da jih razsvetljuješ in vodiš, in za vso sveto cerkev, da jo varuješ in povsod razširjaš. Amen.

Od Glorie do evangelija.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite o njegovem bičanju (gajžlanji).

Vsegamogočni Bog! usmiljeni Oče! z mašnikom in z vsimi tvojimi angelji te zdaj hvalim in častim, in iz serca kličem: „Čast bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“ Ozri se, večni Oče! na bičanje svojega ljubega Sina, in na vse, kar je on k stebru pervezan preterpel, glej njegovo sramotno slečenje, strašne udarce, ki jih je prestal, njegove globoke zdihljeje, s curkama prelito kri, bolečine in rane, in vse, kar je tam terpel. Darujem ti, večni Oče! v spravo za vse grehe nečistosti in za vse, s čemur bi se bili pregrešili zoper svoje telo, ki je tempelj svetega Duha. Darujem ti tudi to presveto Kri za našo deželsko gosposko, za kralje in cesarje, da jih razsvetljuješ in vodiš, za našo in vse druge keršanske dežele, da jih v pravi veri ohraniš, in da

odverneš od nas vsih kugo, lakoto, vojsko in druge šibe, ki jih zaslužijo naši grehi. Amen.

Od darovanja do Sanktusa.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite per kronanji.

Darujem ti, o večni Bog! zedinjen s tvojim služabnikom kruh in vino tebi na čast in v prid vse keršanske cerkve. Sosebno ti zdaj darujem terpljenje tvojega Sina, ki ga je o kronanji prestal. Darujem ti vse prebodenje njegove glave, vse terganje po kitah, vso prelito kri, ki je tekla iz toliko krajev njegove presvete glave in vse njegove zdihljeje, da te počastim in zahvalim za vse dobrote.

Darujem ti to za vse nespodobne misli, ki sim jih kdaj v svojem življenji radovoljno imel, za vse pregrešne poglede in napuhnjene misli, za vso nevero in krivo vero ljudi, za vse hudobne naklepe, ki so bili kdaj stor-

jeni v zasramovanje tvojih služabnikov in v zaničevanje tvoje svete cerkve in ljudem v pogubo. Zlasti ti darujem vse to za spreobrnjenje vsih nevernikov, krivovercev in hudobnih kristjanov, kakor tudi za svoje spreobrnjenje in keršansko popolnamost. Amen.

Od Sanktusa do povzdigovanja.

Svet, svet, svet si ti, Bog Gospod vojskinih trum! Kdo bo tvoje veličastvo prav počastil? — Premišljevat hočem zdaj, kako je tvoj ljubeznjivi Sin težki križ na Kalvarijo nesil. Darujem ti ves njegov trud na tem težavnem potu, vse kaplje tū prelite kervi, vso sramoto, vse zaničevanje, ki ga je tukaj prestal iz pokoršine do tebe in iz ljubezni do mene zavoljo mojega zveličanja. Vse to ti darujem, večni Bog! O ljubeznjivi Jezus! ko bi bil mogel s Simonom tvoj križ nesti, ti z Veroniko pert po-

dati in pot na obrazu brisati, in z ženami te milovati, kako rad bi bil vse to storil! Ker so pa moji grehi krivi vsega tvojega terpljenja, zato jih serčno obžalujem. Darujem ti, Oče nebeški! vse občutljeje, ki sta jih imela Sin in Mati, ko se srečata. Hočem zadeti zdaj svoj križ na rame, pomagaj mi ga voljno nositi. Darujem ti tudi vse to za svoje žive starše, brate in sestre, našo rodovino, prijatle in znance, in za vse žalostne in revne kristjane, ki jih teži težek križ, za vse bolne, ki zdaj v cerkev ne morejo; za vse jetnike, zlasti za tiste, ki so za pravice voljo preganjani, za vse popotne, za vse, ki jih ni tukaj, in imajo kako željo v sercu. Amen.

Od povzdigovanja do Agnus Dei.

Povzdigovanje svete hostije.

Verujem, o Jezus! da si resnično pričujoč pod to podobo kruha. V tebe

upam, tebe ljubim čez vse, in te ponižno molim. Jezus tebi živim, tebi umerjem, tvoj sim živ in mertev. Amen.

Povzdigovanje keliha.

Presveta Kri Jezusova! Molim te ponižno. Omij me, očisti me vsih mojih grehov!

Večni Oče! Darujem ti kri tvojega Sina za odpušenje svojih grehov in za vse potrebe svete katoliške cerkve. Amen.

Po povzdigovanji.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa, prelite o križanji.

O moj Bog! peršel je tvoj ljubeznjivi Sin na Kalvarijo. Tù ga položé na sveti križ, mu dajo piti jesiha in žolča, ga slečejo in na križ perbijejo. Na lesu svetega križa povzdignjen, visi med nebom in zemljo tri ure, in se daruje za naše odre-

šenje, in zdihuje za nas, svoje sovražnike. Darujem ti njegove neizrečene bolečine, ki jih je preterpel, ko se je zanj križ pripravljaj, vse bolečine, ki jih terpi, ko ga slačijo, vso kri, ki teče iz prebodenih rok in nog, vse njegove zdihljeje, zlasti njegovo pokoršino in ljubezen, ko se pusti položiti na križ in ostane na njem do zadnjega zdihljeja. Vse hočem z voljo zanaprej terpeti, kar mi Bog pošilja. Darujem ti, večni Oče! vse terpljenje tvojega Sina, ki ga je skoz tri ure na križi prestal, vso takrat prelito kri v zahvalo za vse dobrote, ki si jih vsemu človeštvu skazal. Zlasti ti darujem to za svoje mertve starše, za brate, sestre, žlahto, znance, prijatle, za vse, ki so mi kdaj kaj dobrega storili na duši ali telesu. V tvoje svete rane jih izročim, o Jezus! brani jih hudega in skaži jim svojo milost. Amen.

Od Agnus Dei do zavživanja.

Darovanje predrage kervi Jezusa Kristusa prelite
o prebodenji njegove svete strani.

Premišljujem zdaj, o Jezus! kako visiš na svetem križi, in govoriš zadnjih sedem besedi. Darujem ti, o večni Oče! zapušenje tvojega Sina na križi in njegovih sedem besedi za verne duše v vicah. Darujem ti vse njegove bolečine, ki jih je imel, dokler ni zaklical: „Dopolnjeno je!“ Vse zaničvanje, ki ga je prestal od farizejev in vikših duhovnov, njegovo britkost, ki jo je občutil per pogledu svoje svete Matere.

O Jezus! moja ljubezen, o da bi te mogel zdaj z mašnikom prejeti, da bi se mogel s tabo natanko skleniti! Želim saj po duhovno se s tabo skleniti, in se od tebe nikdar več ne ločiti. Pridi po duhovno v moje serce, o Jezus! Ne odreci mi te gnade! Vidim te zdaj umirati. Ko si vse dopolnil, si zaklical z močnim glasom:

„Oče! v tvoje roke izročim svojo dušo“. Si nagnil glavo, in izdihnil svojo dušo. — Zdaj ti prebodejo hudobni vojaki presveto serce. Kri in voda teče iz njega. Tako je preлил on, večna ljubezen! do zadnje kaplice svojo kri za nas. To zadnje zasramovanje, ki je zadelo tvojega Sina, to kri in vodo zdaj prelito darujem tudi tebi, o Bog! in se zatečem in skrijem v presvetem Serci tvojega Sina.

O Jezus! ti si moj, in jaz sim tvoj. Pridi, o Jezus! sprejmi me v svoje sveto serce. Operi me, očisti me s svojo sveto kervijo in vodo od mojih grehov. To zasramovanje, ki ga je Jezus prestal, ti darujem, o večni Bog! zlasti za tiste, ki so mi posebno per serci I. I. in jih tvojemu sercu, o Jezus! perporočim. Brani jih hudega sovražnika, varuj jih vse nesreče, zlasti nam dodeli gnado, da v noben smerten greh ne zabredemo, in da se tudi odpustljivih grehov skerbno

varujemo. Temu svetemu Sercu perporočim verne duše v vicah, zlasti svoje starše, brate, sestre, žlahto, dobrotnike, prijatle, vse, za ktere sim dolžan moliti, vse, ki so od ljudi pozabljeni, in ki nar več terpe, in za ktere ti hočeš, da naj prosim. Zaenje darujem vse terpljenje Jezusovo in presveto Jezusovo kri.

Molitev po zavživanju.

Da bi ta dan, ko sim bil per ti sveti maši, jaz in vsi, za ktere sim jo daroval, prav pobožno preživeli, in da bi nam bil v večno zveličanje, ti darujem, o dobrotljivi Bog! vse svete maše, ki se dans berejo, vse spovedi, vse svete obhajila, vse molitve, zatajevanja, pokorila, milošnje in dobre dela, ki jih bodo pobožne duše dopernašale, ki so se z mano sklenile. Tudi se želim vdeležiti vsih odpustkov, ki jih zamorem zadobiti, in jih darovati za verne duše v vicah.

Molitev per mašnikovem blagoslovu.

Zdaj, ko mašnik verne blagoslovlja, prosim, večni Bog! blagoslovi mene, vse pričujoče, in vse, za ktere sim ti daroval ta dar. Razli svoj blagoslov in zasluženje kervi svojega Sina z neštevilnimi gnadami na nas in na vse verne duše v vicah. Očisti nas naših grehov, varuj nas hudega, daj nam moč k vsemu dobremu in perpelji nas k sebi v svoje kraljestvo. Amen.

Zahvalna molitev po sveti maši.

Zahvalim te, nebeški Oče! po dokončani sveti daritvi za vse svete občutljeje, ki si mi jih dodelil, za vse dobrote, ki sim jih po nji zadobil, za žive in mertve. Daj, da teh gnad nikoli ne zgubim, ampak jih zvesto ohranim, in po njih pridem k tebi, kjer te bom večno za to dobroto častil in hvalil. Ljubezen vsegamogočnega Boga, gnada našega Gospoda Jezusa Kristusa, edinost svetega Duha bodi z

mano in z vsimi vernimi. Moč pre-
drage kervi, bramba preblažene Device
in pomoč vsih izvoljenih Božjih naj
me spremlja per mojih opravih in
vedno z mano ostane! Amen.

Druga sveta maša

v čast preblažene Device Marije.

Perprava.

Sveta Marija, Mati Božja in moja
Mati! Ti si preblažena med človeš-
kimi otroci, ti si velika Gospa in
Kraljica nebes in zemlje, Pomočnica
vsih, ki si nam rodila Zveličarja, ti
izvoljena nevesta svetega Duha, ki
vse angelje in svetnike v lepoti in
časti presežeš, tebi je sam Kralj nebes
in zemlje pokoren bil. Tudi jaz kli-
čem s sveto cerkvijo: „Sveta brezma-
dežna Devica! S kakošno hvalo bi
te povzdigoval, ne vem, ker si v svo-
jem naročji nosila tistega, ki ga nebesa

ne morejo obseči“. Kdo bi te ne častil, ker te nebeški Oče sam kot ljubeznjivo hčer časti? Kdo bi v te ne upal, ker se ti je sam Sin Božji zaupal? Kdo bi te ne ljubil, ker te ljubi sam sveti Duh kot svojo drago nevesto? Ljubim te tudi jaz za Bogom čez vse, in ti želim s to daritvijo svete maše svoje češenje, hvaležnost, ljubezen skazati. Ozri se tedej iz sedeža svoje milosti na-me ubozega in nevrednega svojega otroka, in pomagaj mi, se tako pobožno zadržati per ti sveti maši, kakor bi se ti sama zadržala. Želim s to sveto mašo po tebi, o Marija! trojeedinega Boga hvaliti in častiti, da utolažim jezo nebeškega Očeta, ki mi je po tebi dal Odrešenika, da se zahvalim Sinu, ki mi je dal ljubeznjivo Mater, da prosim svetega Duha, ki mi je dal ljubezen do tebe, da mi tudi dá svojo gnado, da morem tvoj zgled v življenji in ob smerti posnemati, in da sprosím tvojo

pomoč vsim živim in mertvim. Naj ti dopade ta moj namen, o Mati nebeška! in daruj ga z daritvijo svete maše nebeškemu Očetu. Amen.

Začetek.

Vsi ljudje morajo zdihovati z Davidom: „V hudobijah sim bil spočet, in v grehah me je rodila moja mati, samo ti, o neomadežana Devica! zamo-reš reči, in se veseliti, da nisi bila nikoli pod oblastjo greha. Ti si bila odmenjena stari kači glavo streti, zato nisi bila nikoli njena sužnja.

Od vekomaj si bila odmenjena za Kraljico angeljev in ljudi, zato si bila tudi povzdignjena nad vse stvari. Od vekomaj te je bil zvolil Bog Oče za Mater svojemu Sinu, in nevesto svetemu Duhu, zato si tudi brez vsega madeža ostala. Častim te, o Marija! ker ti si bila izvzeta od izvirnega greha, in k tebi je govoril sam Bog, rekoč: „Lepa si moja prijateljica, in madeža

ni v tebi“. Oh, moja Gospa in Kraljica! ko pogledam svoje grehe in tvojo lepoto, bi mogel obmolkniti; pa kakor se dober otrok večkrat k svoji materi oberne, se tudi jaz obernem in zatečem v svoji revšini k tebi, o moja Mati! Naj ti tedaj dopade zdihovanje mojega serca, in po zasluženji te daritve tvojega Sina me očisti ter mi sprosi odpušenje mojih grehov. Očisti moje oči, da bodo vredne se proti tebi obračati, moj jezik, da bo vreden tebe častiti, moje roke, da bodo vredne proti tebi se povzdigovati, moje serce, da bo vredno z ljubeznijo do tebe napolnjeno biti. Amen.

Velika je bila lepota, ki si jo prejela od svojega Stvarnika, pa tudi velika je bila skerb, s katero si si perzadevala jo ohraniti in pomnožiti s čednostmi. Skerb, ohraniti čistost serca, je bila tolika, da si se še angelja ustrašila, ko pride k tebi v podobi mladenčca. In ljubezen tvoja za deviš-

ko čistost je bila tolikošna, da bi bila raji pustila čast, biti Mati Božja, kakor da bi zgubila deviško čistost. Tù vidim zdaj per tebi, o deviška Mati! kaj bi zgubil, ko bi čistost zgubil! Ti si bila brez nevarnosti grešiti, in vendar si bila tako skerbna in boječa, da bi Boga s kakim tudi nar manjšim grehom ne razžalila, da si v tihoti, od sveta skoraj nepoznana živela in Gospodu služila. Ni te najdel angelj med hrumom in šumom sveta, ampak per molitvi in svetim premišljevanji.

Oh, nebeška Mati! kako malo sîm ti podoben. Ti si zraven angelja tako skerbna, jaz brez skerbi per ljudeh, ki so mi lahko v padec; ti tako skerbna v samoti, jaz brez skerbi v nevarnih drušinah!

Če je apostelj padel v drušnji sovražnikov Jezusovih, kako se bom jaz obvaroval greha, če zahajam v družine hudobnih in zapeljivcev? Toraj hočem zanaprej vsako družino, per-

ložnost in perjaznost opustiti, kjer bi se moje hudo nagnjenje v meni lahko vnelo. Podpiraj me v tem, o Mati! in napolni me s svetim strahom, ki je začetek vse modrosti. Amen.

Evangelii.

Vsi verni, vsa cerkev te imenuje nar bolj srečno. Imenujejo te srečno pa ne zato, kakor da bi bila v obilnosti in bogastvu živela, saj sta živela ti in tvoj Sin v nar britkejši revšini; tudi ne zato, kakor da bi bila od vsih častena, saj sta ti in tvoj Sin veliko zaničevanja prestala; pa tudi ne zato, kakor da bi bila živela v veselji, ker si velike in grenke bolečine prestala na zemlji in je sedmeri meč tvoje materno serce presunil: temuč zato, ker si besedo Božjo poslušala, in jo ohranila v svojem sercu. Vodi tudi mene, o preljuba Mati! po ti poti, da vselej rad in pobožno besedo Božjo poslušam in po

nji živim. Zlasti mi vcepi v serce besede: „Nebeško kraljestvo silo terpi“, da ne mislim, da se brez truda in dela doseže nebeško kraljestvo, in da se toraj v mlačnost ne zatopim. Ravno tako tudi besede: „Išite nar popred nebeškega kraljestva“, da se v nepotrebne skerbi tega sveta ne zgubim, in pozabim, da je le eno potrebno. Amen.

Darovanje.

O Marija, spomnim se, da si se še prav mlada v tempeljnu Bogu darovala. To nas uči, da se ne more človek Bogu prezgodaj darovati. Darujem se tedaj zdaj precej svojemu Gospodu in nočem čakati, da bi svet popred moje moči oslabil, in da bi moje serce v sužnosti greha in hudobnega duha se spridilo. Za zaveržene reči, ko se mu darujejo, nihče ne mara, in jaz bi hotel le postarane in

oslabele kosti svojemu Stvarniku darovati, od kterega imam življenje in vse? Preljuba Mati! varuj me tako prederznega ravnanja. Ti si se brez vsega perderžka Bogu darovala, svoje telo s svojim devištvom, svojo dušo s svojo ljubeznijo in ločitvijo od staršev, svojo čast, ki ti je šla kakor Materi Božji, si darovala z očiševanjem, in vse, ker si darovala svojega Sina. Po tvojem zgledu tedaj mi ne more biti nobena reč tako ljuba, da bi je Bogu ne daroval.

Kako bi jaz neki svoje časti, svojih denarjev, svojega zdravja, še celo svojega življenja ne daroval njemu, ki je za-me svojo kri in svoje življenje daroval. Darujem mu vse svoje serce, ker je tudi on za-me svoje serce daroval. Perpravljem sim mu darovati vse časno blago, in reven biti zavoljo njega, ker je tudi on še celo nebesa za-me zapustil, in reven postal. To svoje darovanje sklenem

z darovanjem mašnikovim. Pomagaj, o Marija! da Bog ta moj dar milostljivo sprejme, in da jaz od tega darovanja nikoli ne odstopim. Amen.

Povzdigovanje.

Peršel je zopet iz nebes tvoj Sin, o Marija! da se v revnih podobah kruha in vina nebeškemu Očetu zame daruje. O prečudna ljubezen! Sin Božji je umerl na križu zame ubozega grešnika: in to še njegovi ljubezni ni bilo zadosti. Vsaki dan se iz ljubezni zame skrivnostno z novega daruje, vsaki dan se zame ponižuje, ker iz nebes na naše altarje pride, in prebiva med grešniki, ki ga tolikokrat razžalijo in zaničujejo!

O prečista, presveta Devica! pomagaj, da ljubeznjivega Boga vredno molim in hvalim. Pomagaj, da v ponižnosti odtergam svoje serce od vsega, in da le njemu služim in živim.

Jezusa, čigar stanovanje so nebesa, kateremu mora vse služiti, vidimo o rojstvu v revnem hlevu v jaslicah, nekoliko odraslega per težkem delu, potlej na terdem lesu svetega križa, zdaj v nebesih povzdignjenega na naših altarjih v revnih podobah.

In tebe, o Kraljica nebes in zemlje, Mater tega Božjega Sina! kje te najdemo? V vednem uboštvu, nizkoti in britkosti. Ko te ljudje v Betlehemu niso hotli pod streho vzeti, si móгла v hlevu prenočiti ter svoje Božje Dete v jasli na terdo slamo položiti, koliko težav si mogla na begu v Egipt prestat? Koliko britkost doma zavoljo tega svojega Sina preterpeti? Vse to si poterpežljivo — vsa vdana v voljo Božjo terpela, nobene časti nisi nikjer iskala, še celo postavi očiševanja si se ponižno podverгла, desiravno si bila visoko nad njo povzdignjena.

Zavzemite se nebesa, tako se ponižujeta nar svetejši dva človeka,

ki sta kdaj na zemlji živel! In jaz nevredni grešnik, červiček zemlje, bi se povzdigoval, in časti iskal! Moj Bog in moja Mati se odpovesta vsi zložnosti, in jaz bi le zložnosti iskal in si nič ne odrekel? Dan za dnevom sta terpela in jaz bi se rad dan za dnevom veselil! Kralj v pomanjkanji — hlapec v obilnosti!

O Mati! stoj mi na strani, da se ponižnosti učim in zaničevanje rad prenašam. Ne dopusti, da bi jaz pozabil besede sv. Duha: „Kjer je prevzetnost, je sramota; kjer je ponižnost, je modrost“. Sprosi mi, o ljuba Mati! da se vedno zatajujem, in spolnujem nauk aposteljna: „Nosimo mertvenje našega Gospoda Jezusa Kristusa na telesu, da se življenje Jezusovo nad nami razodene“. Brez zatajevanja in ponižnosti ne morem biti ne tvoj otrok ne dober kristjan; zakaj ti in tvoj Sin me vedno teh čednost učita. Amen.

Mašnikovo obhajilo.

O Maria! prosi za me, da bi vreden bil tvojega Sina zdaj prejeti, če ne v Zakramentu, saj po duhovno z gorečo željo. S križa snet je počival v tvojem naročji, in napolnil tvoje materno serce z bitko žalostjo, naj počiva zdaj v mojem sercu, in ga napolni z bitko žalostjo nad vsimi grehi. Sprosi, o Mati! da tvoj Sin te dobre sklepe in namene, ki jih zdaj imam, v meni pokrepča, in da jih zavoljo časnih skerbi in opravil ne pozabim, temuč tudi v djanji dopolnim. Obvaruj me vse prevelike želje po bogastvu, da se učim od tebe, da je le eno pravo bogastvo — čednost. Obvaruj me prevelike želje po veljavi in časti pred ljudmi, ker je le ena prava čast, biti per Bogu v časti zavoljo čistega serca. Obvaruj me želje po veselji tega sveta, ker je le eno pravo veselje, biti otrok in prijatelj Božji. Zatoraj

sprosi mi ubozemu otroku per sedežu milosti Božje čisto serce, ker: „blagor njim, ki so čistega serca, oni bodo Boga gledali“. Amen.

Poslednjič ti še perporočim, o mogočna Devica! vse duhovske in deželske gosposke; ohrani jih v edinosti, veri, svetem življenji, da to storé, kar tekne njih podložnim v prid in v Božjo čast. Spomni se, o Gospod! vsih vernih, živih in mertvih, zlasti I. I., za ktere sim dolžan, ali sim si namenil moliti. Perporočim ti tudi, o Mati! tega mašnika, ki je zdaj daroval in per altarji tudi za-me molil. Daj mu biti, kar ima biti, vreden služabnik Božji in delivec svetih skrivnost Božjih, da dolžnosti svojega stanu zvesto spolnuje in z zgledom lepega življenja vsim sveti! Amen.

Tretja sveta maša.

Za mertve.

Namen.

O Bog! pridem pred sedež tvoje milosti, ti darovat kri tvojega Sina za duše, ki jih ljubiš, in ki zdihujejo še v ognji očiševanja, in te želé gledati in častiti v nebesih. Akoravno je njih terpljenje pravično, te vendar prosimo, da bi jim zavoljo zasluženja tvojega Sina kazen prizanesel, in njim čas terpljenja perkrajšal, ki si jim ga odločil.

Molitev per stopnjicah.

Spoznamo, o Gospod! pred tabo svoje grehe, in spoznamo tudi, da ne moremo pred tabo obstati, če boš zavoljo obilnosti naših grehov odgovor terjal od nas. Gorjé nam, ako bi nas brez milosti sodil! Zatoraj se zatečemo po zgledu vsih svetnikov k

daritvi njega, ki se je dal za nas na križ perbiti, in ki je naš Srednik pred tabo.

Odpusti nam naše grehe, odpusti jih tudi našim ranjcim bratom in sestram, ki so jih storili v ti dolini solz. Skaži jim svojo neizrečeno milost, ki jih je že tvoja pravica zadela. Obljubil si biti milostljiv vsim, ki milost skazujejo, in ti si zvest svojim obljubam.

Gospod, usmili se nas!

O Jezus, Gospod in Bog! skaži svoje usmiljenje in bodi milostljiv dušam, ki v kraji očiševanja in terpljenja zdihujejo. Gospod v tebe sim zaupal, ne bom osramoten. Daj jim večni mir in pokoj in večna luč naj jim sveti!

Molitev.

O Bog, ki si vedno perpravljen, usmiliti se in perzanesti, usmili se svojih služabnikov (svojih služabnic)

I. I., ki si jih že pred svoj sodnji stol poklical. Naj jih spremi tvoj angelj pred tvoje Božje obličje med izvoljene! V tebe so verovali, v tebe upali, naj nikar ne bodo osramoteni! Vzemi jih v kraj, ki si ga perpravil vsim, ki te ljubijo.

List.

Namesto prevelikega žalovanja, kakor žalujejo po mertvih tisti, ki upanja nimajo, ti darujem svojo terdno vero v vse to, kar si razodel, in kar nam sveta cerkev verovati zapoveduje. Verujem, da daš po smerti tega telesa večno življenje vsim, ki se v tvoji gnadi od tod ločijo, in ki jih je tvoja pravica spoznala proste vsega zadolženja. Blagor, trikrat blagor mu, kdor ima to srečo!

Verujem pa tudi, da tisti, ki imajo še kazni terpeti, po ti sveti daritvi polajšanja dobé.

Zedinem tedaj svoj namen z na-

menom svete cerkve. Usmili se jih, ki si jih bil po svetem kerstu za svoje otroke sprejel, in reši jih njih terpljenja.

Evangelii.

Razsvetli me, o Gospod! in uči me verovati, kar zapoveduješ, da ne bom kdaj prištet tistim, ki so tvoj evangelii zametovali. Ozri se milostljivo na-me, in izreci besedo: „Odpušeni so ti tvoji grehi!“ Reci tudi vernim mertvim, za ktere ti to sveto mašo darujem, tiste besede, ki si jih rekel spokornemu razbojniku: „Še dans boš z mano v raji!“ Vem, da moramo zadostiti, kar smo tvoji pravici dolžni. Moramo se tedej popred očistiti, preden smemo pred tvoje obličje priti. Ali, o Gospod! veči je tvoja milost, kot naše zadolženje. Kličem tedej s prerokom: „Naša sreča je v tvoji roki, hiti nas otet“. Naj ti bo prijeten dar naša vdanost v tvojo voljo.

Darovanje.

Vsegamogočni, večni Bog! ti sam si postavil daritev nove zaveze, v kateri se sam tvoj Sin Jezus Kristus tebi daruje za žive in mertve. To sveto mašo zedinem zdaj s tisto kervavo daritvijo, ki jo je tvoj Sin na lesu svetega križa opravil, in jo darujem za verne duše v vicah v zadostenje za njih grehe. Naj bo v zveličanje njim in vsim nam, da te enkrat vsi zedinjeni gledati in vživati zamoremo.

Molitev.

O pravični Sodnik! svojo molitev zedinim z molitvijo tvojih otrok, ki bodo dosegli po tej daritvi večno življenje, na katerih pa zdaj leži še roka tvoje pravice.

Bodi jim usmiljen, zanesi jim njih kazni, okrajšaj jim čas terpljenja, premeni jim njih ponižanje v čast izvoljenih tvojih. Usliši njih zdihovalje, ki kličeji proti tebi: „Usmili se nas,

ker spoznamo, da smo grešili zoper tebe. Glej! ne bomo nehali klicati, dokler nas ne vzameš v svoje prebivališče, in nam ne daš gledati lepote tvoje hiše. Terdno zaupamo v te, da nam boš dal kmalo gledati tvoje obličje! Gospod, usliši njih molitev, in njih vpitje naj do tebe pride!

Predglasje.

Spodobi se in prav je, tebi vselej in povsod čast dajati, vsegamogočni, večni Bog! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, po katerem si nam dal veselo upanje častitljivega vstajenja. To upanje nas tolaži ob naši smerti. Zakaj smert ni nič žalostnega tvojemu pravemu služabniku, ampak prestop v večno srečno življenje v nebesih. Zatorej zedinimo svoj glas z češenjem tvojih izvoljenih, in kličemo: Svet, svet, svet, si Gospod Bog vojskinih trum! Nebo in zemlja sta polna tvoje slave!

Češen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Kri Jezusova kliče za usmiljenje tem dušam, ki bi imele še dolgo zadrževane biti gledati obličje svojega Stvarnika.

Kanon.

Vsegamogočni Bog, tvoja previdnost obsega vse, ker si ti Oče vsih ljudi, ozri se milostljivo na duše, ki nobene reči ne želé tako serčno, kot tebe ljubiti in uživati. Spomni se, da so delo tvojih rok, odkupljene s kervijo tvojega Sina. Darujemo ti tedej zanje kri tega tvojega Sina, prošnje Marije njegove Matere, svetih apostelnov Petra in Payla, in vsih tvojih svetnikov, prošnje svete cerkve in zaslužljive dela vsih njenih otrok! Zavaljo tega tedej upamo milost doseči vsim, ki so nam bili ljubi na zemlji, in ki nam zapoveduješ jih ljubiti, in jim pomagati. Naj tvoje očetovsko usmiljenje premaga tvojo pravico! Po-

kaži jim svojo lepoto, in daj jim uživati neizrekljivo veselje, čigar začetek si ti.

Povzdigovanje svete hostije.

Gospod Jezus! verujem v tebe; Gospod Jezus! upam v tebe; Gospod Jezus! ljubim te iz vsega serca. V narveči ponižnosti te molim, svojega Gospoda in Boga, in te milo prosim, usmili se vernih duš v vicah, za ktere se nisi umreti branil, in reši jih njih bolečin.

Povzdigovanje keliha.

Gospod Jezus! terdno verujem, da je tukaj tvoja svete kri resnično pričujoča, in jo ponižno molim. Oberni eno samo kaplico za verne duše v vicah, ker ona premore polajšati vse njih bolečine pa tudi rešiti iz neznanega terpljenja. Nebeški Oče! ozri se na predrago kri svojega Sina, ki jo je za nas preлил. Darujem ti jo za

odrešenje ubogih duš v vicah, in te prosim, da bi jih opral s to Kervijo, in jih peljal tje, kamor nič omadeževanega priti ne more. Amen.

Po Povzdigovanji.

O Jezus, ki si obiskal duše očakov in prerokov v predpeklju, da si jih iz njega rešil, obiši tudi duše svojih služabnikov in služabnic na kraji njih terpljenja. Rosa tvoje milosti naj pade nanje, in jim polajša njih bolečine! Rekel si, kar koli boste storili nar manjšemu mojih bratov, ste meni storili. Vem tedej, da ti bo tako perjetno polajšanje, ki ga po tvoji milosti vernim dušam zadobim, kakor bi ga bil tebi zadobil. Skaži tedej milost na prošnjo svoje Matere Marije, ki je tolažnica žalostnih in vsih izvoljenih tvojih, ki žele zediniti se s svojimi brati in sestrami. Daj tedej dans vsim, za ktere prosimo, večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Oče naš.

O Jezus, ki se tvojemu imenu perpogujejo kolena vsih, ki so v nebesih, na zemlji, in pod zemljo, narviši Sodnik živih in mertvih! posvečeno bodi tvoje ime po rešenji vernih duš, za ktere te prosimo. Odpri jim vrata nebeške, zgôdi se tvoja volja, ki jo imaš, jih rešiti! Prosimo te, odpusti kazen našim staršem, prijatlom, dobrotnikom, ker smo morebiti mi njih terpljenja krivi. Obvaruj nas maševavnega ognja, ki smo ga le preveč zaslužili, ker smo tvoje gnade napak obračali, v tvoji službi mlačni bili, in se skušnjavam le preslabo vstavljali. In zdaj nas zavoljo vsega tega strah obhaja, ker je strašno pasti v roke živega Boga.

Agnus Dei, ali Jagnje Božje.

O Bog, kako velika mora biti ljubezen tvojega Sina, da se enako jagnjetu daruje za grehe sveta! Kako

velika bi mogla biti tudi naša hvala in ljubezen za to neskončno dobroto!

O Jagnje Božje! ki si zmagalo rjovečega leva, ki hodi okoli, in iše, koga bi požerl: usmili se vernih mertvih.

O Jagnje Božje, ki si se pravici večnega Očeta dalo v spravo za naše grehe, usmili se vernih duš v vica, daj jim večni mir in pokoj.

O Jagnje Božje, ki si se darovalo, da bi nas iz doline solz v obljubljeni deželo perpeljalo; o Jezus, ki si rekel: Jest sim vstajenje in življenje, kdor v me veruje, bo imel večno življenje; daj vernim mertvim večno življenje, čigar zastavo so per ti mizi zavživali. O Jezus, daj se mi vdeležiti te svete večerje, da bom vreden doseči delež med tvojimi izvoljenimi. Darujem ti za verne mertve, in zlasti za I. I. vse dobre dela, ki jih bom opravil. Ne zaverzi moje prošnje, in daj polajšanje dušam, ki so mi bile tolikanj ljube. Amen.

Gospod, nisim vreden.

O Jezus! nisim vreden, te zdaj v zakramentu resnično prejeti, torej te prosim: pridi saj s svojo gnado v moje serce, in ostani v njem do konca. Spoznam tudi, da nisim vreden, da bi ti mojo prošnjo za verne duše uslišal, pa spomni se, da so se v tvoji gnadi od tod ločile, in da so tvoji ljubi otroci in vredni rešenja. Če bi pa še ne bili vredni, stori jih vredne po ti sveti daritvi in tvoji milosti priti v tvoje veličastvo. Amen.

Blagoslov vsegamogočnega Očeta, Sina, in svetega Duha pridi na verne mertve, in jih stori vredne večne časti. Amen.

Konec.

Bog, nebeški Oče! ozri se milostljivo na daritev svete maše, ki sim ti jo ravno daroval in pošlji tolažbo vsim vernim mertvim v vicah, zlasti tistim, za ktere sim se namenil moliti.

Gospod, daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Sveta Marija, prosi za-nje! Vsi svetniki Božji, prosite za-nje! Naj v miru počivajo. Amen.

Spovedne molitve.

Molitev pred spovedjo.

O neskončno, vse časti vredno Veličastvo, Bog nebes in zemlje! terdno verujem, da si tukaj pričujoč, da me vidiš in slišiš. Molim te, častim, hvalim in poveličujem te; spoznam te za svojega Stvarnika in Odrešenika, ki si sam iz sebe pravo in večno življenje, in v spričevanje té svoje vere, ti skazujem dolžno molitev, ponižujem svojo dušo, in pripogujem v nar globokejši ponižnosti svoje kolena pred sedežem tvojega Božjega Veličastva.

(Zdaj si misli, kakor da bi bila lahko ta spoved zadnja tvojega življenja, in pripravljaj se tako skerbno za-njo, kakor človek, ki je na

smertni postelji, in že pred vratmi večnosti. Prosi Boga za gnado, svojo vést prav izprašati, svoje grehe serčno obžalovati, in za-nje pravo pokoro delati.)

Poklicanje svetega Duha.

Sveti Duh, ki si perpravljen kot Božja luč vsacega razsvetliti, kateri te za to prosi! Dodeli mi zdaj, da svoje še ne spovedane grehe spoznam! Nikar mi nič skritega ne pušaj, kar bi mi zamoglo braniti v nebesa priti. Ker pa sam iz sebe nič dobrega ne premorem, te prosim za gnado, da se s takim kesanjem in s takim sklepom, se poboljšati, spovem, kakor Jezus in njegova sv. cerkev zahtevata, da bom skoz ta sveti zakrament iz grešnika v pobožnega, pravičnega spremenjen.

Sveta Marija! ti pribežališe grešnikov! prosi za-me, sprosi mi s svojo mogočno priprošnjo potrebno gnado, da svoje grehe prav spoznam, resnično obžalujem, in se jih odkritoserčno spovem.

Moj svet angelj varh! pomagaj mi vse grehe spoznati, katerih sim se zoper svojega Boga krivega storil.

Vsi svetniki in sveti pomočniki moji! zlasti vi sveti spokorniki in spokornice, prosite za - me, da v vaše stopinje stopim in pravo pokoro delam.

Darovanje spraševanja vesti.

Moj Bog! o Jezus! moj Zveličar! darujem ti to svoje spraševanje vesti, da te v tvoji Božji pravičnosti poveljujem. Upam, da mi boš dodelil k temu imenitnemu delu potrebno gnado. Zato hočem v duhu ljubezni to svoje spraševanje vesti pričeti, da ti dopadem in tvojo presveto voljo spolnujem, in sicer z vsimi tistimi, kateri čast in slavo tvojega presvetega imena množé.

Spraševanje vesti.

Svojo vest sprašaj:

I. Po Božjih zapovedih.

1. Verovaj v enega samega Boga. — Ali nimam uzroka, se bati, da

bi vtegnile moje poprejšnje spovedi neveljavne biti, ali zavoljo nemarnega spraševanja vesti, ali iz pomankanja kesanja in terdnega sklepa, ali ker sim ktere grehe zamolčal, zmanjševal, perkrival? — Ali sim sv. obhajila s pravo pobožnostjo prejemal? — Ali sim naloženo pokoro opravil? — Ali sim vse veroval, kar sv. cerkev verovati zapoveduje? — Ali nisim radovedno verske resnice vertal in pregloboko premišljeval, ali nad njimi dvomil? — Ali sim skušnjave zoper vero zatiral ali jih nemarno izbijal? — Ali sim veri nasprotne bukve bral, imel, drugim posojeval? — Ali sim imel kaj prazne vere? — Ali sim nad Božjo milostjo dvomil, ali prederzno na-njo grešil? — Ali sim zoper Boga godernjal? — Ali sim merzloto do molitve in pobožnost radovoljno v sebi pasel? — Ali sim od vere, pobožnosti, cerkvenih šeg, duhovnov, mnihov in nun itd. zaničljivo govoril, jih zasmehoval? — Ali sim zjutranjo in večerno molitev pobožno opravljal? — Ali sim per službi Božji radovoljno raztresen? — Ali sim imel per službi Božji pregrešne misli, poglede, nepotrebno govorjenje? — Sim se nespodobno vedel, pohujšljivo smejal in

pogovarjal? — Ali sim bil Bogu hvaležen za prejete dobrote, zlasti po jedi, zjutrej in zvečer? — Ali sim večkrat obudil vero, upanje in ljubezen? — itd.

2. Ne imenuj po nemarnem Božjega imena. — Ali nisim imena Božjega, Jezusovega, Marijnega in svetnikov brez potrebe in nespoštljivo izrekel, ali celo v kletvini, in da bi laž poterdil? — Ali se nisim s svetimi rečmi, z Božjo besedo norčeval, svetega pisma pačil in krivo obračal? — Ali nisim preklinjal in se rotil? — Ali nisim duhovnov, staršev in mertvih preklinjal? mi je kletev že v navadi? — Ali nimam v navadi, v potenje svojih besedi se perdušati ali kakorkoli bodi persegati in se rotiti? — Ali sim celo laž tako terdil? — Ali nisim krivo persegel zoper resnico ali v negotovi reči? — Ali je moja kriva persega komu škodovala? — Ali nisim Bogu kaj obljubil in ne spolnil? — Ali sim spolnjenje obljube predolgo odlašal? —

3. Posvečuj praznik. — Ali sim bil ob nedeljah in zapovedanih praznikih spodobno in pobožno per celi sveti maši? — Sim bil tudi per pridigi in per popoldanski službi Božji? — Ali sim Bož-

jo besedo pazno in zavoljo zveličanja svoje duše poslušal? — Ali sim té dni kaj več molil, svete bukve bral in se, kolikor je bilo mogoče, do bližnjega usmiljenega skazoval? — Ali sim koga od službe Božje odvernil? — Ali sim té dnove brez velike sile in brez pervoljenja ali celo v pohujšanje bližnjega hlapčevske dela opravljal? — Ali druge k temu napeljeval? — Nisim ravno ob teh dneh pregrešnega veselja uganjal, pijančeval, igral, nečisto živel, per plesu bil? ali sim celo med službo Božjo kaj takega storil? — Ali nisim s ponočnim pohajanjem, pijančevanjem, prepirom ali s kletvijo itd. praznika oskrupil? —

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel, in da ti bo dobro na zemlji. — Ali sim svoje starše spoštoval in ljubil? — Ali sim jim bil hvaležen, pokoren? — Nisim staršem jezikal, jih zasramoval? — gerdo gledal? zaničeval in preklinjal? — Jim nisim nič hudega vošil? — Jim nisim z roko nameril ali jih celo udaril? — Ali jih nisim s svojim razujzdanim življenjem v sramoto in žalost perpravil? — Ali nisim slabost svojih staršev raznašal? — Se jih nisim zavoljo nizkega stanu ali ponižne obleke

sramoval? — Sim tudi že odrašen njih svèt in njih lepo opominjevanje ponižno poslušal? — Se jim nisim zlagal, jih ogoljfal, okradil? — Nisim bil do staršev merzel ali sim jih celo sovražil? — Ali sim za-nje molil, jim v potrebah pomagal, jim bolnim stregel? — Ali sim skerbel, da so sv. zakramente prejeli? — Ali sim njih zadnjo voljo zvesto spolnil? — Ali nisim bil krivičen do drugih dedičev (erbov)? — Nisim še mertvih staršev opravljal? — Ali sim se prizadeval pogreške ranjcih staršev z molitevjo, milošnjo, povračilom krivičnega blaga popraviti? — Sim té dolžnosti tudi do svojega očma, mačehe, varha, gospodarja in gospodinje, učnikov, predpostavljenih, duhovske in deželske gosposke spolnoval? — Ali jih nisim nalàgal, goljfal, zasramoval, zaničeval, njih zapovedi grajal? — Ali sim bil staršem in predpostavljenim v grešnih rečeh pokoren? — Sim stare, uboge in nadložne ljudi zasramoval? — Ali sim brate in sestre ali svoje tovarše k nepokoršini do staršev, učnikov in predpostavljenih napeljeval? — i. t. d.

5. Ne ubijaj. — Ali sim bil kdaj kakor koli kriv smerti svojega bližnjega?

— Sim sebi ali bližnjemu življenje krajšal ali na zdravji škodoval z nezmernostjo v jedi in pijači, ali plesom, z žalostjo, z jezo, z nevošljivostjo, sovraštvom, prepitrom, tepenjem, suvanjem, ranjenjem, bojem? — Sim kdaj svoje in svojega bližnjega življenje brez potrebe v nevarnost postavil? — Sim kaj takega jedel ali pil, kar sim lahko previdil, da mi bo škodovalo? — Nisim sebi ali drugim smerti želel? in zakaj? — Sim v boleznih zadosti za dosego zdravja skerbel? sim razumnega zdravnika, ne pa kterega mazača v bolezni za svet poprašal? — Sim se nalaš kaj na telesu poškodoval? ali na rokah, nogah, zobeh, itd.? — Sim kaj svoji duši škodoval z zanemarjenjem dušnih moči in zmožnost? s spolnovanjem hudih navad? s posnemanjem slabih zgledov? s poslušanjem slabih svétov? — Ali sim svojemu bližnjemu na njegovi duši škodoval, ker sim mu perložnost v greh dal z besedo, djanjem itd.? — Ali sim koga v kateri greh zapeljal, dražil ali prigovarjal? — Ali sim drugih greh hvalil, zagovarjal? ga ne vstavil ali k njemu molčal, kjer sim imel dolžnost govoriti? — Ali sim se veselil ptuje škode? — Sim svojega bližnjega z

grenkimi, zabavljivimi, terdimi besedami, ali z zasmehovanjem in zasramovanjem žalil? — Ali sim v prepiru in razpertji živel? kako dolgo? — Ali se nisim hotel spraviti? — Sim bil terd do ubozih? neusmiljen do žival itd.? —

6. Ne prešeštvaj. — (Sprašaj se tukej prav natanko, in razodeni svojemu spovedniku ne le vsih grehov zoper sveto čistost, ampak tudi svoje skušnjave in znotranje vojske, da ti zamore svetovati in pomagati. Nikar ne pozabi tudi števila in okolišenj tako natanko naznaniti, kolikor ti je mogoče; zakaj tukaj je posebno potrebno.)

Ali sim nespodobne reči radovoljno premišljeval? — Ali sim se z veseljem in dopadajenjem v nečistih mislih mudil? — Sim kdaj v nespodobne želje privolil, da bi bil kaj nespodobnega rad vidil, slišal, se vedel, storil, ali pustil, da bi se z menoj storilo? — Sim se poprejšnih grehov zoper sveto čistost z veseljem spominjal? — Ali sim radovoljno v sebi budil nespodobne misli in želje z branjem slabih bukev? s poslušanjem nesramnih pogovorov, povest, pesem? s pogledom nespodobnih podob, in družih nesramnih

reči? s ponočnim postopanjem, s slabo družino? — Ali nisim grešil z nespodobnim govorjenjem in petjem, z nespodobnim norčevanjem? v čigavi pričujočnosti? — Nisim koga na nesramne besede in pesmi napeljeval? — Ali nisim katerikrat nespodobnih naročil ali pisem prenašal? — Nisim ktereга zavoljo čistega življenja zasmehoval? — Ni nobeden po meni slabih bukev ali pesem prejel? — Nisim nesramnega oblačila nosil? — Nisim v cerkev s to mislijo šel, da bi posvetnim ljudem pregrešno dopadel? — Se nisim nespodobno védel? — Nisim koga v nečisti greh pregovarjal ali silil? — Je bil letá mojega ali družega spola? kakšnega stanu? moje sorodovine ali še celo Bogu posvečen, nedolžen? — Ali je bil greh s posebno ostudnostjo združen? — Sim kak nečisti greh o svetem času ali dnevu, na svetem kraji storil? — Nisim komu perložnosti k temu grehu iskal ali kaj pomagal? — Sim imel pregrešno znanje in kako dolgo? — Sim kdaj kaj nespodobnega sam sebi storil ali pa drugim meni storiti perpustil? — Sim sam drugim kaj nespodobnega storil? — Sim bil sramožljiv, ko sim se oblačil in slačil? — Ali sim se kdaj ne-

čistih grehov še celo hvalil, per spovedi pa jih zmanjševal ali celo zamolčal? — Sim se vselej spovedal, kadar koli mi je vest v tej reči kaj očitala, in nekak strah pred Bogom delala? itd. —

7. Ne kradi. — Nisim komu kaj ukradil ali po sili vzel? — Nisim kaj v katerem svetem kraju vzel? — Nisim po malem krivično jemal ali goljfal, in si s tim precej premoženja pridobil? — Nisim koga goljfal per kupčii, meri, tehtnici (vagi), delu, s slabim denarjem? — Sim celi dan pridno delal, kadar sim bil najet? — Nisim za slabo delo dobrega plačila tirjal? — Nisim kaj ukradenega kupil? — Nisim kaj svojim staršem, sorodnikom ali predpostavljenim ukradil? — Sim denar, ki so mi ga starši dali, v igre ali v nepripušene razveseljevanje obračal? — Nisim brez vednosti in volje staršev bukev ali oblačil itd. prodajal, da sim ložej denar zapravljaj? — Nisim od staršev denarja izgoljfoval z lažnjivimi besedami, da si bom bukve, obleko ali kaj družega potrebnega kupil? — Sim z denarjem, ki so mi ga starši dali, vse dolgove poplačal, nisim nič zase prideržal? — Nisim nepotrebnih dolgov delal? —

Sim se varoval lenobe? niso starši za-me zastonj plačevali? sim z nezmernim oblačilom, igranjem, zapravljanjem sebi in drugim škodo delal? — Nisim na polji, na travnikih, v gojzdi, na vertu, per vôdi ali per pohištvu komu kaj škode storil? — Nisim prevelikih obrest (čimžev) jemal? — Sim svoje dolgove že poplačal? — Sim shranjene reči bližnjega skerbno varoval? — Nisim nikogar po krivici iz službe spravil? — Sim vselej ukradene ali najdene reči nazaj dal? — Sim mar z gospodarjevim premoženjem ubogim pomagal? — Sim storjeno škodo na premoženji bližnjega po svoji moči povernil, ali saj skerbel odpušenje od tistega zadobiti, kterega sim poškodoval? — Ali pomislim, da greh krivice ne bo odpušen, dokler se krivica ne popravi, kolikor je le mogoče? — Nisim nikoli ptujega blaga poželet? —

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — Nisim kterikrat kaj po krivem pričal? ali celo krivih prič podkupil? — Sim se zlagal? je bilo zavoljo tega komu kaj škode? — Sim se zlagal zavoljo dobička? ali celo per spovedi? — Se nisim hlinil ali po hinavsko obnašal? — Nisim radovedno ali iz hudo-

bije po slabostih bližnjega popraševal ter jih rad poslušal? — Sim rad od slabosti bližnjega govoril, ako ravno nisim bil dolžan in brez vsega dobrega namena? — Sim v pričo veliko ljudi v imenitnih rečeh od bližnjega slabo govoril? ali celo od taci oseb, ktere sim dolžan spoštovati? — Sim kdaj iz strahu pred ljudmi, iz hinavšine ali iz družih namenov kaj govoril, kar je bilo zoper mojo vest in moje prepričanje? — Nisim svojega bližnjega slabo sodil, njegovih besedi in njegovega djanja na slabo izkladal, mu slabih namenov podtikal? — Sim take krive sodbe tudi drugim razodeval? — Se nisim kterikrat čez bližnjega zlagal ter mu dobro imé vzel? sim si prizadeval, mu zopet dobro imé poverniti in vso škodo popraviti? — Sim koga podpihoval in zdražbe napravil? — Sim izročene skrivnosti razodel? — Sim se za dobro imé bližnjega potegnil, kadar mi je bilo mogoče? — Nisim nikogar zasmehoval in zaničeval? —

9. Ne želi svojega bližnjega žene. (Ta zapoved je že v šesti zapovedi zapopadena.)

10. Ne želi svojega bližnjega blaga. (Tudi ta zapoved je že v sedmi Božji zapovedi zapopadena.)

II. Po cerkvenih zapovedih.

1. Posvečuj zapovedane praznike.

2. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo per sveti maši. —

(Te dve zapovedi ste že v tretji Božji zapovedi zapopadene.)

3. Pôsti se zapovedane pôstne dni, namreč štirdesetdanski post, kvaterne in druge zapovedane postne dni; zderži se tudi ob petkih in ob sabotah mesnih jedi. — Sim se postil v štirdesetdanskem postu, kvaterne in druge zapovedane postne dni tako, da sim se le enkrat na dan do sitega najedel, ko me je ta zapoved že vezala? — Nisim ob petkih, sabotah in drugih zapovedanih postnih dneh mesnih jedi vžival brez privoljenja duhovske gosposke, brez nevarne boleznj ali kakega družega pravičnega uzroka? — Nisim té cerkvene zapovedi grajal, zasmehoval, in s prelomljenjem drugih pohujšal? — Nisim koga družega zapeljal, da je to zapoved prelomil? —

4. Spovej se svojih grehov postavljenemu spovedniku k manj-

šemu vsaj enkrat v letu, in o velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo. — Ali sim bil vsako leto o velikonočnem času per spovedi in per sv. obhajilu? — Ni bila ktera mojih spoved pomankljiva in nevredna, ker nisim svoje vesti skerbno sprašal — ker nisim imel resničnega kesanja in sim precí spet ravno tisti smertni greh storil, in nisim zapustil grešne priložnosti, — ali ker sim smertni greh nalaš, ali pa iz zanikernosti zamolčal ali ga zmanjšal? — Sim ga potlej per spovedi povedal? — Sim že nevredne spovedi popravil? — Nisim v zamolčanem smertnem grehu sv. obhajila ali drugih sv. zakramentov prejel? — in kolikrat? — Sim naloženo pokoro vselej natanko, zvesto in o pravem času opravil? — Nisim svojega spovednika opravljal in zaničeval? nisim bil jezen na-nj, ko mi je sveto odvezo odrekel? — Sim nalaš premehkega spovednika iskal, da sim v smertnih grehah mirno živel? — Nisim kterikrat per spovednici poslušal, kaj se drugi spovedujejo ali kaj jim spovednik pravi? — Ali sim, kar sim per spovednici slišal, še drugim pravil? — Se nisim per spovednici nespodobno obnašal? — Sim se za sv.

obhajilo vselej skerbno perpravljaj? — Nisim brez spovednikovega pervoljenja ali s smertnim grehom na vesti sv. obhajila katerikrat prejel? — Nisim morebiti hitro po sv. obhajilu brez vredne zahvale iz cerkve šel? — Nisim še dan sv. obhajila v kakšne navadne in velike grehe padel?

5. Ne obhajaj ženitve o prepovedanih časih. — Nisim v adventu, v velikem postu, ali ob drugih postnih in spokornih dnevih per pojedinah, igrah, plesu ali drugem grešnem razveseljevanji bil ali druge k takemu grešnemu veselju napeljeval? — Se nisim na ženitvanji pregrešil z nezmernostjo v jedi in pijači ali s pregrešnim plesom itd.? —

III. Po poglavitnih grehih.

1. Napuh. — Sim si kaj domišljeval zavoljo svoje lepote, imenitnosti, bogastva, ali dobrih lastnost itd.? — Ali sim se celo s pregrešnimi reči bahal? — Se nisim čez svoj stan, nesramno in pohujšljivo oblačil? — Nisim staršem ali komu drugemu kradel, da bi si lepši obleko omislil? — Nisim le hvale per ljudem iskal? — Sim zaničevanje in poniževanje od ljudi voljno prenašal? — Se ni-

sim pobožnišega, boljšega od drugih mislil? — Nisim bližnjega zaničeval? — Sim bil morebiti jezen na tiste, ki so me po pravici svarili? — Sim vedno le svojo terdil, zopergovoril, se prepiral, kregal?

2. Lakomnost. — Ni moje sercé preveč na časno blago navezano? — Ali niso moje skerbí za časno tolike, da na zveličanje svoje duše pozabim? — Ali le na to gledam, kako bi si veliko blaga, če tudi po krivici pridobil? — Nisim bil iz lakomnosti neusmiljen proti ubogim, da jim nisim nič ubogajme dal? — Nisim iz lakomnosti sebi in podložnim potrebnih rečí kratil? — Ali sim bil zapravljiv? per obleki, pijančevanji, igranji itd.? —

3. Nečistost. — Glej šesto Božjo zapoved. —

4. Nevošljivost. — Nisim bil nikomur nevošljiv zavoljo njegove sreče, častí, dobre glave, pobožnosti, ali celo sv. zakramentov? — Sim bil kdaj žalosten, ko se je bližnjemu dobro, ali vesel, ko se mu je slabo godilo? — Sim kogá iz nevošljivosti kaj poškodoval ali na dobrem imenu ali premoženji itd.? —

5. Požrešnost. — Sim bil nezmeren v jedi in pijači? — Se nisim vpi-

janil? — Sim v pijanosti preklinjal, pohujšljivo govoril ali kaj drugega hudega storil? — Sim s pijančevanjem sebi in drugim zapravljaj? — Sim se zderžal jedí, od katerih sim vedel, da mi škodujejo? —

6. Jeza. — Ali nisim za vsako majhno reč precí jezen? — Sim se kdaj nad svojem bližnjem jezil? — Sim še zdaj na-nj jezen? — Sim bil v jezi kdaj per sv. obhajilu? — Sim v jezi kaj hudega govoril ali storil? — Sim bil dolgo na koga jezen, in se nisim hotel ž njim spraviti? — Sim v jezi živino pretepal? —

7. Lenoba. — Nisim iz zanikernosti molitve, Božje besede in sv. maše opušal? ali celo v nedeljah in praznikih? — Sim len v prejemanji sv. zakramentov ali sploh v dobrem? — Si prizadevam v dobrem rasti? —

IV. Po zapovedi ljubezni do bližnjega.

Ali ljubim svojega bližnjega kakor sam sebe? — Ali mu skazujem telesne in duhovne dela milosti? — Ali mu storim dobro iz ljubezni do Boga z dobrim srcem, ne z nejevoljo ali godernjanjem ali celo z oštevanjem? —

V. Po dolžnostih stanu.

Ali sim dolžnosti svojega stanu spolnoval? — Je zamuda dolžnost tudi drugim škodovala? — Ktero je moje poglavitno nagnjenje k hudemo? — Sim se od svoje zadnje spovedi kaj poboljšal, ali sim bil morebiti celo slabši? — Je bila moja zadnja spoved ali ktera druga v kateri reči kaj pomankljiva? —

Kès in žalost.

O moj Božji Zveličar! glej pred svojimi nogami nepokornega, kazni vrednega in nehvaležnega otroka, nar bolj nehvaležnega izmed vsih tvojih. Preiskal sim vse dni v britkosti svoje duše in najdel sim nezvestobe, grehov in pregreškov brez mere in števila. O kolikrat sim storil, kar si ti prepovedal, in kolikrat opustil, kar si ti zapovedal. Tvoje dobrote sim z nehvaležnostjo povračeval ali celo v slabo obračal. Pred tvojimi očmi, pred tvojim obličjem sim grešil in hudo delal. Res, s sv. Avguštinom moram

spoznati: „Oh, moj Bog! — še tako mlad sim, in že tako velik grešnik!“ O zlo me boli, in bitko obžaljujem, da sim tako neumno ravnal, tolikrat tebe, svojega nar boljšega Očeta, nar večega dobrotnika, svojo nar veči dobroto razžalil! Sklenem tudi svojo žalost z žalostjo vsih svetih spokornikov in tudi s tvojo žalostjo, o moj Zveličar! ki si jo imel zavoljo naših grehov na Oljski gôri, ko si kervav pot potil. — Prosim te, zavoljo tvojega svetega križa, zavoljo tvoje predrage kervi in tvoje grenke smerti, odpusti mi in ne zaverzi moje duše, ki si jo tako drago odkupil. K tebi se zopet povernem in nikdar, nikdar več te nočem zapustiti in z grehom se od tebe ločiti. Saj za zdaj imej še usmiljenje s svojim ubogim otrokom; zakaj terdno sim sklenil; rajše hočem vse, tudi nar ljubše zgubiti, rajše hočem vse, tudi nar težje preterpeti, kakor te še kdaj razžaliti. — O pre-

usmiljeni Jezus! ohrani in pomnoži v meni ta kès in to žalost nad grehi. — O dodeli tudi vsim drugim, ki se z menoj vred k spovedi in k sv. obhajilu perpravljajo, prav skesano in porterto serce.

O Marija, moja predobrotljiva Mati, ti pribežališe grešnikov! zadobi in sprosi meni in nam vsim s svojo priprošnjo in pomočjo pravo, resnično žalost nad grehi in terden sklep, da bomo tvojega Božjega Sina môgli v očišeno in spreobrnjeno serce sprejeti. Amen.

Terden sklep in molitev.

Hočem se zdaj, o moj Zveličar, s skesanim srcem in terdnim sklepom se poboljšati k sodnjemu stolu pokore podati in zvesto upam, da bom zabil odpušenje vsih svojih grehov; saj si ti skesanemu grešniku odpušenje obljubil. Če moji žalosti nad grehi in mojemu sklepu, se poboljšati,

še kaj primankuje, o poboljšaj in popravi ti, o preusmiljeni Jezus! in daj mi milost, da resnično in veljavno spoved opravi. Dodeli mi otročjo priprostost in odkritoserčnost, da vse svoje grehe spovedniku tako razodenem, kakor jih ti spoznaš. Pomnoži mojo žalost in poterdi moj sklep. Varuj me zdaj in vse moje prihodnje življenje nevredne spovedi.

O Marija, moja ljuba Mati! prosimi mi pravo resnično serčno žalost nad grehi in terden sklep, in zadobi mi milost, da bom v vsih svojih spovedih vselej resničen in odkritoserčen. Amen.

O moj svet angelj varh! prosizame mojega ljubega Jezusa, posebno, da mi da milost, da se svojih grehov pred spovednikom ponižno in odkritoserčno spovém; prosim, o moj angelj varh! za mojega spovednika, da mu Bog vse to na misel da, kar je meni povedati potreba.

Pristavek ravno pred spovedjo.

V to sveto spoved sklenem, če kdaj v svojem sercu nisim prave popolnoma žalosti nad grehi iz prave ljubezni do Boga obudil, kakor sim bil dolžan:

Sklenem vse svoje kdaj opravljene spovedi, če bi bila morebiti ena ali več izmed njih nevrednih, ali per njih nisim bil odvezan, kakor je bilo za-me potrebno, in sim ktere okolišine grehov, ktere bi bil imel povedati, pozabil. Sklenem vse znane in neznanе, pozabljene, lastne, tuje, malo obrajtane, smertne in odpustljive grehe, vse pregreške, pomankljivosti in nepopolnamosti, tudi vse to, kar nisim za greh imel, z vsim skupej, karkoli ima imé greha ali vtegne Boga razžaliti, ali me le en trenutek od Božjega obličja zadrževati, in sim se od tistega časa, ko sim jel greh spoznavati, do te ure z mislimi, besedami in djanjem, z zamudo dobrega, ali kakor koli bodi, nalaš, prederzno ali nepremišljeno grešil; želim se tega v vsem skupej in posebej tako obtožiti, kakor sim kriv pred Bogom, — in resnično zagotovim, da nobenega greha, naj bo še tako velik in ostuden, nočem

zamolčati. In tako hočem v tem sv. zakramentu pokore vse pregreške in pomanjkljivosti tako poravnati in popraviti, kakor nar bolj premorem.

Molitev po spovedi.

Raztergal si, o Gospod! vezi mojih grehov; tebi bom hvalo prepeval. Prizanesel si moji duši, odpustil si moje grehe, ker si Bog vsega usmiljenja. Velika, o Gospod! je tvoja milost, in usmiljenja tvojega ni štivila. Pridem k tebi, o predobrotljivi Jezus! kakor uni gobovi, ki si ga bil ozdravil, in zahvalim se ti, da si me od nagnusnih gob mojih grehov očistiti blagovolil. Naj bo zato tvoje ime, o Jezus, hvaljeno na vekomaj! Res si ti Jezus, to je, Zveličar, ki nobena še tako velicega grešnika od sebe ne pahneš, ki vse prave spokornike v svojo milost sprejemaš, in jih zapisuješ v število svojih otrok. — Sprej-

mi, prosim, to mojo ponižno spoved, ki sim jo opravil, in karkoli je moji žalosti nad grehi, in popolnosti in natančnosti moje obtožbe primankovalo, naj zadosti tvoja dobrota in milost, in zavoljo te naj bom tudi v nebesih popolnoma odvezan. Očistil sim svojo dušo v tvoji kervi; nikdar več je nočem omadeževati. O saj že sama sreča, imeti čisto serce, bi me mogla nagibati, da se naj greha varujem, ko bi tudi temu, ki se hudega varuje in dobro dela, ne bil Gospod večnega plačila obljubil. Vender čez vse zaslužiš ti, o moj Božji Zveličar, presladki Jezus! da se iz ljubezni do tebe vsacega, tudi nar manjšega greha skerbno varujem, ker si ti zavoljo mojega odrešenja toliko storil in preterpel. Iz čiste ljubezni do tebe se hočem vsacega, posebno tega greha . . . varovati in tudi vsake priložnosti k grehu, kolikor mi je le mogoče. Dodeli mi ti k temu svojo gnado; per sv. obha-

jilu, za katero se hočem zdaj z vso skerbjo perpraviti, jo upam tudi gotovo doseči. Amen.

Zahvala Jezusovemu sercu po spovedi.

Presveto sercé Jezusovo! Tebi se moram zahvaliti, za neprecenljivo milost, katero mi je nebeški Oče dodelil. Ti si njegovo jezo potolažilo; ti si njegovi pravici zadostilo in mi odpušenje zadobilo. Poterdi delo moje sprave, zavoljo ktere si mogel svojo kri preliti, in daj, da bom stanoviten. Dodeli mi serčnost in moč, da bom svoje svete sklepe spolnoval in večkrat ponavljal. Amen.

K Marii Devici in svetnikom po spovedi.

Preblažena Devica, Mati mojega Zveličarja! bodi moja srednjica per svojem Božjem Sinu; sprosi mi gnado

stanovitnosti, da bom vedno v Božji prijaznosti živel in v nji umerl. Amen.

Svet angelj varh in vsi svetniki, ki ste v nebesih, posebno ti véliki svetnik, kterega imé nevreden imam, prosite tudi vi zame pred sedežem Božjem, da na svoje dans storjene sklepe in obljube zopet lahkomišljeno ne pozabim, temuč da svete zglede posnemam, ktere ste mi vi zapustili, in da se kdaj v nebesih vaše sreče vdeležim. Amen.

Darovanje pokore.

Darujem ti, o Bog! pokoro, ki jo hočem opraviti, s predrago kervijo Jezusa Kristusa; sklenem jo z neskončnim zasluženjem in zadostenjem Jezusa Kristusa, z zasluženjem Marije prečiste Device, s spokornimi deli in zasluženjem vsih spokornikov in svetnikov v nebesih in z dobrimi deli vsih pravičnih na zemlji. Dovolj, da neskončno zasluženje tvojega Sina in neskončna

ljubezen njegovega Serca, slabost in pomankljivost moje pokore nadomesti in popravi, kakor tudi časne kazni zbríše, ktere imam še zbrisovati, da morem tvoji pravici popolnoma zadostiti. Amen.

(Zdaj opravi naloženo pokoro.)

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

Molitev k sv. Duhu.

O sveti Duh, moj Gospod in moj Bog! ki si nekdam dušo in telo prečiste Device Marije v vredno prebivališče Jezusu Kristusu perpravil, izlij darove svoje milosti čez me in pridi sam v moje serce, ter napravi tudi v meni vredno prebivališče Jezusu Kristusu; zakaj tudi jaz se približujem

neskončni sreči, da bom ravno tistega mojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa prejel. Amen.

K Jezusu Kristusu.

O preusmiljeni Jezus! Ti si pred svojim svetem terpljenjem ta nar sve-tejši zakrament v znamenje svoje ne-skončne ljubezni do nas postavil, da more človeška duša v njem svojo hrano, svoje pribežališe in svojo tolažbo imeti: z nar veči ponižnostjo molim to tvojo neskončno ljubezen do mene in po vsi svoji moči se ti za-njo zahvalim. — O da bi te mogel zdaj tudi prav vred-no prejeti! O da bi bili v mojem sercu zbrani vsi sveti občutljeji in želje, vsa pobožnost in vsa gorečnost, ki so jo imeli tvoji sveti služabniki na zemlji, kadar so k temu presvetemu zakramentu pristopili! — O da bi bil tako k tej presveti mizi pripravljen, kakor tvoje neskončno Veličastvo za-služi! — Vém sicer, da je to nemo-

goče, o Jezus! pa vem tudi, da tih mojih želja ne boš zaničeval in zame-toval. — Zato ti darujem vse prizadevanje, ki so ga svetniki ob času svetega obhajila imeli, in te prosim, glej na njih gorečnost in pobožnost, ne pa na mojo lenobo in mlačnost.

Darujem ti svoje serce in svojo dušo, perpravi si v njej tako prebivališče, kakor je samemu tvojemu Veličastvu dopadljivo; zakaj tebi samemu naj bo moje serce, moja duša v vredno prebivališče perpravljena in prepušena. Pridi, o Jezus! posedi moje serce, o Bog mojega serca, in vnemi ga z ognjem svoje Božje ljubezni! —

Pa kdo sim jaz, o Jezus! da se prederzнем tebe v svoje serce poklicati in povabiti? Svet Janez kerstnik se je nevrednega štel, tebi jermene od čevljev odvezati, in jaz ubogi nevredni grešnik se prederzнем tebe v svoje grešno serce povabiti! O kdo si ti, o Jezus! in kdo sim jaz? —

Ti si Bog neskončnega Veličastva, pred katerem se angelji in nebeške moči tresejo, ti si Gospod nebes in zemlje, ti si velik, vsegamogočni, neskončni Bog, in jaz sim grešen červiček zemlje, velik grešnik, ki sim več kot stokrat pekel zaslužil. — O moj Jezus! bojim in tresem se, če mislim na tvoje Veličastvo in svojo nevrednost. Spoznam pred nebom in zemljo, da nisim vreden, svoje oči k tebi povzdigniti, veliko manj pa, da bi ti šel pod mojo streho. — Vender ne obupam, ne dam se zavoljo strahu od tebe odverniti, temuč pridem z velikim zaupanjem k tebi, ker si tako zapovedal. Ti si sicer Bog strašnega Veličastva, pa si tudi Zveličar poln neizrečene milosti. Kako smem tedaj obupati? Saj si nas celo sam k svoji sveti mizi povabil; saj si ti taisti, od kterega so farizeji rekli: „Ta grešnike sprejema in je z njimi“. Tedaj, o moj Zveličar! glej tukej grešnika pred seboj, velicega,

nehvaležnega, pa tudi spokornega grešnika. Vzemi in sprejmi me, ali še več, daj se mi samega v živež, da bode moja duša po tem pokrepčana, v duhovnem življenji vedno stanovitna do konca časnega in telesnega življenja.

O Jezus, pravi Bog in človek! Tvoja nezmerna ljubezen te je sicer pod podobami kruha pred mojimi telesnimi očmi skrila, ker te pa vendar iz vere resnično pričujočega spoznam, te z nar večji spoštljivostjo kot svojega Gospoda in Boga molim. — V tebe, o skriti Bog, verujem, ker si večna resnica! — V tebe zaupam, ker si neskončna milost! — Tebe ljubim iz vsega serca, ker si nar večji, neskončna dobrota! Oh, da bi te bil pač vselej ljubil! O da bi te ne bil nikdar z nobenim grehom razžalil! Iz serca mi je žal, zavoljo vsih mojih storjenih grehov, ker sim tebe, svojega Boga ž njimi razžalil, torej sim perpravljen, rajše vse hudo preterpeti,

kakor te še kdaj s katerim grehom prostovoljno razžaliti. —

Pridi tedaj, o ljubljenec mojega serca, pridi in razveseli moje serce s svojo pričujočnostjo. Po tebi samemu hrepeni moja duša. Ti mi boš tolažba v mojih britkosti, moč v skušnjavah, varno pribežališe v življenji in ob smerti. — Vsi svetniki Božji! prosite za me ob ti uri, da vredno pristopim k Božji mizi, k svojemu in vašemu Zveličarju, k svojemu in vašemu Bogu. Zadobite mi eno samo iskro tiste gorečnosti, s katero je bilo vaše serce vneto, ko ste nekdam ravno tega mojega Boga na zemlji v svoj nar večji blagor prejekali.

Pred vsem pa ti, častitljiva Kraljica vsih svetnikov, milostljiva Devica in Mati Marija! stoj mi na strani, da vredno prejmem njega, ki si ga ti nekdam tolikrat v svojih deviških rokah nosila, da bom potem v Božji

gnadi poterjen in do konca stanoviten ostanem.

O sveti angelj varh! spremljaj me k mizi mojega Gospoda in zadobi mi angeljsko spoštljivost in pobožnost do té ljubeznjive in presvete skrivnosti. Amen.

Druge molitve pred sv. obhajilom.

Glej, o moj prečastitljivi Kralj, Jezus Kristus! jaz ubogi grešni človek pridem k tvoji kraljevi mizi, per kateri bi si ne upal se perkazati, ko bi nas ti sam tako resnobno in vender tako perjazno k sebi ne vabil, da ko bi nas poživil. Tedaj se veržem pred tvoje v tem naj svetejšem zakramentu skrito Veličastvo na kolena s ponižno prošnjo, da prideš moji potrebi in revšini milostljivo na pomoč. Ne prosim te bogastva ali posvetne časti, odpovém se tudi voljno in rad vsim sladkostim tega življenja; prosim te le za ljube-

zen do tebe in tvojo milost; če to dosežem, potem hočem rad vse dobrote in sladkosti življenja pustiti. Sliši in usliši moje zdihovanje, o Jezus! glej na mojo potrebo, usmili se moje revšine, razveseli in obogati me s svojo ljubeznijo in s svojo milostjo in s svojo sladko pričujočnostjo!

O Jezus, moj Božji Sodnik! ki si od svojega nebeškega Očeta vso oblast prejel, žive in mertve soditi, kako bom mogel kdaj pred tvojim obličjem obstati, ko boš peršel od vsih mojih misel, besedi in djanj odgovor tirjat? Prosim te zavoljo tvoje neskončne ljubezni, ki jo v tem presvetem zakramentu skazuješ, bodi meni milostljiv ob tisti strašni uri. Glej presvete rane svojih rok in nog, posebno pa svoje svete strani, skoz katero je bilo tvoje presveto in ljubeznjivo sercé prebodeno in bodi mi milostljiv. Na té vidne znamnja tvoje ljubezni hočem, o moj Jezus! zdaj in vselej oči svoje duše

obernjene imeti in brez prenehanja k tebi klicati: Ne pogubi me, o moj Jezus, kadar se boš kot Sodnik perkazal! Zato te želim z ljubeznijo prejeti, da mi pred dnevom ojstre sodbe vse odpustiš.

O ti usmiljeni Samaritan, ti edini zdravnik moje bolne duše, Kristus Jezus! ki si iz visocih nebes doli stopil, da bi zacelil rane moje duše, ki si mi svoje sveto meso in kri v močno zdravilo zapustil, in šel v nar grenkejšo smert, da bi nas večne smerti rešil. Spomni se, o Jezus! kako drago si me odkupil, glej z milostljivimi očmi na rane moje duše, usmili se moje slabosti in daj, da bo moč tega svetega zakramenta nad menoj očitna postala. Posebno pa te prosim, da té presvete hrane, ki se prederzmem jo zdaj zavžiti, moji duši takrat ne odrečeš, kadar se bo iz tega sveta ločila, da bo večne smerti rešena, s teboj

vekomej živela in s tvojimi angelji in svetniki tvoje sveto imé vekomej hvalila!

O častitljivi Zmagovavec, Jezus Kristus! kako morem jaz šibka stvar brez tebe zoper svoje sovražnike obstati? Glej, krog in krog me z vso močjo obdajajo in brez prenehanja v me tišé. Mesó me vabi v sladnost, svet mi ponuja nečimurno čast in bogastvo, satan me draži k jezi, sovraštvu, nevošljivosti in drugim pregreham. Če mi ti ne pomagaš, o Gospod! kako bom mogel potem vse te skušnjave in napade sovražnikov premagati? Pridi tedaj, o pridi moj Jezus, stoj mi na strani v moji slabosti! Tebi se posvetim z dušo in s telesom, v tvoji službi želim živeti in umreti. Sprejmi me pod svoje bandero, stori me svojega vojšaka, krepčaj me s svojim presvetim Telesom, ki ga želim zdaj v tem presvetem zakramentu prejeti, potem zamorem vse svoje sovražnike

premagati in v tvojem imenu častitljivo zmago obhajati.

O Jezus, O d r e š e n i k vsega svetá! ki si samega sebe svojemu nebeškemu Očetu daroval v popolno spravo za moje grehe, in si nisi nič prideržal, ali bi se ne imel tedej tudi jaz popolnoma tebi in s teboj sklenjen svojemu nebeškemu Očetu darovati? O moj Jezus, da bi bil pač moj dar ljub in dopadljiv tebi in tvojemu nebeškemu Očetu! Kako rad se darujem z vsim, kar sim in kar imam, tebi, Očetu in svetemu Duhu. Daj, da se v ta namen v tem presvetem zakramentu resnično s teboj sklenem, da bom tebi, Očetu in sv. Duhu dopadljiv in popolnoma dar.

O Jezus, moj preljubeznjivi O č e ! ki si se ob svoji ločitvi od tega sveta samega sebe v tem presv. zakramentu meni v zastavo večnega življenja zapustil; kako slabo otročjo ljubezen in hvaležnost sim ti do zdaj za vse tvoje

velike dobrote in tvojo očetovsko ljubezen skazoval! Prosim te, o Jezus! blagovoli me zdaj v tem presv. zakramentu s svojimi očetovskimi očmi tako milo pogledati, da bo moje sercé ginjeno in te vselej z otročjo ljubeznijo in spoštljivostjo sprejelo in se po tvojem milostljivem dopadajenji ravnalo. Spoznam, da sim večkrat — enak zgubljenemu sinu — tebe zapustil in hodil po svojih potih; pa zdaj, o moj Jezus! se zopet k tebi povernem ter te ponižno prosim, da me spet milostljivo sprejmeš in z vezmi svoje očetovske milosti tako terdno seboj skleneš, da se nikdar ne boš ne ti od mene, o Jezus! ne jaz kdaj od tebe ločil.

Pa kdo sim jaz, o Jezus! da se ti ponižaš tudi meni reči: „Z večno ljubeznijo sim te ljubil“, in hočem se s teboj zaročiti? O Jezus! kako bi mogel ti meni še večji čast in ljubezen skazati? O razveseljuj se torej, moja

duša, zakaj nar lepši med človeškimi otroci se želi s teboj zaročiti in te do svojega sedeža povzdigniti! Kaj bi bilo pač na vsem svetu tako lepega, tako ljubeznjivega, tako prijetnega, da bi se dalo s teboj, o moj Jezus! permerjati? Per tebi samemu je vedno veselje, Božja čast in pravo neminljivo bogastvo. Karkoli je sicer na zemlji lepega, zvene kot trava; karkoli je imenitnega in častitljevega, zgine kot dim v viharji; karkoli je drazega, se razteče kot voda. O velika slepota, da mi ljudje po nečimurnih rečeh bolj hrepenimo, kakor po tebi, o Jezus! Zdaj pa, o Jezus! hrepenim po tebi ter hitim v tvoje ljubeznjivo odprto naročje, v tvoje razpete roke, ktere v tem presv. zakramentu po meni steguješ. Objemi me, o moj Jezus! derži me in perkleni me k sebi z večno terdnimi vezmi svoje ljubezni. V tvojem naročji, v tvojih rokah, o Gospod! želim živeti in umreti.

O presladki Jezus! kako rad bi te ljubil, kakor te tvoja blažena Mati, vsi angelji in izvoljeni ljubijo! Vnemi, o Jezus! moje serce z ognjem svoje ljubezni in pogasi v meni plamen vse mesene in posvetne ljubezni. O da bi bilo moje sercé tebi popolnoma dopadljiv žgavni dar! Tebi ga vsega darujem, stori ž njim, kar in kakor je tebi dopadljivo.

O preljubeznjivi Jezus! kdaj bom vsih pozemeljskih skerbi rešen in te iz vsega serca ljubil? Vzemi vender od mene vse hrepenjenje, vso požljivost po pozemeljskem veselji, časti in premoženji in ne dopusti, da bi mi kaj družega dopadlo, kakor ti sam. Želim in prosim, da bi ti tako popolnoma vse moči moje duše prestvaril, da bi moj spomin le na te mislil, moj um le za te vedel, moja volja le po tebi hrepenela!

Glej, o moj preljubi Jezus! hitim se s teboj skleniti. Dodeli mi le

iskrico svoje svete ljubezni! Ljubši si mi kot vse v nebesih in na zemlji. Ti si moj Bog in moje vse.

Sveta Mati mojega Gospoda in Zveličarja, milostljiva Devica Marija! ti moj zvesti angelj varh in vsi moji izvoljeni sveti pomočniki I. I., prosim vas, perpravite mi pot k Gospodovi mizi, peljite in spremljajte me, in zadobite mi od Jezusa milost, da ga s tako ljubeznijo in pobožnostjo prejmem, kakor ste ga vi v tem življenji prejeli. Zadobite mi tudi s svojo priprošnjo per Bogu, da bom kdaj ravno tega Jezusa z vami gledal od obličja do obličja, ga z vami hvalil in ljubil, ki ga zdaj skritega gledam pod podobami kruha in vina. Amen.

Molitev k Marii Devici in k svetnikom.

Sveta Marija, Devica vsih devic! prosim te zavoljo neomadežane čisto-

sti, s katero si Sina Božjega v svojem čistem naročji nosila, zadobi mi s svojo molitevjo milost, da se grehov očišen svojemu Gospodu in Zveličarju prikažem.

Sveta Marija, nar ponižniši Devica! prosim te per tvoji globoki ponižnosti, ktera te je čez vse angelje in svetnike povzdignila, pridi moji slabosti na pomoč, in zateri v meni vsak občutljaj nečimurnosti in lastne ljubezni.

Sveta Marija, nar ljubeznjivši Devica! prosim te per tvoji priserčni in popolnoma ljubezni, ktera je tvojo dušo tako tanko z Bogom sklenila, zadobi s svojo priprošnjo sveto pobožnost in ljubezen, ktera naj me s tim svetim obhajilom za zmirej z Jezusom sklene, in sprosi mi milost, da neprenehama bogat zaklad dobrih del nabiram. Amen.

Vi ljubi svetniki Božji, srečni prebivavci nebeške domačije, s svojo

priprošnje per Bogu podpirajte tudi vi mojo slabost, poterdujte mojo vero, krepčajte moje upanje, sprosile mi le iskrico svoje ljubezni in svatovsko obleko, zadobite moji duši darove, ki vas napolnujejo, da se morem z zaupanjem svetemu šotoru in mizi nebeškega Ženina perbližati. Amen.

Molitev k sv. Alojziju

za vredno prejetje sv. obhajila.

Čas je peršel, o sveti Alojzi! da se Božji mizi pred svojega Boga in Gospoda bližam; in ker sim brez vsih čednost in zasluženja, poln zaupanja k tebi pribežim s ponižno prošnje, da me ti k Jezusu, sedežu njegove Božje ljubezni v presvetem zakramentu pelješ, in me učiš, kako naj zdaj svojega Gospoda in Boga vredno molim in prejmem, s takošno gorečnostjo, s takošno ljubeznijo in spoštljivostjo, s kakoršno si ga ti v svojem svetem življenji prejemal. O moj Zveličar! ki

te v presvetem zakramentu resnično molim, in v te vse svoje zaupanje stavim, tebe ljubim iz vsega serca, iz vse duše, iz vse moči; in da bo ta moja ljubezen bolj popolnoma, jo sklenem z ljubeznijo tvojega zvestega služabnika Alojzija, ki te je tako goreče ljubil. O nebeški Kruh! o angeljska Jed! kdaj bom s teboj tako napolnjen, da se mi bo za naprej studilo nad pozemeljskimi dobrotami in veselji? Oh, skorej prepozno sim te spoznal, o prečudna sladkost, ti vir vse lepote! Ti neizmerno morjé vsega dobrega! kako malo in merzlo sim te ljubil, tebe cil in konec vsih gorečih serc! O moje serce! odpri se, bodi predrag prestol, na kterega se bo vsedel pravi, miroljubni Salomon, Jezus Sin Božji. Sprosi torej, o sv. Alojzi! prelepe čednosti žive vere, terdnega zaupanja, goreče ljubezni, nar globokejše ponižnosti in neugasljivih želja po Jezusu; in da bo tudi mojo dušo, kot tvojo nebeški že-

nin Jezus Kristus milostljivo pogledal in ljubil; o zadobi mi milost, da se per angeljski mizi perkažem v svatovski obleki, katero si ti s pobožno pravo in s solzami ljubezni, kot z dragimi biseri, vselej skerbno zaljšal. O pridi tedej, sveti Alojzi! pelji me v družbi mojega svetega angelja varha Jezusu Kristusu, edinemu ljubemu ženinu moje duše naproti. Amen.

Kadar se vzdigneš in k Božji mizi perstopiš, ali sv. obhajila čakaš, reci:

Tedaj hočem vstati, iti in iskati njega, ki ga ljubi moja duša. O moj Jezus! jaz pridem k tebi, pridi tudi ti k meni in nikar se mi ne odtegni. Verujem v tebe, o moj Jezus; zaupam v tebe, o moj Jezus; ljubim te iz vsega serca. O Jezus, Jagnje Božje, katero grehe sveta odjemlješ, pridi in usmili se mene. O Jezus, nisim vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša.

Moj Bog in moje vse, moj Odrešenik in Zveličar, Jezus, pridi k meni, daruj mi svojo ljubezen.

Molitve po sv. obhajilu.

Tedaj imam tebe, o moj Jezus! in s teboj vred vse. — Naj gré svet, kamur hoče, s svojim veseljem, častjo in bogastvom, ki je vender le nečimurnost in duši škodo pernese. — Le v tebi, o moj Jezus! najde moje serce stanoviten počitek in pravo veselje. — Ti si moj nar drajši zaklad, moja nar večí dobrota, moje večno veselje. — Daj, o Jezus! da moja duša sladkost tvoje pričujočnosti občuti; daj, da moje serce okusi, kako si sladak, o Gospod! da tako s tvojo ljubeznijo napolnjeno nič družega ne iše, kot samo tebe, nič družega ne ljubi, kot samo tebe. — Bodi mi češen, o moj Bog in moj Gospod, Zveličar svetá, stu-

denec vse dobrote in milosti! — Bodi češen moj nar zvestejši prijatelj, moje edino pribežališe, moja prava tolažba, moja nar večja ljubezen, moj stanoviti mir, moj varni počitek, moje večno življenje! — O Jezus! vzemi me vsega meni, in daj se vsega meni. Vzemi, kar je mojega, in daj mi, kar je tvojega, da ne več jaz, ampak ti v meni živiš. — Jezus! tebi živim; Jezus! tebi umerjem; Jezus! tvoj naj sim zdaj in na vekomej! Amen.

Bodi češen, o Jezus! preljubi Kralj mojega serca, veselim se tvoje moči, in nič ljubeznjivšega ne vem, kakor tebi podložen biti. Pod tvojem gospodstvom morem veselo reči: Gospod je moj vladar, in nič mi ne more manjkati.

Bodi hvaljen, moj premilostljivi Sodnik! tvoji sodbi se ponižno podveržem, ker tvoja milost presega vse tvoje dela. Odpusti mi vse, preden me boš sodil.

Bodi hvaljen, ti mojih ran in slabost nar boljši Zdravnik! tvojemu varstvu se izročim, od tebe z zanesljivim zaupanjem pričakujem zdravje moje duše.

Bodi češen, moj nepremagljivi Pomočnik! k tebi pribežim in rečem: Bodi z menoj, in potem naj se bojuje zoper mene, kdor hoče.

Bodi hvaljen, ki si se daroval svojemu nebeškemu Očetu v spravo za moje grehe; s teboj sim sklenjen in hočem sklenjen ostati; daruj me tedaj svojemu Očetu.

Bodi hvaljen, moj nar ljubši Učenik! uči me tvojo voljo poznati in spolnovati, tebi se vsega podveržem, tebe hočem poslušati.

Bodi češen, o Ženin moje duše! naj bom s teboj zvezan z večno ljubeznijo, tebi hočem zvest ostati do smerti, v tvojih svetih rokah želim živeti in umreti. Amen.

Zahvala Bogu Očetu.

Velik si ti, o Gospod Bog, in vse hvale vreden! — Kdo more tvojo moč oznanovati in tvojo hvalo po vrednosti povzdigovati? — Ko bi se tudi vsi moji udje v jezike spremenili, ne mogli bi tvojih dobrot po vrednosti hvaliti. — Spoznam svojo nezmožnost in svojo slabost pred teboj, in kličem zato vse stvari na pomoč, da z menoj tvoje Božje imé hvalijo in povelečujejo. — O nebeški Oče! vzemi namesto naše majhne hvale in zahvale vso hvalo in zahvalo, katero ti je tvoj edinorojeni Sin v naši naturi v imenu vsega človeškega rodu dajal, posebno takrat, ko je ta presveti Zakrament postavil. Ob enem ti darujem, o ljubi Oče! zahvalo večno blažene Matere tvojega edinorojenega Sina, ki ti jo je dajala, ko je Jezusa, kterega sim v presvetem Zakramentu prejel, v svojem deviškem naročji nosila. — Naj te tudi, o mi-

lostljivi Oče! namesto mene hvalijo in povelečujejo vsi nebeški duhovi, kateri pred tvojem Božjem sedežem neprenehama tebi sveto, sveto, sveto! pojo! — Ž njimi in z menoj naj se združijo vsi tvoji izvoljeni, kateri se gledanja tvojega v večnem tvojem kraljestvu veselé! O da bi mogel z nar popolniši gorečnostjo in z nar resničniši ljubeznijo tvoje ime z hvalo in zahvalo brez prenehanja povzdigovati, posebno, ker si mi blagovolil v tem svetem Zakramentu svojega Sina zopet darovati. Ker pa je hvala vsih stvari še zmirej preslaba proti tvojemu veličastvu, glej z milostljivimi očmi na mojo dobro voljo, saj željá svojih revnih stvari ne zaničuješ. Amen.

Zahvala Bogu sv. Duhu.

O sveti Duh, ki si z Očetom in Sinom en Bog, enega bitja, ene nature, ki ti gré takošna čast, hvala in

zahvala, kakoršna gré Očetu in Sinu, ti studenec vse dobrote in vsih Božjih darov, ti luč večne resnice! Ti perpravljaš človeške serca in jih nape-ljuješ k vsemu dobremu, ti napolnuješ z gnadami pobožne duše posebno v tem nar svetejšem zakramentu altarja. Tebi bodi hvala vekomej, ki si me perpeljal k tej mizi vse milosti, in si s Kristusovim mesom in kervijo, ka-kor terdno verujem, v mojo dušo per-šel. O ti tolažba in veselje mojega serca, prosim te, daj da tvoja moč in gnada zmiraj per meni ostane; daj da me tvoja luč razsvetljuje, vlada in vodi, da k tebi, Očetu in Sinu v ne-beško kraljestvo pridem, kjer bom z vsimi izvoljenimi nebeško veselje po-polnoma vžival na vse večne čase. Amen.

K Marii prečisti Devici.

O Marija Devica in presveta Mati! glej, prejel sim tvojega preljubega Si-

na, per katerem vse premoreš, in ne more se zgoditi, da bi te ne uslišal. O zadobi torej meni vse gnade, ki jih za večno zveličanje potrebujem, grešnikom odpušenje, bolnikom zdravje, maloserčnim serčnost, žalostnim tolažbo, vsim stiskanim pomoč in odrešenje! Posebno te prosim, o usmiljena Mati! hvali Jezusa za me, ker se je ponižal k meni priti, in zadobi mi obilno gnado, da mu bom za naprej bolj zvesto služil, in zadnjič gnado stanoovitnosti, da ga bom mogel s teboj ve-komaj hvaliti. Amen.

Vaja treh Božjih čednost.

V e r a.

Moj preljubeznjivi Jezus, pravi Bog in človek skupej, ki s svojim nebeškim Očetom in sv. Duhom v enaki moči in časti kraljuješ in vse vladaš; če ravno te v tem presvetem zakramentu, ki sim ga prejel, s telesnimi

očmi ne vidim, vender terdno verujem, da si ti v njem z dušo in s telesom, po svoji Božji in človeški naturi pričujoč, za katero resnico, kakor tudi za vse druge, ki si jih ti, o moj Bog! razodel, se hočem do smerti poganjati, in sim perpravljen s svojo kervijo jo pričati.

O presladki Jezus! kako velika čast se je meni ubogemu človeškemu otroku zgodila, ker si se ponižal, me obiskati. Hvaljena in slavljena je svete Marte in Marije ljubezen, s katero ste tebe, o Jezus! sprejele. Več sim pač jaz tebi dolžan, ker si se ti, o Jezus, ponižal, ne le pod mojo streho, ampak tudi v moje serce priti. Do zdaj nisem imel prav žive vere; prosim pa, o Jezus! obudi zdaj v meni tako živo vero ter jo tako pomnoži, da bom v prihodnje tebe v presvetem zakramentu pričujočega Gospoda in Zveličarja z veči gorečnostjo molil in častil. Amen.

Upanje.

Ali bi ne imel vsega svojega zaupanja v te staviti, o moj Jezus! ker si se ponižal skoz ta presveti zakrament v mojo grešno dušo priti ter me ljubeznjivo obiskati? Kako bi mogel na me pozabiti ali me zapustiti, ker hočeš z menoj tako rekoč eno meso in kri biti? V te, o Jezus! hočem zaupati, potem vekomej ne bom osramoten; zakaj kako bi mi mogel kaj odreči, ker si mi sebe samega dal? In kaj morem imeti v nebesih ali na zemlji, kar v tebi nimam? V tebi, o Jezus! je neizmerni zaklad vsih dobrot. Nikdar nočem obupati zavoljo svojih mnogih in velicih grehov, ker svojo neskončno ljubezen in dobroto do mene v tem presvetem zakramentu tako očitno razodevaš. Nočem pa tudi take velike ljubezni z nehvaležnostjo povračevati, stokrat hočem rajše umreti, kakor te še kdaj prostovoljno

razžaliti. Bodi tedaj, o Jezus! moja tolažba in moje zaupanje, dokler živim, posebno ob moji smertni uri, da bom mogel z Davidom reči: „V miru hočem spati in počivati, ker si me ti, o Gospod, posebno v upanji poterdil“. Amen.

Ljubezen.

Kdo bi te, o Jezus! ne hotel ljubiti, ki si nas grešnike do smerti ljubil? Želim te, o Jezus! ljubiti iz vsega serca, iz vse duše in iz vse moči čez vse. Naj bo dalječ od mene, da bi zunej tebe kaj ljubil, kar bi ne ljubil zavoljo tebe! Kaj se more misliti ali želeti, kar bi ti, o Jezus! ne bil iz ljubezni do mene storil? Ti si iz nar visokejšega sedeža na zemljo doli stopil, si človeško naturo in sicer podobo hlapca na se vzel; ti si iz ljubezni do nas neizrečeno veliko truda in težav, terpljenja in zaničevanja in

zadnjič nar grenkejši smert na križu prestal. Ti si se nam samega sebe s svojo Božjo in človeško naturo zapustil in v živež dal, ko si se iz tega življenja ločil, da te moremo zmirej per sebi imeti in uživati. Ali te ne bom torej, o Jezus! iz vse moči ljubil, posebno zdaj, ko sim te prejel? Kaj je v nebesih ali na zemlji, kar bi si mogel zunej tebe, o Jezus, vošiti in želeti? O ti Bog mojega serca in moj delež na vekomej! Amen.

Prošnja, da bi se tudi drugi sadu sv. obhajila vdeležili.

O Jezus, v tebi imamo nar močnejšega besednika per Bogu Očetu, ti si sprava naših grehov, pa ne le samo naših, ampak tudi grehov vsega svetá. Ti si dal tudi svojo meso in kri za življenje sveta in tvoja resnična volja je, da se vsi ljudje zveličajo. Dodeli, te ponižno prosim, da se vsi zdaj in posebno ob svoji smertni uri sadú tega

presvetega zakramenta vdeležijo, posebno moji starši, dobrotniki in prijatli, pa tudi moji razžalnik in sovražnik. Daj nam vsim priti v večno življenje; dodeli milost našim srcem, da bomo svoje grehe prav obžalovali in se za nje spokorili, čednost ljubili in si zanjo perzadevali in kdaj srečno pridemo v hišo tvojega in našega Očeta v večno veselje. Blagor jim, kateri prebivajo v tvoji hiši, o Gospod! vekomaj te bodo hvalili. Amen.

Blagoslov.

O Božji Zveličar! tega kraja ne smem popred zapustiti, dokler tvojega blagoslova ne sprosím. Blagoslovi me tedej, preljubeznjivi Jezus! in poterdi me v svoji ĩgnadi, kakor si svoje učence pred svojim vnebohodom še blagoslovil in v vsem dobrem poterdil. Blagoslovi moje telo in mojo dušo; blagoslovi moj um, moj spomin in mojo voljo; blagoslovi vse moje misli, be-

sede in djanja; blagoslovi moje dela, moje terpljenje in veselje; blagoslovi zadnjič uro moje smerti, zakaj tebi samemu, o Jezus! hočem od zdaj naprej živeti, tebi samemu hočem umreti, tvoj naj bom v življenji in v smerti. Amen.

Molitev po sv. obhajilu pred podobo križanega Jezusa. *)

Glej, o moj predobrotljivi in preljubeznjivi Jezus! pred tvojem nar svetejšem obličjem klečim, in prosim in zdihujem k tebi z vso gorečnostjo svoje duše, dodeli mojemu sercu žive čutiljeje vere, upanja in ljubezni, in pravo žalost nad mojimi grehi in prav terden sklep, se poboljšati; ker z gi-

---

*) Kdor to molitev po vrednem prejemanji zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa pred podobo križanega Jezusa pobožno opravi in potem kratko sv. petere rana premišluje, zadobi popolnoma odpustek (Pij VII. 10. mal. travna 1821), ki se da tudi dušam v vicah v prid obrniti. (Leon XII. 17. kim. 1825.)

njenim in žalostnim srcem tvoje svete petere rane preišlujem, in v duhu prevdarjam, kar je svet prerok David od tebe, o moj predobrotljivi Jezus! govoril: „Moje roké in moje nogé so prebodli, vse moje kosti so šteli“. Ps. 21, 18.

Duša Kristusova.

(Molitev sv. Ignacija Lojol.)

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, odreši me!
 Kri Kristusova, napoji me!
 Voda Kristusove strani, operi me!
 Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
 O predobrotljivi Jezus, usliši me!
 V tvoje presvete rane skrij me!
 Od tebe ločiti se, ne pusti me!

(Dobro je, to verstico trikrat prav pobožno ponoviti.)

Hudega sovražnika, brani me!
 Ob uri moje smerti, pokliči me!
 K tebi priti, reci mi!
 Da s tvojimi svetniki, hvalim te!
 V tvojem kraljestvu vekomej! Amen.

Drugi razdelek.

Posebne pobožnosti.

Litanije od presvetega Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Jezus, kruh angeljski,
 Jezus, čeznarni kruh,
 Jezus, živi kruh, ki si z nebes peršel,
 Jezus, kruh izvoljenih,
 Jezus, kruh močnih,
 Jezus, skriti Bog in Zveličar,
 Jezus, studenec vsih gnad,
 Jezus, vedna in nar čistejši daritev,
 Jezus, nekervava daritev nove zaveze,
 Jezus, nedolžno Jagnje Božje,
 Jezus, skrita mana,
 Jezus, Beseda, ki se je včlovečila, in
 vedno med nami prebiva,

usmili se nas!

O nar svetejši Zakrament,
 Nar veči skrivnost Božja,
 Spomin nar večih čudežev Božjih,
 Posebno znamenje Božje ljubezni,
 Zakrament večne ljubezni,
 Skrivnost vere,
 Spravna daritev za žive in mertve,
 Nar veči moč v skušnjavah,
 Nar močnejše orožje zoper hudobnega
 sovražnika,
 Nar imenitniši vsih darov Božjih,
 Presveti spomin Gospodovega terplje-
 nja in njegove smerti,
 Presveta Gospodova večerja, pri kateri
 angelji strežejo,
 Nar veči veselje pobožnih duš,
 Nar veči zaklad vernih kristjanov,
 Nar slajši živež naših duš,
 Moč slabih,
 Tolažilo žalostnih,
 Pomoč zapuštenih,
 Popotnica v Gospodu umirajočih,
 Zastava večnega življenja,
 Bodi nam milostljiv! zanesi nam, o Jezus!
 Bodi nam milostljiv! usliši nas, o Jezus!
 Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Nevrednega prejemanja tega presve-
 tega Zakramenta,

usmili se nas!

reši nas,
o Jezus!

Poželenja mesá,
 Poželenja oči,
 Napuha življenja,
 Vsih pregrešnih priložnost,
 Skrivnih skušnjav in zalezovanja hu-
 dobnega duha,
 Vsih nesreč,
 Večne smerti,
 Iz ljubezni, s katero si ta sv. Zakra-
 ment postavil,
 Iz ljubezni, s katero si per zadnji ve-
 čerji svoje aposteljne obhajal,
 Iz ljubezni, s katero tudi nas s svojim
 presvetim Rešnjim Telesom živiš,
 Iz ljubezni, s katero se v tem presve-
 tem Zakramentu za nas daruješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem daru Božji
 pravici zadostuješ,
 Iz ljubezni, s katero v tem presv. Za-
 kramentu toliko nečasti preterpiš,
 Iz ljubezni, s katero nas tako usmi-
 ljeno poslušáš,
 S svojo predrago Kervijo, ki si jo nam
 na altarji zapustil,
 S peterimi ranami tega svojega nar sve-
 tejšega Telesa, ki si jih za nas prejel,
 Iz ljubezni, s katero v tem presvetem
 Zakramentu do konca sveta pri
 nas ostaneš,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam naše grehe odpustiš,
 Da nas v živi veri v ta presveti Za-
 krament poterdiš in obderžiš,
 Da v naših srcih terdno zaupanje v
 ta nar svetejši Zakrament obudiš,
 Da v naših srcih gorečo ljubezen do
 tega nar svetejšega Zakramenta
 pomnožiš,
 Da nam češenje in našo pobožnost do
 tega presvetega Zakramenta mno-
 žiš in ohraniš,
 Da nam gnado daš, vselej dobro per-
 pravljenim k tvoji mizi pristopiti,
 Da nam sad tega presvetega Zakra-
 menta obilno dodeliš,
 Da vso nečast od té nar častitljivi
 skrivnosti odverneš,
 Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,
 Da vsim, kateri v té verujejo, luč prave
 vere dodeliš,
 Da naše misli k nebeškim željam pov-
 zdigneš,
 Da naše serca s svojim milostljivim obis-
 kanjem razveseljuješ in očištuješ,
 Da nam vselej veselje nad tem presve-
 tem Zakramentom v serce daš,
 Da vedno v nas ostaneš in mi v tebi,

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Da nas na koncu našega življenja s
 to nebeško popotnico pokrepčaš
 in obveseliš,
 Da nas poslednji dan k večnemu živ-
 ljenju obudiš,
 Da vsim vernim dušam večni mir in
 pokoj dodeliš,
 Da nas na tem sedeži svoje milosti
 uslišiš,
 Sin Božji!

prosimo te, usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 zanesi nam, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
 usmili se nas, o Jezus!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri vso sladkost v sebi ima.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem Zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil; daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi občutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen.

Vaja vere, upanja in ljubezni pred sv. Rešnjem Telesom.

O neskončna modrost! o večna resnica! o neizmerna dobrota! ki ne moreš ne goljufana biti, ne goljufati: verujem v tebe, in verujem vse, kar si ti razodel, in mi tvoja cerkev verovati vелеva. Posebno pa terdno verujem, da si ti v presvetem Zakramentu sv. Rešnjega Telesa resnično pričujoč, ker si to z razločnimi besedami povedal, katerim bolj verjamem, kot svo-

jemu umu in svojim počutkom. In za to vero sim s tvojo gnado perpravljjen umreti.

Zanesem se na té, o neskončna milost! in upam, da boš meni uboze-
mu grešniku zavoljo svojega neskon-
čnega zasluženja odpušenje in milost
dodelil in me kdaj vzel v nebeško
veselje.

Ljubim te, o Jezus! moja edina
in nar večí dobrota, ti studenec vse
milosti in ljubezni, ki si nas grešnike
od vekomej ljubil in ta Zakrament v
znamnje in véz ljubezni postavil. O
Jezus! skleni moje serce tedej s svo-
jim sercem, da vekomej ne bom ločen
od tvoje ljubezni.

Veselim se tvoje neskončne po-
polnosti, tvojega veličastva in tvoje
ljubeznjivosti; veselim se vse hvale, in
vse častí, ktero so ti kdaj tvoji izvo-
ljeni in vse stvari dajale in jo bodo
dajale na vse večne čase.

Podveržem se tebi in tvoji sveti volji v vsih rečéh, in te častim in objamem z vsimi občutljeji časti, zaupanja, ljubezni in pobožnosti. Vse nagnjenje do stvari na te samega prenesem. Karkoli bom vso večnost storil ali preterpel, naj se v tvojo hvalo zgodi.

Vés sim tvoj: stori z menoj, kar hočeš, zdaj in vso večnost. Amen.

Češenje Jezusa Kristusa v presv. Zakramentu.

O moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in človek! verujem, da si tukej v presv. Zakramentu resnično pričujoč, z dušo in s telesom, s ker-vijo in z mesom, in te ponižno molim. S čem pa ti hočem poverniti, da si iz ljubezni do mene iz nebes peršel, se na altarji sv. križa za me daroval in se nam v večen spomin svoje ljubezni v presv. Zakramentu

zapustil? O vi nebeški duhovi, kateri tukej pred svojim Bogom in Gospodom v velikim številu za vsako službo perpravljani stojite, učite me, z vami vred tega skritega Boga tukej tako spoznati, častiti, ljubiti, hvaliti in moliti, da bom vreden, njega kdaj z vami vred v nebesih večno hvaliti in ljubiti. Amen.

Molitev per blagoslovu.

Božji Zveličar! ki si nam svoje presveto Telo in svojo presveto Kri v Zakramentu altarja zapustil, zahvalim se ti za ta dar tvoje nezmerne ljubezni, in zdihovaje te prosim, dodeli svoj blagoslov meni in vsim tistim, za ktere imam namen, enake milosti sprostiti.

Blagoslovi me s tistim blagoslovom, ki me v družega človeka spremeni, s teboj natanko sklene, s tvojim duhom napolni in mi bode zastava

tistega blagodara, ktereга si svojim izvoljenim v prihodnjem življenji perpravil. Blagoslovi moje telo in mojo dušo; blagoslovi moje oči in odverni jih od posvetnih nečimurnost; blagoslovi moj jezik, in položi perst svoje milosti na moje usta; blagoslovi moj spomin, da na nič družega ne mislim, kot na te; blagoslovi moj um, da v vsih stvareh le tebe premišljujem; blagoslovi mojo voljo, da nič družega ne želim, kot le tebe; blagoslovi moje djanje in nehanje, vse moje žive dni in konec mojega življenja. To prosim v imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Molitev in prošnja za odpušenje.

(Odpustek 300 dni. Pij VII.)

1. Molim te v nar globokejši ponižnosti, o preljubi Jezus v nar svetejšem Zakramentu! in te spoznam pravega Boga in pravega človeka. S

tim djanjem moljenja ti želim zado-
 stiti za merzloto tako mnogih krist-
 janov, kateri memo tvoje Božje hiše,
 včasih tudi celo memo sv. Rešnjega Te-
 lesa gredó, pa ne da bi na te mislili,
 da bi te počastili, čeravno se ponižaš,
 se svojim vernim v ljubezni polni ne-
 poterpežljivosti vsako uro podeliti. O
 mlačni! katerim se Izraelcem v pušavi
 enako studi nad to nebeško mano! V
 zadostenje za to mlačnost in oskru-
 njenje ti darujem drago Kri, ktera je
 tekla iz rane tvoje leve noge, in v
 to sv. rano se skrivaje, kličem tisuč
 in tisučkrat:

Visoko hvaljen in češen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češena si Marija itd. Čast
 bodi Bogu Očetu itd.

2. Molim te, v nar globokejši
 ponižnosti, o preljubi Jezus! in spoz-
 nam te resnično pričujočega v presve-
 tem Zakramentu altarja. S tim dja-
 njem moljenja želim nekoliko popraviti

nehvaležnost tako mnogih kristjanov, kateri sicer vidijo, da si k ubogim bolnikom nesen, da bi jim bil popotnica na dolgi poti v večnost, pa te spodobno ne počaste, res komej ti kako znamnje zunanjega počešenja skažejo. V zadostenje tako velike merzloti ti darujem predrago Kri, ki je tekla iz rane tvoje desne noge, in v to sveto rano se skrivaje kličem tisuč in tisučkrat :

Visoko hvaljen in češen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češena si Marija itd. Čast bodi itd.

3. Molim te v nar globokejši ponižnosti, o preljubi Jezus, pravi kruh življenja! S tim moljenjem želim nekoliko popraviti mnoge krivice, ktere tvoje serce slehern dan preterpi zavoljo oskrunjenja tvojih svetih hiš, v katerih se ponižaš pričujoč biti pod skrivnostnimi podobami, da te tvoji verni molijo in ljubijo. V zadostenje

tako velicega onečastenja ti darujem drago Kri, ktera je tekla iz rane tvoje leve roke, in v to sveto rano se skrivaje vsak trenutek kličem:

Visoko hvaljen in češen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češena si Marija itd. Čast bodi itd.

4. Molim te v nar globokejši ponižnosti, o preljubi Jezus! ti pravi kruh življenja! ki si iz nebes peršel. S tim djanjem moljenja želim nekoliko popraviti tako mnoge in tako velike nečasti, ktere imaš celo vsak dan od svojih vernih preterpeti per sv. maši, per tisti veličastni skrivnosti, v kateri iz preobilnosti svoje ljubezni, nekervavo ravno tisto daritev ponavljaš, ki si jo nekdej kervavo na gôri Kalvarji za naše odrešenje opravil. V zadoštenje tako velike nehvaležnosti ti darujem predrago Kri, ki je tekla iz rane tvoje desne roke, in v to sveto rano se skrivaje, sklenem svoj glas z

glasom tvojih angeljev, ki te v ponižni molitvi obdajajo, in kličem z njimi vred:

Visoko hvaljen in češen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češena si Marija itd. Čast bodi itd.

5. Molim te v nar globokejši ponižnosti, o preljubi Jezus, ti pravi spraven dar za naše grehe! To djanje moljenja ti darujem v nekolikošno zadostenje za tako marsikako božjiropno zaničevanje, ktero imaš prestati od toliko kristjanov, ki se prederznejo, s smertnim grehom na vesti te v svetem obhajilu prejeti. V zadostenje tako zaničljivega Božjega ropa ti darujem zadnje kaplje tvoje drage Kervi, ktera je iz tvoje stranske rane tekla. V to sv. rano se skrivaje, te molim, hvalim in ljubim, in kličem z vsimi dušami, ktere ta sv. Zakrament pobožno časté:

Visoko hvaljen in češen bod' vsaki čas!

V presvetem Božjem Zakramentu Jezus naš!

Oče naš itd. Češena si Marija itd. Čast bodi itd.

Molitev za ohranitev in razširjanje sv. katoliške cerkve.

Sveta cerkev! ki te je Jezus Kristus po svoji zvesti obljubi na skalo sozidal, ti si blaženi raj Gospodov, z njegovo lastno roko zasajen, in z njegovo drago Kervijo namočen. Ti pa, o vse časti vredni nar svetejši Zakrament! Ti si drevo življenja, v sredi tega raja; tvoj sad je večno življenje in prečudna moč in krepost v posvečevanje naših duš v tem časnem življenji. Ti si središe prave pobožnosti in prave vere. — Jezus Kristus! molim te na altarji kot svojega Boga, v kterega verujem; molim te kot svojega Zveličarja, v kterega upam; molim te kot svojo nar veči dobroto, ktero čez vse ljubim; molim te kot svojega Gospoda, kteremu se vsega podveržem; molim te kot svojega Božjega Učenika, kterega evangeli spoznam; molim te kot svetlo luč svetá,

kteri se zahvaljujem za dar svete vere. Jezus! ti nevidna, nar višja glava svete cerkve! večno hvalo dajem tvoji neskončni dobroti za neprecenljiv dar prave vere, v katero si nas sprejel in ohranil. — Vender, o Božji Zveličar! tvoj izvoljeni rod, tvoje kraljevo duhovstvo, tvoje ljudstvo, ki si ga s svojo Kervijo kot svojo lastnino sebi perdobil, terpi veliko zalezovanja od duha laži, od hudobije svetá, in od poglavarja temé.

O Jezus! usmili se in ohrani svoje verne v svojem imenu, v svojem nauku, v svoji ljubezni, da jih nobena goljufija krivih naukov od poti resnice ne zapelje, nobeno žuganje ne prestraši, nobeno perlizovanje ne zmoti; temuč da kakor otroci svetlobe hodi-jo v vsi pobožnosti, in se ne vdeležujejo hudobnih del temé. — Usmili se, o neskončno dobrotljivi Zveličar! tistih zmotljenih duš, ktere so bile sicer s tvojo predrago Kervijo odrešene, pa

Bogu se smili! še v smertni senci in v temôti sedé. Oh! ti večna luč resnice! razsvetli jih z žarki svoje Božje milosti, da svojo zmoto spoznajo. Nagni njih slabotno in abotavljivo voljo, da bolj svoje večno zveličanje, kakor časne dobrote ljubijo, in hodijo za svetlo lučjo tvoje milosti in vere. Stori, o dober Pastir! da té zgubljene in zmotljene ovčice k tvoji čedi nazaj pridejo, da bo zadnjič en hlev in en pastir, in te bomo vsi z enim srcem in enimi ustmi spoznavali in večno molili. — O sveto Sionsko mesto — sveta katoliška cerkev! — da bi se vender tvoje vrata odperle, in se tvoji zgubljeni otroci k tebi vernili! da bi svoje zmote spoznali, in zapustili pot, ktera ne pelje v večno življenje! O Bog vsega usmiljenja, nikar se dalje ne mudi, se jih usmiliti! Pripelji jih na pot, ktera v večno življenje pelje! Oh, da bi vender po tvoji milosti stara zmota zginila, in se zopet vstanovila

prava edinost v veri! — Tvoja čast, o Jezus! in zveličanje toliko zapeljanih duš so goreče želje moje duše. Tvoja pomoč je mogočna, vse té teme razgnati in razsvetliti tiste, ki te še ne spoznajo. Daj kapljati roso svoje milosti v njih duše, da v té verujejo in v veri zveličanje dosežejo. Amen.

Molitev za spreobrnjenje grešnikov.

O véliki Bog! po vesolnem potopu si mavrico na nebu razpel, v znamenje svoje dobrote in milosti, in svoje sprave z grešnim svetom; in nar svetejši Zakrament altarja je pač tudi večna zastava tvoje milosti in ljubezni, v katerem grešniku odpušenje, milost in večno življenje ponujaš. In vender jih je še toliko, ki se tvoje učence imenujejo, in živé kot sovražniki tvojega križa, puste svoje od tebe odrešene duše konec jemati, in si jedó in pijejo v tvojem presv. Zakramentu

smert in sodbo. O Jezus! ki si na zemljo peršel, iskat in zveličat, kar je bilo zgubljenega; usmili se po velikosti svojega usmiljenja vsih tistih, kateri lahkomišljeno po široki cesti greha v večno pogubljenje hité. Razsvetli jih z lučjo svoje milosti, omeči v svoji presveti Kervi njih terde serca, govori njih duši s svojo močno besedo, krepčaj njih slabost s svojo gnado, da revšino in nevarnost spoznajo, in se s pravo pokoro s teboj spravijo. Zateri, o Gospod! vso spačenost, da greh med nami ne kraljuje, temuč prava bogoljubnost in pobožnost, gorečnost za tvojo sveto službo, in bogaboječe obnašanje, keršanska čednost in svetost, da ti bo naša domovina ljuba in prijetna in tvojega očetovskega blagoslova zmirej bolj vredna. Amen.

**Molitev za odvernjenje zasluženih
Božjih kazni.**

Jezus Kristus! ti edini rojeni Sin

Boga Očeta, nekdam si se svojemu po-
 božnemu služabniku Mojzesu kot og-
 njen plamen v gorečem germu per-
 kazal, da bi svoje ljudstvo iz terde
 Egiptovske sužnosti rešil. Tudi nam
 se kažeš v presvetem Zakramentu lju-
 bezni kot usmiljeni véliki duhoven, in
 kot pravo velikonočno jagnje, da bi
 svoje izvoljeno ljudstvo odrešil. Za-
 voljo té tvoje ljubezni in zavoljo tvo-
 jega terpljenja in smerti te prosim, o
 moj Zveličar! nikar se ne spominjaj
 mnogoterega razžaljenja in nečasti, ki
 ti jo mi delamo, ampak svoje nez-
 merne ljubezni in milosti! Odverni
 od naše domovine vse zaslužene kazni;
 varuj svoje ljudstvo, o dobrotljivi Je-
 zus! nerodovitnosti zemlje, hudih vre-
 men, dragine in pomanjkanja, ognja
 in povodenj, uboštva in lakote, kuge
 in hudih bolezen, punta, vojske in
 vsega zlega. Ti si dobrotljiv in veli-
 cega usmiljenja! ne kaznuj nas po
 naših grehah, in ne povračuj nam po

naših hudobijah; ampak za svojega imena voljo usmili se nas, o Gospod! — O Jezus! zanesi nam! o Jezus! usliši nas! o Jezus! usmili se nas! da bomo s pomočjo tvojega Božjega blagoslova, v vživanji tvojih darov in dobrot to časno življenje v tvoji sveti službi, tebi v čast z hvaležnim srcem preživeali. — Ti, o neskončno dobrotljivi Jezus! si svoje prebivališče v sredi med nami postavil; ti si naš Bog, in mi smo tvoje ljudstvo; poglej z milostljivimi očmi na nas, in daj svoji milosti čez nas gospodovati! Daj zemlji rodovitnost, nam pa daj tvoj kruh v veselji jesti, in brez strahu pod tvojem varstvom prebivati. Amen.

Pobožnost v čast Božjega Serca Jezusovega.

Litanije presvetega Serca Jezusovega.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
 Sin, vsega sveta rešnji Bog,
 Sveti Duh, resnični Bog,
 Sveta Trojica, en sami Bog,
 Serce presveto Jezusovo,
 Serce Jezusa, Sinu živega Boga,
 Serce Jezusa, Sinu prečiste Device,
 Serce Jezusovo, dopadajenje nebeškega
 Očeta,
 Serce Jezusovo, tempelj svetega Duha,
 Serce Jezusovo, večna ljubezen pre-
 svete Trojice,
 Serce Jezusovo, raj Božjega veselja,
 Serce Jezusovo, studenec nebeške slad-
 kosti,
 Serce Jezusovo, sedež večne milosti,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, morje usmiljenja,
 Serce Jezusovo, zaklad vsega bogast-
 va Božjega,
 Serce Jezusovo, vir svete ljubezni in
 svetega kesanja,
 Serce Jezusovo, neskončnost vsega u-
 smiljenja nebeškega Očeta,
 Serce Jezusovo, visokost Božje mo-
 drosti in Božjega znanja,
 Serce Jezusovo, potok, ki razveseljuje
 mesto Božje,
 Serce Jezusa, našega nebeškega Kralja,
 Serce Jezusa, našega dobrega pastirja,
 Serce Jezusa, našega usmiljenega brata,
 Serce Jezusa, našega preljubega učenika,
 Serce Jezusa, nar ljubeznjivšega ženi-
 na naših duš,
 Serce Jezusovo, zgled krotkosti in po-
 nižnosti,
 Serce Jezusovo, studenec miru in sve-
 tega pokoja,
 Serce Jezusovo, nar bolj popolnoma
 predpoda za naše življenje,
 Serce Jezusovo, tolažba žalostnih,
 Serce Jezusovo, perbežališe v skušnja-
 vah in nadlogah,
 Serce Jezusovo, veselo prebivališče či-
 stih duš,
 Serce Jezusovo, veselje vsih izvoljenih,

usmili se nas!

Serce Jezusovo, studenec, vsih svetih
 misel in želj,
 Serce Jezusovo, luč popotnikov,
 Serce Jezusovo, altar sprave,
 Serce Jezusovo, ognjeni studenec Božje
 ljubezni,
 Serce Jezusovo, hrepenjenje in nar
 slajši ljubezen vsih svetih duš,
 Serce Jezusovo, zavoljo nas na Oljski
 Gori žalostno in otožno do smerti,
 Serce Jezusovo, oslABLJENO od kerva-
 vega potu,
 Serce Jezusovo, počeno od žalosti za-
 voljo naših grehov,
 Serce Jezusovo, na križu s sulico pre-
 bodeno,
 Serce Jezusovo, upanje umirajočih,
 Serce Jezusovo, večno veselje vsih svet-
 nikov v nebesih,
 Serce Jezusovo, krona vsih stvari
 Božjih,
 Bodi nam milostljivo; zanesi nam, o Serce
 Jezusovo!
 Bodi nam milostljivo; usliši nas, o Serce
 Jezusovo!
 Od vsega greha,
 Od zanemarjenja tvojega presvetega
 navdihovanja,
 Od vse nepobožnosti in mlačnosti,

usmili se nas!

 roši nas, o Ser-
 ce Jezusovo!

Od vse merzlate do tvoje Božje ljubezni,
 Od vsih nečistih misel in želj,
 Od vse slepote in terdovratnosti serca,
 Po svoji čudoviti krotkosti in ponižnosti,
 Po svoji nar veči čistosti,
 Po svojem usmiljenji in perzanašljivosti,
 Po svojem skrivnem življenji,
 Po svoji sveti pokoršini do smerti na
 križu,
 Po svojem preljubeznjivem obnašanji
 med ljudmi,
 Po svojem notranjem miru,
 Po svoji usmiljeni ljubezni do nas
 grešnikov,
 S kervjo in vodo, ki ste v naše očiše-
 nje in posvečenje iz tvoje prebo-
 dene strani tekle,
 Mi grešniki,
 Da svojo sveto in čisto ljubezen v naše
 serca vliješ,
 Da naše serca k posnemanju svojih
 čednost vlečeš,
 Da nam pravo ponižnost, krotkost in
 notranji mir dodeliš,
 Da vse misli in želje našega serca oči-
 stiš in posvetiš,
 Da nas in vse ljudi razsvetliš in k
 spoznanju svoje Božje ljubezni
 perpelješ,

reši nas, o Serce Jezusovo!

prosimo te, usliši nas!

Da nas v britkostih tega življenja mi-
lostljivo poživljaš in poterjuješ,
Da svojo sveto ljubezen v nas vedno
množiš,
Da ob naši smertni uri naše duše v
svoje svete rane skriješ,
Da nas v veličastvo svojih izvoljenih
sprejmeš,
O presladko Serce Jezusovo,
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
zanesi nam, o Serce Jezusovo!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usliši nas, o Serce Jezusovo!
Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
usmili se nas, o Serce Jezusovo!

prosimo te, usliši nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Predglasje. Pridite vsi, ki se trudite in ste obteženi, Serce Jezusovo vas bo poživilo; tukej bote svojim dušam pokoj našli, in v Bogu svojem Zveličarji se veselili.

V. V Sercu svojega Zveličarja hočem vekomej prebivati.

O. Tukej bom pred vsimi sovražniki za-
varovan.

Molitev.

O Bog vse dobrote in milosti!
poglej Serce svojega preljubeznjivega
Sina, na katerem imaš neskončno do-
padajenje, in zavoljo ljubezni, ktero je
to presveto Serce do nas imelo; in
zavoljo bolečin, ktere je v zadostenje
za naše grehe preterpelo in tebi daro-
valo, odpusti nam milostljivo naše
grehe, ktere iz serca obžalujemo; vnemi
naše serca s tako gorečo ljubeznijo do
Jezusa Kristusa, da bomo vse svoje
življenje le po njegovem dopadajenji
obračali in poslednjič se v ognji té
ljubezni popolnoma stopili.

O Božje Serce mojega Jezusa,
ktero je bilo iz ljubezni do nas s su-
lico prebodeno! molim te z vsimi močmi
svoje duše, ktere ti z vsimi mislimi,
besedami in djanjem za vselej daru-
jem in posvetim. O Božje Serce! da

bi te mogel vendar tako moliti, ljubiti in častiti, kakor ti svojega nebeškega Očeta moliš, ljubiš in častiš. Ker pa tega ne premorem, zadostuj ti, kar moja slabost ne premore; varuj me v življenji, in bodi moje pribežališe ob smertni uri. Ravno to milost, prosim, dodeli tudi mojim sorodovincem, prijatlom in sovražnikom, vsim grešnikom in stiskanim, umirajočim in zadnjič vsim ljudem na zemlji, da cena tvoje drage Kervi nad njimi ne bo zgubljena. Daj, da tvoja draga Kri tudi dušam v vicah v prid pride, in polajšaj njih terpljenje. O vse časti vredno Serce Jezusovo! za te milosti te prosim, in želim svojo prošnjo tolikrat ponoviti, kolikor bo še trenutkov do konca mojega življenja.

Preljubeznjivo Serce Jezusovo, Serce mojega Boga, sedež vsih čednost, vse modrosti, vse popolnosti, draga cena mojega odrešenja, nar izverstniši zgled, po katerem naj se moje serce

vpodobuje! molim te, — zahvalim se ti — obžaljujem — prekličem in za-
veržem vse grehe, s katerimi sim te kdaj razžalil. Preljubeznjivo Serce Jezusovo! da bi te vender mogel tako častiti in ljubiti, kakor te tvoja deviška Mati, vsi sveti angelji in vsi tvoji svetniki v nebesih časté in ljubijo! To želim iz ljubezni do tebe, o Jezus, moj Zveličar, moj Bog in moje vse! Amen.

Darovanje samega sebe Sercu Jezusovemu.

(Marijete Marije Alakok.)

Jaz I. I. posvetim in darujem presvetemu Sercu našega Gospoda Jezusa Kristusa svojo osebo, svoje življenje, svoje dela, svoje težave in terpljenje, da bom v prihodnje iz vse moči za njegovo ljubezen in čast delal. Moj terden in nepreklicljiv sklep je, ves njegov biti, vse iz ljubezni do njega delati, in iz vsega svojega serca se

vsemu odpovedati, kar je temu Božjemu Sercu zoperno.

Zato te izvolim, o presveto Serce! za edin cil in konec svoje ljubezni, za varha svojega življenja, za varnost svojega zveličanja, za podporo v svoji slabosti in v zadostenje vsih grehov vsega svojega življenja. O Sercé vse mi-
losti in dobrote! bodi tudi moje varno pribežališe ob uri moje smerti; bodi moje opravičenje pred Bogom, in od-
verni kazen njegove pravične jeze od mene. O Sercé polno ljubezni! na te vse svoje zaupanje stavim; zavoljo svoje hudobije se vsega hudega bojim, ali od tvoje dobrote tudi vse dobro upam. Pokončaj tedaj v meni, kar-
koli more tebi zoperno biti ali zoper-
stati. Tvoja čista ljubezen naj se tako globoko v moje serce vtisne, da te nikdar ne pozabim in se ne morem od tebe ločiti. O Božje Sercé! prosim te zavoljo tvoje neskončne dobrote, da bo moje imé globoko v tebi zakopano,

zakaj v tvoji službi hočem živeti in umreti. Amen.

Prošnja za odpušenje grehov.

(Z odpustkom 200 dni za vsakterega, ki jo s pravo žalostjo nad svojimi grehi odmoli.)

S tistim nar globokejšim spoštovanjem, katero mi le vera sama vdihuje, te molim, o moj Bog in moj Zveličar, Jezus Kristus, pravi Bog in pravi človek, skritega tukej v nar svetejšem Zakramentu presvetega Rešnjega Telesa! Molim te in ljubim te, v zadoštenje vse nečasti, vsih nespodobnost in vsega oskrunjenja, s katerim sim se v svojo nesrečo morebiti sam do zdaj zoper tebe pregrešil; kakor tudi vsega družega, kar se je kdaj zoper tebe zgodilo, in se še v prihodnosti vtegne zgoditi. Molim te tedaj, o moj Bog! ne sicer tako, kakor si ti vreden, tudi ne, kakor sim jaz dolžan, pa saj toliko, kakor premorem. Želim, da bi mogel s tisto popolnostjo to storiti,

katere so le tvoji svetniki zmožni v nebesih. Vender si prizadevam, te zdaj in vedno v molitvah častiti, ne samo za vse in vsaktere katoliške kristjane, ki te ne molijo in te ne ljubijo, ampak tudi v zadostenje in za spreobrnjenje vsih krivovercev in hudobnežev, vsih bogotajcev, bogoklinjavcev in nevernikov. Daj, o Jezus! da te vsi spoznajo, molijo in ljubijo, in vsak trenutek z hvaležnostjo povelečujejo v nar svetejšem in Božjem Zakramentu. Amen.

Ponižno molim te v trenutku vsakem res,
Presveti Zakrament, o živi kruh nebes!

O Jezus, ti Marijna ljubezen vsa,
Dodel', da tudi jaz te ljubim samega.

O Jezus, moja vsa ljubezen, teb' 'zročujem,
Sercé vse svoje in dušo svojo teb' darujem!

Naj tvoj bom, dokler živim;

Naj teb' o smerti kdaj zaspim;

Tvoj hočem biti na vse vekomej,

O Jezus, vsa sladkost sercá vselej!

Priporočenje samega sebe in vsih prijatlov in sovražnikov v presv. Sercé Jezusovo.

O presladki Jezus! ki si iz neskončne ljubezni do človeškega rodú svoje Sercé v naše zveličanje popolnoma daroval, in nam do njega odperto pot skoz svojo sveto prebodeno stran po svoji smerti zapustil, prosim te po tej nezmerni ljubezni tvojega Serca, s katero vès svet in celo nar večí grešnike objemaš, blagovôli v to milo in široko Sercé z razločnimi čerkami zapisati: 1) moje nevredno ime I. I.; 2) imena mojih ljubih staršev, prijatlov in sorodovincev I. I.; 3) imena taistih, ki so mi kaj dobrega storili; 4) imena taistih, ki so se v mojo molitev priporočili; 5) imena vsih mojih sovražnikov, vsih nevernikov in vsih, ki so v zmoti, in hudobno živé. Daj, da bodo vse naše imena tako globoko in močno v tvoje Serce zapisane, da

vso večnost ne bodo mogle izbrisane in pokončane biti. Glej, o Jezus! vselej z milostljivimi očmi na nje, in krepčaj nas s svojo gnado, da se bomo od svoje plati prizadevali, svoje serce s tvojim nar svetejšim Sercem zmirej sklenjeno ohraniti od zdaj in na vse vekomej. Amen.

Prošnja za Božjo pomoč v nevarnosti zveličanja in v vsih potrebah.

V spoznanji svoje nar globokejši nizkote padem pred-te na kolena, o nar čistejše in Božje Serce Jezusovo! da ti skažem svoje spoštovanje in vdanost, da te molim in povikšujem, kolikor premorem. Tebi, svojemu nar ljubeznjivšemu prijatlu, zročim s terdnim zaupanjem na te vse svoje potrebe in stiske, vse reve, uboštvo, nagoto, svoje slabosti, svojo lenobo in mlačnost, ob kratkem: vse rane svoje duše, in te priserčno prosim, da se me zavoljo njih usmiliš, in mi po obilnosti

svojega usmiljenja na pomoč prideš. O ljubeznjivo Sercé! reši me: per vsem, kar je v stanu te giniti, te prosim, da daš meni in vsem, kateri so v ravno taki nevarnosti, gnado stanovitnim ostati v tvoji ljubezni. O Božje Sercé! ne pusti, da bi se potopil v svojih hudobijah. Da le v tvoji ljubezni večno stanoviten ostanem, ravnaj potem z menoj, kakor je tebi všeč. Le ne zaverzi me ne, zakaj v tebe sim vse svoje zaupanje postavil. K tebi zdihujem, tebe na pomoč kličem zoper vse svoje zlege, izmed katerih je greh nar večí. Pokončaj ga v meni in odpusti mi vse hudo, kar sim kdaj zoper tebe storil. Grozno mi je žal, da sim te kdaj razžalil, in te iz vsega serca odpušenja prosim. O preljubeznjivo Sercé! daj meni in vsem, ki so se meni v molitev priporočili, ali za ktere sim moliti dolžan, tvoje vsegamogočno varstvo občutiti. Pomagaj nam, slehernemu po njegovih posebnih potrebah.

O Serce polno usmiljenja! omeči serca terdovratnih grešnikov in daj mir in pokoj dušam v vicah. Bodi umirajočim perbežališe, vsem stiskanim in žalostnim tolažba, in bodi meni, o ljubeznjivo Serce! vse v vsem. Posebno pa bodi moji duši perbežališe ob moji smertni uri, in vzemi jo potem v naročje svojega usmiljenja. Amen. (Marijeta Alakok.)

Molitev k Jezusovemu Sercu za srečno smert.

O usmiljeni Jezus! tresem se per misli na smert, ker se bojim zavoljo svojih grehov nesrečno umreti in od tebe večno ločen biti; pa če se spomnim, da si sam nar grenkejši smert prestal, da jaz nesrečno ne umerjem, in da si pustil svoje presveto Sercé s sulico odpreti, da bi v njem jaz in vsi verni zoper vse sovražnike in skušnjave obvarvani živeli in srečno umerli: perbežim k temu presladkemu Sercu,

kot k zavetju zveličanja, in te prosim s terdnim zaupanjem, skrij me vanj ob tej strašni uri o poslednjem trenutku, na katerem moja večnost visi, zoper vse zalezovanja in skušnjave peklenškega duha, ktere bodo potem z vso silo v pogubo moje duše čez me vdarile. V tej hudi stiski se hočem z velikim zaupanjem tvojega prežalostnega in prebodenega Serca terdno držati, ko me bodo vsi — tudi prijatli moji zapustili, in mi nobeden ne bo mogel pomagati, kakor le samo ti. Ti si nekdam svoji ljubljeni nevesti, sveti Mehtildi, svoje Serce dal v srečen odhod s tega sveta in v zastavo večnega življenja. Oh, spoznam, da take nenavadnje milosti nisim jaz vreden. Le za to te prosim per smertni britkosti tvojega presvetega Serca, dodeli mi milost, da se za srečno smert s pobožnim in svetim življenjem pripravljam, in da bo poslednje djanje mojega serca popolnoma žalost nad mo-

jimi grehi, in nar čistejši ljubezen do tebe, in tako vreden postanem, v to presveto ljubeznjivo rano tvojega Serca svojo dušo izdihniti in presladke besede zaslišati: Pridi, perjatel in ljubljenec mojega Serca! posedi kraljestvo in moje Serce na vekomej! — O žalostna Mati Božja, Marija! prosim te zavoljo prebodenega Serca Jezusovega: zadobi mi milost, da o moji ločitvi s tega sveta tvoj ljubi Sin mojo ubogo dušo sprejme v rano svojega presvetega Serca. Amen. Amen.

V praznik presvetega Serca Jezusovega.

O Božje Sercé mojega Odrešenika! v duhu ponižnosti te molim in z veseljem praznujem s tvojo sveto cerkevjo tvoj tolikanj prijeten praznik. Moje Sercé hrepení po tebi, živi sedež Božjega veličastva, prebivališe večnega miru, studenec veselja angeljev in zve-

ličanih duhov! O Božje Sercé! kdo zapopade gorečo ljubezen, ki jo do nas, revnih stvari imaš? Tvoja ljubezen je luč, ki serca močno ogreva, jih v sveti modrosti podučuje, jih z narvečim veseljem napolnuje, in jih napaja iz studenca večnega življenja. Ona daje prostost, spodí boječnost in poterpi z grešniki. Tvoja ljubezen tolaži žalostne, poterjuje nestanovitne in vzdiguje v svet zamišljene serca. O presladko Sercé! za nas si bilo prebodeno, tvoja presveta rešnja Kri je kakor večni studenec za vse čase tekla, naše serca očistiti, oživiti in uneti; zato k tebi zdihujem, in te pohlevno prosim, užgi moje sercé s svojo gorečo ljubeznijo, da vsega grešnega nagnjenja očišeno in razsvetljeno le tebe ljubi, se le v tebi razveseljuje, v tebi počiva, sebe in svet premaguje, in da je le enih misel s teboj zdaj in vekomaj. Amen.

Serčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu.

O usmiljeni Jezus! usliši me!
 Milost tvojega Sercá spreoberni me!
 Svetloba tvojega Sercá razsvetli me!
 Žalost tvojega Sercá steri me!
 Rana tvojega Sercá prešini me!
 Kri tvojega Sercá spravi me!
 Voda tvojega Sercá očisti me!
 Zasluženje tvojega Sercá posveti me!
 Križ tvojega Sercá poterdi me!
 Ternjeva krona tvojega Sercá ozaljšaj me!
 Usmiljenje tvojega Sercá skrij me!
 Duh tvojega Sercá oživi me!
 Ogenj tvojega Sercá ogrej me!
 Plamen tvojega Sercá užgi me!
 Ljubezen tvojega Sercá unemi me!
 Vrednost tvojega Sercá povzdigni me!
 Lepota tvojega Sercá spremeni me:
 Bogastvo tvojega Sercá nasiti me!
 V tvojem Sercu, o Jezus! živim in umerjem.
 Svoje sercé tvojemu dam, in ljubim te.
 O sladko Serce osreči me —
 Tukej in tam vekomej! — Amen.

Molitev k Sercu Jezusovemu za duše v vicah.

O usmiljeno Sercé Jezusovo! ki
duše svojih izvoljenih z neizrečeno lju-

beznijo ljubiš in jih z ljubeznjivim zaželjenjem v nebesih pričakuješ! zdihujem k tvoji veliki milosti: usliši mili glas taistih, kateri so se sicer v tvoji gnadi iz tega sveta ločili, vendar pa še imajo marsiktere madeže nad seboj, in oberni jim v prid neskončno zasluženje svojega terpljenja in smerti, da bodo ž njim očišeni šli v veselje tvojih svetnikov, in ž njimi tvojo ljubezen večno hvalili. Spomni se, o usmiljeni Jezus! da si za-nje umerl in po svoji smerti svoje presveto Sercé prebosti dal, da bi tudi njim tekel studenec usmiljenja, ki po svoji smerti še očiševanja potrebujejo. Kaj je bilo namreč kdaj tako zlo omadeževano, da bi ne bilo očišeno v tvoji presveti Kervi, ktera grehe svetá omiva? Glej, zvesto so upali v svojem življenji na tvojo milost, in polni zaupanja in mirno so v tebi, o Gospod! zaspali. Odpusti jim tedaj po svoji milosti, kar so še tvoji pravici dolžni, in reši jih iz temne

ječe, iz kraja kazen, in pelji jih v šotore večnega veselja. O Jezus! ti dobro poznaš slabost človeške nature, in veš, kako je človek k hudemu nagnjen od svoje mladosti. Per vsem tem so se vender té zveste duše hudemu vstavljale, in se iz ljubezni do tebe za lepe čednosti prizadevale. Usliši torej mile prošnje njih hrepenenja, glej na njih serčno žalost nad svojimi grehi, in očisti jih v presvetem ognji svojega Božjega Sercá od vseh madežev, ktere še na sebi imajo, da veselo pridejo pred tvoje nebeško obličje. Tvoje presveto in usmiljeno Sercé se je preobilno za njih grehe pokorilo; njegova goreča ljubezen je njih merzloto bogato nadomestila; njegova dobrota je njih hudobijo in njegova svetost je njih pregrešnost spravila; zato jih tedaj ljubiš s priserčno ljubeznijo. Usliši torej, o predobrotljivi Jezus! ljubezen svojega lastnega Serca, ki po njih rešenji hrepení. Usliši prošnje

svoje svete neveste, svete cerkve; usliši priserčno molitev toliko pobožnih kristjanov, in glej milostljivo na presveto daritev, ktera se tolikrat za njih rešenje iz kraja terpljenja opravlja. Vzemi jih v svoje sveto kraljestvo, da sklenjeni z vsimi verstami svetih angeljev in z vsimi svetniki tebe ljubijo in hvallijo na vse večne čase. Amen.

Pobožnost v čast Marii Devici.

Lavretanske litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,
Sin, vsega sveta rešnji Bog,
Sveti Duh, resnični Bog,
Sveta Trojica, en sami Bog,

} usmili se
nas!

Sveta Marija ,
 Sveta mati Božja ,
 Sveta devic Devica ,
 Mati Kristusova ,
 Mati milosti Božje ,
 Mati prečista ,
 Mati brez madeža ,
 Mati nedolžna ,
 Mati presveta ,
 Mati ljubeznjiva ,
 Mati prečudna ,
 Mati našega Stvarnika ,
 Mati našega Odrešenika ,
 Devica modra ,
 Devica častitljiva ,
 Devica pohvaljena ,
 Devica mogočna ,
 Devica usmiljena ,
 Devica verna ,
 Podoba pravice ,
 Sedež modrosti Božje ,
 Začetek našega veselja ,
 Posoda duhovna ,
 Posoda častitljiva ,
 Posoda vse svetosti ,
 Skrivnostna roža ,
 Turn kralja Davida ,
 Turn slonokosteni ,
 Hiša zlata ,

za nas Boga
 prosi !

Skrinja miru in sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališe grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica aposteljnov,
 Kraljica marternikov,
 Kraljica spoznovavcev,
 Kraljica devic,
 Kraljica vsih svetnikov,
 Kraljica brez madeža iz-
 virnega greha spočeta,

za nas Boga
 prosi!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemplješ;
 usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

Molitve.

1. K presvetemu Rešnjemu Telesu.

(Kadar je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kteri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

2. K sveti devlici materi Marii.

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zaverži naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej od vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica, naša Gospa, naša srednica, naša besednica,

naša pomočnica! S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o .

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device od sedanje žalosti rešeni in večnega veselja deležni.

3. K sveti devici materi Marii.

Od 1. adventne nedelje do božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva, ki ostaneš vrata nebeške in zgodnja danica! pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega stvarnika prečudno rodila, devica pred in potlej ostala, ko si iz Gabrielovih ust prejela češenje, usmili se grešnikov.

- V. Angel Gospodov je oznanil Marii.
 O. In je spočela od sv. Duha.

M o l i m o.

Svojo milost, prosimo, Gospod!
 v naše serca vlij, da ki smo po an-
 geljevem oznanenji včlovečenje Kristusa
 tvojega Sina spoznali, po njega ter-
 pljenji in križu častitljivo vstajenje
 dosežemo.

Od božiča do svečnice.

Usmiljena mati i. t. d.

- V. Po porodu si devica čista ostala.
 O. Prosi za nas, Božja porodnica!

M o l i m o.

Bog! kateri si po rodovitnem de-
 vištvu svete Marije človeškemu rodu
 dar večnega zveličanja dodelil; daj pro-
 simo, da njo za nas prositi občutimo,
 po kateri nam je sreča došla, prejeti
 življenja začetnika, Gospoda našega
 Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od velike sabote do 1. nedelje po binkoštih.

Veseli se, kraljica nebeška, aleluja! ktereга si zaslužila nositi, aleluja! je vstal od smerti, kakor je rekel, aleluja! Prosi za nas Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, devica Marija, aleluja!

O. Ker je res vstal Gospod, aleluja!

M o l i m o.

O Bog! ki si po vstajenji svojega Sina Gospoda našega Jezusa Kristusa svet razveselil; dodeli prosimo, da po njegovi materi devici Marii dosežemo večnega življenja veselje.

Od 1. nedelje po binkoštih do 1. adventne nedelje.

Češena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češena! K tebi vpijemo zapušeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej dolini solz. Oh oberni tedaj, naša pomočnica! svoje

milostljive oči v nas, in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, žegnani sad svojega telesa, o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite Device Matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo svetega Duha pripravil, daj da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah od prihodnjih zlegov in večne smerti rešeni.

4. K svetemu Jožefu.

Glejte zvesti in modri hlapec, ktere ga je postavil Gospod čez svojo družino.

V. Prosi za nas sv. Jožef!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o.

Naj nam, prosimo, Gospod! za-
služenje ženina tvoje presvete matere
Marije pomaga, da, kar naša slabost
ne premore, nam bode po njegovih
prošnjah dodeljeno.

5. Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod, te prosimo, raz-
veži po svoji milosti naših grehov vezi,
in ohrani po prošnjah svoje izvoljene
matere, ljube device Marije, in vsih
svojih svetnikov nas, svoje služabnike,
naše dobrotnike in naše pohištvo v
vsi svetosti; tudi očisti vso našo ro-
dovino in naše prijatle od hudobe in
grehov, in napolni jih z lepimi čed-
nostmi; dodeli nam mir in zdravje,
odverni od nas vidne in nevidne so-
vražnike, in odženi vse hude želje;
daj nam zdravo vreme in dobro letino,
skaži milost našim prijatlom in nepri-
jatlom, in obvaruj to faro z vsimi,
kteri v njej prebivajo, kuge, lakote,

vojske, ognja, potresa, povodnji, in dodeli milostljivo vsim vernim keršnikom, živim in mertvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj. Obvaruj našega papeža I., našega škofa I., našega cesarja I. in vso našo duhovsko in deželsko gosposko, in vse keršansko ljudstvo vsih nadlog in vsega zlega. In tvoj žegen pridi z nebes dol na nas, in bodi vselej nad nami. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš . . . Češena si Marija.
(petkrat.)

Pobožnost v čast Marijnemu neomadežanemu sercu.

Litanije v čast neomadežanemu Marijnemu sercu.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog,

Sin vsega svetá rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sami Bog,

Sveto Marijno serce!

Serce Marijno brez madeža spočeto,

Serce Marijno, gnade polno,

Serce Marijno, blaženo med vsimi
serci,

Serce Marijno, za srcem Jezusovem
nar čistejše,

Serce Marijno, tempelj presvete Trojice,

Serce Marijno, sedež modrosti,

Serce Marijno, podoba pravice,

Serce Marijno, sedež usmiljenja,

Serce Marijno, zapopadek vse svetosti,

Serce Marijno, skrinja miru in sprave,

} usmili se
nas!

} za nas Boga pros!

Serce Marijno, vrata nebeške,
 Serce Marijno, častitljivo,
 Serce Marijno, mogočno,
 Serce Marijno, usmiljeno,
 Serce Marijno, verno,
 Serce Marijno, hvalevredno,
 Serce Marijno, ljubeznjivo,
 Serce Marijno, krotko,
 Serce Marijno, ponižno,
 Serce Marijno, poterpežljivo,
 Serce Marijno, za nas z bolečinami
 prebodeno,

Serce Marijno, luč zmotenih,
 Serce Marijno, pribežališe grešnikov,
 Serce Marijno, moč pravičnih,
 Serce Marijno, tolažba žalostnih,
 Serce Marijno, terdnost v skušnjavi,
 Serce Marijno, upanje umirajočih,
 Serce Marijno, pomoč v vsih naših
 nadlogah,

Serce Marijno, zastava obljub Jezu-
 sovih,

Serce Marijno, popolnoma žgavni dar
 Božje ljubezni,

Serce Marijno, veselje vsih serc,

Serce Marijno, s častjo v nebesih kro-
 nano,

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
 zanesi nam, o Gospod!

za nas Boga prosil

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . Češena si Marija . . .

V. Prosi za nas, o sv. Božja Porodnica!

O. Da bomo vredni obljub Kristusovih!

M o l i m o .

O Bog, ki si serce preblažene Device Marije s svojimi gnadami napolnil, z ognjem svoje nezmerne ljubezni vnel in z nar lepšimi čednostmi obogatil, da je tvoj edinorojeni Sin, Jezus Kristus, naš Gospod, ženin tvoje cerkve, v njem z dopadajenjem počival; dodeli nam zavoljo tvojega Božjega dopadajenja nad tem presvetem srcem, da ti tudi naše serca dopadejo; da bomo deležni odrešenja, kte-

rega je naš Božji Zveličar s svojim svetim včlovečenjem in s svojo bitko smertjo na križi doprinesel; da v njegovi ljubezni vedno popolniši prihajamo, in da bomo po tem minljivem življenju vzeti v večno zveličanje, kjer bomo tebe s tvojim edinorojenim Sinom in s sv. Duhom vred ljubili in hvalili na vekomaj. Amen.

Molitev češenju Marijnega serca se posvetiti.

O sveta Devica! ti čast in steber sv. cerkve, ti veselje in tolažba vsih svojih otrok! veselim se vsih prednost, ki te čez vse stvari povzdigujejo in vdeležujem se vsega počesevanja, katero se ti v nebesih in na zemlji skazuje. Poln zaupanja v tvojo materno varstvo se veržem k tvojim nogam in te zvolim v svojo mater, v svojo gospo, v svojo priprošnjico pri tvojem Božjem Sinu. Tebi se posvetim za vselej; vzemi me v število svojih nar

ljubših otrok; tebi zročim svoje telo in svojo dušo, in s terdnim sklepom, z Božjo pomočjo neutrudeno si prizadevati, da bi se tvoje prijaznosti z zvestim posnemanjem tvojih čednost vrednega storil, se popolnoma prepustim tvojemu usmiljenju in materni skerbi za moje večno zveličanje. — Terdno sklenem tvoje sveto in neomadežano serce vedno častiti in vse tvoje dobrote razglašati. O preblažena kraljica nebes in zemlje! stori, ko sem se tvoji sv. družini pridružil, da s tvojo močno pomočjo postanem pravi otrok Božji in živa podoba Jezusa Kristusa, in da v tem duhu ostanem do konca svojega življenja. Amen.

Molitev k Marijnemu nar svetejšemu sercu v vsih potrebah.

O serce Marije, Božje in naše Matere!
O nar ljubeznjivše serce, dopadajenje presvete Trojice, vredno, da te angelji in ljudje za Bogom nar bolj časté!

O sveto sercé Jezusovemu Sercu nar bolj podobno! O ljubezni polno, nam revam tako milo sercé, otajaj s svojo prošnjo per Bogu tudi naše ledene serca, in stori jih podobne Božjemu Sercu Jezusovemu, dodeli jim ljubezen do čednost, in tisti ogenj ljubezni, v katerem si bilo vedno ti vneto! Varuj sveto cerkev, brani jo, bodi ji pribežališe zoper napade njenih sovražnikov. Pelji nas k Jezusu, sprosi nam gnade, ki so k zveličanju potrebne! Bodi nam tolažnica v britkostih, podpora v skušnjavah, pribežališe v preganjanji, varstvo v nevarnostih, zlasti pa ob naši smertni uri, v tistem zadnjem boji, ko bo pekel vse svoje moči zoper nas vzdigoval, da bi našo dušo pogubil. V tistem strašnem trenutku, ko bo šlo za vso večnost, takrat, o premila Devica, skaži nam vso ljubezen in moč svojega maternega serca; takrat nam pokaži, koliko premoreš pri Jezusu, in odpri nam po svoji neza-

popadljivi milosti v gotovo varstvo svoje presveto serce, da bomo Jezusa v hiši izvoljenih častili in hvalili na vekomaj. Amen.

Bodi Božje Serce Jezusovo, in neomadežano serce Marijno vedno bolj spoznavano, hvaljeno in češeno, ljubljeno in poveličano, zdaj in vselej in povsod na vesoljnem svetu! Amen.

(Pij VII. je l. 1816 dodelil 60 dni odpustika, kdor to molitev v čast Marijnemu sercu pobožno odmoli.)

Molitev za spokorjenje grešnikov.

Gotovo je, da je grešnik nar bolj nesrečna stvar na zemlji; ali ravno tako gotovo je, da je tvoje nar svejše sercé, o preljubeznjiva Mati Marija! ravno nar nesrečnejšim odperto, da v njem pribežališe, tolažilo in pokoj najdejo. Tega terdno prepričan padem ponižno pred tvoje noge, pribežališe vsih grešnikov! Luč vsih zmotenih! upanje vsih, ki hočejo obupati, in te prosim jokaje in zdihovaje, da

svojo moč, ktero si čez serca ljudi prejela, skažeš, in uboge grešnike, ki brez žive vere, brez pravega upanja in brez ljubezni razberzdano tje v en dan živé, k spoznanju njih nesrečnega stanu perpeljaš, jim oči odpreš, da vidijo brezno, ki so v nevarnosti vanj pasti, ter jim prav živo postavljaš pred njih duhovne oči terpljenje, ktero jih v večnosti čaka, da potem prestrašeni in s svetim strahom navdani, grešno pot zapustijo, vsi skesani se obernejo k usmiljenemu Očetu v nebesih, ki je svojega Sina na zemljo poslal, da vsi, ki vanj verujejo, in njegove zapovedi spolnujejo, se ne pogubé, ampak večno življenje imajo. Stegni toraj svojo milostljivo roko, preljubeznjiva Mati! ter reši grešnike, ki so v nar večji nevarnosti pogubiti se na viharnem morji tega sveta. Potegni jih iz te strašne nevarnosti in daj jim prostor najti v tvojem nar svetejšem sercu, od kte-

rega ni nobeden izločen, tudi nar nesrečnejši ne. Amen.

Prošnja za varstvo in pomoč.

O Mati mojega Boga, presveta Devica Marija! bližam se ti, Kraljici nebes in zemlje, kakor berač, ki se ves umazan in ranjen svoji kraljici k nogam verže. Prosim te, da svoje milostljive oči iz sedeža svojega veličastva na me revnega grešnika oberneš. Zato te je Bog tako bogato storil, da grešnikom na pomoč prideš; še več, Kraljico te je naredil, da revnim pomagaš. Ozri se tedaj na me in imej usmiljenje z menoj. Ozri se na me in ne pusti mi poprej od tebe iti, dokler me ne s svojo mogočno prošnjo per svojem Sinu iz grešnika v svetnika ne spremeniš. Se ve, da spoznam, da tega nisem vreden, da celo zavoljo svoje nehvaležnosti zaslužim vse gnade zgubiti, katere sim do zdaj po tvoji priprošnji od Boga prejel;

ali ti si Kraljica usmiljenja, in zato ne išeš zaslug, ampak išeš siromakov, da jim v potrebi pomagaš.

O mogočna Devica, vem sicer, da, ker si Kraljica sveta, si tudi moja Kraljica, ali jaz želim pri vsem tem, se prav posebno tvoji službi posvetiti, da moreš po svojem dopadajenji meni popolnoma zapovedovati. Zato te prosim s sv. Bonaventuro: O moja Kraljica, tvoji oblasti se hočem podvreči, da ti mene popolnoma vodiš in vladaš. Nikoli me samemu sebi ne prepusti. Povej mi, kaj imam storiti, stori z menoj, kar tebi dopade, kaznuj me tudi, če bi ti ne hotel pokoren biti; ker kazni, ktere mi boš ti naložila, mi bodo gotovo v nar veči blagor; za veči srečo štejem, da sim tvoj služabnik, kakor da bi celo zemljo posedel. Tvoj sim, reši me. Vzemi me, o Marija! za svojega služabnika in stori, da se zveličam. Nočem več sam svoj biti, tebi se darujem. In če

sim bil tudi do zdaj zanikern v tvoji službi, ker sim toliko lepih priložnost, tebe častiti, zamudil, želim vendar za naprej tebi zvestejše služiti. Želim te, o Kraljica moja! tako ljubiti in častiti, kakor te tvoji naj zvestejši služabniki ljubijo in častijo. To želim in upam, da mi ti pomagaš, in tako bom spolnil svojega serca goreče želje. Amen.

Prošnja za stanovitnost v dobrem.

O preblažena Devica! ki si narveči in mogočnejši med vsimi stvarmi, častim te, jaz nesrečni, ki sim se zoper Boga spuntal, ki sim kaznen in ne gnade zaslužil. Ne govorim tako, moja Gospa! kakor da bi ne upal v tvoje usmiljenje, ampak ker vem, da si toliko bolj usmiljena, kolikor višej te je Bog povzdignil, da se le za to bogastva svojih gnad veseliš, da nam revnim pomagaš. Vem, da, kolikor rev-

nejši je človek, ki pri tebi pomoč iše, toliko bolj skerbiš, da mu pomagaš in ga rešiš.

O moja Mati, ti si nekdam po svojem Sinu jokala, ki je za me na križi umerl; prinesi zdaj te svoje solze Bogu v dar in sprosi mi po njih resnični kes čez moje grehe. Grešniki so bili, ki so te takrat tako zlo žalili, tudi moji grehi so bili krivi tvoje žalosti; izprosi mi tedaj, o presveta Devica Marija! gnado, da vsaj od danes zanaprej tebe in tvojega Sina z novo nehvaležnostjo več ne bom žalil. Kaj bi mi pomagale tvoje solze, ko bi bil vnovič nehvaležen? Kaj bi mi pomagalo tvoje usmiljenje, ko bi bil vnovič nehvaležen proti tebi, in bi se večno pogubil? Nikar, moja Kraljica, ne dopusti te nesreče! Kar meni manjka, zamoreš ti nadomestiti, saj ti zamoreš vse od Boga prejeti, kar hočeš. Saj ti vsacega uslišiš, kateri te na pomoč kliče; zato tudi jaz prosim tebe za eno gnado,

ktero terdno od tebe upam in želim; prosi Boga za mé, da mu zvest ostanem in ga nikoli več ne razžalim; temuč, da ga ves čas svojega življenja ravno tako ljubim, kakor sim ga poprej žalil. Amen.

Molitev za srečno smert.

O Marija, kakšna bo moja smert? Strah in groza me obhaja, ko na svoje grehe in zraven na tisti strašni trenutek mislim, v katerem bom obsojen ali v večno zveličanje ali v večno pogubljenje, ko mislim na zadnjo uro svojega življenja, po kateri pride sodba. O moja presladka Mati Marija! vse svoje upanje stavim na Kri Jezusa Kristusa in na tvojo priprošnjo! O tolažnica žalostnih, ne zapusti me, tolaži me v veliki stiski, v kateri se bom takrat znajdel. Sprosi mi, preljuba Kraljica! še preden pride moja zadnja ura, da svoje grehe ves skesan obžaljujem, se resnično poboljšam in

stanoviten ostanem v službi Božji. In ko pride zadnji trenutek mojega življenja, mi ti pomagaj, o Marija, moje upanje v veliki sili, ki bo takrat čez me prišla; podpéraj me, da takrat zastran svojih grehov, ktere mi bo hudobni duh pred oči postavljal, ne obupam. Sprosi mi gnado, da te bom takrat bolj pogosto klical, da, kadar se bo moja duša ločila, bom še poslednjič tvoje in tvojega Sina imé izrekoval. Tudi te prosim, preljuba Kraljica! (odpusti mi mojo prederznost, če te prosim) da bi ti sama hotla me tolažiti s svojo pričujočnostjo, saj si že toliko služabnikom svojim to gnado skazala, in zato jo želim in upam tudi jaz. Res da, grešnik sim in ne zaslužim take in tolike gnade, pa saj sim tudi jaz tvoj služabnik, ki te ljubim in ki tako veliko zaupanje na te stavim. O Marija! moje oči te bodo ob moji smertni uri iskale, ne pusti, da bi jaz takrat brez tolažbe

in zastonj se po tebi oziral. Če pa vendar tako velike gnade nisim vreden, mi vsaj iz nebes doli pomagaj, da od ljubezni do Boga in do tebe vnet to življenje zapustim, da te bom celo večnost v nebesih ljubiti mogel. Amen.

Molitev sv. Bernarda (Memorare).

Spomni se, o preusmiljena Devica Marija! da nikdar še ni bilo slišati, da bi bil kdo zapuščen, kdor koli je pod tvojo brambo pribežal, tvojo pomoč prosil, po tvoji prošnji zdihoval. S takim zaupanjem navdihnjen, k tebi, o devic Devica in Mati! pertečem, k tebi pridem, pred teboj jokaje stojim, jaz grešnik; nikar, o Mati Besede (Jezusa)! ne zametvaj mojih besedi, temuč milostljivo (jih) poslušaj in u-sliši. Amen.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sami Bog, usmili se nas!

S. Marija,

S. mati Božja,

S. devic Devica,

S. Gabriel,

S. Mihael,

S. Rafael,

} za nas Boga prosi!

Vsi sveti angelji in arhangeli, za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih duhov, za nas Boga prosite!

S. Janez kerstnik, za nas Boga prosi!

S. Jožef, za nas Boga prosi!

Vsi sv. očaki in preroki, za nas Boga prosite!

S. Peter ,
 S. Pavel ,
 S. Andrej ,
 S. Jakob ,
 S. Janez ,
 S. Tomaž ,
 S. Jakob ,
 S. Filip ,
 S. Jernej ,
 S. Matevž ,
 S. Simon ,
 S. Tadej ,
 S. Matija ,
 S. Barnaba ,
 S. Lukež ,
 S. Marka ,

za nas Boga prosi!

Vsi sv. aposteljni in evangelisti, za nas Boga prosite!

Vsi sv. učenci Gospodovi, za nas Boga prosite!

Vsi sv. nedolžni otroci, za nas Boga prosite!

S. Štefan ,
 S. Lavrenc ,
 S. Vincenc ,

za nas Boga prosi!

S. Fabjan in Sebastjan ,
 S. Janez in Pavel ,
 S. Kozma in Damijan ,
 S. Gervazi in Protazi ,

za nas Boga prosita!

Vsi sv. marterniki, za nas Boga prosite!

S. Silvester ,
 S. Gregor ,
 S. Ambrož ,
 S. Avguštin ,
 S. Hieronim ,
 S. Martin ,
 S. Nikolavž ,

} za nas Boga prosi!

Vsi sv. škofje in spoznovavci, za nas Boga prosite!

Vsi sv. učeniki, za nas Boga prosite!

S. Anton ,
 S. Benedikt ,
 S. Bernard ,
 S. Dominik ,
 S. Frančišk ,

} za nas Boga prosi!

Vsi sv. mašniki in leviti, za nas Boga prosite!

Vsi sv. mnihi in pušavniki, za nas Boga prosite!

S. Marija Magdalena ,
 S. Agata ,
 S. Lucija ,
 S. Neža ,
 S. Cecilija ,
 S. Katarina ,
 S. Anastazija ,

} za nas Boga prosi!

Vse sv. device in vdove, za nas Boga prosite!

Vsi svetniki in svetnice Božje, za nas Boga prosite!

Bodi nam milostljiv; zanesi nam, o Gospod!

Bodi nam milostljiv; usliši nas, o Gospod!

Od vsega hudega,

Od vsega greha,

Od svoje jeze,

Od šibe potresa,

Od nagle in neprevidene smerti,

Od skušnjav hudičevih,

Od jeze, sovraštva in vse hude volje,

Od duha nečistosti,

Od treska in hudega vremena,

Od kuge, lakote in vojske,

Od večne smerti,

Skozi skrivnost svojega svetega včlovečenja,

Skozi svoj prihod,

Skozi svoje rojstvo,

Skozi svoj kerst in sveti post,

Skozi svoj križ in terpljenje,

Skozi svojo smert in svoj pokop,

Skozi svoje sveto vstajenje,

Skozi svoj čudni vnebohod,

Skozi prihod tolažnika svetega Duha,

V dan sodbe,

reši nas, o Gospod!

Mi grešniki,
 Da nam zanesesh,
 Da nam odpustiš,
 Da nas k pravi pokori pripelješ,
 Da svojo sveto cerkev vižraš in ohraniš,
 Da pastirja apostolskega in vse cerkvene
 stanove v svoji sveti veri ohraniš,
 Da sovražnike svete cerkve ponižraš,
 Da keršanskim kraljem in oblastnikom
 mir in pravo enovoljnost daruješ,
 Da vsemu keršanskemu ljudstvu mir in
 edinost daš,
 Da nas vse v svoji sveti službi poter-
 diš in obderžiš,
 Da naše misli k nebeškim željam pov-
 zdigneš,
 Da vsim našim dobrotnikom večne
 dari dodeliš,
 Da duše naše in naših bratov, bliž-
 njih in dobrotnikov večnega po-
 gubljenja resiš,
 Da sad zemlje daš in ohraniš,
 Da vsem vernim dušam večni pokoj
 dodeliš,
 Da nas uslišiš,
 Sin Božji !

te prosimo, sliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemplješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš i. t. d.

V. In nas ne vpelji v skušnjavo.

O. Temuč reši nas hudega. Amen.

Molitve po litanijah na dan sv. Marka in križev teden.

69. Psalm.

O Bog hiti me otet;

Gospod! teci mi pomagat.

Omoteni in osramoteni naj bodo,
kteri mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj, in sram jih bodi,
kteri mi hočejo hudo.

Obernejo naj se zdajci osramoteni,

kteri pravijo: haha! haha! (kteri me zasmehujejo.)

Vsi pa, kteri tebe išejo, naj se vesele in radujejo.

Vedno naj rekó; Hvaljen bodi Bog, kteri ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem revež in siromak, o Bog! hiti k meni.

Moj pomočnik in moj odrešenik, Bog nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.

V. Pomagaj svojim služabnikom,

O. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam, Gospod! močen turn,

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas,

O. In otrok krivice naj se ne loti nam škodvati.

V. Gospod ne ravnaj z nami po naših grehah.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

- O. Ohrani ga, Gospod! oživljaj in osreči ga na zemlji in ne daj ga v voljo njegovih sovražnikov.
- V. Molimo za našega cesarja I.
- O. Gospod! ohrani cesarja, in usliši nas, kadar na te kličemo.
- V. Molimo za svoje dobrotnike.
- O. Poverni, Gospod! milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, kateri nam kaj dobrega storé.
- V. Molimo za verne mertve.
- O. Gospod daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.
- V. Naj počivajo v miru.
- O. Amen.
- V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj;
- O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, moj Bog!
- V. Pošlji jim, Gospod! pomoč iz svetišča.
- O. In varuj jih iz Siona.
- V. Gospod! usliši mojo molitev.
- O. In moje vpitje naj do tebe pride.

M o l i m o.

O Bog! ki ti je lastno usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, ktere grehov verige vežejo, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, te prosimo, o Bog! našo pohlevno molitev, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam dobrotljivo z odpušenjem vred mir dodeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! svojo neizrečeno milost, da nas vseh grehov odvežeš, in kazni, ktere zanje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali, in pokora potolaži, ozri se milostljivo, na prošnjo k tebi kličejočega ljudstva, in šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo, od nas odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika I., našega papeža, in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je

tebi dopadljivo želel in z vso močjo storil.

Prosimo, vsegamogočni Bog! da tvoj služabnik I., naš cesar, ki je po tvoji milosti vladanja kraljestva prevzel, tudi rastvo vsih čednost doseže, s katerimi lepo ozaljšan, se zamore vsih grehov pošast ogibati, sovražnike premagovati in dopadljiv priti k tebi, ki si pot, resnica in življenje.

O Bog, od kterega pridejo svete želje, dobre misli in pravične dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naše serca tvojim zapovedim vdane, in po zaterem strahu svoražnikov časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

O Bog! užgi naše serca z ognjem svojega svetega Duhá, da ti bomo s čistim telesom služili, in z očišenim srcem dopadli.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vseh gre-

hov, da milostljivo odpušenje, ktereга so vselej želeli, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni, prosimo, Gospod! s svojim Duhom naše djanje, in spremljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela, vselej iz tebe začno, in iz tebe začete, tudi v tebi končajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mertve, in se usmiliš vseh, ktere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, prosimo te pohlevno, da vsi, za ktere smo se namenili moliti, kateri so še pri življenji, ali pa so se že iz svetá ločili, po prošnjah vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpušenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Bog, usliši mojo molitev.

O. In moje vpitje naj pride do tebe.

V. Vsegamogočni in usmiljeni Bog
naj nas usliši!

O. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
Božji počivajo v miru!

O. Amen.

Molitve po litanijah

*pri službi Božji popoldan ob nedeljah in
praznikih, kateri niso Matere Božje.*

K svetemu Rešnjemu Telesu.

(Kader je izpostavljeno.)

V. Kruh z nebes si jim dodelil.

O. Kteri ima vso sladkost v sebi.

Molimo.

O Bog! kateri si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega terpljenja zapustil, daj nam, te prosimo, svete skrivnosti tvojega telesa in tvoje kervi tako častiti, da sad tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Kteri živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v

edinosti svetega Duha, Bog vekomaj.
Amen.

Za odvernjenje vsih nadlog in nevarnost.

Vsegamogočni, večni Bog, nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše reve in nadloge. Usmili se vsih vernih kristjanov, za ktere se je tvoj edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno grešnikom v roke dal, in je tudi svojo drago kri na svetem križu pretil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedanje in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža I., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno, želel, in z vso močjo storil.

O Bog! pastir in vladar vseh vernikov! glej milostljivo na svojega

služabnika našega škofa I., ki si ga pastirja naše škofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez ktere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi, in tako s čedo, ki mu je zročena večno življenje doseže.

Bog, varh vsih kraljestev, dodeli svojemu služabniku našemu cesarju I. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljevali, kar zamore k tvoji Božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega keršanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatle in neprijatle, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mertve.

Vsegamogočni, večni Bog, ki gos-
spoduješ čez žive in mertve, in se u-
smiliš vsih, ktere iz vere in dobrih
del za svoje spoznaš, pohlevno te pro-
simo, da vsi, za ktere smo se name-
nili moliti, kateri so še pri življenji,
ali pa so se že iz sveta ločili, na-
prošnje vsih tvojih svetnikov od tvoje
dobrote odpušenje vsih svojih grehov
dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo
edinost v veri brez vsega razdertja in
ločitve. Preoberni naše serca k pravi
pokori in k poboljšanju našega živ-
ljenja. Užgi v nas ogenj svoje lju-
bezni. Daj nam goreče želje po vsi
pravičnosti, da ti bomo kakor tvoji
pokorni otroci v življenji in v smerti
prijetni in dopadljivi.

Tebi bodi vedno priporočeno, o
Gospod! vse naše djanje in nehanje,
naše delo in opravilo, naše življenje
in naša smert. Daj nam svojo milost
tukaj vživati, in tamkaj z vsimi iz-

voljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, tvojem ljubem Sinu, Gospodu našem in Odrešniku, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

V. Božja pomoč ostani vselej pri nas.
O. Amen.

Oče naš i. t. d. Češena si Marija! itd. (petkrat).

Molitve v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetega Jožefa.

Obljuba zvestobe svetemu Jožefu.

O presveti rednik Jezusa Kristusa, nar čistejši ženin Marije deviške Matere, sveti Jožef! jaz te zvolim danes za svojega posebnega varha in pomočnika, in terdno sklenem, te ni-

koli ne zapustiti, ne kdaj zoper tebe kaj govoriti in storiti, ne dopustiti, da bi moji podložni kdaj zoper tvojo čast kaj storili. Prosim te tedaj pri-serčno, vzemi me za svojega rejenca, pomagaj mi pri vsih mojih delih, in ne zapusti me ob smertni uri. Amen.

Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih.

Bodi češen, o sv. Jožef! ti zvesti in modri hlapec, kterega je Gospod postavil čez svojo družino in kteremu je bil Jezus pokoren in Marija podložna. Pod tvojo pomoč pribežim; ozri se name in pomagaj mi v vsem mojem djanji in nehanji in s svojo pomočjo me nikoli ne zapusti. V zauppanji na tvojo mogočno priprošnjo k tebi pribežim in te prosim, sprosi mi gnado, tvoje čednosti posnemati! Sprosi mi pred vsem tako lepo čednost čistosti, ktera je tebe tako visoko povzdignila; sprosi mi ponižnost, ljubezen

in zvestobo do Jezusa Kristusa, in potrpežljivost in vdanost v voljo Božjo v vsih križih in težavah, v čemur si nam ti tako lep zgled dajal.

Sveti Jožef! sprosi mi gnado, da bom pravi služabnik tvoje deviške neveste, priporoči me njenemu varstvu in usmiljenju njenega ljubega Sina; posebno pa te prosim za tvojo pomoč v moji smertni uri. Jezus, Marija in Jožef! pomagajte mi v moji smertni uri in peljite me v srečno večnost, da morem neprenehama Boga hvaliti. Amen.

Molitve k sv. Alojziju,

za 6 nedelj, kdor opravlja pobožnost v čast sv. Alojzija.

(Papež Klemen XII. je podelil za vsako teh nedelj popolnoma odpustek vsem, ki se skesano spovedó in vredno presv. Rešnje Telo prejmejo. Zvoliti se zamore vsakteri 6 nedelj pred ali po prazniku sv. Alojzija.)

1. Sveti Alojzi! ki si že v svoji prvi mladosti, ko si bil k pameti pri-

šel, začel Boga ljubiti in njemu služiti: prosi zame, da jaz vsaj zdaj začnem, se popolnoma Bogu, svojemu Gospodu, darovati, njemu zvesto služiti, in ga goreče ljubiti. Amen. Oče naš . . . Češena si Marija . . .

2. Sveti Alojzi! ki si svojo angeljsko nedolžnost in deviško čistost do konca svojega življenja neomadežano ohranil: prosi za me, da se celo nič ne pregrešim zoper drago čednost, sveto čistost, da vse njene sovražnike serčno premagujem in da po skerbnem zatajevanji samega sebe hudobii pot zapiram do svojega serca. Amen. Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

3. Sveti Alojzi! ki si se greha vselej bolj kakor strupene kače bal; sama senca greha je tvojo čisto dušo s studom in strahom napolnila; tudi si male pregreške, ktere si v svoji otročji nevednosti storil, vse svoje življenje britko objokoval, in z ojstrim pokorjenjem zbrisoval: prosi za me,

da svoje obilne in velike grehe serčno obžalujem, in zanaprej greh čez vse sovražim in studim. Amen. Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

4. Sveti Alojzi! ki si od svoje perve mladosti vselej svoje nar večje veselje v molitvi našel, si posebno v cerkvi z nar večji pobožnostjo molil: prosi za me, da mi Bog dodeli gnado, da svojo molitev ne le z zunanjo spodobnostjo, temuč tudi z gorečo znotranjo pobožnostjo in s svetim veseljem opravljam. Amen. Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

5. Sveti Alojzi! da bi bil v gnadi čezdalje bolj pokrepčan, si zakramenta svete pokore in svetega Rešnjega Telesa vselej z nar večji pobožnostjo in le po dolgem in skerbnem pripravljani prejemal: prosi za me, da se vseljej na te svete skrivnosti skerbno pripravljam; in taiste pogosto in z vso mogočno pobožnostjo prejemam, da bi mi ne bile v pogubljenje, ampak v zveli-

čanje. Amen. Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

6. Sveti Alojzi! ki si vse svoje življenje nar priserčnejše ljubil Jezusa in Marijo, zato si tudi srečo imel, da si od ljubezni vnet, v nar tanjši zvezi z Jezusom in z Marijo umerl: prosi za me, da nikoli ne jenjam, svojega Jezusa iz vsega serca in čez vse ljubiti, in presveto Devico Marijo z otroškim zaupanjem častiti, da se bom tudi jaz v gnadi svojega Zveličarja Jezusa Kristusa in pod maternem varstvom prečiste Device Marije iz tega sveta ločil. Amen. Oče naš i. t. d. Češena si Marija i. t. d.

Molitev za pravo ljubezen Božjo.

Sveti mladeneč Alojzi! ti nar lepši izgled Božje ljubezni! kako čez vse srečen si bil, ki nisi mogel drugače živeti, kakor iz ljubezni, v ljubezni in zavoljo ljubezni do svojega Boga! Komu zamorem svoje merzlo in kamnito serce

bolje priporočiti kakor tebi, ti Seraf ljubezni? To eno te prosim klečé, da mi od Boga gnado zadobiš, da njega, nar vikši dobroto, ljubiti zamorem in ljubiti hočem. Spoznam in obžaljujem, da sim do zdaj iz mlačnosti svojo dolžnost, Boga čez vse ljubiti, zanemarjal. Nisim se sramoval darovati svojo ljubezen stvarjem, in Stvarnika, svojega Odrešenika in nar ljubeznjivšega Očeta pozabiti. Spoznam svojo pregreho in jo obžaljujem. Ti, sv. Alojzi! sprosi mi, prosim te pri goreči ljubezni, s katero si Boga in bližnjega ljubil, nar veči vsih gnad, da svojega Boga resnično ljubim in v tej ljubezni do konca svojega življenja stanoviten ostanem. Amen.

Molitev za čistost duše in telesa.

O sveti Alojzi, angeljski mladenč in nar lepši izgled keršanske mladosti! Glej poln zaupanja pridem k tebi in ti priporočim čistost svoje duše

in svojega telesa. Prosim te po tvoji angeljski nedolžnosti, da me neomadežanemu Jagnjetu Jezusu Kristusu in nar čistejši Devici Marii priporočiš, in me s svojo prošnjo obvaruješ vsakega velikega greha. O premili Jezus! na prošnjo čistega mladenča sv. Alojzija! ne dopusti, da bi se s kakim grehom omadežval; kakor hitro me v skušnjavi vidiš, odpodi iz mojega serca vse nečiste misli in želje; zbudi v meni spomin na večnost in na svoje britko terpljenje; vtisni mojemu sercu sveti strah Božji, in vžgi v meni ogenj Božje ljubezni, da svetega Alojzija na zemlji posnemam in vreden postanem tebe v nebesih vekomej uživati. Amen. Oče naš . . . Češena si Marija, . . .

(Kdor to molitev pobožno moli, dobi 100 dni odpustka. Papež Pii VII.)

Način sv. Alojzija v pomočnika izvoliti.

Sv. Alojzi! nar nedolžniši mladenč! zvolim te danes za svojega pose-

bnega besednika pri Bogu, in za varha mojega učenja, in terdno sklenem, te zmirej priserčno ljubiti, tvoje češenje pri sebi in per družih, kar nar bolj mogoče, množiti, tvoje čednosti, tvojo pobožnost, posebno tvojo pokoršino in tvojo nedolžnost goreče posnemati. Vze mi me pod svoje varstvo, stoj mi s svojo prošnjo per Bogu na strani v vsih telesnih in dušnih potrebah, varuj me vsih grešnih nevarnost, pomagaj mi, da v posvetnih vednostih tako napredujem, da zraven njih učenosti svetnikov v nemar ne pušam, temuč da s pomočjo obeh morem spoznati in ljubiti tistega, kateri je stude nec in učenik prave modrosti, Jezusa Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Molitev duha prave spokornosti zadobiti.

Preljubeznjivi varh, sv. Alojzi! ki si svoje majhne pregreške s tako velikim kesanjem in z vednimi solzami

objokoval, glej me tukej ubozega grešnika, klečati pred tvojimi nogami, polnega ostudnih grehov, pa nezmožnega, jih resnobno objokovati. Sprosi, te ponižno prosim, mojemu terdemu in merzlemu sercu en del tiste bolečine, ki ti je nekdamj toliko solz napravljala. Nisim sicer take milosti vreden, pa sim je silno potreben, ker sim svojega ljubega Boga tolikrat razžalil, da mu saj nekoliko s svojimi solzami zadostujem, ker mi drugači ni mogoče. Sprosi mi tedaj, da se svojih grehov zmirej spominjam, jih kot edino in nar veči hudo iz serca obžaljujem in studim in le potem smem odpušenja pričakovati. Amen.

Tretji razdelek.

Razne molitve.

Molitve odpustek zadobiti.

Sveta cerkev ima oblast odpustke deliti; in ti so vernim koristni. Odpustki so pa odpušenje časnih kazni, ki jih zaslužimo in bi jih po odpušenem grehu ali v zdanjem življenju ali pa po smerti v vicah terpeti mogli. To odpušenje se pa zamore podeliti le v resnici spokornim in tistim, ki se po svoji moči prizadevajo pravici Božji za svoje grehe zadostovati. Odpustki se namreč ne dajejo, da bi se lenoba podpirala, temuč v pripomoč človeški slabosti. Tedaj je v zadobljenju odpustkov potrebno, da si v stanu gnade Božje, to je, brez smertnega greha; ker kazni ne more odpušena biti, dokler ni greh odpušen. Treba je tudi, da opravljaš pobožna dela, ki jih cerkev v zadobljenju odpustkov naklada (tako je večkrat zapovedano prejeti zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa in druge dobre dela opravljati),

in da terden sklep storiš, vreden sad pokore pernesti. Nekteri odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah po priprošnji darovati.

1. Želja po odpustku.

Vsegamogočni, večni Bog! po svojem usmiljenji si mi, kakor upam, vse grehe in večne kazni odpustil, ali časne kazni sim še dolžan terpeti. Ker pa moje dela niso zadostljive jih zbrisati, se zatečem k neskončnemu zakladu zasluženja Jezusa Kristusa in svetnikov Božjih, da bi obilnost njih zasluženja mojo slabost in nezmožnost nadomestila. Jaz želim vse dopolniti, kar je v ta namen zapovedano. Oče usmiljenja! sprejmi milostljivo mojo spoved in moje obhajilo in vse moje spokorne dela v zedinenji z neskončnim zasluženjem terpljenja in smerti svojega Sina in stori me deležnega tega popolnoma odpustka, desiravno sim ga nevreden. Amen. — Oče naš. Češena si Marija.

2. Molitev k Bogu Očetu.

Za povišenje katoliške cerkve.

Oče nebeški, vsegamogočni, večni Bog! poglej z očmi svoje neskončne milosti na svojo cerkev, ki se tukaj na zemlji vojskuje, razširi jo po vsem svetu, poveličuj jo s svojimi gnadami, ohrani jo v edinosti, odverni od nje vsako pohujšanje in grehe hudobnih kristjanov, varuj jo vsih sovražnikov, in daj ji moč, jih premagati z resnicami svoje svete vere. Ozri se milostljivo na vse svoje otroke, za ktere je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus svojo kri prelil; perpeljti vse narode v svojo sveto katoliško cerkev, da bojo vsi tebe Očeta, in njega, ki si ga poslal, Jezusa Kristusa, in tudi svetega Duha z živo vero spoznali, s terdnim zaupanjem klicali, in z gorečo ljubeznijo objeli. — Oče naš. Češena si Marija.

3. Molitev k Bogu Sinu.

Za zaterjenje krivoverstva.

O Jezus, ti prava luč, ki razsvetli slehernega človeka, kateri pride na svet! ponižno te prosimo, stori z močjo svojega terpljenja, da zginе iz sveta vsa tema nevednosti in krivoverstva, da tvoja resnica premaga vso zmoto in laž, da spoznajo vsi luč tvoje večne resnice in se podajo v tvojo sveto cerkev. O dobri Pastir! ki si dal svoje življenje za svoje ovčé, čuj nad svojo drago odkupljeno čedo, varuj jo vsega zalezovanja zapeljivcev, ki pridejo v ovčji obleki, znotraj pa so zgrabljivi volkovi. Poteri hudobne naklepe sovražnikov svojega presvetega imena, da nikomur škodovati ne morejo. Stori, da spoznajo vsi ljudje le samo enega Pastirja, in da bi bili vsi pod njem le ena sama čeda. — Oče naš. Češena si Marija.

4. Molitev k svetemu Duhu.

Za edinost keršanskih poglavarjev.

O sveti Duh, Duh ljubezni in miru, kateri si toliko in toliko mnogih narodov v veri zedinil; podeli keršanskim poglavarjem in njih svetovavcem obilno gnade, ter jim vtisni novo zapoved svoje ljubezni, katero je Kristus svojim apostelnom dal, prav globoko v njih serca. Obvaruj, da od poželjivosti zapeljani, kaj tacega ne počenjajo, kar bi bilo nasproti tvoji Božji časti in edinosti katoliške cerkve, daj jim veliko bolj gnado, da svoje podložne pravično in sveto vladajo, in da pridemo vsi v deželo večnega miru in pokoja. — Oče naš. — Češena si Marija.

5. Molitev za papeža.

O Bog, Pastir in Vladar vseh vernih! ponižno te prosimo, ozri se milostljivo na svojega služabnika pa-

peža I., ki si ga svoji cerkvi na zemlji vidnega poglavarja postavil, ohrani ga po svoji veliki milosti, dodeli mu duha modrosti, svetá in moči, da vso tvojo sveto cerkev po tvoji volji vlada, vse njene ude v edinosti vere in ljubezni ohrani, keršanski čedi, ki mu je zročena, z ukom in zgledom koristno služi, in ž njo večno življenje doseže. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. — Oče naš. Češena si Marija.

Ponavljanje kerstne obljube.

Verujem v Boga Očeta, Sina in svetega Duha. — Verujem v Jezusa Kristusa, edinorojenega Sina Božjega, kateri je Bog in človek skupej, in kateri je človeški rod s svojim terpljenjem in svojo smertjo odrešil. — Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali

in kar nam zapoveduje verovati sveta katoliška cerkev, v kateri hočem živeti in umreti. — Odpovem se iz vsega serca hudiču, njegovemu napuhu in vsem njegovim delom. — Odpovem se tudi vsem grehom in vsem zapeljivim naukom svetá. Terdno sklenem po keršanski veri živeti. — Bog me poterdi v mojem sklepu s svojo mogočno gnado. Amen.

Molitev za žive starše.

O Bog, Oče nebeški! delivec vseh dobrot, tebi perporočim svoje starše. Ti sam si mi zapovedal in z zgledom svojega ljubega Sina pokazal, da sim dolžan svoje starše spoštovati. Vdihni mi sam spoštovanje do njih; stori, da jim pokoršino in ljubezen skazujem; poverni jim vse dobrote, ki so mi jih storili, ker sam jim ne morem vsega poverniti. Poplačaj jim ves njih trud in vse njih skerbi, ktere so zastran mene imeli; ohrani jim zdravje in dol-

go življenje; daj jim srečo v vseh njih opravilih, tolažbo v vsih britkostih in v terpljenji. Obvaruj jih nesreče in zalezovanja sovražnikov, sramote in vsega zlega na duši in na telesu. Daj, da bodo vedno rastle v pobožnosti in poslednjič jih vzemi k sebi v nebeški raj. Stori pa tudi, o Bog! da bi jaz zmiraj svojim staršem veselje delal in da tvoj blagoslov tudi nad menoj ostane, za kterega te tolikrat prosijo. — Gospod! oblagodarjaj moje starše!

Vodi in pelji jih skoz to življenje v večno zveličanje. Amen.

Molitve za mertve.

Za mertve starše.

O Bog, ki si zapovedal očeta in mater ljubiti, usmili se milostljivo duš mojega očeta in moje matere, in odpusti jim njih grehe, ter stori, da jih bom gledal v veselji večne luči. Po Gospodu . . . Oče naš . . .

2. Za mertve brate ali sestre, znance in dobrotnike.

O Bog, ki ti je lastno usmiliti se in prizanašati in želiš človeške duše zveličati, ponižno te prosimo, da naše brate, sestre, znance in dobrotnike, ki so zapustili ta svet, po prošnjah presvete Device Marije in vsih svojih svetnikov sprejmeš v družbo večnega zveličanja. Po Gospodu . . . Oče naš . .

3. Za vse verne mertve.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpušenje vsih grehov, da po pobožnih prošnjah zadobé milost, po kateri so vedno hrepeneli. Kteri živiš in kraljuješ, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O Bog! usmili se vseh vernih duš v vicah; Gospod! daj jim večni mir in pokoj! In večna luč jim sveti! Naj v miru počivajo! Amen.

Sveti križev pot

svetega Patra

Leonarda Portu - Mavriškega.

Ne dá se dopovedati in popisati, kako koristno je za nas in kako dopadljivo je pred Božjimi očmi obiskovanje svetega Križevega pota in premišljevanje britkega terpljenja našega Gospoda Jezusa Kristusa. Sveti Bonaventura pravi: „Nobena pobožnost ne obudi toliko svetih želja, kakor premišljevanje terpljenja, križa in smerti našega Gospoda Jezusa Kristusa“. Sv. Francišek Salezijan pravi, da se po premišljevanji Kristusovega terpljenja nar popred ljubezen Božja v naših sercih vžge; zato ga imenuje nar bližnjo pot k vsim čednostim in k nedolžnemu življenju. Zato se tudi zamorejo pri tem pobožnem opravilu, mnogi odpustki zadobiti. Ker pa nobeden ne more sam za-se več kakor le en sam popolnoma odpustik zadobiti, toraj prvi popolnoma odpustek sebi v prid oberni, druge pa za duše v vicah Bogu daruj, kakor postavim: za dušo svojega očeta, matere i. t. d.

Darovanje svetega križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim te čez vse, ker si večna dobrota in brezkončna milost. Žal mi je iz vsega serca, da sim kdaj tebe, o nar večí dobrota! razžalil. Darujem ti ta sveti Križev pot k tvoji časti v spomin ti-stega težavnega pota, po katerem si zavoljo mene ubozega grešnika hodil. Želim vseh odpustkov se vdeležiti, kateri so za sveti Križev pot podeljeni, toraj tudi želim, vse tako opraviti, kar in kakor je k zadobljenju odpustkov storiti potreba. Prosim te, o Jezus! dodeli mi gnado in moč, da s tim svetim Križevim potom v tem življenji tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje morem zaslužiti. Amen.

I. ŠTACION.

Jezus je k smerti obsojen.

- Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on krivično sodbo brez vsega zgovarjanja poslušal, in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, ktere so sodbo podpisale. Hudoba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga, in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa v smert obsodil. Oberni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem kakor z ustmi:

O moj ljubeznjivi Jezus! kako nezmerna je tvoja ljubezen do mene ubozega grešnika! Boš li tedaj za nevredno (hudobno) stvar ječo, vezi, verige in tepenje terpel? in v tako grozovitno smert obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje serce, in objokovati vse pregrehe, ktere sim s svojim jezikom storil. Obžaljujem jih tedaj in kličem k tebi: O moj Jezus! usmiljenje, prosim te, usmiljenje in milost, o Jezus!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. ŠTACION.

Jezus vzame križ na svoje rame.

- Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 B. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, s kakšnim veseljem in zadovoljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ objame, in kako poterpežljivo prenaša tepenje in suvanje malopridnega ljudstva! Ti pa poln nevolje in nepoterpežljivosti bežiš pred križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se ne more brez križa nebeško veselje zadobiti? Oh! objokuj svojo slepoto, obrni se k svojemu Gospodu, zdihni in reci k njemu:

Ne tebi, o Jezus! ne tebi, temuč meni se spodobi križ. O težki križ! kterege so moji grehi tebi naložili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli meni svojo gnado in moč, vse križe objeti, ktere sim s svojimi grehi zaslužil. Stori, da bom svoj križ voljno objel, in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bom vselej s tvojo služabnico sv. Terezijo vošil in

želel: terpeti ali umreti, umreti ali terpeti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. ŠTACION.

Jezus pade prvič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli, kako tvoj Jezus, zavoljo tolikanj prelite kervi ves oslavljen, prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan! Vender ni pertožbe ali nevolje iz njegovih ust slišati. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoperno besedo slišiš. Oh! sovraži svojo nepoterpežljivost, svoj napuh in svojo nečimernost, zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz nar bolj zaverženi grešnik klečim pred tvojimi nogami. Oh, kolikrat, in v

kako velike grehe sim padel! kolikrat sim se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni svoje rame, podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri tebi išem, da vés čas svojega življenja nikdar nikoli v smertni greh ne padem, in da tako ob svoji zadnji uri morem upati svoje zveličanje.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. ŠTACION.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ž. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo Serce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijno serce, kader sta se srečala! Poslušaj, o ne-hvaležna duša: »Kaj ti je storil moj Sin?« kliče tebi Marija. — »Kaj hudega ti je storila moja Mati?« te vpraša Jezus. Oh! za-

pusti že enkrat svoje grehe, zavoljo katerih midva tako žalost in bolečino terpiva. O grešnik! kaj praviš na to? Reci tedaj, in zdihni v svojim sercu:

O Božji Sin Matere Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves skesan in ponižan klečim pri vajnih nogah. Jaz sim tisti zdajavic, s svojimi grehi sim brusil meč, kateri je vajno serce ranil. Oh! meni je iz serca žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! Po svoji veliki milosti mi dodelita gnado, da nikdar več ne bom grešil, temuč da bom vajno grenko terpljenje in žalost noč in dan premišljeval in objokoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. ŠTACION.

*Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ
nesti.*

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih početkov ves podveržen, ki svoje križe, ne z voljnim srcem, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh! zbudi enkrat svoje serce, in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi radovoljno vse križe in nadloge, ktere ti bo tvoj ljubeznjiv Oče poslal. Terdno skleni, ne samo vse zopernosti s poterpežljivostjo prenašati, temuč tudi svojemu Bogu za-nje hvaležnega se skazovati, prosi ga tako le:

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim te za toliko priložnost, ktero mi daš, da bi za-te terpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi gnado, vse, kar se mi bo v tem življenji težkega prigodilo, s poterpežljivim srcem prenašati, in s tim večnega veselja se

vdeleževati. Stori, o Jezus! da bom tukaj s teboj jokal in terpel, potlej pa s teboj v nebesih gospodoval.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. ŠTACION.

Veronika poda Jezusu potni pert.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Poglej, in premisli v tem pertu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni njegov obraz v svoje serce. O kako srečen boš, ako boš z Jezusovim obrazom v svojem sercu živel, in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to gnado zadobiš, prosi svojega Boga, in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim te, vtisni v moje serce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na te mislil, noč in dan tvoje grenko

terpljenje pred očmi imel, in svoje grehe objokoval.

O Jezus! s kruhom tvojega terpljenja hočem svojo dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. ŠTACION.

Jezus pade drugič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.
 R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet na zemlji leži, ves oslavljen od velike bolečine, potert in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa poterla, in ga na zemljo vergla, ker je prenesti ne more. Oh, zapusti svojo ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se, in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš; vender te molim in častim, kakor svojega mogočnega, večnega Boga. Prosim te, poteri moj napuh, vzemi iz mojega serca vso ošabnost, da bom svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako tebi dopadljivo ponižnostjo sprejemal, da bom s tim gnado zadobil, tudi s teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. ŠTACION.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli in preudari v svojem sercu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko terpi; drugič sam

nad seboj, ker si mu tako nehvaležen, in ga ne nehaš žaliti. Kako moreš v premissljevanji njegove grozovitne martre terdovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Zaupaj vanj in zdihni s srcem:

O moj ljubeznjivi Jezus! Oh, kako je to, da se moje serce ne utopi v solzah velike žalosti? Solz, o Jezus! prosim, solz prave pokore, in serčnega usmiljenja mi daj, da se z objokanimi očmi in s skesanim srcem vdeležim tiste gnade, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne obrni od mene svojih milostljivih oči: poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz poln tolažbe zadnjo uro tebe viditi mogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. ŠTACION.

Jezus pade tretjič pod križem.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, on, krotko in nedolžno Jagnje, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje po terdih kamnih vlačén. O nesrečni greh, ki samega Sinu Božjega tako grozovitno martraš! O grešnik! ali ni morebiti tvoj ves poterti, in kervavi včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh! reci tedaj ves objokan:

O vsegamogočni Bog! kateri nebo in zemljo z enim perstom deržiš, kdo te je tako neusmiljeno na tla vergel? Oh! nobeden drug, kakor moja pregreha, v katero sim tolikokrat zopet padel. Moja hudoba ni jenjala greha delati, in zato se je množilo tvoje terpljenje. Tode poglej, o Jezus! pri tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem, in terdno sklenem, svoji hu-

dobii konec storiti. Z objokanimi očmi ti terdno in zvesto obljubim, nikdar več nočem grešiti. O moj Bog! nikdar več, nikdar več!

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. ŠTACION.

Jezusa slečejo in mu žolča piti dajo.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, o duša! kako je Jezus zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen, pa mu še tudi znotrej grenkost napravljajo ter mu grenkega žolča piti dajo. Poglej, kako on tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagostjo plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost in pijanost. Ali moreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh! verzi se k nogam svojega Jezusa, in reci:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med tabo in mano! Ti si ves

ranjen, poln grenkosti, in ves s ker-
vijo oblit; jaz pa ves nečimern, poln
sladnosti in veselja, ali saj tak želim
biti. Oh, jaz nisim na pravem potu!
O Jezus! pelji me ti na pravo stezo.
Stori, da mi bodo vse sladnosti tega
svetá grenke in zoperne, da bom na-
mesto njih želel tvoje terpljenje ob-
čutiti, in da tako vreden postanem,
s teboj večno veselje uživati.

Oče naš. Češena si Marija. Čast
bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili
se nas!

XI. ŠTACION.

Jezus je na križ perbit.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli neizrečeno bolečino, ktero je
dobrotljivi Jezus občutil, kader so Judje nje-
govo mesó, kite in žile z žebli prebodli. Oh,
kako je to, da se tvoje serce od žalosti ne
razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neus-

miljeno tvojega Zveličarja križajo? Saj zdaj toči solzé, obžaluj svoje grehe, in rêci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje serce strah in ljubezen do tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri so tebe na križ perbili, stori s svojo gnado, da bodo vse moje hude želje in občutki na tvoj križ nabiti in tamkej umorjeni, da bom v življenji in ob smerti s teboj križan, tudi s teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. ŠTACION.

Jezus umerje na križi.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Odpri tukaj svoje oči, in premišluj svojega z žebli na križ pribitega Jezusa. Pogledj vse blede obličje Božje. Poslušaj, kako prosi

odpušanja tistim, kateri ga križajo, in žalijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo, svojo Mater izroči Janezu, svojo dušo pa nebeškemu Očetu, poslednjič nagne svojo glavo in umerje. Tako je tedaj moj Jezus umerl? Rés umerl je na križi, in zavoljo mene! O moja duša! kaj boš zdaj počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s ponižnim in skesanim srcem. Objemi križ, in zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem in spoznam, da so moji grehi tisti rabeljni, kateri so tebe tako neusmiljeno umorili. Nobene gnade nisim vreden, ker sim tebe križal. Pa kako veliko veselje in upanje občuti moja duša, kader te slišim, tudi za tiste prositi, kateri so te križali. Kaj hočem tedaj za te storiti, ker si ti toliko za me storil? Poglej, o Jezus! jaz sim pripravljen in voljan, vsim odpustiti, kateri so me kdaj razžalili. Rés, moj Bog! zavoljo tvoje ljubezni odpustim vsim, iz serca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazati; in tako tudi upam ob svoji smertni uri tvoje vesele besede

zaslišati: „Še danes boš z menoj v raju“.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. ŠTACION.

Jezus je s križa snet, in Marii v naročje položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli, kako ojster je bil meč, kateri je serce žalostne Matere prebodel, kader je ona svojega mertvega Sina v svoje naročje vzela. Vidila je njega vsega ranjenega in kervavega. O koliko žalost in bolečino je ona tistikrat v svojem sercu občutila! Kteri meč pa je bil tako ojster, ki je prebodel njeno serce? Oh! greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel, in Marijno serce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solzé s solzami svoje žalostne Matere, in zdihni k njej tako:

O Kraljica vsih marternikov! kdaj bom vreden, da bi prav zapopadel tvojo žalost in bolečino? Kdaj bom zadobil gnado tvojo žalost v svojem sercu nositi, in s teboj terpeti? O vélika Gospá! sprosi mi to gnado, da noč in dan žaljujem nad svojimi grehi, kateri so tebi tako žalost napravili; da bom ves skesan in spokorjen, v zaupanji in ljubezni do tebe umerl, in po smerti s teboj večno živel.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. ŠTACION.

Jezus je v grob položen.

Ÿ. Molimo te, o Kriste! in te hvalimo.

Ř. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in jokanje Magdalene, Janeza in družih pobožnih duš, kader jim je bil Jezus vzet, in v grob položen. Zlasti pa si k sercu vzemi težavo in

britko žalost Marije, njegove Matere, kader je bila zgubila iz naročja svojega ljubeznivega Sina. V premišljevanji leté njene žalosti in njenega terpljenja se moraš rés sramovati, da si pri obiskovanji tega Križevega pota tako malo milovanja občutil. Oh! zbudi svoje serce saj zdaj pri zadnjem štacionu. Kušni s častjo kamen svetega groba: položi v duhu vanj svoje serce, in reci k svojemu mertvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! kateri si tako kervavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležijočega te častim in molim. Oh! želim in vošim tebe v svojem sercu zapertega imeti, da bi s teboj sklenjen, po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal, in se v tvoji gnadi iz tega sveta ločiti zamogel. Po zasluženji tvojega terpljenja, kterega sim premišljeval, mi dodeli, da bo na zadnjo uro tvoje sveto Rešnje Telo moja popotnica; da bojo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da sklenem svoje zadnje zdi-hovanje s tistim zdihovanjem, s katerim si ti na svetem križi svojo sveto dušo

izdihnil. Daj mi, z živo vero, s terdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo s teboj in zavoljo tebe umreti, in potlej s teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

M o l i t e v.

Nebeški Oče! večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je on po svojem britkem terpljenji in grenki smerti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, kateriga sim s tvojo gnado obiskal. Vzemi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni, in drugim podeljene gnade, za odpušenje grehov celega sveta, za pomoč revnim dušam v vicah, zlasti pa, za ktere sim v začetku prosil. O milostljivi Oče nebeški! poglej na obličje

Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove svete kervi, in bodi milostljiv meni nbogemu grešniku! Amen.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus, in njegova žalostna Mati Marija!

Pesem pri svetem križevem potu.

Oh, pridite stvari!

Kaj, glejte, se godi!

On, kter nas vse živi:

Strašno za nas terpi.

1. štacion.

Razgajžlan, zapljuvan,
In kronan, zasramvan;
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smertizdan.

4. štacion.

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča Mater Sin,
Nji gre meč bolečin
Do serca globočin.

2. štacion.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene ramé,
Oh, Jagnje Božje gré,
In nese vsih dolgé.

5. štacion.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, prosim te,
Ne brani križa se!

3. štacion.

Opešal je v močéh,
Podre ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potert na tléh.

6. štacion.

S pertom Veronika
Obríše Jezusa;
Spomin za to ji da
Terpljenja britkega.

7. *štacion.*

Slabosti ves prevzét
 Pod križem pade spét
 O, jenjaj, grešni svét!
 Ponavljat' greh preklet'!

11. *štacion.*

Na križ ga položé,
 Razpnó roké, nogé,
 Žebliji mu zdaj nové
 Še rane naredé.

8. *štacion.*

Usmiljene žené!
 Ne jokajte za mé;
 Točite za-se lé
 Spokornih serc solzé.

12. *štacion.*

Na križi tam visi
 Oh, sveta teče Kri!
 Za grehe vsih ljudi
 Zveličar smert stori.

9. *štacion.*

Oh, Jezus omedli,
 Pod križem spet leži,
 Naj vender se zbudi,
 Kdor še v pregrehah spí!

13. *štacion.*

Marija, k teb' hitim,
 Tvoj'ga Sinu častim,
 Z vama, dokler živim
 Rad jokam in terpim.

10. *štacion.*

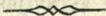
Ko pride na goró,
 Ga slečejo gerdó,
 Pijačo mu dajó
 Ostudno in grenkó.

14. *štacion.*

Za naš greh mertvega
 Molimo Jezusa,
 In položimo ga
 V grob svojega serca.

*

Ljubimo, hval'mo naj
 Te, Jezus! vekomaj;
 Po tvoji smerti daj
 Nam priti v sveti raj!

Poduki

Pervi razdelek.

Od dolžnost Marijnih pravih služabnikov.

A. Česar se ima Marijni pravi služabnik varovati.

§. 1. Lenoba.

Ne za otročarije in igrače si, keršanska mladost, na svetu. Tvoja natorna živost, tvoja hitra hoja, tvoje derzno hrepenjenje, tvoje neprestrašeno djanje očitno kaže, da je dobrotljivi Stvarnik v té nagnjenje do dela položil, ki ga nikdar bolj naturno razvijati ne premoreš, in nikdar bolj razviti ne moraš, kakor v svojih mladih letih. Če se vstavljaš temu nagnjenju,

in se lenobi vdaš, zadosti očitno kažeš, da se pogreša per tebi ena nar lepših lastnost mladih let, in da imaš neko bolezen, ktere bi se mogel sramovati. Ti stopiš na široko cesto pogubljenja, zakaj lenoba je začetek vsih hudobij. Duh ne more počivati, mora svoje moči razodevati, če se ne zgodi v koristnih rečeh, se godi v škodljivih. Če se torej, o mladost! ne navadiš delavna biti za dobro, boš delavna za hudobijo in razujzdanost. Tvoje sercé bodo odperte vrata, skoz ktere bo brez zaderžka dušni morivec v té peršel; tvoje sercé bo zemlja, kjer strasti in hude nagnjenja nar bolj poganjajo; bo močirje, kjer se ostudni merčes greha in strupeni sopari hudobije izlegajo. Ob kratkem: lenoba je za-te močen pa kaln studenec sramote in pogubljenja, ona je jama čednosti in nedolžnosti; zakaj ure, ki se delu odtegujejo, bodo v igre, v pijančevanje, v pohajkovanje in v slabe tovaršije, ali pa v slabe misli obračane. Zraven tega je lenoba še morivka tvojih dušnih in telesnih moči, ki se s pridnostjo in delom budé, vadijo in ojstré, z lenobo pa zaspé in oslabé. Nevednost ali napôlvednost ste natorna otroka te nenatorne matere; nepripravnost in nezmožnost za kak

pošten stan ste nje sramotni sestri. To pričuje žalostna skušnja, pričujejo zgledi, ki se dostikrat živo pred oči postavljajo; veliko mladih ljudi je brez stanovitosti, brez spoznanja, brez terdne volje, ker so sužnji svoje lenobe. Zatorej, keršanska mladost! varuj se lenobe kot nar bolj nevarne zanjke, ki proti tvoji nedolžnosti in tvoji sreči; navadi se, svoj čas in svoje moči v dobro obračati in za svoje izobraženje z vso resnobo skerbeti. Pomisli, da ti je Bog sam zavoljo tvojih grehov delo naložil, in je torej le zadoštenje za storjeno krivico; da je čas, ki se z lenobo zgubi, prav draga reč, ki se z vsimi zakladi svetá ne dá zopet kupiti; da so dnevi tvojega življenja odmerjeni, se vsak trenutek svojemu koncu bližajo, in da zamoreš na enkrat stati na pragu večnosti, in zavoljo njih ojster odgovor dajati. — Hočeš se torej lenobe obvarovati in svoje mlade moči v svojo prihodnjo srečo obračati, opravljaj pred vsem drugim to, kar tvoj stan in tvoj poklic od tebe tirjata, namreč: potrebne dela; da tvoja pridnost ne opeša, ravnaj se po postavljenem redu; hočeš s svojim delom koristiti, naj ne bo tvoja pridnost prenapeta, ampak pametna: hiti počasi; hočeš

se z delom in s pridnostjo posvetiti, delaj vse z dobrim namenom, vse k večji časti Božji in v slavo Marije Device.

§. 2. Nečistost.

Gorjé mlademu človeku, ki sladkim besedam zapeljive kače verjame, in sega po kozarcu nečistosti, pije strup, ki po nar grozovitniši poti dušo in velikrat tudi telo umorí; žalostno se moti, ko meni, uživati veselje, ktero bi moglo napolniti željé njegovega sercá. O ne, nikdar in nikoli se ne more sercé s tim pomiriti, kar se počutkom sladká, zakaj za Boga je vstvarjeno, pravi sv. Avguštin, in nima počitka, dokler v Bogu ne počiva. Namesto veselja, ki ga je upal nesrečnež uživati, se polastí njegovega serca nar strašnejše pečenje vesti; zastonj se bo sem ter tje obračal, da bi pokoj našel, nikjer ga ne bo najdel, zakaj s strupeno pšico je ranjen. Skušnjava mu je obetala sicer sladkosti; dala mu jih je, pa le za trenutek časa, in zapustila mu je strašne dušne bolečine; obetala mu je vesele dni, pa mu je zato vzela moč njegove volje, bistrost njegovega uma, ljubeznjivost njegovega serca, in mu za to pustila oslABLJENE in

oterpnjene dušne moči, neobčutljivost do vsega Božjega in velik strah pred smertjo in sodbo. Zatorej, o mladi človek! bi bila za-te brez izjemka nar večja izmed vsih nesreč, ko bi se nečistosti vdal; zakaj s tim bi zgubil nar večo lepoto svoje duše, nedolžnost in posvečujočo gnado Božjo, bi zgubil mir svoje vesti in mir svoje duše, in bil bi zavoljo tega vès zbežgan v svojem duhu in bi morebiti na zadnje še obupal. Z nedolžnostjo bi zgubil vso ljubezen do Boga in do nebes; zakaj ljubezen Božja prebiva le v čistih dušah, in želje po nebesih se zaduše po živinskih sladnostih nečistega človeka. Zgubil bi vso pobožnost in ljubezen do molitve, zakaj nečisto sercé, v katerem je ljubezen Božja umerla, se ne povzdiguje več v otročjem zaupanji k Bogu. Zgubil bi vso vero v Boga; kaj se namreč ložej zgodi, kot to, da oslavljen duh resnic svete vere ne more več zapopasti, in da ne veruje nič več rad v tistega Boga, kterege bi se mogel bati; ne v pravično sodbo Božjo, pred ktero bi se mogel tresti? Zgubil bi vso moč, zopet vstati; ker tega bi ne mogel brez posebne gnade Božje, ktero pa zadobé le tisti, ki za-njo prosijo, kar pa sužen nečistosti več ne dela. Zgubil

bi svoje zdravje, in bil bi rop prezgodnje, bolečine polne smerti; zakaj nič ni tako strupeno za človeško življenje in telesno zdravje, kakor nečisti greh; on verže smertno seme v tvoje kosti, in trohljivost v tvoje mesó, da shujšan, bled, s kalnimi očmi v spomladi svojih dni tje veneš in se ti smert kot strašna prikazen približuje.

Varuj se torej z vso skerbjo nečistosti; zakaj nobena pregreha ne pride tako lahko v tvoje sercé, nobena nima toliko in tako skritih potov, nobena ni bolj prederzna in bolj neutrudljiva, nobena bolj zvita in prekanjena, kakor nečistost. Prijazna, smehljaje in igraje se ti bliža in še le potem zgrabi z morivnimi kremplji neprevidno nedolžnost, kadar se dovolj močno počuti. Čuj nad svojimi počutki, ker pritepe se skoz nezavarvane oči, če se pomudé na rečeh, ktere užigajo ogenj poželjivosti; pritepe se skoz nezavarvane ušesa, če se sladkim besedam zapeljive kače in strupenim gerdim kvantom odpirajo; polastí se domišljije, če se nespo-dobne misli ne odganjajo. Čuj in zoperstavljaljaj se, o keršanska mladost! nikar ne dopušaj, da bi iz iskre nečistega ognja plamen kviško švignil, sicer boš britko

objokoval zgubo svoje nedolžnosti. Pred vsem pa čuj sama čez se, o keršanska mladost! da ne boš svoja lastna zapeljivka; imej spoštovanje do sebe, tvoje telo in tvoje udje so tempelj Božji, dani so ti v boljši cil in konec, kakor da bi jih v orožje svoje sramote spreobračala in ž njimi končala svojo srečo, svojo nedolžnost in svoj pokoj. Z čuječnostjo sklepaj molitev, zakaj nar močnejše orožje je zoper skušnjavca, ž njo si perdobiš pomoč od zgorej, in serčnost za boj. Živi v svetem strahu Božjem, ker Bog te povsod vidi, in te bo kdaj sodil: prav posebno pa se zatekaj k Marii, Devici vsih devic, izročuj svojo nedolžnost njenemu varstvu, da odverne od tebe nevarnost in ti v nevarnem boji dobrotljivo roko podaja.

§. 3. **Nezmernost.**

Skorej ravno tako ostudna in škodljiva pregreha, kot nečistost, je nezmernost, kateri se mladost le prevelikokrat vdaja. Z nepopisljivo lahkomišljenostjo se celo s tim baha in med seboj skuša, kdo da zamore nar hitrejši in nar več polnih kupic sprazniti. Kdor v tem druge pre-

kosí, dobí junaško zmago; on potem zvo-
nec nosi pri svojih pajdaših, njegove misli,
besede in vodila večina drugih za svoje
spoznava in spolnuje. Oh, nesrečni norci!
ne vedó, kaj delajo, kako globoko svojo
človeško vrednost ponižujejo, koliko neiz-
rečeno revšino sami sebi nakopavajo, ko-
liko grenkega s tim drugim napravljajo!
Ali je mar to kaj tako velicega in hvale-
vrednega, nespametniši biti, kot nespam-
etna živina? Ali je pametno, v svojem
nevrednem obnašanji hvalo iskati, nar-
žlahtnejše natorne darove duše in telesa
tako prederzno zapravljati, in si toliko
časne in večne nesreče na glavo nakopa-
vati? — Premisli, o keršanska mladost,
kaj pravijo od nezmernosti vera, pamet in
skušnja? . . Rečejo, nezmernost pelje na-
ravnost v nesramnost. „Vino nečistost
dela, in pijanost hrup; kdorkoli ima nad
tem veselje, ne bo nikdar moder“. (Pre-
gov. 20, 1.) „Nikar se ne upijanite z
vinom, v katerem je nečistost“. (Efež. 5, 18.)
— To so besede svetega pisma, tedej ne-
goljufive resnice. Kar pa je tukej od vina
rečeno, velja od vsake druge omotljive,
močne pijače, ki upijani. Upijanljive, omo-
tljve pijače zbujaajo meseno poželenje in
slabé dušne moči, da se mu ne vstavljajo;

vnemajo domišljijo, motijo pamet in jemljejo moč volji. Iz vsega tega izvira neka prederznost, v kateri si človek veliko dovoli, česar se trezen sramuje. Koliko mladih ljudi je tukej doživelo že žalostno skušnjo. Léta in léta so skerbno čuli čez svojo nedolžnost; pa glej, o žalost! komej so pervikrat per slabi tovaršii pijančevali, je njih nedolžnost zamerla, in vsa njih sreča je zginila, in vse je pokončano, kar je bila skerbna izreja, lastna čuječnost in izverstna lastna vaja v njih hvalevrednega ustanovila. — Vera, pamet in skušnja ti dalje povedó, da nezmernost ti tudi še nar boljše dušne moči pokvarja. Um, pametna razsoja se ne more izuriti v megli pijanosti; vednosti in blage misli se ne razvijati in izurjati v duhu, ki ga pijanost zatira. Koliko lepega časa človek v pijančevanju zgubi, ki bi ga lahko v svoje izobraženje obračal! Dalje uči skušnja, da nezmernost tudi dostikrat še telo umori. Če se tudi železno zdravje mladosti s tako razujzdanostjo vselej na nagloma ne pokonča, vender je gotovo, da je nezmernost mati veliko nevarnih bolezni, ali celo morij, ki se v pijanosti zgodé. — Varuj se torej, o Marijni služabnik! te ostudne in škodljive pregrehe, ki te tako globoko

poniža in nezmožnega storí za dosego svojega visocega namena, in ker so njeni nasledki nevednost, zguba časa, razujzdanost in gerda nečistost; beži pred to pregreho kot pred zgubo nedolžnosti in svoje sreče, kot pred svojim morivcem in grobom. — Vadi se pa zmernosti, ki ti dodeli cveteče zdravje in terdno moč, ki pospešuje delavnost in povzdigovanje duha, in ki je podpora modrosti, čistosti, in prijateljica vsake lepe čednosti. Ljubi zmernost, če čistost ljubiš; zakaj ž njo imaš prostost, moč in serčnost, se napadom skušnjave vstavljati; ljubi jo, če hočeš nedolžno veselje tega življenja dolgo in mirno uživati; če hočeš biti vreden Mariin otrok, dober družnik, in če nočeš vsi družbi s svojo razujzdanostjo sramote delati. Če se per kaki priložnosti kterelega veselega praznika v družbi svojih sorodovincev ali svojih prijatlov vdeležuješ, veseli se v Gospodu, bodi vesel in uživaj dobrote, ki ti jih ljubezen in prijaznost ponuja, vender zmerno in varno, brez da bi mejo spodobnosti in zmernosti prestopil, ali da bi pozabil, kaj se za keršansko mladost in Marijnega družnika spodobi.

§. 4. Strah pred ljudmi.

Nar nevarnišim sovražnikom mladosti se prišteva tudi strah pred ljudmi, zakaj ta morí boljše čutila in blagejšé misli mladih ljudi, ter jih tako pripelje na nar nevarniše pota. Sužen strahu pred ljudmi se mlad človek nikdar ne more svoje dušne prostosti veseliti; zakaj mora se po mislih in zadržanji svojih mladih tovaršev ravnati, mora hvaliti, kar oni hvalijo, mora grajati, kar oni grajajo, delati, kar oni delajo. Še celo tega si ne upa, da bi glas svoje vesti poslušal in živel po naukih in vodilih svoje keršanske izreje. Ves omahljiv v mislih in v djanji nima nobenih svojih vodil; misli njegovih tovaršev so tudi njegove misli; po njih se daje motiti in zapeljevati v ostudne razberzdanosti spačene mladosti, pustí se siliti v brezbožne in nesramne pogovore, v nemar pušati svoje nar svetejšé dolžnosti. Ta strah pred ljudmi grozovito in brezbožno kraljuje zlasti: v družinjah, kjer se človek zoper glas vesti smeja lahkomišljenim norčijam in besedam, in s takimi potegne, kateri nekeršansko in brezbožno govore zoper vero in njene služabnike; v spolnovanji verskih dolž-

nost, katerih se človek ne upa očitno spolnovati, ali jih tako ne spolnuje, kakor vera zahteva, ker malokdaj svete zakramente prejema, in še takrat brez vse prave pobožnosti, besede Božje ne poslušša, se sramuje pred sv. Rešnjem Telesom koleno pripogniti, pred svetimi podobami se odkriti, pred jedjo in po jedi moliti, iz skerbí, da bi se mu drugi ne smejali. Strah pred ljudmi posebno takrat svojo škodljivo moč razodeva v mladem človeku, kadar bi imel dolžnosti svojega stanu vestno spolnovati, strah pred ljudmi ga namreč persili, po zlo škodljivih in pogubljivih potih hoditi, se zoper predpostavljene vzdigovati, njih veljavo zaničevati, dano pohujšanje nepokoršine terdovratno nadaljevati, ter se bojí, da bi ne bil kot nestanoviten zaničevan. Da bi se ti strah pred ljudmi tolikanj bolj pristudil, pomisli naslednje reči:

1. Strah pred ljudmi je neumnost. Ko bi se zdrav človek v pričo kakega bolnika svojega lastnega zdravja sramoval; ali ko bi tak, ki vidi, se bal slepčevega zaničevanja, bi ga gotovo vsi za neumnega imeli. Ali pa ni ravno taka neumnost, če kristjan zoper svoje terdno prepričanje to dela, kar bi imel opuštati, in

to opuša, kar bi imel delati? Če se zaničevanja tistih, ki mu ne morejo nič škodovati, bolj boji, kakor zamere tistega, ki mu sam zamore škodovati, ter ga z dušo in telesom večno pogubiti?

2. Strah pred ljudmi je sramota; zakaj ž njim se zataji človeška vrednost in pamet, človeška moč in samostojnost. Sicer te vežejo zapovedi Narvišega, vendar pa imaš še prosto voljo, s katero zamoreš storiti, kar hočeš; imaš luč pameti, ki te vodi, da se ne pustiš po zunanjih primerljivejših nagibati, temuč po boljšem spoznanji svoje pameti. — Strah pred ljudmi pa ti vzame prostost in zatere v tebi boljše spoznanje, in ti torej odvzame, kar te čez živali povzdiguje; vodi te tako, kakor se živali vodijo — kolika sramota!

3. Strah pred ljudmi je sužnost. — Sužen mora voljo svojega gospoda spolnovati, se v vsih rečeh po njegovi termi ravnati; kdor se da od strahu pred ljudmi voditi, nima kot sužen nobene lastne volje več, nobene prostosti in nobenega pokoja več; on ni pod jarmom le enega samega človeka, ampak je pod jarmom toliko ljudi, kolikor se jih boji; on je sužen greha in hudobije, terme in spačenih misel družih ljudi.

4. Strah pred ljudmi je zatajenje Božje. — Kaj hoče družega biti, če se kdo ne upa, se za služabnika Božjega spoznati? Če se per svetem kerstu storjena obljuba tako maloserčno prelomi? Ali pa nisi obljubil, o človek! vse svoje življenje očitno pod banderom Jezusa Kristusa se vojskovati? Res obljubil si, in le s to pogojo si bil pušen k svetemu kerstu in k Gospodovi mizi. In zdaj se bojiš, strašljivec, njega za Gospoda in Učenika svojega spoznati, njemu z vsim dolžnim spoštovanjem služiti, in se za njegovo sveto reč potegovati? Kaj pa ima služba Božja zaničljivega v sebi? Kakšna sramota pa je tedaj v čednosti in pobožnosti? Ali se ne tresesh pred žuganjem Kristusovem: „Kdor se mene in mojih besedí sramuje, tega se bo tudi Sin človekov sramoval, kadar bo peršel v svojem Očetovem in svetih angeljev veličastvu“. (Luk. 9, 26.)

Nikar se torej ne daj z vezmi strahu pred ljudmi zvezati, temuč bodi zvest vojšak Kristusov in Mariin; kaži v vsem svojem zaderžanji in povsod, da se le Boga bojiš, in da si v nar večo čast steješ, njegov služabnik biti; in nikdar ne pozabi, da strašljivci niso za nebesa, ktere

se morajo s silo pridobiti; in vedi, da Jezus in Marija hočeta v svoji družbi le duše polne serčnosti in stanovitosti imeti.

B. V čem se mora Marijni pravi služabnik slavno obnašati.

§. 1. V pobožnosti do Marije Device.

Pobožnost do Marije Device ima svoje globoke korenine v katoliški veri; iz nje raste kakor cvetlica iz semena, kakor sad iz cvetja; zakaj ljubezen do Jezusa, duša katoliškega življenja, pelje neogibno k ljubezni taiste, ktera ga nam je rodila in v bolečinah za nas v smert dala. Res, pobožnost do Marije je s katoliško vero v tako tanki zvezi, da ena brez druge ne more obstati, kakor učé sveti učeniki, rekoč: „Nobeden ne ljubi Jezusa, kteri tudi Marije ne ljubi“. Če ravno je tedej pobožnost do Marije vsim kristjanom sploh potrebna, je vender bolj popolno in bolj priserčno češenje Božje Matere njenim pravim služabnikom ali družnikom prihranjeno, kteri se nezadovoljni z

navadnim češenjem, k njeni popolnoma službi s posebno obljubo zavežejo, se zato bolj pogostama okoli nje zbirajo, in k natančnemu posnemanju pod njeno bandero stopajo. Če se drugi verni za častivce Marije Device spoznavajo, se imenujejo pravi služabniki ali družniki njeni otroci. K temu prav posebnemu češenju Marije Device jih veže že njih lastna obljuba in njih imé. Hočejo torej tej dolžnosti zadostiti, mora njih pobožnost do Marije Device taka biti, da vsega človeka obsega, da ga v vsih njegovih okolišinah navdihuje, in da je ta pobožnost solnce, duša, življenje Marijnega družnika ali pravega služabnika.

1. Naj bo torej ta pobožnost do Marije Device otročja. Marija je njegova Mati; njegova zadeva do nje, je kakor otroka, ki svojo mater priserčno ljubi. Kakoli se mu prigodi, tolažljivega in žalostnega, ž njo delí; njej toži svojo serčno žalost, njej razodeva svojo potrebo, njej kaže rane svoje duše, k njej se zateka v skušnjavah, nje se oklepa v nevarnostih, njene roke se poprijema in na njeno imé kliče po padcu.

2. Pobožnost do Marije Device bodi neprenehljiva, t. j. ljubezen do Marije ne

smé nikdar omerzniti, marveč kolikor je mogoče, mora vedno rasti. Vsak dan ji mora svojo zvesto vdanost skazovati z natančnim opravljanjem zapovedanih molitev; vsak teden, ako je mogoče, naj bo v Marijnih zberališih ali naj doma bere od Marijnih prelepih čednost.

3. Pobožnost do Marija Device mora biti goreča, ki se posebno razodeva v razširjanji Marijne slave in v povelečevanji njenega imena. Marijni družnik se mora po svoji moči prizadevati, da Marijo Devico tudi drugi zmiraj bolj ljubijo in časté; torej iše to pobožnost s pobožnimi pogovori tudi med svojimi perjatli razširjati; prizadeva se, druge k svoji ljubi Materi pripeljati, število posebnih Marijnih služabnikov zvikšati. Z besedo in djanjem k temu pripomore, da se Marijni prazniki veličastno obhajajo, bodi si s petjem ali z olepšanjem Marijnih altarjev in podob; bodi si z darovi, če premoženje dopusti; bodi si zadnjič z učenostjo, da hvalo Marijno z zloženimi pesmami povelečuje i. t. d. Pred vsem pa si goreč Mariin služabnik s svojo pobožnostjo, modrostjo in pridnostjo prizadeva, v djanji pokazati, da je nar večjá lepota in sad Marijne službe

prava in močna čednost Marijnih družnikov ali pravih služabnikov.

4. Pobožnost do Marije Device mora biti posnemavna njenih sprelepih čednost — nje svetega življenja. Otroci so podobni svojim staršem; per pervem pogledu se spoznajo ne le po obrazu, ampak tudi po vsi njih lastni in obnašanji. Otroci, pravi Marijni otroci morajo njeni pravi služabniki biti, zato si morajo prizadevati, s svetim življenjem v vsih rečeh svoji Materi podobni biti, kar Marija pričakuje. Brez tega posnemanja ne more nikdar med Marijo in njenimi pravimi služabniki prava ljubezen obstati, zakaj ljubezen hrepeni po zedinjenji; kako pa se zamore ponižno, čisto, poterpežljivo in bogaboječe Marijno sercé s prevzetnim, nečistim in mlačnim sercem zediniti? Marijni pravi služabnik naj gleda torej v vsih zadevah svojega življenja, v sreči in nesreči, per molitvi in delu, v časti in zaničevanji na Marijo, svoj zgled, in naj spozná iz tega, kako se ima v enacih zadevah zaderžati? — Skerbi torej, o Marijni služabnik! da Marijo, svojo Kraljico vedno bolj ljubiš, posnemaš in častiš, in zraven si prizadevaj, da jo tudi drugi ljubijo, in potem nikar ne dvomi, da, če

v tej pobožnosti do Marije do smerti stanoviten ostanješ, bo tvoje zveličanje za-varvano.

§. 2. V čistosti duše in telesa.

Marija, tvoja Mati in Kraljica, je tista Devica, ktere čistost celo angelji občudujejo. Nikoli ni bil madež greha na nji, nikoli ni bila svetloba njene čistosti tudi le s senco kake nepopolnosti otemnjena. Njeno čistost počastit, je poslala sveta Trojica angelja do nje z veselim oznani-lom, da bo Mati Zveličarjeva; da bi jo varoval, jo je Bog zaročil z deviškim Jo-žefom; da bi jo preskerbel, jo je izročil njeni na križi umirajoči Sin čistemu učencu Janezu. To njej lastno čednost želi Marija tudi per svojih otrocih najti, in od njih tirja, da naj si za njo na vso moč pri-zadevajo. Ali pa mar to tirjanje ni pra-vično? Ali bi se pač spodobilo, da bi se v hiši imenitne gospé nesnažni otroci na-hajali? Ali bi ne delal pogled nesnažnih otrok njih materi malo časti? Ali bi se pa ti smel upati, z nečistim srcem, z umazano obleko nedolžnosti pred nebeško Kraljico se perkazati, in se še celo hva-liti, da se k družbi njenih pravih služab-

nikov, tej posebno izvoljeni trumi šteješ? O ne, to se ne sme zgoditi! Marija, ona vsa čista, brez vsega madeža, tirja od tistih, kateri hočejo njeni otroci biti, da so tudi oni čisti, posebno vsega smertnega greha; da si prizadevajo, obleko nedolžnosti, to preimenitno obleko vsacega družnika, v vsi njeni svetlobi ohraniti; da se vsega ogibljejo, kar bi jo zamoglo omažeževati, kar bi lahko njih duha od Boga odvernilo, njih domišljijo ognusilo in njih voljo popačilo. Le čiste hoče ona svoje otroke pred seboj viditi ter jih za svoje prave služabnike spoznati. Da boš pa to čistost imel in ohranil, živi pred vsim v svetem strahu Božjem, ki te vsacega greha varuje; spominjaj se večkrat na Božje okó, ki vse vidi; reci sam sebi, če se skušnjava prebližuje, in če se strast vzdiguje ali te lahkomišljenost napada: „tega ne smem storiti, je greh, in Marijnega služabnika nevredno“. Čuj potem čez svoje počutke, oni so namreč vrata, skoz ktere smert ali življenje v tvoje sercé pride; ga hočeš čistega ohraniti, ne smé biti očiten terg, kjer se ljudje in živali sem ter tje sprehajajo. Pazi na to, kakšne misli, podobe, vtisljeje sprejemaš, in odpravljaj precej vse, kar bi ti škodovati vtegnilo. Vender

ti pa per vsi pazljivosti ne bo mogoče, se vsega ogniti, zakaj slab si, in nevarnosti so velike in mnogotere, torej se moraš tudi krepčati s pripomočki svete vere. Pojdi torej večkrat k svetim zakramentom, da se vsih nepopolnamost očistiš. Sveta spoved je zveličanska kopel, kjer se duša vsih madežev opére; sveto obhajilo pa je kruh življenja, kjer se ona pokrepča in za sveto vojsko serčnost dobiva. Nikar v službi Marije Device, kot ud njene častne straže manj ne stori, kakor kar vidiš vojake pozemeljskih kraljev storiti. Glej, kolikrat čistijo svojo obleko, gladijo in likajo svoje orožje, da se zamorejo v svetli opravi pred svojim kraljem ali vojvodom perkazati. Skerbi, da se boš tudi ti pred Marijo, nebeško Kraljico, le v obleki posvečujoče gnade Božje perkazoval, da bo njeno oko z dopadajenjem na-te gledalo, in da se boš kot njen goreč služabnik vrednega storil njenega posebnega in mogočnega varstva.

§. 3. V pobožnosti sploh.

Pobožnost ne obstoji v tem, da se nekatere molitve opravljajo, včasih cerkev obiskuje, ali sveti zakramenti prejemajo.

Vse to se lahko godi le iz pozemeljskih namenov, iz razmišljene navade, ali pa v žalostnem stanu mlačnosti. Prava pobožnost je priserčna, iskrena vdanost v Božjo voljo, je goreče hrepenjenje po Bogu, kot svojem cilu in koncu, je serčno razveseljevanje v njem in nad vsem, kar Boga zadeva. Iz tega izvira ljubezen do molitve kot pravega pripomočka, se z Bogom kratkočasiti, ljubezen do premišljevanja kot nar boljše poti se v Bogu razveseljevati; od tod večkratno prejemanje svetih zakramentov, kot nar krepkejšega pripomočka zedinjenja z Bogom. Ljubezen Božja je duša pobožnosti, vir vsih pobožnih misel in djanj. Zdaj Marijni družnik lahko spoznaš, kako potrebna ti je pobožnost, zlasti če pomisliš, da je ravno to poglaviti namen Marijne družbe, pobožnost v mladih sercih buditi, pospeševati in vterdovati, da je predrag sad, ki na tem drevesu življenja cveté in dozorí.

Brez pobožnosti še kristjan nisi; zakaj kristjan je služabnik Jezusa Kristusa. Kako pa moreš to biti, če se nič kaj njega ne deržiš, če se v njem ne razveseljuješ, če opušaš, se v pobožnih molitvah ž njim kratkočasiti? Brez hrepenjenja po pobožnosti tudi ne moreš noben pravi služabnik

Mariin biti; zakaj tvoje sercé bi bilo od Boga odvernjeno, bi bilo merzlo ali vne-marno proti njemu, tedej tudi merzlo in vnemarno proti Marii, ki je bila nar bolj pobožna izmed vsih stvari na zemlji. Brez tega duha pobožnosti bi zapovedanih druž-binih molitev ali celo nič ne, ali pa ne z gorečnostjo opravljal, v Marijnih pobož-nostih bi nobenega veselja ne najdel, svoje dolžnosti slabo opravljal, k svetim zakra-mentom le nerad hodil; ne imel bi nobene ljubezni do čednosti, in zato tudi nobene skerbi zanjo, nobene gorečnosti za Marijno čast. Od Marijnega služabnika bi ne imel nič družega, kot le prazno imé, in tudi tega bi ne imel dolgo, zakaj nasledek tvoje mlač-nosti bi bil ta, da bi ali sam stopil iz družbe Marijnih služabnikov, ali pa da bi bil iz družbe brez časti izpušen. Prizadevaj si torej, o služabnik Mariin! iz vse moči, si pobožnost prisvojiti, ker brez nje ne moreš biti pravi kristjan, še manj pa pravi Mariin služabnik. — Vender morebiti mis-liš, pobožnost moti mladostno veselje, ni za tvojo starost, ker se preveč z resnob-nimi rečmi pečá; ali pa se ne spojema s potrebnimi lastnostmi izobraženega mla-dega človeka. Če to meniš, potem si pač v veliki zmoti. Saj pobožnost ni obešanje

glave ali nekako žalostno zaderžanje, ne tamno tapanje ali otožno zdihovanje. Ravno pobožnost je nar bogatejši studenec nedolžnega veselja; zakaj le pobožnost daje dobro vest, brez ktere ni pravega veselja. Tudi se ti ni treba bati, da bi se z lastnostmi mladega človeka ne strinjala, zakaj ravno pobožnost mu daje posebno ljubeznjivost in se mu šteje v nar večjo lepoto. Pobožen mlad človek je podoben angelju, ki pred altarjem Gospodu kadilo daruje. Svoje neomadežvano serce vzdiguje k svojemu Bogu, nedolžne, nebeške misli so opravilo njegove duše, in ogenj pobožnosti se sveti na njegovem obličji; čisto okó, prijazen mil pogled, nedolžnost v obličji pričuje kolik mirin pokoj je v njegovem blagem sercu. Od njega se lahko reče, kar modri Salomon od čistega govori: „O kako lep je čist (pobožen) rod v svetlobi (svoje čednosti); zakaj njegov spomin je večni, ker je spoznan per Bogu in per ljudeh“. (Modr. 4, 1.) Vadi se tedej v pobožnosti, kakor te sv. Pavel opominja (I. Tim. 4, 7.), zakaj le skoz vajo se da doseči; iši pobožnosti, zakaj ž njo si vse najdel, kar te zamore drugega in ljubeznjivega storiti, in ti milost iz nebes nakloniti. Ker pa pobožnost iz lju-

bezni Božje izhaja, kakor plamen iz ognja, moraš nar popred iskati, le-tó v sebi obuditi, kar ni tako težko, če pazno Božjo neskončno ljubezen do tebe premišljuješ, če prevdarjaš, kako je perpravljen svoje milosti ti podeliti in tvoje pregreške odpustiti. Veliko bo tudi k temu pripomoglo, da duha pobožnosti v sebi ohraniš, če si globoko to misel v serce vtisneš, da stojiš pred obličjem Narvišega, med verstami sv. angeljev, s katerimi združen smeš Božjo hvalo prepevati; če pomisliš, da si poln slabost in revšine, in da ti bo Bog le na tvoje goreče prošnje hotel pomagati; če perstopaš večkrat z živo vero k sv. zakramentom; da zajemaš v tih zveličanskih studencih vso potrebno pomoč za večno življenje. — O blagor tebi, keršanska mladost! če si prizadevaš, v pobožnosti rasti; ne bo ti potreba, svojih mladih let objokovati; zakaj spoznala boš, kako resnično je, kar sv. Pavel govori, rekoč: „Pobožnost je za vse koristna, ima obljubo tega in prihodnjega življenja“.

§. 4. **V zatajevanji.**

Zatajevanje je krotenje hudega mese-nega poželenja, berzdanje grešnih strast

in nagibov sercá in pertergovanje tudi sicer dopušenega veselja. Kako potrebno je zatajevanje tudi tebi, o Marijni služabnik, lahko iz tega posnameš:

1. Brez zatajevanja ti je nemogoče v čednostih rasti; zakaj od nature si k hudemu nagnjen; če se torej temu nagnjenju z vso močjo ne vstavljaš, boš čedalje globokejši v hudo gnan, čolnu enak, ki se ima vódi nasproti peljati, ki je pa, ker ga nobeden naprej ne goni, po dereči vódi zmirej navzdol vlečen.

2. Brez zatajevanja in premagovanja si sužen neukrotenih strast, ki te v sramotnih verigah derzé, in k takim delom silijo, ki jih sam zaničuješ. Brez zatajevanja in premagovanja boš len, jezen, nevošljiv, častilakomen, nečist in sovražen, in ne boš zato nikdar znotranjega miru vžival, ampak boš sam seboj, s svojim stanom in s svojo okolišnjo nezadovoljin, in tako sebi in drugim veliko britkih ur napravljaj. Tvoje serce bo enako vihnemu morju, kjer je vse nepokojno. Vihar dela v tebi tvoje nagnjenje k napuhu, vihar vzdiga tvoja nepotrežljivost, vihar dela tvoja neukrotena mesena poželjivost. Ni mogoče, da bi ti šlo vse po volji; mogel boš veliko grenkih

besedi preslišati, ki bodo tvojo nečimurnost žalile; tvoja huda nagla natura bo naletela na veliko zadržkov; peršlo bo tudi veliko zadev, ki bodo tvoje veselje kalile in bo tako žalost, zamerza in nezadovoljnost v tebi kraljevala in te pekla. Imaš pa svoje spačeno nagnjenje v svoji oblasti in si se navadil, svoje strasti berzdati, potem se veliko žalosti ogneš, in vse zopernosti ne bodo mogle tvojega veselja kaliti in znotranjega miru vzeti.

3. Brez zatajevanja in premagovanja nisi kristjan. Kristjan je nasledvavec Jezusa Kristusa; človek, ki hoče Kristusov biti. Kristus pa pravi: „Kdor hoče za menoj priti, naj sam sebe zatají“ (Luk. 9, 23.), in sv. Pavel uči: „Kteri so Kristusovi, so svoje mesó križali z grehi in željami vred“. (Gal. 5, 24.) Zatajevanje in premagovanje je tedej bistvina pogoja pravega kristjana; brez nje ne boš nikdar svojemu Božjemu Zveličarju podoben, ne boš nikoli njegove krotkosti, njegove ponižnosti, njegove ljubezni imel; ne boš imel čistosti, ki je nar večja lepota pravega kristjana, pa se le z zatajevanjem in premagovanjem doseči in obvarvati zamore; ne boš imel treznosti, brez ktere človek po nauku sv. Petra v

satanove mreže pade. Vse pa, kar imaš na videz dobrega nad seboj, je brez zatajevanja to, kar sv. Avguštin od čednost nevernikov govori, namreč le leskeča pregreha in nič družega.

4. Brez zatajevanja in premagovanja nisi pravi Marijni družnik ali pravi služabnik. Zakaj izvolil si Marijo sebi v izgled; njej hočeš podoben biti. Ne moreš pa njej celo nič podoben biti brez zatajevanja; zakaj njeno življenje je bilo nepretergana versta pomankanja in nadlog. Kot družnik ali pravi služabnik imaš dalje dolžnost, Marijo posebno častiti; tega pa ne moreš brez premagovanja samega sebe, ker to posebno češenje Marije Device veliko tacega od tebe tirja, kar se tvoji lastni ljubezni in občutljivosti ne prilega; dolžnosti Marijne zveste službe ti veliko tacega nakladajo, kar brez premagovanja samega sebe ne moreš storiti; veliko ti prepovedujejo, kar tvoji spačeni naturi hudo vojsko napravlja.

5. Brez zatajevanja in premagovanja samega sebe še celo človek nisi; zakaj le potem se loči človek od živali, da on po duhu, žival pa po naturnem poželenji živi in se mu voditi pustí. Brez zatajevanja živeti, kaj je to družega, kot po

naturnem poželenji živeti in potem takim prav živalsko življenje imeti? Ali je tako življenje človeški vrednosti in imenitnosti primerno? Še celo ajdovski modrijan Seneka je spoznal potrebo zatajevanja samega sebe, torej je rekel: „Prevelik sim, in k večjemu sim rojen, kakor da bi mogel sužen svojega telesa biti“.

Hočeš tedej vediti, o Marijni pravi služabnik, kako bi se zamogel v tej potrebni čednosti vaditi, brez da bi si s tim kalil veselje svoje mladosti, in si življenje grenil: sprejmi z voljnim srcem kratko napeljevanje k zatajevanju samega sebe; bodi prepričan, da ti zatajevanje ne bo ravno toliko teže delalo, če se le z dobro voljo in s serčnostjo té reči lotiš. — Prenašaj tedej s keršansko ljubeznijo majhno nagajanje svojih tovaršev, razžaljive besede hudobnih ljudi; sprejemaj z mirno vdanostjo mnogotere in neprijetne dolžnosti stanu, opravljaj jih stanovitno in pridno; ne naveličaj se dela, če se ti tudi ne ljubi; v jedi in pijači si včasi kaj malega pritergaj, nikoli se ne pritožuj zastran slabih jedi, temuč jej, kar se ti da, zunej časa obeda vmes nič ne vživaj; če o hudi vročini poleti žejo terpiš, nikaar je precej ne vgasí, počakaj ene trenutke; prenašaj

poterpežljivo vročino in mraz in slabo vreme; namesto da bi se v kako razveseljevanje podal, pojdi rajše ta čas v kako cerkev, ali pa zapusti ene trenutke poprej kraj veselja, in oberni jih v molitev; če si zjutrej poklican, vstani naglo iz postelje, ali če to dnevni red tirja; opravljaj kleče svoje vsakdanje molitve, katerikrat tudi z razpetimi rokami; daj od svojega denarja, ali od svojega koščika kruha kaj malega v bogajme i. t. d.

Vadi se, Marijni služabnik, v tih malih pa zaslužljivih zatajevanjih zavoljo svoje večne sreče in ljubezni do Jezusa Kristusa in Marije Device in če se tudi tvoji spačeni naturi težavne zdé, spominjaj se velicega plačila, ki te čaka. Če se kupci morskih viharjev in valov in daljne poti ne ustrašijo; in če kmeta ne mraz ne vročina od težavnega dela ne zadržujeta: kako bi te veliko manjše reči zadrževale od zatajevanja, ki ti toliko plačilo v nebesih obeta? Uni se izpostavljajo tolikemu trudu in nevarnostim, da po besedah svetega Pavla — „minljivo krono dosežejo“ (I. Kor. 9, 25.), kaj hočemo mi storiti, da neminljivo zadobimo? Oserčuj se torej z mislijo na večno plačilo, s katero so se svetniki oserčevali,

kadar jim je hotla moč upadati, in spominjaj se večkrat besedi svetega Pavla: „Terpljenje tega časa ni v nobeni permeri s prihodnjim veličastvom, ki se bo nad nami razodelo“. (Rimlj. 8, 18.)

Drugi razdelek.

Od nekterih dolžnost stanu.

§. 1. Od posvečevanja mladosti.

Večkrat si že, Marijni služabnik, slišal prigovor: „Kar se Anžek navadi, Anže zna“, t j. česar se mlad navadi, star zna; pa morebiti nisi nikoli bolj natančno prevdaril, kako resnično je to, ali koliko da v sebi ima. Ali veš tudi, kaj hoče to reči? Reče ti, da, če si v mladosti za bogaboječnost in pobožnost prizadevaš, boš tudi v starosti bogaboječ in pobožen; ali pa, da boš vse napake, strasti in pregrehe, katerih se zdaj nočeš znebiti, tudi v svojo sivo starost seboj vzel; da torej v mladosti podlago postaviš svoji časni in večni sreči ali nesreči. Bodi prepričan od resnice tega prigovora, zakaj

sv. Duh ga poterdi z besedami: „Mladeneč vaje svoje poti, tudi v starosti z nje ne stopi“. (Pregov. 22, 6.) Neumno je tvoje zanašanje na poznejše leta, katerih ali še celo ne boš doživel, ali pa ne boljše obračal; prazno je tvoje upanje, da bo poznejše tako lahko, svoje življenje poboljšati. Kako hočeš globoko vkoreninjene navade zapustiti; močne, zastarane strasti zatreti, ker zdaj nimaš dosti moči, da bi njih kalí pokončal? Kako se hočeš v čednostih vaditi, se za bogoljubnost in pobožnost prizadevati, ker je tvoje serce z grehi mladosti od Boga odvernjeno, in je vso ljubezen do dobrega zgubilo? Hočeš torej dober kristjan biti, in svojo dušo rešiti, moraš že zdaj resnobno začeti, Bogu služiti, in se za čednosti perzadevati. Pa, vprašaš, ali ne smem torej nar lepšega časa svojega življenja uživati? ali se moram potem vsemu odtegovati, in v nekaki žalostni samoti dneve svoje mladosti preživeti? — O ne, mladi Marijni družnik, tega ne; v pravem pomenu besede smeš in moraš mladost uživati. Ali dobro prevdari, kaj hoče reči „mladost uživati“. Lahkomišljenosti se vdati, strastim se prepustiti, na Boga pozabiti, se celo pregreham prodati, z umorjeno nedolžnostjo v

zgodnji grob stopiti, ali zaničljivo od pekoče vesti mučeno starost doživeti, in kot gnjusoba pred Bogom in ljudmi v strašno večnost stopiti, to se v resnici ne pravi „mladost vživati“; ravno tako malo kakor se reči more, da se jed vživa, če se prederzno na tla verže, ali se pusti spriditi. Mladost vživati, se pravi: dušne in telesne moči razvijati in uriti, mladosti ne le izobrazovati za prihodnje leta, ampak jo posebno tistemu posvečevati, kteremu nebó in zemlja služita, kteri stoterno poverne, kar se mu da, kteri edini zamore vse želje našega serca spolniti in nas za čas in večnost osrečiti. Nočeš torej svoje prihodnje sreče pokončati, temuč jo toliko bolj ustanoviti, kolikor bolj svojo mladost vživaš: skerbi, da boš vsak dan boljši s tim, da svoje strasti zatiraš, in se v lepih čednostih vadiš; uči se dragi čas visoko ceniti in obračaj ga vestno z vso močjo in trdom v svoje izobraženje. Bodi torej persežen sovražnik lenobe in zgube časa; naj ti nobena ura ne uide, v kteri bi ne bil nič koristnega zase ali za druge storil ali se ne naučil, in navadi se zato zgođej vse o pravem času, zredoma in natanko opravljati; sicer zgubiš, če tudi nobenkrat nisi brez dela,

vender veliko časa, in ne storiš nič izverstnega. Posebno naj ti bo katoliška vera sveta; zakaj ona sama ti daje pravo dušno žlahtnost; te s čednostmi ozališa, in je nar bolj zvesta varhinja tvojih nar svetjših in nar drajših dušnih dobrot. Zato njenih dolžnost ne dopolnuj le iz hinavšine ali hlapčevskega strahu, temuč iz prave ljubezni do Boga, iz prepričanja in dolžnega čutila; nobeno zaničevanje, noben strah pred ljudmi, nobeno vabljenje ali zapeljevanje te ne smé kdaj premotiti, da bi verske dolžnosti prelomljeval, odkladal, ali v nemar pušal. Tvoj Bog je, ki to od tebe tirja; tvoj prihodnji Sodnik, ki bo zavoljo tega od tebe odgovor tirjal; tvoj nar veči dobrotnik, ki to od tebe pričakuje. Okleni se ga torej z godej z otročjim srcem, in daruj mu spomlad svojega življenja. Z neskončnim dopadajenjem bo tvoj dar sprejel, in te obsul z gnadami, ktere bi sicer za vselej zapravlil; že tukaj bo tvoje sercé z nebeško radostjo nasitil, kakoršne ti svet z vsim svojim razveseljevanjem nikdar ne more dati. Če se z godej čednosti navadiš, ti nikdar ne bo težavna, in še v starosti se boš z veseljem in tolažbo dnev svoje mladosti spominjal.

§. 2. Od posvečevanja dneva.

Hočeš, o Mariin služabnik! svojo mladost posvetiti, moraš dan posvečevati; zakaj iz dnev obstoji tvoje življenje, kterega nar lepši del je mladost. Če tega ne storiš, službi Božji dan odtegneš, ki ti ga je Bog le zato dal, da ga v taistem hvališ in častiš; ti odtegneš svojemu nar imenitnišemu delu, svojemu zveličanju, dan, v katerem bi si lahko večno krono zaslužil, in ki ga vso večnost več nazaj dobiti ne moreš; ti zgubiš vse zasluženje, ki bi si ga bil mogel za večnost nabrati; ti se v nar večo nevarnost postavljaš, padati iz greha v greh, in tako predragi čas v svoje večno pogubljenje, v službo satana obračati. Boj se potem zavoljo svoje lahkomišljenosti strašnega odgovora, ki ga boš dajal večnemu pravičnemu Sodniku, in vedi, da bo prepozno takrat se kesati in sklepe delati. Dobro torej premisli, kdaj da se dan začné, in terdno zdaj skleni, ga posvečevati. Kako pa hočeš to začeti? Glej, dan obstoji iz ur, ure iz minut; če té tako razdeliš, da ima vsako opravilo svoj odločen čas, če za molitev in svoje verske opravila potreben čas odkazuješ,

če vse, kar storiš, iz dobrega namena storiš, potem dan posvečuješ. Sprejmi v ta namen kratko vodilo:

1. Ko se zbudiš, se precej zaznamuj s svetim križem, povzdigni hitro svoje sercé k Bogu, daruj mu perve trenutke dneva, perve misli, perve besede in perve dela.

2. V postelji se nikar ne mudi, ampak naglo se iz nje vzdigni po zapovedi dnevnega reda, kakor hitro ura bije, in pernesi Gospodu to majhno premaganje v dar. Obleci se sramožljivo in spodobno, in vsega se ogibaj, kar bi ti vtegnilo nevarno biti.

3. Oblečen in umit se pokropi z blagoslovljeno vodo in opravi svojo jutranjo molitev. Nikar je nikdar ne odlašaj, ker odlašana molitev je skorej večidel tudi opušena; nikar je med tem, ko se oblačiš, ne opravljaj, zakaj to bi bila sirova nespodobnost do Božjega Veličastva; môli, ako je mogoče, klečé pred svojim domačem altarjem, ali saj pred podobo križanega Zveličarja ali prečiste Device Marije, moli počasi in pobožno, zakaj stojiš ali klečiš pred Božjem Veličastvom, in ta čas je svet in slovesen.

4. Če ti čas dopusti, daj nekoliko večne resnice preišljevati. Beri v ta namen nekoliko iz kakih pobožnih bukev. To bo nar več pripomoglo, da dan sveto preživiš; daje ti svete misli, budi v tebi svete občutljeje in nagiba te k dobrim sklepom.

5. Ako ti je le mogoče, bodi vsak dan per sveti maši. Sicer si k temu le ob nedeljah in zapovedanih praznikih zavezan; toda kažeš merzlo in mlačno sercé, če moreš to vsak dan storiti, in vender ne storiš; ne porajtaš za nar bolj sveto skrivnost, opušaš nar bolj imenitno službo Božjo in zgubljaš nar večje in nar potrebniše gnade. Če pa ne moreš biti per sveti maši, se saj v duhu tje postavi, in prosi angelja varha, da bo namesto tebe pričujoč per nar svetejši daritvi.

6. Po sveti maši se podaj k delu; delo samo pa začni z znamenjem sv. križa ali s kratko molitvico; zakaj na Božjem blagoslovu je vse ležeče.

7. Pojdi z dobrim namenom k mizi, in opravljaj vselej pred in po jedi svojo molitev spodobno in pobožno, brez strahu pred ljudmi; pomisli, da je pač gerdo, ravnati kakor živali, ki svojega Stvarnika

ne spoznajo in se mu zato za njegove dobre ne zahvaljujejo.

8. Imej odločeno uro za oddih ali počitek. Takrat se razveseljuj in si oddahni; pojdi na sprehod, ali pa se kratkočasi s dobrim perjatlom; zderži se pa vsega, kar je nespodobnega. Spominjaj se zraven večkrat besedi svetega pisma: „Veseli se, mladeneč (deklica), v svoji mladosti, in tvoje sercé bodi dobre volje tvoje mlade dní, in hodi po potih svojega serca in po vidu svojih oči; vedi pa, da zavoljo vsega tega te bo Bog vzel v sodbo“. (Pridg. 11, 9.) T. j. veseli se, tode boj se, s tim Boga žaliti!

9. Večkrat se ti po dnevi perložnost ponudi, v kaki cerkvi presveto Rešnje Telo obiskati. Nikar tega ne opušaj, posebno, če je blizo tvojega stanovanja ali tvojega sprehoda kaka cerkev. To so dragi trenutki, tukej si zamoreš marsiktere gnade sprostiti, marsikteri žlahten kamen za nebeško krono si nabrati. Tvoj zapušen Zveličar te pričakuje, in tvoja duša ga potrebuje, ker je v toliko nevarnostih.

10. Da tvoje sercé ne bo preveč zavoljo vsakdanjih opravil razstreseno, in

da duha pobožnosti ne zgubi, mu preskerbi duhovno jed, t. j. kratko duhovno berilo na večer. Take dobre bukve so: Nasledovanje Jezusa Kristusa od Tomaža Kempčana, duhovna vojska od Škupoli-ta, Filoteja sv. Frančiška Salezijana, té bukvice i. t. d.

11. Končaj dan ob odločeni uri, vselej s pobožno večerno molitevjo in natančnim izpraševanjem vestí.

12. Vleži se vselej z vso spodobnostjo v posteljo, pokropi sebe in svojo posteljo z blagoslovljeno vodo, in izroči se Bogu v roké. Če si z drugimi skupej, nikar po večerni molitvi nič ž njimi ne žlobodraj, ter skušaj v svetih mislih zaspati.

Blagor tebi, o Marijni služabnik! če boš na koncu svojega življenja štel mnogo dni, ki jih boš tako dokončeval. Ne bo ti treba zavoljo svoje mladosti žalovati, in ne osramoteti, ko boš kdaj na ta nevarni čas nazaj mislil.

§. 3. Od posvečevanja učenost.

Bog je Oče luči, pravi sv. Jakob (1, 17.), in v njegovem Sinu Jezusu Kri-

stusu so vsi zakladi modrosti in spoznanja skriti. (Kol. 2, 3.) Od Boga pride torej vsa učenost, kakor voda iz studenca, luč od solnca; k njemu se mora tudi vsaka učenost vračati, kakor se vodé v morje iztekajo, iz kterega izvirajo. — Učenost mora biti lestvica, po kateri človek k Bogu, svojemu zadnjemu cilu in koncu gôri stopa; ona je svetilnica, pri nje svetlobi človek lahko spoznava pote Božje previdnosti in dobrote; ključ, ki odklepa skrite zaklade vsegamogočnosti in modrosti Božje; svarljiv glas, ki nas k hvali Božji, k zahvali do našega nar večega Dobrotnika kliče. Ali žalostna skušnja nas uči, da so učenosti mnogim le priložnost dušne spačenosti, studenec nejevere in verske mlačnosti; in skušnja nam kaže, da marsikteri v tej razmeri pobožnost, čednost in nedolžnost zgubljajo, v kateri v učenostih napredvajo. Od kod vendar to izvira? Ali mar učenost ni več učenica resnice? Ali ona ni več luč, ki temé prežene? ali pa je bilo to, kar smo do zdaj za resnico imeli, le zmota in prazna vera, ktere zagrinjalo se je še le zdaj odkrilo? — Odgovor na to nam da sv. Bernard, ker opomni, da se učenosti kakor vsak drug Božji dar

per mnogih v popačenje serca, v spodkopanje vere in v škodo lepega obnašanja obračajo. On pravi: „Veliko se jih uči, le da bi kaj vedili, in to je ostudna radovednost; drugi, da bi kaj veljali, in to je neumna nečimurnost; drugi, da bi svoje vednosti prodajali, in to umazana samopridnost; le malo pa, da bi druge spodbudovali, ali da bi bili sami spodbujeni“. Veliko jih je tedej, ki svoje vednosti in učenosti ne obračajo k temu cilu in koncu, zavoljo kterega jih je Bog dal, ampak le da svojim strastim strežejo. Ni čuda torej, da so učenosti za marsiktere nevarna spotika, na kateri se dostikrat njih vera in pobožnost razbije. Da se tudi tebi, preljubi Marijni pravi služabnik, ne bo tako godilo, sprejmi tukej kratko vodilo, kako da svoje učenosti posvečuješ:

1. Imej, kadarkoli se učiš, dober namen, in ponovi ga večkrat na dan. Uči se iz tega namena, da bi Bogu ložej služil v tistem stanu, v kterega te je poklical.

2. Iši v učenostih le resnice; ona sama te zamore napčnih potov varovati in k Bogu peljati.

3. Pazi v svojih učenostih na nauke, ki ti jih sveta vera daje. Se učiš n. pr.

zgodovine, spoznavaj v nji Božjo previdnost, ki povsod vse vlada in vodi. Se učiš natoroznanstva, občuduj vsegamogočnost, velikost, modrost in dobroto Stvarnikovo. Se učiš računstva, misli na natanki in ojster odgovor, ki ga boš mogel kdaj vsigavednemu Sodniku dajati. Se učiš zemljopisja, poljedelstva itd., občuduj velikost, rodovitnost in lepoto zemlje in njenih posamesnih krajev in deželá, in misli si: „Če je zemlja ta dolina solz, že tako lepa, kako lepe morajo potem takim nebesa biti, prebivališče svetnikov? In vendar mislijo ljudje tako malo na to; zidajo si hiše, kupčujejo, belijo si glave, kaj bi vse novega iznajdli, pozabijo pa per vsem tem na to, kar „je edino potrebno“.

4. Nikar se ne popred začenjaj učiti, preden nisi Boga za razsvetljenje in pomoč poklical. Moli v ta namen naslednjo molitev sv. Tomaža Akvinskega:

„O Stvarnik vsih reči, kterege velikost je neizrekljiva, k tebi zdihujem, moj Gospod in moj Bog, ki si s tako prečudno modrostjo vse dela nezmernege sveta naredil, in devet

angeljskih verst v tako prečudnem redu v nebesih vstvaril; k tebi, pravemu viru luči in vse modrosti zdihujem, da mi daš le en žark svoje Božje luči v mé posijati, ki prežene iz moje duše temoto greha in nevednosti, v kateri sim bil rojen. Ti, ki jezike nedoraslih zgovorne delaš, blagovoli moj Učenik biti: izlij roso svojega blagoslova čez moje ustnice; daj mi živ, čist in ojster um, srečen in zvest spomin, zanesljivo in pravično razsojo. Uči me sam, da vse prav začnem, pridi mi per vsih mojih delih s svojo gnado na pomoč, vodi jih k srečnemu koncu, in daj jim srečno rastvo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu nasem. Amen“.

§. 4. **Od skušnjav.**

Če je po spričevanji pobožnega Joba vse človeško življenje vedna vojska zoper mnogotere dušne sovražnike, se mora to prav posebno od mladosti terditi. V nobeni drugi človeški starosti se ne ponav-

ljajo peklenški napadi tako hipoma, tako prederzno in močno, tako očitno in silovitno, kakor v mladosti, in v nobeni starosti se na te sovražne napade sploh manj porajta, se redkejšje odbijajo, kakor v mladosti. Od tod izvira tolika spačenost, ki se per mladih ljudeh nahaja, tako zgodnja zguba nedolžnosti, tako pogostne dušne rane, ki se velikrat skorej več zaceliti ne dajo. Tudi ti, Marijni služabnik! si že to skusil in še sleherni dan skušaš; tudi ti čutiš, po besedah sv. Pavla drugo postavo v svojih udih, ktera se bojuje zoper postavo tvojega duha, ktera te deva v sužnost pod postavo greha. (Rimlj. 7, 23.) Ti si brez skušnje in brez terdnih vodil v sredi svetá, kjer je toliko hudega, in toliko zapeljevanja. Tvoje cveteče zdravje, tvoje zmiraj večje telesne moči, strasti, ki se začenjajo v tebi buditi, vse to so vrata, skoz ktere sovražnik neprenehoma v tvoje serce sili in se iše tvoje duše polastiti. Zatorej poslušaj, kar te sv. Duh opominja: „Sin, ko v službo Božjo stopiš, ostani v pravici in v strahu in perpravi svojo dušo za skušnjavo“. (Sirah, 2, 1.) Veliko ti bo torej koristilo, in te v vojski zoper skušnjave močno oserčevalo, izvediti, kaj

učeniki duhovnega življenja od skušnjav govoré. Naj ti bo torej v tvojo tolažbo in spodbudo nekoliko od tega tukej povedano :

1. Skušnjavam so vsi ljudje podverženi; tudi veliki svetniki niso bili brez njih, celo nar svetejšega izmed vsih, Jezusa Kristusa samega se je skušnjavec lotil. Skušnjava je le tedaj greh, kadar se vanjo privoli.

2. Skušnjava je poskušnja, ali se Boga bojiš in ga ljubiš. Zato jo pusti čez te priti, kakor jo je Bog pustil čez Abrahama, Joba in druge priti. Zato je Bog že po Mojzesu rekel: „Gospod, vaš Bog, vas skuša, da bi bilo očitno, ali ga ljubite, ali ne, iz vsega svojega serca, in iz vse svoje duše“. (V. Mojz. 13, 3.)

3. Skušnjava je prelepa perložnost, si večno krono zaslužiti. Ta se le zmagoavcu podeli; zmaga pa ni mogoča, kjer ni vojske. „Blagor možu, kateri skušnjavo prestopi; zakaj potem, ko bo skušen, bo prejel krono življenja“. (Jak. 1, 12.)

4. Skušnjava je celo šola čednosti; zakaj med tem, ko skušnjavo premaguješ, se v ravno tisti čednosti vadiš, zoper katero

si skušan, in ktera le toliko globokejšje korenine dela, kolikor bolj pogostama je poskušena in spolnovana.

5. Skušnjava je zate ogledalo, v katerem ti Bog tvojo slabost in revšino razodeva, da se ga bolj perserčno okleneš, in bolj goreče po nebesih, večnemu miru zdihuješ.

Da ti pa skušnjava ne bo le samo nič škodvala, temveč kakor serčnemu vojšaku veliko dobrot donašala, si to le zapomni:

a) Nikar se sam v nevarnost ne podajaj, in ne bodi svoj lastni skušnjavec. Nikar ne beri slabih bukev, časopisov, in hudobnih tovaršij se ogibaj.

b) Imej zmirej kaj opraviti; zakaj ni vgodnišega časa za skušnjava, kakor lenoba. Sercé nedelavnega človeka je enako luži, v kateri mnogoteri ostudni cervi lazijo; nečiste domišljije, hude misli, nevarne podobe prebivajo v njem. Zato je dal sv. Anton svojim učencem lep nauk: „Hudič vas mora vselej per delu najti“.

c) Vstavi se skušnjava precej od začetka. Kakor goreč ogel hitro otreseš, in v nar veči naglici pred strupeno kačo

bežiš; tako hitro odpravi od sebe ogenj skušnjave, in beži pred kačo, ki je izmed vsih nar bolj strupena, namreč pred grehom. Če se precí vstaviš, je vojska lahka; zakaj vojskuješ se z mladim levom, ki še nima zob in krempljev; če se pa mudiš, strašno hitro zraste, in huda bo vojska in zmaga težavna. Že per ajdih je bil pregovor: „Začetku se vstavlja; zakaj prepozno se zdravilo pripravlja, če je hudo po dolgi pomudi premočno postalo“.

d) V skušnjavi misli na pričujočega Boga, ki na te, na tvojo serčnost in tvojo vojsko gleda, in krono že perpravljeno ima, če premagaš. Vojak se toliko bolj junaško vojskuje, če vé, da njegov vojvoda na-nj gleda; in ti bi manj serčnosti imel, pred očmi svojega nar višega Kralja, svojega Boga in večnega Sodnika? In ti bi si hotel manj truda prizadjati, večno neminljivo krono zaslužiti? Kako bi bilo to za-te sramotno!

e) Kakor hitro se ti skušnjavec bliža, povzdigni precej svoje sercé k Bogu, okleni se ga bolj priserčno, nikar ne jenjaj moliti, dokler te skušnjava ne pusti. Molitev je orožje, ktereга se hudobni duh nar bolj boji. — Kliči na pomoč svojo Božjo Mater

Marijo, svojega angelja varha, svojega kerstnega patrona — in zdihni z eno ali drugo tih molitvic:

Gospod Jezus! reši me, sicer poginem!

O Božji Zveličar! v tvoje presvete rane pribežim; ne dopusti, da bi te razžalil!

Prečista Devica Marija! zdaj mi pomagaj, zdaj pokaži, da si moja Mati!

O Marija, brez madeža spočeta! prosi za-me!

O Gospá moja! O Mati moja! spomni se, da sim tvoj. Reši me, varuj me, kakor svojo lastnino in svoje posestvo!

Nektere

SVETE PESMI.

Pesem Marijne družbe.

O Marija, milostljiva,
 Vsim, ki na-te kličejo!
 Glej nas, Mati ljubeznjiva!
 Ki na-te zaupamo:
 Svojo milost ti nam daj,
 Žegnaj našo družbo zdaj.

Tebe ljubiti, teb' služiti,
 Na-te gledat' vsaki čas,
 Zvesto za teboj hoditi,
 Vidiš zbrane tukej nas.
 Hvalo, pesem 'z ust, sercà
 Naj ti naša družba dá.

Pred nogé, glej, tvoje svete
 Polož'mo zdaj serca vse;
 Daj, da od ljubezni vnete
 Le Bogú in teb' goré;
 Stori, da se vnamejo
 Duše vse za družbo to.

Oh, v skušnjavi, ljuba Mati!
 Vedno nam na strani stoj,
 Daj nam vselej serčno stati,
 Če nas satan kliče v boj:
 Krepčaj nas v nevarnosti,
 Varuj nas v nedolžnosti!

Zmago upamo doseči
 S tvojo zvesto pomočjo,
 Če viharji tud' gromeči
 Nas povsod obdajajo:
 Tebi ljubi Materi
 Naša družba se zroči.

Daj, da družba ti dopade,
 Mlada ta cvetličica;
 Stori, da per luči gnade
 Raste nepoškodvana:
 Daj, da deleč krog cveti
 Družba ta in te časti.

Memorare (Spomni se).

Spomni se, Kraljica mila!
 Da se ni še slišalo,
 Da b' bla kter'ga zapustila,
 Ki te klical je serčno:
 O ne, Mati! saj vselej
 Se glasi iz srede tvojih:
 Da Marija prošnje svojih
 Ne bi b'la uslišala,
 To ni bilo vekomej.

Kdor serčno je svetu ubežal,
 K tebi Mater' se podal,
 Če bi nanj tud' pekel režal,
 Nič se ne bo hud'ga bal.
 O ne, Mati! i. t. d.

Si le, Mati! sinom svojim
 Ti odrekla kdaj pomoč?
 Se je kdo pred srcem tvojim
 Jokal, in šel prazen proč?
 O ne, Mati! i. t. d.

Mati, o devic Devica!
 Glej me, k tebi pribežim,
 Bodi meni Pomočnica,
 Naj po teb' pomoč dobim.
 O ne, Mati! i. t. d.

Glej me pred teboj klečati
 V solzah mene grešnika;
 Se od tebe proč podati
 Morem brez usmiljenja?
 O ne, Mati! i. t. d.

O Marija! ne odreci
 Mi, kar verno prosim te;
 Oh, na pomoč mi perteci,
 Sliši milostljivo me.
 O ne, Mati! i. t. d.

Oh, usliši mene rada:
 Pelj' me k Sinu svoj'mu kdaj;
 Odpri mi nebeške vrata,
 Da tam bivam vekomej!
 O ne, Mati! i. t. d.

Čisto spočetje Marije Device.

Daj mi vredno počastiti
 Tvoje sveto spočetje,
 Kjer si ti začela biti,
 Božja stvar čez druge vse:
 O Marija, počešena!
 Ti Kraljica angelov!
 Ti človestvu dodeljena,
 Vir rešenja grešnikov.

Od začetka bila zbrana
 V Mater sveto usmiljeno,
 V spočetji že obdarvana
 Z Božjih gnad obilnostjo:
 Hči Boga Očeta zvesta,
 D'vica čistega rodú,
 Svetega Duha nevesta,
 Mati Božjega Sinu.

Kakor jutranja danica
 Zvezd svetlobo zatemni,
 Tvoja čistost, o Devica!
 Zmaga vrednost vsih stvari.
 Kakor lil'jo sred osata
 Te je vsadil večni Bog;
 Sama čista, gnad bogata
 Si zmed Evinih otrok.

Kakor solnce v zarji zlati
 V svetlem tronu prisija,
 V tebi sveta, čista Mati!
 Bog častitljiv tron ima.

V tronu tvojega telesa
 Je prisvetil Jezus nam,
 Da bi kazal pot v nebesa
 Nam zgubljenim grešnikom.

O Devica, čista sveta!
 Mati ti brez madeža!
 Bodi tebi hvala peta
 Vedna, neprenehama:
 Naša tukej v solz dolini
 Od nevrednih grešnikov,
 Tam v nebeški visočini,
 O zveličanih duhov.

Žalostna Mati Božja.

(Iz latinske.)

Žalostna je Mati stala,
 Se pod križem mil' jokala,
 Kjer je visel njeni Sin.
 V žalost je sercé vtopljeno,
 Vse pobito, prebodeno
 Z mečem dušnih bolečin.

O, kaj žalosti prestati
 Mogla je presveta Mati,
 Ktere Sin je rešil svet!
 Žalostna stoji jokaje,
 Zdiha, gleda trepetaje,
 Kaj njé Sin terpi razpet.

Kdo bi solz ne jel točiti,
 Če Marijo ugleda biti
 V sred britkosti, ko je ta?
 Kdo preserčno ne žaluje,
 Če to Mater preišljuje,
 Ki terpeti tol'ko imá?

Grehe ljudstva nase vzeti,
 Vidi, Jezusa terpeti,
 Šibam vdati se voljno.
 Gleda svoj'ga Sina milo,
 Ki je vse ga zapustilo,
 Kadar je nagnil glavo.

Mati! zgled ljubezni prave,
 Daj mi čutit' te težave,
 Daj mi solz pregrenkih dar:
 Daj mi Mati serce uneti,
 In za Jezusa goreti,
 Da mu bom prijetna stvar.

Sveta Mati, to te prosim,
 Rane Kristusa naj nosim,
 Vtisni mi jih ti v sercé.
 Naj te rane tvoj'ga Sina,
 Naših grehov bolečina,
 Tudi mene v živo sklé.

Daj, da s tabo rad žalujem,
 Svoje grehe objokujem,
 Dokler tukej še živim;
 Da pod križem bi prebival,
 In s teboj solzé prelival,
 S celega serca želim.

O ti vsih devic Devica!
 V žalosti nam tovaršica,
 Daj, da jokam se teboj;
 Smert da Jezusa ostane
 Meni v sercu, naj tud' rane
 Bodo vedno pred menoj.

Naj se svetih ran navzamem,
 In od križa ves vnamem,
 Kristusu da bom vdan.
 Duša vneta in gorečo,
 Mati, varovaj v nesrečo,
 Kadar pride sodnji dan.

Tvoj'ga Sina križ me hrani,
 Ino smert njegova brani,
 Mi pomoč in milost daj.
 Ko bo smert telo zadéla,
 Daj, da bo takrat prejela
 Duša moja sveti raj.

Marii.

O Devica, bod' češena!
 Ti Kraljica vsih nebes;
 Ti si vsim nam vir življenja,
 Ti si sladka, mila res,
 Svit blišobe te obdaja,
 Solnčno sije tvoj obraz.
 Vsa lepota svet'ga raja
 Služi tebi v večni kras.

Vender tvoj obraz je mili,
 Mile tvoje so oči;
 Vse, kar tebe bi prosili,
 Nas poslušaj — Mati ti!
 Si ponižna in premila,
 Si nam dobra vsaki čas,
 Si nam Mati, kot si bila
 Še na zemlji kdaj per nas.

Glej na zemlji nas sirote,
 Glej, nas revne grešnike,
 Da od zlega, pros', in zmote
 Ljubi Jezus reši vse!
 In ko enkrat že nagnilo
 Se življenje naše bo,
 Takrat k nam ozri se milo,
 Sprejmi v sveto nas nebó.

Tebi vdani hoč'mo biti,
 Te ljubiti vsaki čas,
 Zmiraj hoč'mo te častiti,
 Peti slavo ti na glas:
 O Devica, bod' češena!
 Bod' češena vekomej!
 Taka Mati ni nobena,
 Kot si bila ti vselej.

Izročilo Marii.

O Marija, naša Mati!
 Čez valove, od nevihte gnane,

Tje v dežele, potnikom neznane,
 V té zaupajoči gremo
 O Marija, varuj nas!
 O Marija, vodi nas,
 Po pravi poti v sveti raj!

O Marija, naša Mati!
 Če nesreča nam bo kon'c kazala,
 Up naš pobijala terda skala,
 Takrat Mater nam se skaži!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kadarkoli bomo v hudi sili,
 K tebi se Marija! obernili,
 S svojim plajšem nas zakrivaj!
 O Marija, itd.

O Marija, naša Mati!
 Kakor veš in znaš, nas varno vodi,
 Skerbna, mila Mati, z nami hodi!
 Spremljaj nas do konc' življenja!
 O Marija, itd.

Ljubezen do Marije.

(Sv. Alfonza Ligv.)

Tisto Gospo in Devico jest ljubim,
 Ktere serce je v ljubezni goreče!

Ljubi vse duše po nji hrepeneče,
Da si nevredne, jih čertit' ne zna.

V svetih nebesih je ona Kraljica,
Vender se milostljivo približuje
Vsacemu, kateri v ljubezni zdihuje,
Njeno nebeško lepoto časti.

Ta tako lepa in čista Devica,
Ktero je sam Bog, preljubo in zvesto,
Zvolil si Mater, Hčer in Nevesto,
Ta mi je vzela in vnela sercé.

O da bi mogel jest kdaj doživeti,
Da bi Marijo vse serca ljubile,
Slišati, da bi vse trume častile,
Sveto in sladko Marije imé.

Da bi se pela po zemlje pokrajnah,
Razlegajoč se vsih serc harmonija,
Živi, oj živi Devica Marija!
Živi tud' Jezus, k' jo ljubi tako.

Iše naj druge ljubezni, kdor hoče,
Ljubi, če more, naj kdo kogarkoli,
Moja ljubezen, k sercé mi jo voli,
To je Marija, k' jo ljubi tud' Bog.

Stegni roko, o Marija premila!
Ropar'ca serc moja sladka! in vzemi,
Moje sercé mi iz pers, in ga vnemi,
Da bo gorelo, medlelo za te.

Vnemi ga s tistim plamenom ljubezni,
 V katerem je tvoje prot Bogu se vnelo,
 Da bo tud' moje v tem ognji gorelo,
 V večni ljubezni do moj'ga Boga.

Češena si Marija ti.

Veselo pesem jezik moj!
 Marii v čast in slavo poj!
 Ki je brez madeža spočeta,
 Postala Božja Mati sveta;
 Zato ji vedno čast doni
 Od vsih jezikov in stvari:
 Češena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam drobne ptičice:
 Zakaj tak' lepo požete,
 Da sladkih pesem glas medeni
 Odmeva log in gaj zeleni?
 „Marijo me pozdravljamo“,
 Mi ptičice odpevajo:
 Češena si, Marija ti,
 Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam zale rožice:
 Kaj tak' lepó se spletate
 V prekrasen venčik razcveteni?
 Iz njega klije duh medeni:
 „Marii venec pletemo“
 Mi rožice odmevajo:

Češena si, Marija ti,
Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam svitle zvezde vse :
Kaj tak lepó se vtrinjate ,
Po nebu se vaš svit razliva ,
Ko rajska zarja ljubeznjiva ?
„Marii krono kinčamo“,
Mi zvezde vse odkimajo :
Češena si, Marija ti,
Vsa polna Božje milosti!

Če vprašam Božje angelje :
Kaj tak lepo prepevate ,
Da vse nebo v radosti plava ,
In vedno se razlega slava ?
„Marii čast prepevamo ,
Kraljico jo pozdravljamo :“
Češena si, Marija ti,
Vsa polna Božje milosti!

Češena si, Marija ti,
Vsa polna Božje milosti!
Razlegaj se po zemlji celi,
Odpevaj sveti raj veseli!
Kraljici slave in časti
Pozdrav naj vekomej doní:
Češena si, Marija ti,
Vsa polna Božje milosti!

Salve Regina.

Češena bodi, o Kraljica,
 Nebes in zemlje ti Gospa!
 Mogočna, usmiljena Devica,
 Vsa čista in brez madeža!
 Marija, k tebi vboge reve,
 Mi zapušeni vpijemo,
 Objokani otroci Eve
 V dolini solz zdihujemo.

Češena bod' presveta Mati,
 O Mati Božje milosti!
 Tako te smemo imen'vati,
 Ker porodnica Božja si.
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Češeno — naše bod' življenje!
 Življenje počastimo te,
 Častito tebi to češenje
 Ko Mater' Jezusovi gre.
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Češena bodi brez števila
 Velikrat naša ti sladkost!
 Češena pomočnica mila
 In upanje v naši slabost'!
 Marija, k tebi vboge reve itd.

Oči prijazne v nas oberni,
 O Sladka in Dobrotljiva!
 Prihodnje zlege nam odverni,
 Po smert' pokaž' nam Jezusa!
 Marija, k tebi itd.

Mati si moja. — Marija.

Mati si moja, Devica Marija!
 Zate, cvetlica, serce mi gorí ;
 Mati moja mi ostani,
 V svoj' ljubezni me ohrani.
 Slavo če tvojo tud' pekel spodbija,
 Duša te moja nebeško časti:
 Mati si moja!

Kaj bi brez tebe blo, zvezdica mila?
 Kje bi vtolažil si svete želje?
 Ti Marija si bogata,
 Ti si mati moja zlata.
 Ti si za mene Boga porodila ;
 V Bogu in v tebi miruje sercé:
 Mati si moja!

Solčni obraz če ti v mene oberneš,
 Milo pogleda me tvoje okó.
 Sladka si, o mati moja!
 Blagodušna milost tvoja.
 Vse, vse britkosti od mene odverneš,
 Bog mí je mili, pri sercu sladkó:
 Mati si moja!

Angelci Božji ti pevajo slavo,
 Ljudstva časte te ponižno z menoj.
 Saj si mati, ljuba, sveta,
 In za blagor vsih uneta!
 Še mi pomagaj v nebeško širjavo,
 Večno Boga tam častiti s teboj:
 Mati si moja!

Slava Marii prečisti Devici.

Slava Marii, prečisti Devici!

Slavo ji pojmo veselo vsi!

Slava v nebesih mogočni Kraljici,

Slava po zemlji naj glasno doni!

Angelski kori Marijo slavite,

Slavo ji pojte iz cele moči!

Slavo vse trume svetnikov ženite!

V celih nebesih naj slava doni!

Slavo ji pojte nedolžne device!

Slava nji, ki je Devica devic!

Slavo ji pojte mladenčev dušice!

Nji, ki je varhinja vaših dušic;

Slavo ji pojte vi starčki sivi!

Ki je varvala vas mnogih nadlog,

B'la pomočnica vam vselej je v sili,

Je spremenila v veselje vaš jok.

Pevci pobožni, o vsi zaženimo,

Kdor le premore naj vzdigne svoj glas

Združeni v petji Marijo častimo,

„Slava“ zapojmo Marii na glas:

Slava, Marija, o Mati premila!

Slava naj tebi na večno doni!

D'vica ti Jezusa si nam rodila;

Slava zato naj se tebi glasi!

Marii brez madeža spočeta.

Med zvezdami zvezdica sije
 Enake nima več nebo
 Okrog presvitle žarke lije,
 Le v njo ozira se oko
 Ta zvezdica, Marija ti,
 Brez madeža spočeta si.

Na nebu zarja se razgrinja,
 Čistejši, lepši od zlata;
 Prelepo se okrog otrinja,
 Nebeških žarkov svit ima.
 Ta zarja, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Pregrehe noč je zemljo krila
 In dolg težil človeški rod;
 Le ena hči je prosta bila,
 Si njo je Mater zbral Gospod.
 Edina Hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Devica čista in presveta
 Vse milosti napolnjena
 Od greha čisto vsa izvzeta
 Edina hči Adamova
 Nar lepši Hči, Marija ti!
 Brez madeža spočeta si.

Slovo od Marijne podobe ali od Božje poti.

O popotniki postojmo
 Še nekol'ko ginjeni,
 In iz serca vsi zapojmo
 Materi vse milosti!
 Hočem ta kraj zapustiti?
 More to mi v glavo iti?
 Komej peršel, moram proč,
 Srečni kraj! zdaj lahka noč!

Ljuba Mati! moram iti,
 Solzen pogledujem gor',
 Hotel bi te še hvaliti
 Kakor angeljev vsi kor';
 Hotel molit' bi in peti,
 Vedno za te le goreti,
 Kar pa usta ne 'zrekó,
 Naj ti solze povedó!

Sama misel na ločitev
 Pade težko na serce;
 Vender vzem', Bog! to daritev
 Bolečine pregrenké!
 Oh, hudo je to čutiti,
 Ljubljeno zdaj zapustiti;
 Kaj pa je men' ljubšega,
 Kakor Mati Jezusa?

O Marija! nam podeli
 Za odhod svoj blagoslov,
 In ob smerti razveseli
 V družbi nas nebeščanov;

Daj nam čoln serčno voditi,
 In v nebesa enkrat priti,
 Da, ko počí nam sercé,
 V svoje nas sprejmeš roké.

Amen.

Sveti Jožef.

Lej svet'ga Jožefa, kristjan!
 Spodob' se ga častiti;
 Marii ženin čist je dan
 Jo čisto ohraniti.
 Nad Jezusom ima oblast,
 Zares prečudna taka čast!
 Clo Božjih varh sme biti.

Nikar se, Jožef, nič ne boj,
 Ga angelj opomnuje,
 V svetosti svoji terdno stoj,
 Lej, Bog te osrečuje;
 In od Marije se ne lóč',
 Ker svetega Duha je moč,
 Kar te od nje vračuje.

Poterjen je Marijo vzel:
 V uboštvu je rodila,
 Pa z Materjo je bil vesel,
 K' sta Jezusa molila;
 Sovražnikom v Egipt vbeží,
 Zgubljen'ga v tempelnu dobí;
 Vse to mu Bog pošilja.

Je s Sinom in Devico bil
 V veselji in britkosti,
 Le zanje vselej se potil,
 In živel je v svetosti.
 Tovarš je jima bil nadlog,
 Zato ga tud' ne loči Bog
 Bit' zdaj tovarš sladkosti.

O sveti Jezusov rednik!
 Te prosimo na sveti;
 Nam slabim bodi pomočnik,
 Spros' milost nam prejeti,
 Premagovati hudo zdaj,
 V nebesa priti k Bogu kdaj,
 In večno v njih živeti.

Sveti Alojzij.

Prelepa lilija cvete
 Iz sam'ga svet'ga raja,
 In duh čistote angeljske
 To lilijo obdaja.
 Kdo krasne cvetke ne pozna
 Alojzija mladenča?
 Nedolžnost in pokora ga
 Zdaj v svetem raji venča.

Zato dejmo Alojziju
 Častivnico zapeti,
 Njemu, v telesu angelju
 Vso hvalo prizadeti.
 Alojzij, ti deviški cvet!
 Nedolžnost si ohranil,

O bodi ti razgled nam svet,
Ki nas bo greha branil.

Ti v sveti sramožljivosti
Si bal se sence greha,
Ogibal se nevarnosti
Nečimernega smeha.

Mi pa veselje ljubimo,
Nevarne kratkočase,
V nevarnost se podajamo,
Slabi pozab'mo nase.

Do usmiljenega Jezusa
Ti je serce gorelo,
Marija ti je Mati b'la,
Posvetno teb' merzelo.
Nam pa le serce poželi
Veselje tega sveta,
Ljubezen sveto v nas mori,
V pregrehe nas zapleta.

Alojzij, ti se pokoril,
Počutkov moč podéral,
Si molil rad, in se moril,
Skušnjave s tim zatéral.
Mi grešniki pa pasemo
Pregrešno truplo svoje,
Naj nam pomoč premage bo
Razgled pokore tvoje.

Naj se hudobni svet jezi,
Sovraži, zapeljava,
Le bodi, o Alojzij, ti
Nam luč in steza prava.
Alojzij, ti naš vojvoda
Pred nami lil'jo nosi,

Usmiljenega Jezusa
 Nam ti pomoč izprosi.

Naj se s teboj vojskujemo,
 V nedolžnosti živino ;
 Da srečno smert premagamo ,
 Se s tabo veselimo ;
 Da bomo pri Marii tam
 V nebesih vsi veseli ;
 Hodili vsi za Jagnjetam
 In novo pesem peli.

Sveti Stanislaj Kostka.

Ti lepota vsa mladosti ,
 Stanislaj , bod' blagrovan !
 Ki si v angeljski svetosti
 Z vencem čistosti obdan.
 Madeža si prost, in v sredi
 Slabih vès nedolžen bil ,
 Per prederzneža besedi
 Si prestrašen omedlel.

Pred altarjem na kolenih ,
 Kjer preljubi mir cveti ,
 On v solzah Bogu zročnih
 Poln gorečnosti kleči.
 In v veselji svetem vzdiga
 Duh se njemu Serafa ,
 Mu 'z oči ljubezen šviga ,
 Mu ljubezen iz sercá.

On v bolezní med terpljenjem
 Kliče željno in serčno :

Daj, Gospod, še pred ločenjem
 Sveto Rešnje mi teló!“
 Al oberne naj v veselje,
 Stanislaj! se tebi duh,
 Angelj spolni tvoje želje,
 Ti pernese živi Kruh.

„Pojdi v sveto tovaršijo
 Tje k tovaršem Jezusa,“ —
 Tako sliši sam Marijo,
 Ko mu to povelje da.
 Stanislaj tud' ne postaja,
 Kot popotnik v Rim hití,
 In se bliža vratam raja
 Tje nebeški Materi.

In po kratki je bolezní
 Sladka smert nedolžnega,
 Pa ne smert — le moč ljubezni
 K ljub'mu Bogu ga pelja.
 Glej, Marija pride sama,
 In k Očet' nebeškemu
 Pelje sveta Božja Mama
 Serčno ljubljen'ga sinú.

Stanislaj! oh, prosi za me
 Svoj'ga ljub'ga Jezusa,
 Da z ljubeznijo me vname
 Božjo, loči od svetá.
 Vedno hočem povzdig'vati
 Gori le oči, roké,
 Čisto hočem potovati,
 Jezusu le dam sercé.

Amen.

PRISTAVEK.

Od Marijne kongregacije ali družbe.

A. Začetek Marijne družbe.

 Oče Janez Leon iz Jezusove družbe, l. 1563. učenik slovnice v rimskem sobivališi (Collegium Romanum), je vidil s kervovečim sercem velike nevarnosti zapeljevanja, ktere od vsih strani neskušeni mladosti proté. Poln svete gorečnosti za blagor svojih učencev je torej vse poskusil, da bi jih popačenosti obvaroval, jih ne le v vednosti, ampak tudi posebno v pravi pobožnosti vterdoval, ter jih resnične in temelite čednosti učil. Prepričan pa je bil bogaljubni mož, da v ta namen ga ni boljšega pomočka, kakor pravo češenje preblage Marije Device, in da njegovi

učenci niso nikjer bolj varni, kakor pod njeno materno brambo; torej jim je navdihoval naj bolj priserčno češenje do Marije, in njenemu varstvu je izročeval njih nedolžnost. Zbiral jih je torej v šoli nekatere dni v tednu. Tukej je bil napravil in olepšal altarček v čast nar čistejše Device, in med tem, ko so hodili učenci družih razredov po praznih kratkočasih, je on tukej s svojimi kake molitve k nebeški Kraljici molil, se ž njimi od svetih reči prijazno pogovarjal, zlasti od slave in imenitnih čednost Marije Device, od njenega češenja, in sreče tistih, ki so pod njenem varstvom; zbor je sklepal s kako pobožno pesmijo.

To je bil začetek Marijne družbe, gorčično zerno, ki se je v košato drevo zrastlo, ktero je segalo s svojimi vejami v vse dežele in na vse strani svetá, in rodilo stoternega blagra in milosti.

Mladi učenci so pod takim ljubeznjivem vodstvom rastle, kakor na starosti, tako v modrosti in čednosti; s svojim spodobnim obnašanjem in s svojo pobožnostjo, z marljivostjo in nasprotno ljubeznijo so svetili drugim v lepo sijajni zgled strahu Božjega, njih slovesnosti in pobožne zbirališa so jele kmali družih oči nase vleči,

in so budile per drugih mladenčih ne le radovednosti, ampak tudi pobožno gorečnost, in ni bilo dolgo, že so večidel vsi prosili, da bi smeli v družbo stopiti, in se zborov vdeleževati. Šest let potem, ko se je bila Marijna družba pričela, l. 1569., je bilo število gorečih družnikov že toliko, da so mogli za vikše razrede poseben oddelek napraviti. Družniki tega oddelka so imeli svoje shode v cerkvi „Marijnega oznanjenja“, torej je bilo tudi Marijno oznanjenje obletnica te lepe in velikoserčne družbe.

Častitljivi Oče Klavdi Akvaviva, poglavar (General) Jezusove družbe, je sv. Očetu, papežu Gregorju XIII., naznanil, koliko sadú rodi ta nova družbica v mladosti. Pastir svete kat. cerkve je bil v tistih časih vesoljne spačenosti in razujzdanosti s tem veselim naznanilom tolikanj ginjen, da je priserčni novi družbi podelil svoj očetovski blagoslov, mladost pa z mnogimi odpustki oserčil k gorečnosti in stanovitnosti v ti blagi družbi. Z apostoljskim razpisom „Omnipotentis Dei“ je poterdil družbo in njene postave, je pridjal še novih odpustkov, ter jo djal pod vodbo vsakokratnega poglavarja (general) Jezusove družbe; po njegovi smerti pa do nove volitve pod oskerb vélikega namest-

nika. Dovolil je tudi, da se smejo še druge družbe napravljati, vendar pa le med šolsko mladostjo, z naslovom „Marijnega oznanjenja“, in s pogojem, da so se mogle vse z rimsko skleniti in se ji pridružiti. Odsihmal se je razširjal sloves „Marijne družbe“ čez snežnike na Nemško, Francosko, Poljsko, Španjolsko in Portugalsko, pa tudi še tje čez morje v Azijo in Ameriko.

L. 1575. je č. O. Franc Koster to družbo vstanovil v Kolinu za šolce višjih razredov, in O. Sirmond v Parizu in Lijonu, l. 1576., je bila napravljena v Trieru in v Dilingi, in imela je to leto v raznih gimnazijah (latinskih šolah) Jezusove družbe že 30,000 družnikov zmed šolske mladosti. Le samo Bogu je znano in v bukve življenja je zapisano, koliko je odsihmal ta družba povsod delala v čast Božjo in preblazene Marije Device, in v zveličanje duš, koliko mladenčev je v posvetnih nevarnostih svojo nedolžnost otelo, koliko jih je bilo pripeljanih k čednosti in svetosti, koliko pokoril, del usmiljenja, goreče molitve se je opravilo. Iz nje so izhajali imenitni papeži in škofje, cesarji in kralji, veliki junaki in učeni; kakor: Benedikt XIV., Fenelon, Bossuet, Ferdinand II. in

III. Avstrijska cesarja, Sigismund III. Poljski kralj, Emanuel Savojski, Ferdinand in Maksimilijan Parska kralja. Pa ne le taki, ampak tudi veliki svetniki so cveteli iz Marijne družbe, kakor: Frančišk Salezjan, Karolj Boromejski, Frančišk Regis, Alfonz Ligvorjan, Stanislaj Kostka, Alojzi Goncaga, in več drugih. Mnoge so častne spričevanja, ktere so slavni svetniki zavolj prelepega sadú družbi dajali. „V ti družbi, tako pravi sv. Alfonz Ligvorjan, se najde med 20 družniki manj grehov, kakor pri enem samem, ki ni v ti družbi. Iz tih šol svetosti in čednosti so izhajali možje, ki so svet posvečevali; toliko častitljivih prelatov (cerkvenih prednikov), toliko gorečih duhovnov, toliko svetih redovnikov (mnihov), toliko pravičnih oblastnikov, toliko bogoljubnih očetov“.

Ni tedaj čudo, da so papeži s toliko gorečnostjo tej naredbi blagost skazovali in jo s tako obilnimi odpustki obdarovali. Precej za Gregorjem XIII. je spoznal ojštroumni Sikst V., koliko krepost da ima ta družba v sebi, in ves vnet za Marijno čast in dušno zveličanje je dovolil, da se smejo Marijne družbe napravljati ne le za učence, ampak tudi za vse stanove in verste med človeštvom. Vstale so hitro

Marijne družbe za duhovstvo, za vojaštvo in državno vradništvo, za žlahtnike in mestnjane, za rokodelce in umetnike, za zakonske in samske (neoženjene in neo-
možene), za mornarje in posle; povsod z enako gorečnostjo in pridom. Klemen VIII. je poterdil vse poprejšnje pravice in do-
brote tega društva in je pridjal še novih; ravno tako Gregor XV.; Benedikt XIV., sam iz te družbe, je dal za vse čase ime-
nitno okrožnico „Gloriosae Dominae“; Leon XII. je vnovič poterdil vse odpustke in pravice in jih je razširil na vse družbe ali kongregacije, kjer koli si bodi.

Sicer je ta družba tudi svoje vojske prestala. Veliko sovraštva se je vzdigo-
valo zoper njo; vsaktere obrekovanja so njeno svetlobo otemnovale, skorej nepre-
magljivi zaderžki vtesnovali njeno delav-
nost, ovirali njeno gibanje. Nar veči vi-
har jo je bil zagernil, ko so bili Jezuiti po svojih sovražnikih premagani (1773).
Marijna družba je bila per njih začeta, gojena in materno oskerbljevano v njih naročji, za Bogom in Marijo je imela vse le njim zahvaliti; po zgubi svoje tako per-
serčne matere se ji je bilo pač treba vsega hudega bati. Zakaj kdo bi jo nadalje vo-
dil, ji izvirnega duha ohranil, in v tistih

viharnih in zbeganih časih tako lepo za njo skerbel? Že so se veselile oblasti teme, češ, zmaga je njih, da bodo zdaj k njim pristopili tisti nedolžni mladenčiči, tisti pobožni občani, tisti junaški kristjanje, ki so po pregnanji Jezuitov brez pastirja sem ter tje begali. Pa motili so se; Marija svoje družbe ni zapustila. Pobožni, goreči, od Boga razsvetljeni kardinali so siroto v svojo skerb vzeli, in oteta je bila pogina. Sprejeli so jo v roke navadni duhovni, in so z nar večo skerb-ljivostjo obvarovali sebi izročeni zaklad. Tako se je zgodilo, da se je Marijna družba skorej po vsih evropskih deželah, zlasti po Nemškem, do povernitve Jezuitov ohranila in se z velikim pridom še ohrani. Sv. Oče Leon XII. je zročil rimsko sobivališče vnovič obujeni Jezusovi družbi in s tim tudi vikšo vodbo Marijnih otrok. Tako tedaj Marijna družba še zmiraj živi pod brambo Marije Device v večo čast Božjo in nebeške Kraljice, k zveličanju njih veliko tisuč, kakor močen škit mlade nedolžnosti, kakor lep vertec čednosti in svetosti v veselje svete cerkve in v jezo brezbožnega sveta.

B. Postavna (kanonska) naprava.

Marijna družba je bila z apostoljskimi razpisi več papežev, posebno z zlatim razpisom („Gloriosae Dominae“) papeža Benedikta XIV. postavno (kanonsko) poterjena in za cerkveno naredbo spoznana. Se hoče pa tudi zunej Rima postavno (kanonsko) napraviti, je k temu posebnega pisma (diploma) Očeta poglavarja Jezusove družbe potreba, da je z rimsko družbo kot s svojo materjo zedinjena in tako odpustkov deležna postane.*)

C. Namen in pripomočki.

Družbe se napravljajo, da se z združenimi močmi poseben namen doseže. Tudi kongregacija je družba; kakošen namen pa da zahteva, se spozna že iz njenega imena, iz zgodbe njenega začetka in njenega tristoletnega obstanka. Nima namreč drugega namena, kakor prav priserčno in po-

---

*) Ta diplom se po prijaznosti vsake bližnje Jezusove družbe lahko dobi, ako se kdo s spisano prošnjo na-njó oberne; diplom z družbo vred pa mora še od domače škofije spoznan in poterjen biti, da zadobi popolno cerkveno poterjenje in veljavo.

polno češenje preblazene Device Marije, in s tim večo čast Božjo. To češenje je bilo vzrok zboru prvih družnikov, nagib njih gorečnosti in njih prizadevanja. Njih altar je bil altar Matere Božje, njih poglavitni praznik Mariin praznik, njih pesmi so bile Marijne pesmi, v svoj zgled so si izvolili Marijne čednosti; zato se imenuje tudi „Marijna družba“. Ta namen odkazujejo tudi papeževi razpisi (bule), s katerimi je družba spoznana in močno priporočena, ta namen imajo tudi družbine postave, ki so od apostoljskega sedeža poterrjene. — V nar tanjši zvezi s tim namenom je prizadevanje družbe, preskerbeti mladini varno pribežališe za njeno nedolžnost, ki je tolikim nevarnostim odperta, ji dati v roko močen škit zoper napade dušnih sovražnikov, v nji zbuditi gorečo željo po bogoljubnosti. Skušnja uči, da se vse to najde nar zanesljivše v priserčnem češenju Marije Device, pod brambo nje, ki je strah sovražnikom našega zveličanja, kakor dobro vredena vojska. Na tisuče nar prečudnejših zgledov v letnikih Marijne družbe spričuje, kako resnično da je to, in neprenehama skušajo njeni goreči družniki, kako lahko vojsko da imajo, kako častitljivo zmago si pridobivajo, ko se vojskujejo pod

banderom svoje kraljice in mogočne pomočnice. Da bi se ta namen gotovše dosegel, je družba posebne, od apostoljskega sedeža poterjene postave svojim družnikom, dala; to so pripomočki, ki so perpravni, ne le pobožnost do Marije pospeševati, ampak tudi duhovnim potrebam mladine zadostovati.

Splošnje postave.

1. Preblažena Devica in Mati Božja Marija je nar višja varhinja te družbe, in imamo veselo zaupanje, da jo bo ona posebno varovala ter ji k vsemu dobremu pomagala; zakaj ona je Mati milosti, ki ljubi tiste, kateri njo ljubijo, varuje in brani tiste, ki se polni zaupanja k njej zatekajo. Torej je prav, da imajo družniki ne le posebno ljubezen in pobožnost do nje, ampak si tudi prizadevajo, s čistim, nedolžnim in pobožnim življenjem njene izverstne čednosti posnemati, se večkrat eden drugemu k njeni ljubezni in češenju spodbudovati in poveščanju njenega imena po svoji moči pomagati.

2. Družbo vladajo duhovni vikši ali predsednik, vodnik (prefekt) in dva pomočnika (asistenta). Na njih strani

je tajnik in 6 — 12 svetovavcev (več ali manj, po večem ali manjšem številu družnikov), ki pomagajo družbo vladati. Družniki slehernega po njegovi časti spodobno spoštujejo ter mu v družbinih rečeh voljno pokoršino skazujejo.

3. Ker je večkratno prejemanje sv. zakramentov prav perpraven pripomoček, namen te družbe doseči, namreč čednost, keršansko pobožnost in napredek v šolskih naukih pospešiti; naj se vsi, ki želé v to družbo stopiti, poprej z dolgo spovedjo od vsega življenja očistijo, razun ko bi spovednik tega ne spoznal za potrebno. Potem naj pristopijo večkrat k sv. zakramentom, ako je mogoče vsako tretjo nedeljo v mescu, posebno pa ob vélikih Gospodovih in Marijnih praznikih, vender pa vselej po volji spovednikovi. Družbini častniki pa še pogostniše prejemajo sv. zakramente ter drugim z lepim zgledom svetijo.

Predsednik zamore po okolišinah dovoliti, da na učeliših zapovedana spoved tudi kot družbina spoved veljá.

4. Ob nedeljah, ali po okolišinah kaki drugi dan, se združeni pogovarjajo od duhovnih rečí, kakoršne jim predsednik ali vodnik zaznamnja; to terpi nekako uro.

5. Preden se v zborih svete opravila perčnejo, naj se moli pesem „Pridi Stvarnik Duh presvet“ (Veni Creator Spiritus) s predglasjem, verstico in molitevjo od vodnika ali predsednika. Naj tudi še pridene eno predglasje z verstico in molitevjo, kakor jih cerkev za razne čase določuje. Zbor se sklene z Lavretanskimi litanijami ali s pesmijo „Čast ti morska zvezda“ (Ave maris stella) in z molitevjo „Varuj, prosimo itd.“, ali s katero drugo Marijno pesmijo.

6. Vsi udje naj bodo, ako je mogoče, vsak dan per sv. maši; če pa ne morejo biti, naj željé obudé vsih sv. maš deležni biti.

7. Vsi naj vsak dan, potem ko so vstali in se Bogu za vse prejete dobrote zahvalili, v čast presv. Trojice molijo tri „očenaše“ in tri „češenasimarije“ z „apostoljsko vero“ in „Češena bodi Kraljica“; zamorejo pa tudi po nasvetovanji svojega spovednika še ktere druge molitve opraviti. Zvečer pa, preden spat gredó, naj molijo tri „očenaše“ in tri „češenasimarije“ in psalm „Iz globočine“ za mertve družbine ude.

8. Ker imajo družniki po veči popolnamosti hrepeneti, se jim skerb za dobre

in keršanske čednosti posebno priporoča, tako naj n. pr. zraven večkratnega preje-manja sv. zakramentov o Marijnih prazni-kih molijo dnevnicе prečiste Device Ma-rije, ali sv. roženkranc ali Lavretanske li-tanije, naj kaj pobožnega berejo itd. vsak po svoji starosti, stanu in priložnosti, ka-kor je v družbi navada in kakor predsed-nik ali spovednik nasvetuje in poterdi.

9. Zboli kateri družnik, naj ga, ako je mogoče, vodnik obiše, in naj, ako drugi in domači tega ne storé, tudi poskerbi, da še o pravem času sv. zakramente prejme, in da ga družniki kaj obišejo, če je mo-goče in dobro; tudi naj za bolnika molitve poskerbi. Če pa umerje kateri družnik, naj bodo, če je mogoče, vsi udje per pogrebu in per sv. maši, ki jo dá družba za-nj brati; potem naj vsakteri osem dni za rajnkega moli ps. „Iz globočine“.

10. Hoče kateri družnik kam popot-vati, naj predsedniku ali vodniku oznani, in naj dobí, ako se lahko zgodí, od pred-sednika spričevalo, da ga lahko tudi na drugih krajih, kjer je Marijna družba, kot enega izmed svojih sprejmejo. Ker pa tudi drugej še zmirej ostane ud družbe, in je deležen njenega zasluženja, se spodobi, da se od časa do časa molitvi družnikov pri-

poroča, in naznanja, kako mu kaj gré (ako se vse to lahko zgodi).

11. Vsi naj se med seboj prav in priserčno ljubijo, in naj za to skerbé, da se mir in bratovska ljubezen ohrani; tudi naj se med seboj opominjajo, da od dné do dné rastejo v pravih keršanskih čednostih, posebno v ponižnosti in nedolžnosti, v pobožnosti, krotkosti, v spoštovanji in pokoršini do učencov, staršev in prednikov. Da se ta namen ložej doseže, je prav dobro, družbine zbirališa obiskovati, in per njih pobožnih opravilih biti, ako je to mogoče, sicer pa domá iz kakih pobožnih bukev od Marijnih lepih čednost kaj brati; pogostama se le s takimi pečati, per katerih se zamorejo k zvestemu spolnovanju svojih dolžnost in vsega dobrega z besedo in djanjem nagibati in spodbudovati; skerbno pa naj se varujejo hudobnih in sploh taci ljudi, katerih dobro imé je negotovo, in z vso skerbjo naj se ogibljejo vsih taci perložnost, ktere bi jim lahko škodovale, kakor: nevarne igre, ples, nezmernost, prepir in vse drugo, s čimur bi se družbino dobro imé v nevarnost postavilo. Veliko več naj si prizadevajo, vselej se tako obnašati, da so vredni, stati pod varstvom Marije Device, se njeni

otroci in udje Marijne družbe imenovati in biti.

12. Kdor odločene dneve k zbirališem ne pride, je dolžan, vzrok tega, kakor hitro je mogoče, predsedniku ali vodniku oznaniti, ktera imata preiskati, ali so vzroki veljavni ali ne.

13. Ob glavnem družbinem prazniku obnovi vsa družba svojo posvečbo. Vsi družniki klečé s peržganimi svečami v roki pred altarjem ali podobo Matere Božje; vodnik moli besede posvečbe tako, da jo zamore vsak družnik na glas za njim moliti. Ravno to se zgodi na praznik družega patrona, vendar s tem razločkom, da ima sam vodnik gorečo svečo.

14. Da se zamorejo te postave bolj spolnovati, naj jih vsak družbini ud ima in od časa do časa prebere. Tudi naj se na glas preberejo, kolikorkrat se novi družbini predpostavljeni izvolijo. Vsak pa naj se prizadeva, jih natanko spolnovati.

D. Dobrote.

Dobrote Marijne družbe se morejo v dve verste razdeliti, v splošnje in posebne.

1. Splošnje.

Té se dajo nar bolje z besedami dopovedati, s katerimi sv. Bernard dobrote samostanskega življenja našteva.

a) Družnik živi čistejše. Zgled njegovega življenja je Marija, ktere čistost in svetost si perzadeva posnemati, in njo posnemaje se posebno skerbno vsacega tudi nar manjšega greha varuje. Njegovo življenje, njegovo djanje in njegovo sercé je čisto, ker je podoba tiste čistosti, ktero angelji sami občudujejo.

b) Družnik manjkrat pade. On je sicer zmirej grešen človek, poln slabosti in revšine, in ravno tako, kakor drugi skušnjavam podveržen; pa v tih skušnjavah zvesto zaupa na pomoč taiste, ktere službi se je posvetil, in gotovo je, da Marija svojih otrók ne zapuša. K temu pripomorejo postave družbe, čuječnost duhovnih prednikov, posebno pa je že misel, da je v Marijni družbi, zveličanska in močna berzda za lahkomišljeno mladost.

c) Družnik hitrejše zopet vstane. Mogoče je, da globoko pade; pa ni lahko mogoče, da bi obležal. Zakaj nikdar ne bo Marija pustila, da bi se njeni otrok od padca ne vzdignil, razun,

ko bi se sam gnadi Božji terdovratno vstavljaj. Kakor Mati milosti bo kmali grešniku dobrotljivo roko podala, in on bo gnan od posebne gnade precí k zdravniku hitel, ter mu rano svoje duše razodel, in gnusobo greha od sebe vergel. Perganja ga njegova vést, žene ga pogled Marije Device, krepča ga vsakdanja družbina molitev.

d) Družnik živi varnejše. Večkrat je opomnjen na velikost in gnusobo greha, kažejo se mu nevarnosti zapeljevanja in mreže hudičeve; tako se uči zmiraj bolj spoznavati svoje sovražnike in njih zvijače. Kaj je torej bolj očitno, kakor to, da bolj na se pazi in je previdnejši v vsem svojem obnašanji; da se ogiblje tistega kraja, kjer mu nevarnost protí; da beži pred tistimi tovarši, katerih družina je za-nj nevarna; in da ne bere takih bukev, od katerih škodljivega strupa večkrat sliši. Zraven tega bo z bratovsko ljubeznijo posvarjen, kadar bi se kaj spozabil; zakaj vsi njegovi sodružniki mu stojé kot angelji varhi na strani in čujejo ž njim.

e) Družnik bo pogostniše z nebeškimi gnadami obdarovan. Bog je studenec vsih gnad, Marija pa je

vodotoč, skoz ktereга nam tekó. Komu pa jih bo ona v obilniši méri sprosilá, kakor svojim otrokom, kateri so se iz posebne ljubezni do njé njeni službi posvetili? Goreč družnik je ljubljeneц Božje Matere, ktera si perzadeva, mu znamnja svoje nasprotne perserčne ljubezni dajati; ona mu odpéra nebeške zaklade, katerim je oskerbnica, ter mu iz njih daje ljubezen do čednost, sovraštvo do greha, moč v skušnjavah, pobožnost v molitvi itd.

f) Družnik umerje z večim zaupanjem. Česa bi se pa imel bati pred smertjo? Svoje življenje je službi Marije Device posvetil; ona mu je bila Mati strahu Božjega, ki ga je greha varoval; Mati spoznanja, ki mu je odkrivala sovražnikove mreže; zakaj bi mu ne bila tudi Mati upanja? Mora sicer stopiti pred vsegavednega in pravičnega Sodnika; pa Sodnikova Mati je tudi njegova Mati, in s sv. Bernardom zamore reči: „Ona je pribežališe grešnikov, moje nar večé zaupanje, ona je vès vzrok mojega upanja“. Njegova smertna težava je polajšana z dobro vestjo, ki jo je obvaroval; njegova ločitev od tega sveta je vesela zavoljo obilnega zasluženja, s katerim se tje v večnost podá.

g) Družnik se hitrejšje tudi v vicah očisti; zakaj dolg svojih grehov in njih kazni išče, kolikor mu je mogoče, že v tem življenju zbrisati. Sv. maša, per kateri je večkrat, in pogostnejše prejetanje sv. zakramentov, h katerim ga družba nape-ljuje, ima že samo v sebi moč nekoliko kazni odvzeti. Štej k temu še veliko drugih družbinih dobrih del, katerih je kot ud deležen; veliko odpustkov, s katerimi je družba obogatena; veliko molitve, ki se po njegovi smerti za-nj opravlja: ali se more potem še bati, da bo mogel dolgo terpeti, zlasti ker Marija svoje služab-nike tudi v vicah posebno v svojo materno skerb jemlje.

h) Družnik bo zadnjič tudi obilniše plačan, ker si je več zaslu-ženja pridobil, in si za bolj junaške čed-nosti prizadeval. On se je toliko pobož-nih zbirališ vdeležil; on se je tolikrat, če tudi v malih rečeh, iz ljubezni do Boga in do Marije zatajeval; on je toliko za-smehovanja lahkomišljenih tovaršev prestal; on se je tolikrat zapeljevanju v greh serčno v bran postavil; on je tolikrat svoje sercé k Bogu povzdignil; on je toliko ur nepo-trebnemu razstresenju odtegnil ter jih Ma-

rijni službi posvetil; ali bi bil mar vse to zastonj storil? —

2. Posebne dobrote.

Rimski papeži so Marijno družbo z mnogimi odpustki in pravicami obdarovali. Tukaj je opomniti, da se mora biti v dosego vsakterega odpustka v stanu gnade Božje, in da se morajo zapovedane dobre dela in molitve z gorečnostjo opravljati. K zadobljenju popolnoma odpustka je potreba tudi vredna prejema zakramentov sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa z navadnjimi molitvami za odpustke. Odpustki so ti le:

a. Popolnoma odpustki za vse vérne obojnega spola:

1. Na véliki družbini praznik, če namreč cerkev ali kapelo Marijne družbe v času od prvih večernic do solnčnega zahoda naslednjega dneva obišejo, in tam za povikšanje sv. cerkve, za zatiranje krivoverstev, za mir in edinost keršanskih vladarjev in za papeža molijo, ali pa tudi po svoji pobožnosti še druge molitve opravljajo.

2. Na praznik družega pomočnika (patrona), ali če ga družba nima, na dan, ki ga predsednik s škofovim dovoljenjem izvoli.

3. Ob dnevih, na ktere se oba zgoraj imenovana praznika s škofovim dovoljenjem preložita.

b. Popolnoma odpustki za ude Marijne družbe:

1. Na dan sprejetja v Marijno družbo. — 2. Ob smertni uri. — 3. Na praznik rojstva našega Gospoda Jezusa Kristusa. — 4. Na praznik njegovega vnebohoda. — 5. Na praznik čistega spočetja M. D. — 6. Na praznik njenega rojstva. — 7. Na praznik njenega oznanjenja. — 8. Na praznik njenega vnebovzetja. — 9. Enkrat v tednu, ob dnevu zbirališa, če se v družbini kapeli navadne molitve za odpustike opravijo. Če se pa večkrat v tednu zberejo, pa ob dnevu, ki si ga vsakteri po napeljevanji predsednika izvoli; če se zberejo zvečer ali o popoldanšnjih urah, potem tisti ali prihodnji dan. — 10. Duhovni, katerim je duhovno vodstvo Marijne družbe izročeno, zamorejo, če so od svojega škofa enkrat za vselej za to

pooblasteni, bolnemu družniku per slehernem obiskovanji in opominovanji k poterpežljivosti in vdanosti v voljo Božjo popolnoma odpustek dovoliti tisti dan, ob katerem po vredni prejemi presvetega Rešnjega Telesa pred podobo križanega Jezusa po namenu sv. očeta papeža in naše sv. cerkve tri očenaše in tri češenasimarije pobožno molijo. — 11. Tisti družniki, ki ne morejo Marijnih zbirališ obiskovati, zamorejo za vsak teden odločen odpustek zadobiti, če v katerikoli cerkvi dolgo spoved opravijo od vsega življenja ali od zadnje dolge spovedi, in sv. obhajilo prejmejo.

c. Nepopolnoma odpustki sedem let, ktere zamorejo družniki povsod zadobiti.

1. Kolikorkrat merliča na pokopališe spremijo. — 2. Kolikorkrat za umirajočega ali mertvega molijo. — 3. Kolikorkrat so v zbirališi, ali per službi Božji ali duhovnih pogovorih in pridigah. — 4. Kolikorkrat so per mertvašnicah ali biljah s pobožnostjo pričujoči. — 5. Kolikorkrat so ob delavnikih per sv. maši. — 6. Kolikorkrat svojo vést izprašujejo, preden spat gredó. — 7. Kolikorkrat uboge bol-

nike obišejo in tolažijo. — 8. Kolikorkrat jetnike obišejo. — 9. Kolikorkrat sovražnike spravijo.

d. Nepopolnoma odpustki dvajset let.

Ta odpustek se zadobi vsakokrat, kdor druge podučuje v raznih vajah, ki so v družbi navadne; ali kako se imajo sv. zakramenti prejemati, vést izpraševati, premišljevat, per sv. maši biti, itd.

e. Odpustki za mertve.

1. Vsi gori omenjeni odpustki se zamorejo tudi dušam v vicah v prid obrniti. — 2. Altar vsake Marijne družbe je privilegiran za vsacega duhovna, kateri na njem sv. mašo za mertve družnike bere. — 3. Za duhovne, ki so v Marijni družbi, je vsakteri altar v kterikoli cerkvi privilegiran, če za dušo umerlega družnika daritev sv. maše opravljajo.

E. Opravila.

Marijna družba je po besedah slavnega O. Klavdija Akvaviva, Jezuitovskega poglavarja, dobro vredena truma, ktera se pod Marijnem banderom v večo čast

Božjo in v poveličanje nebeške Kraljice častitljivo vojskuje za nedolžnost in čednost zoper vse peklenške moči. Hoče zmago dobiti, mora biti prav vravnana in previdno vojena. V ta namen so v Marijni družbi razne opravila in častne službe, katerih vodila so perpravne za dosego zaželjenega cil in konca. Častniki pomagajo predsedniku Marijno družbo vladati, in ti so, kakor je bilo že zgorej (v 2. postavi) omenjeno: vodnik, dva pomočnika, tajnik, in 6—12 svetovavcev po večem ali manjšem številu družnikov.

F. Slovesnosti.

Družbina uredba zahteva, da se od časa do časa večje ali manjše slovesnosti napravijo. Imajo to dobro, da se družba bolj in bolj oživlja, da se udje vedno v novi gorečnosti ohranijo, in čast Božja in Božje Matere zmiraj bolj množi. Vse so v cerkvenem duhu in imajo poterjenje od apostoljskega sedeža. Take slovesnosti so: zbirališe prednikov ali družnikov, volitve in sprejetje v družbo. — Te slovesnosti pa se imajo tako le napravljati:

a. *Zbirališe prednikov.*

1) Predniki se zberejo navadno nar manj enkrat v mescu kjerkoli je, da se pričo predsednika čez razne družbine zadeve posvetujejo. O ne-navadnih okolišinah se zamorejo té posvetovanja tudi večkrat zgoditi.

2) Zbirališa se z molitvijo začnejo in končajo. V začetku se reče :

„Pridi sveti Duh, napolni serca svojih vernih, in vžgi v njih ogenj svoje ljubezni.

Ÿ. Pošlji svojega Duha in vse bo stvarjeno.

Ř. In boš ponovil obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si serca vernih po razsvetljenji svetega Duha učil, daj nam v ravno tistem Duhu pravo spoznati, in se njegovih tolažb vselej veseliti. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti ravno tistega svetega Duha, Bog od vekomej do vekomej. Amen. Oče naš. Češena si Marija.

Za sklep: Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja Porodnica! ne zaverzi naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vsih nevarnost. O častitljiva in žegnana Devica, naša Gospa, naša Srednica, naša Besednica, naša Pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči. Oče naš. Češena si Marija.

3) Na koncu vsake seje bere tajnik zapisnik poprejšne seje.

4) Sam vodnik (prefekt) ima pravico, vprašanja dajati in posvetovanje voditi. Mirno in krotko, vendar z resnično odkritoserčnostjo naj vsak ud na vprašanja odgovarja.

5) Sklepi se delajo po večini glasov s poterdbo predsednikovo.

6) Sklepi se ne smejo lahkomišljeno prenaresjati.

7) K sklepu vsake seje naj se sploh družbini stan prevdarja, da se vidi, na kaj je treba posebno paznost obračati.

b. Zbirališe družnikov.

1) Ko se družniki v kateri nalaš za to odločeni kapeli zbirajo, bere eden bravecev po ukazu predsednikovem iz kakih pobožnih bukev.

2) Častniki imajo po svoji versti lastne sedeže na koru kapele, ali na drugem pripravnem mestu.

3) Kakor hitro se predsednik prikaže, se zapojejo ene verstice kake Marijne pesmi; na to opravlja vodnik odločene molitve, kateremu drugi navadno odgovarjajo.

Vod. O pridi Stvarnik Duh presvet,
O pridi nas v posestvo vzet,
Napolni revne nas stvari
Z dobrotami nebeškimi.

Vsi: Ti ki Tolažnik se glasiš,
In se kot Božji dar deliš,
Studenec živ, ljubezni žar,
In duši nar sladkejši dar.

Vd. Ti sedem nam darov deliš,
Ti perst Očetov se glasiš,
Zgovorne delaš mutaste,
Obljubil to nam Oče je.

Vsi: Počutke nam razsvetli ti,
Ljubezen tud' nam v serce vli,
Daj truplu slabemu pomoč,
Da ne zabrede v greha noč.

Vd. Sovražnika nam proč odžen',
In mir podel' nam zaželjen,
Daj, da se tebe le derž'mo,
In greha skerbno var'jemo.

Vsi: Da Sina in Očeta zdaj,
Poznamo dobro, to nam daj,

In v tebe tud' obeh Duha
Zdaj ver'jemo in vekoma.

V d. Očetu hvala bod' Bogu,
In Sinu tak' Njegovemu,
In svet'mu Duhu tud' vselej
Bod' hvala zdaj in vekomej. Amen.

Ÿ. Pošlji svojega Duha in vse bo vstvarjeno.

Ř. In ti boš ponovil obličje zemlje.

Molimo. O Bog, ki si serca
vernih po razsvetljenji svetiga Duha
učil, daj nam v ravno tistem Duhu
pravo spoznati in se njegovih tolažb
vselej veseliti. Po Kristusu, Gospodu
našem. Amen.

Lavretanske litanije s predglasni- cami (Antifonami) glej stran 206.

Na to ima predsednik kratek nagovor ali
podučenje. Potem moli vodnik ali lavretanske li-
tanije, ali pa verstama naslednjo pesem :

Vod. Čast ti morska zvezda,
Božja Mati blaga,
In Devica vedna,
Srečna rajske vrata.

Vsi: Sprejmeš počeseenje
Iz ust Gabrijela;

Daj mir, Kraljica,
Svetu druga Eva.

V d. Grešnike oprosti,
Luč prinesi slepim,
Podi hudobije,
Dobro vse nam prosi.

V si: Skaži se nam Mater,
Sinu prošnje zročaj,
Ki za nas je rojen
Tvoj se imenuje.

V d. Zvoljena Devica,
Zmed vsih naj bolj mila;
Nas, nedolžne, čiste,
Mile daj storiti.

V si: Daj življenje čisto,
Potovanje varno,
Jezusa naj večno
Gledamo veseli.

V d. Hvala bod' Očetu,
Kristusu čast taka,
In tud' svet'mu Duhu,
Trem edina slava!

V si: Amen.

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja Porodnica.

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

M o l i m o. Varuj, prosimo, Gospod, na prošnjo Marije vselej Device

to družino vsake nadloge, in, ker se iz vsega serca pred te verže, jo milostljivo brani zalezovanj vsih sovražnikov. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Pervo ali zadnjo nedeljo v mesecu (ali kateri drugi dan v začetku ali na koncu mesca) se izvolijo mesični svetniki tako le: po dokončanem družbinem poduku se zapojejo dva ali trije oddelki kake pesmi; med tem se dve sveči prižgete in položi se krošček z mesičnimi imeni na altar. Ko petje potihne, potegne predsednik v imenu vse družbe enega mesečnega svetnika, bere njegovo ime in z njegovim izrekom in naukom za posnemanje, da družbi oznani, pod čigavem varstvom bode prihodnji mesec. Predsednik zamore precej naslednjo molitev opraviti:

Ÿ. Prosi za nas svet I.

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. O Bog, ki nam vsak mesec enega izmed nebeških prebivavcev pomočnika odkažeš, dodeli nam milostljivo, da na prošnjo svetega I., kterega smo pomočnika ta mesec od tvoje dobrote prejeli, mi in vsi naši starši, prijatli in naši sovražniki moč tvoje gnade v sebi občutimo, in z njeno

pomočjo podpirani, čednost . . . , ktero nas je s svojim zgledom učil, spolnovati zamoremo. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Na to se molijo litanije Matere Božje in za sklep se vselej kakšna Marijna pesem zapoje.

c. *Volitve.*

1. Volitve se imajo vsako leto dvakrat zgoditi. Brez posebnega vzroka naj se vodnik dvakrat zaporedoma ne voli; vendar se mu sme drugo opravilo izročiti.

2. Le pravi družbini udje imajo pravico volitve.

3. Volitev se zgodi tako le:

V seji prednikov se zgodi predvolitev vodnika. Vsaki prednik zapiše namreč na listek tri družnike, ktere pred Bogom in Marijo za nar pripravniše spozna, družbini viši biti. Izmed treh, ki so nar več glasov dobili, voli potem vsa družba vodnika. Imena teh treh se zbranim udom vse družbe, potem ko so svetega Duha poklicali, po predsedniku oznanijo. čez tri kupice obesijo, in te spet na altar pred podobo Marije prečiste Device postavijo. Vsak družnik dobi potem kroglico in jo verže v eno treh kupic. Predsednik prešteje na to glasove, in kateri jih ima nar več, se kot vodnik slovesno okliče, kakor sledi:

Kar naj bo srečno in dobro, in kar naj v večo čast Božjo, v slavo prečiste Device Marije in v naše družbe lepoto in rastvo dobro služi,

izvoljen in imenovan je z družnikov glasovanjem vodnik te družbe I.

4. Volitev pomočnikov se zamore po dvojno zgoditi. Ali se namreč una dva, ki sta per volitvi vodnikovi ostala za pomočnika izvolita, tako, da kateri je imel več glasov, naj bo prvi, ostali pa drugi pomočnik; ali pa se ravna po večini glasov, kakor zgorej per vodnikovi volitvi. Druge častnike predsednik z vodnikom in pomočnikoma izvoli.

5. Potem ko gredo novo izvoljeni vsaki na svoje mesto, se zapoje zahvaljena pesem:

Hvala bod' Gospod Bogu!

Vse stvari ga zdaj molite!

Stvarnika, dobrotnika,

In Očeta ga častite!

Kerub, Seraf mu pojo,

Hvali zemlja in nebo.

Sveti, sveti, svet' Gospod!

Vse je polno tvoje hvale;

Trume zvoljenih, o Bog!

Večno čast ti bodo gnale;

Vsi svetniki te časté,

Vsi pravični te slavé.

Češen bodi trojni Bog!

Oče, Sin in ti Duh sveti!

Cerkve tvoje nauk ves

Móramo zvesto verjeti;

Jezus Kristus, Božji Sin,

Je zapustil ga v spomin.

O preljub Zveličar naš!
 Kol'ka je ljubezen tvoja!
 V grehe sim bil zakopan,
 Revna je bila duša moja,
 Ti pa prideš k nam na svet,
 Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog in Kralj nebes,
 Se poniža brat nam biti;
 Nam živi in nam vmerje,
 Nam nebesa zaslužiti;
 Njega sveta rešnja Kri
 Nas očisti vse ljudi.

Na desnici Božji zdaj
 Ga še imámo besednika,
 Sodnji dan ga grešnik bo
 Vidil ojestrega Sodnika;
 Milost, grešnik, le dobiš,
 Dokler še na svet' živiš.

Jezus! bod' usmiljen nam,
 V službi svoji nas ohrani,
 Kri si svojo dal za nas,
 Greh končaj, per nas ostani;
 Pelji naše duše v raj,
 Delež zvoljenih nam daj.

Svoje ljudstvo srečno stor',
 Zdaj in vselej nas obvari;

Obdaruj in povikšuj

In zveličaj svoje stvári ;

Hvalo bomo peli ti

Tukej ino v večnosti.

Milostljiv nam bodi dans,

Pota v grehe nam zagradi;

Sveti in preljubi Bog!

Daj, da storimo dobro radi.

V tebe upamo vsak čas,

Da ne boš zaverigel nas.

Ÿ. Hvalimo Očeta in Sina in svetega Duha.

Ř. Hvalimo in poveličujmo ga na vekoma.

Molimo. O Bog, kterega u-
smiljenje je brez števila in kterega
dobrota je neskončni zaklad, zahvalimo
se tvojemu premilostljivemu Veličastvu
za vse podeljene dari, ter prosimo
vedno tvojo milost, da ki prošnjikom
želje izpolnuješ, jih ne zapustiš, am-
pak za prihodnje plačilo perpravljáš.
Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Potem se zbirališe sklène kakor po navadi.

d. Sprejemanje novincev.

1. Kdor želi v Marijno družbo sprejet biti, se mora naravnost na vodnika (prefekta) obrniti, kateri potem potrebne reči zastran njega pozvé in predsedniku oznani. Nobenemu pa se ne smé dovoliti, kateri nima dobrega imena, ali kateri je s svojim življenjem očitno pohujšanje dajal, ali kateri za terdno ne obljubi, da bo s pravo gorečnostjo dolžnosti Marijnega družnika spolnoval.

2. Če je predsednik, kateremu samemu gré koga v število novincev sprejeti, za dobro spoznal, prosivca sprejeti, ga bo vodnik v prvi seji prednikov za sprejetje v število novincev, t. j. tistih, zavolj katerih sprejetja v družbo se mora še bolj natanko določiti, priporočil in njegovo imé vsi družbi oznanil. Sprejeti se sme in se ima družbinih pobožnost vdeleževati, vendar pa še ni nobenih pravic in odpustkov deležen.

3. Čas od oglasa do slovesnega sprejetja v družbo je za sprejetega čas poskušnje in učenja, v katerem se mora s svojo gorečnostjo in spodbudnim zadržanjem prizadevati, da se velike sreče vrednega stori, posebnim služabnikom nebeške Kraljice perštet biti. Enega iz družbe pa predsednik izvoli, da novinca v postavah, vajah, pobožnih opravilih, dolž-

nostih, pravicah in odpustkih Marijne družbe podučuje, in ga posebno na prejemo sv. zakramentov in na odpustek, ki je s tim sklenjen za dan slovesnega sprejetja, opominja.

e. Sprejetje družnikov.

Zadnja odločba zastran sprejetja novincev v število družnikov pride od družbinih prednikov. Če novinec tirjatvam ni zadostil, zamore ali popolnoma izločen, ali pa se zamore čas njegove poskušnje še podaljšati. Če pa predniki sprejetje dovolijo, se dan slovesnosti (če je le mogoče Mariin praznik) odloči. Ta sklep se potem vsi družbi oznani, da vsak družnik lahko svoje pomislike in dvome zastran sprejetja imenovanega novinca razodene. Ni zastran sprejetja nobenih zadržkov, se novinec z dolgo spovedjo (3. postava) za sprejetje pripravlja. — Slovesnost se tako le zgodi:

1. Predsednik ali Božji služabnik (oficiant) začne. »O pridi Stvarnik Duh presvet« (stran 384), ki se od vse družbe ali verstama moli ali poje; na koncu se pristavi verstica z molitvijo.

2. Potem nasledva kratek nagovor do tistih, ki se imajo sprejeti.

3. Po dokončanem nagovoru žagradnik (zakristan) sveče peržge, ktere vsak, ki želi sprejet biti, seboj pernese.

4. Tajnik vsakega tih, ki se imajo sprejeti, po njegovem imenu pokliče, kakor nasledva :

Kteri želé v Marijno družbo sprejeti biti, naj sem stopijo. I. I.

Imenovani stopijo pred altar preblažene Device. Tukej sedí predsednik; njemu na desnici je vodnik, na levici tajnik; pred njem so novinci. Tajnik se oberne zdaj proti predsedniku, rekoč:

Tajn. Častitljivi Oče! pričujoči z željo navdani v sebi in v družih pobožnost do preblažene Device Marije množiti, te priserčno prosijo, da bi bili v našo družbo zapisani.

Preds. Z nar večim veseljem zaslišim to vašo željo. Da se nam pa vender to bolj natanko in popolnoma naznani, odgovarjajte z umevnim in razločnim glasom na vprašanja ktere vam bo vodnik te družbe postavljajal.

Vodn. Ali res želite v družbo Marije, preblažene Device, sprejeti biti, da bi se v taisti pod varstvom veličastne Device in Matere Jezusu Kristusu, našemu Zveličarju, popolnoma posvetili?

Družb. Želimo iz vsega serca.

Vod. Ali si hočete res prizadevati, v tej družbi s svojo pobožnostjo, gorečnost za lepe čednosti, s svojo krotkostjo bra-

tovsko ljubezen, s svojimi lepimi zgledi
boljšanje bližnjega množiti?

Družb. Hočemo.

Vodn. Ali obljubite družbine po-
stave (kolikor vam bo mogoče) natanko
spolnovati, in z otročjo ljubeznijo družbi-
nim prednikom v vsem, kar družbo tiče,
voljno pokoršino skazovati?

Družb. Obljubimo.

Vodn. In kar ste obljubili, doklej
hočete spolnovati?

Družb. Spolnovali bomo zmiraj.

Preds. Gledé tedej na vaše želje,
s katerimi hočete Bogu in njegovi Materi
Marii služiti v tej družbi, ki je pod ime-
nom I. I. v ... napravljena, vas rad sprej-
mem v število družnikov. Ker je namen
te družbe, preblaženo Devico in Božjo porod-
nico posebno častiti, in si za pravo ker-
šansko čednost prizadevati, položite slo-
vesno pred očmi vse družbe svoje obljube
pred nogé Marije Device. Da bo pa vaš
dar Kraljici Svetnikov dopadel, se sklenite
prav natanko ž njo, ktera vas je kakor
mati Svetnikov na zemlji v svoje materino
naročje sprejela, da bi nas k pravi sveto-
sti pripeljala, s tisto cerkevjo namreč,
ktere nezmotljiva resnica nam sveti v te-
motah tega življenja: sklenite se ž njo ter

ponovite in spoznajte tisto vero, ktera nas njene otroke naredí, ter se spomnite besedi svetega Pavla: „S sercem se veruje v pravičnost, z ustmi se pa priča v zveličanje“.

To vero en sam na glas moli, med tem ko jo drugi stojé, z gorečimi svečami v roki, natihama za njim molijo.

Jest I. terdno verujem in spoznam vse in posebej, kar obsega vera, ktero rabi sveta Rimska cerkev, namreč:

Verujem v enega samega Boga, Očeta vsegamogočnega, stvarnika nebes in zemlje, vsih vidnih in nevidnih reči. In v enega Gospoda Jezusa Kristusa, Sinu Božjega edinorojenega, kateri je rojen iz Očeta od vekomej, Bog od Boga, luč od luči, pravi Bog od pravega Boga, rojen ne vstvarjen; kateri je z Očetom enega bitja, po katerim je vse vstvarjeno. Kteri je zavolj nas ljudi in zavolj našega zveličanja iz nebes peršel. In se je po svetem Duhu včlovečil, iz Marije Device, ter je človek postal. Tudi je zavolj nas križan

bil pod Poncjem Pilatom, je terpel in je bil v grob položen. In je tretji dan od smerti vstal po besedah pisem. In je šel v nebesa, sedi na desnici Očetovi. In bo spet peršel s častjo, sodit žive in mertve, in njegovega kraljestva ne bo konca. In v svetega Duha, Gospoda in oživljavca, kateri se iz Očeta in Sina izhaja, kterega z Očetom in Sinom skupej molimo in častimo, kateri je govoril po prerokih. In eno, sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Spoznam en kerst v odpušenje grehov. In perčakujem vstajenje mertvih in prihodnje življenje. Amen.

To pravo, katoliško vero, zunej ktere ne more nobeden zveličan biti, ktero zdaj prostovoljno spoznam in se je resnično deržim, ravno taisto hočem čisto in nepopačeno do zadnjega zdihljeja življenja prav stanovitno z Božjo pomočjo ohraniti in spoznavati, in po svoji moči skerbeti, da jo bodo tudi

moji podložni, ali pa tisti, ki bodo moji skerbi v mojem stanu izročeni, ohranili, učili in oznanovali.

Zdaj zapojejo pevci kako Marijno pesem. Med tem pa blagoslovi predsednik na altarji svetinje tako le:

Ÿ. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

R. Qui fecit cœlum et terram.

Ÿ. Domine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.

O r e m u s. Omnipotens Deus, qui crucis signum pretioso Filii tui sanguine dedicasti, quique per eandem crucem mundum redimere voluisti, et per virtutem ejusdem venerabilis crucis humanum genus ab antiqui hostis chirographo liberasti, te suppliciter exoramus, ut digneris hæc numismata paterna pietate bene † dicere, et cœlestem eis virtutem et gratiam impertiri, ut quicumque ea in passionis et crucis Unigeniti tui signum ad tutelam corporis et animæ super se ge-

staverint, cœlestis gratiæ plenitudinem in eis et munimen valeant tuæ benedictionis accipere. Quemadmodum virgam Aaron ad rebellium perfidiam repellendam benedixisti: ita et hæc signa tua dextera bene † dic, et contra omnes diabolicas frandes virtutem eis tuæ defensionis impende: ut portantibus illa animæ pariter et corporis prosperitatem conferant salutarem, et spiritualia in eis dona multiplicent. Per eundem Christum Dominum nostrum. Amen.

Et aspergit numismata aqua benedicta, dicens:

In nomine Patris † et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Predsednik se vsede, in ta, ki želi sprejet biti, poklekne pričo njega pred Marijno podobo z gorečo svečo v roki ter bere na glas z lastno roko spisano darovanje samega sebe.

Sveta Marija, Mati Božja in Devica! jest I. te izvolim dans v svojo Gospo, Pomočnico in Srednico, in terdno sklenem, nikoli te ne zapustiti, nikoli

kaj zoper tebe govoriti, ne storiti, ne dopustiti, da bi moji podložni kdaj kaj zoper tvojo čast storili. Prosim te zato, vzemi me za svojega večnega služabnika, stoj mi na strani pri vsih mojih delih in ne zapusti me ob moji smertni uri. Amen.

Zdaj vzame cerkovnik svečo, predsednik pa spisano darovanje vsakterega ter ga tajniku poda, da se v shrambi hrani; potem dá slehernemu, ki ga sprejme, svetinjo poljubiti, in mu jo na vrat obesi, rekoč:

Sprejmi družbino znamenje telesu in duši v brambo, da boš po milosti Božje dobrote in s pomočjo Marije, svoje Matere, zaslužil večno življenje doseči. V imenu Očeta † in Sina in svetega Duha. Amen.

Po téh besedah podeli slehernemu listek (ali podobico M. D.), ki spričuje, da je vzet v Marijno družbo. Kadar so ga vsi prejeli, reče vodnik:

K veči časti Božji, v počeševanje preblažene Device Marije, v duhovni prid té družbe in z močjo oblasti, ktero so mi sveti Oče papež I. izro-

čili, jest I. I., ta čas vodnik té družbe, vas I. I. sprejemem v število tovaršev naše družbe, ktera je pod imenom . . . (n. pr. čistega Spočetja) za šolsko mladost v . . . vstanovljena, in vas deležne storim vsih gnad in dobrot, vsih pravic in odpustkov, ktere je sveta Rimska cerkev prvi in poglavitni družbi v Rimu podelila. V imenu Očeta in Sina in svetega Duha. Amen.

Predsednik sklene potem, k novim družnikom obrnjen, z naslednjo molitvijo:

Naj vas sprejme Kristus v število naših sobratov, in svojih služabnikov. Naj vam dodeli čas, prav živeti, kraj dobro delati, stanovitnost v dobrem, in srečno priti k dedšini večnega življenja; in kakor nas dans bratovska ljubezen po duhovno sklepa na zemlji, tako naj nas Božja dobrota, ktera je množivka ljubezni in ljubljivka, milostljivo sklene z izvoljenimi v nebesih. Amen.

Na to se predsednik zopet oberne k altarju in pevci zapojejo kako Marijno pesem. Potem reče predsednik :

Ÿ. Poterdi to, o Bog, kar si v nas storil!

Ř. Iz svojega svetega tempeljna, ki je v Jeruzalemu.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom.

Ř. Moj Bog, ki v te zaupajo.

Ÿ. Pošlji jim Gospod pomoč iz svetišča.

Ř. In iz Siona jih varuj.

Ÿ. Prosi za nas sveta Božja Porodnica.

Ř. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Ÿ. Gospod usliši mojo molitev.

Ř. In moje upitje naj k tebi pride.

Ÿ. Gospod z vami.

Ř. In s tvojim duhom.

Predsednik se zopet oberne k novim družnikom, rekoč:

Molimo. Pridi, Gospod! našim ponižnim prošnjam na pomoč in oblagodari te svoje služabnike, ktere smo družbi preblazene Device Marije prišteli, ter daj, da bodo naše postave s pomočjo tvoje gnade, s svetim, pobožnim in bogaboječim življenjem spolnovati zamogli in s spolnovanjem večno

življenje zaslužiti. Po Kristusu, Gospodu našim. Amen.

Za sklep se zapoje zahvaljena pesem, kakor stran 385.

Premišljevanje od darovanja ali obljube Marijnega družnika.

Misli si našega nar ljubeznjivšega Odrešenika Jezusa, na njegovi strani nar svetejši Devico in svetega Jožefa, obdane od angeljev varhov vsih družnikov; ponižaj se globoko v njih pričujočnosti, ko se spomniš svoje nevrednosti . . . . prosi jih ponižno, da bi ti pomagali razumeti besede, s katerimi si se kongregacionu ali Marijni družbi zavezal (pridružil), in to obljubo stanovitno spolnovati.

Sveta Marija . . . Ona je polna gnade . . . življenje ljudi, sladko veselje svojih služabnikov, upanje svojih otrok . . . ali Marija je tudi nar svetejši . . . če jo v resnici ljubim, če hočem res njen služabnik in otrok biti, si bom perzadeval sveto živeti, greha se varovati . . . in se vsega ogibati, kar bi me znalo v greh zapeljati . . . Ali sim do zdaj to storil?

Mati Božja in Devica . . . Mati Božja mi je dana za mater . . . kolika čast! kolika sreča! Ali pa nisim večkrat njeni nepokorn otrok? Ali niso moje misli, želje, besede in djanja nasproti mojemu častnemu imenu „Marijnemu družniku?“ Ali sim v vsem čist in devišk, kot moja nebeška Mati? So moje misli, želje, spomini, moje besede in dela Marijni čistosti primerne? „Mariin družnik naj se v vsem tako obnaša, da ga bo vsakteri za vrednega spoznal, da se imenuje ud Marijne družbe in otrok Mariin“. (11. pravilo.)

Izvolim te dans . . . Ali nisim od dneva svojega sprejetja v goreči službi Marije Device omerznil? . . . Kaj je vzrok leté moje nestanovitnosti? . . . moje mlačnosti? . . . Vsak dan sim Mariin otrok . . . na katerem kraji, v kateri koli družini se znajdem . . . Kako sim mogel torej toliko dni Marijni službi odtegniti, in komu sim jih daroval? . . . katerim pregreškom? . . . prevzetnosti? . . . raztresenju? . . . požrešnosti in mehkužnosti? itd. . . . O Jezus in Marija, odpustita temu nehvaležnemu, nezvestemu sercu! . . . Od dans naprej se hočem serčno in stano- vitno vojskovati . . .

V svojo Gospo . . . Ko želim, da bi bila Marija moja Gospá, hočem tudi njena lastnina, njeni služabnik biti . . . Podložen se podverže postavam svojega vladarja, služabnik spolnuje voljo svojega gospoda . . . Ali sim jaz to do zdaj spolnoval? . . . Poznam voljo Marijno, namreč: „da se trudim, vsak dan v čednosti in v keršanski popolnosti rasti“.

Sim družbine pravila spolnoval? Velevalo mi: večkrat sv. zakramente prejemati, . . . ljubezen do bližnjega . . . nektere molitve . . . gorečnost, spodbudno obnašanje i. t. d.

Marija je dalje moja varhinja in besednica . . . Ali nisim opušal, k njej se zatekati? . . . Če sim se k njej obernal, ali sim storil to tudi goreče? . . .

Moja Mati! koliko si moram zavoljo svoje mlačnosti in pozabljivosti očitati! . . . Zdaj pa dans, to uro, usliši, Mati, moje molitev! Prosi za nas, govori za nas zdaj per svojem Sinu Jezusu Kristusu, svojem Božjem Sinu! . . .

(Kaj želiš, da bi zate, za vso družbo, za tvoje pričujoče in nepričujoče, za tvoje žive in

mertve brate sprosila? . . . Za vsako posebej jo prosi in po velikosti svoje gorečnosti boš prejel.)

Izvolim te . . . V čigavi pričujočnosti si to volitev storil? . . . Koga si izvolil? . . . Iz katerega namena, iz katerih nagibov si to lepo volitev storil? . . . Res, tisto, katero je presveta Trojica izvolila, tó sim zraven Jezusa izvolil, in sicer da ložej k Jezusu pridem, in po Jezusu v nebesa; kaj hoče boljšega biti? . . . Gotovo, te volitve se ne smem kesati, ponovim jo s tim zopet . . . Zmeraj hočem Marii služiti, in po Marii Jezusu.

Ker pa je moja slabost in nestanovitnost velika, me pokrepčaj, o moj Bog! . . . Terdno sklenem . . . in če padem, se hočem zopet serčno vzdigniti; in če sim do zdaj brez dela stal, hočem zamujeno z gorečnostjo popraviti; če sim bil omahljiv, hočem svoj poprejšnji sklep ponoviti in uterditi . . . Da pa svoj sklep spolnim, hočem vedno in povsod namen družbe in njene pravila (postave) pred očmi imeti . . . Veliki angelj Mihael, in ti moj svet angelj varh, obudita v meni té misli in sklepe, če bi jih hotel kdaj spremeniti, ali na-nje pozabiti; zakaj kako bi mogel pravi Mariin družnik biti, ko bi se svojih dolžnost ne spominjal!

Te nikoli zapustiti . . . Marijo zapustiti! . . . tako Mater! . . . in iz ktere-
 rega vzroka? . . . Iz čigavega navdih-
 njenja? . . . Res, le iz nar bolj černe
 nehvaležnosti bi jo bil vstanu zapustiti . . .
 gnan od hudobnega duha . . . in da bi po
 postavah sveta in greha živel. Jaz odpa-
 denec! . . . Gotovo, nikdar se to ne smé
 zgoditi! tebi, o Marija! sem svoje sercé da-
 roval, tvoje naj bo na večno! . . . S svo-
 jim srcem sim ti tudi svoje misli, želje,
 besede in djanja posvetil; kako bi si torej
 upal, kaj misliti, govoriti, ali storiti, kar
 bi tebe žalilo? . . . Kako bi mogel komu
 slab zgled ali pohujšanje dajati? . . . Kar
 bo le v moji moči in z vso skerbjo hočem
 popravljati, kar sim do zdaj zoper svoje
 dolžnosti in pravila govoril ali delal.

Hočem pa še več storiti, in ne le v
 sebi in v družih vse zatirati, kar bi bilo
 zoper tvojo čast, ampak nočem svoji go-
 rečnosti nobene meje postavljati, in tvoje
 češenje s svojo besedo in z življenjem raz-
 širjati, hočem tako za-te, svojo Mater ži-
 veti, kakor ti za-me živiš. Prosim te to-
 rej priserčno. . . .

(Takej se prepusti občutljajem svojega serca
 in ponovi z vso gorečnostjo Jezusu in Marii proš-
 nje darovanja ali obljube.)

Kolika sreča, če Marijo priserčno prosiš: „Vzemi me za svojega otroka!“ in ti ona vpričo svojega Božjega Sina odgovori: „Vzamem te“; če prosiš: „Stoj mi na strani!“ in ona odgovori: „Kakor tvoja Mati“; če zdihuješ: „Ne zapusti me!“ in ona odgovori: „Nikoli!“ — Vse to pa je na tvoji gorečnosti in zvestobi ležeče.

Ponovi svoj sklep.

1) Geslo ali pregovor vsih družnikov: „Pobožnost, pokoršino in pridnost“, vedno spolnovati;

2) po svoji moči pomagati, da v vseh ljubezen in pokoršina kraljuje;

3) svete zakramente z živo vero in z gorečo ljubeznijo večkrat prejemati.

KAZALO.

Pervi razdelek.

Navadne molitve.

	Stran.
Jutranje molitve. A. Za navadne dneve . . .	3
B. Jutranje molitve dan svetega ohhajila . . .	11
Večerne molitve. A. Za navadne dneve . . .	18
B. Večerne molitve dan sv. ohhajila . . .	24
C. Kratka večerna molitev pred Marijno podobo	33

Urne molitve v čast prečisti Devici Marii.

Molitev pred opraviлом duhovnih ur	38
--	----

Prazniki Marije Device.

V praznik prečistega spočetja Marije Device	39
Na praznik pričakovanja poroda Marije Device	54
Na praznik zaročenja Marije Device	55
Na praznik očiševanja Marije Device	56
Na praznik oznanjenja Marii prečisti Devici	56
Na praznik Matere Božje sedem žalost	57
Na praznik Marije Device, ki se kliče „pomoč kristjanov“	58
Na praznik obiskanja Marije Device	58
Na praznik karmelske ali škapulirske Matere Božje	59
Na praznik Marije Device „Snežnice“	60

Na praznik vnebovzetja Marije Device . . .	60
Na praznik rojstva Marije Device	61
Na praznik presladkega imena Marije Device	62
Na praznik sv. roženkranca	62
Na praznik darovanja Marije Device	63
Molitev v čast mesečnega svetnika	64

Svete maše.

Perva sv. maša, v kateri se predraga Kri Jezusa Kristusa sedmerno daruje	66
Druga sv. maša v čast preblažene Device Marije	79
Tretja sv. maša za mertve	92

Spovedne molitve.

Molitev pred spovedjo	104
Poklicanje sv. Duha	105
Darovanje spraševanja vesti	106
Spraševanje vesti	106
Kes in žalost	122
Molitev po spovedi	127
Zahvala Jezusovemu Sercu po spovedi	129
Darovanje pokore	130

Obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom	131
Druge molitve pred sv. obhajilom	137
Molitve po sv. obhajilu	150
Vaja treh Božjih čednost po sv. obhajilu	156
Prošnja, da bi se tudi drugi sadú svetega ob- hajila vdeležili	160
Molitev po sv. obhajilu pred podobo križa- nega Jezusa	162
Duša Kristusova. Molitev sv. Ignacija Loj.	163

Drugi razdelek.

Posebne pobožnosti.

	Stran.
Litanije od presvetega Rešnjega Telesa . . .	164
Vaja vere, upanja in ljubezni pred sv. Reš- njem Telesom	169
Češenje Jezusa Kristusa v presv. Zakramentu	171
Molitev per blagoslovu	172
Molitev in prošnja za odpušenje	173
Molitev za ohranitev in razširjanje svete ka- toliške cerkve	178
Molitev za spreobrnjenje grešnikov	181
Molitev za odvernjenje zasluženih Božjih kazen	182

Pobožnost v čast Božjemu Sercu Jezu- sovemu.

Litanije presvetega Serca Jezusovega . . .	185
Darovanje samega sebe Sercu Jezusovemu . .	192
Prošnja za odpušenje grehov	194
Priporočanje samega sebe in vsih prijatlov in sovražnikov v presv. Sercé Jezusovo . .	196
Prošnja za Božjo pomoč v nevarnosti zveli- čanja in v vsih potrebah	197
Molitev k Jezusovemu Sercu za srečno smert	199
V praznik presvetega Serca Jezusovega . .	201
Serčni zdihljeji k Jezusovemu Sercu . . .	203
Molitev k Jezusovemu Sercu za duše v vicah	203

Pobožnost v čast Marii Devici.

Lavretanske litanije z navadnimi molitvami in Marijnimi predglasnicami (antifonami)	206
--	-----

Litanije v čast neomadežanemu Marijnemu sercu	216
Molitev češenju Marijnega serca se posvetiti	219
Molitev k Marijnemu nar svetejšemu sercu v vseh potrebah	220
Molitev k Marijnemu sercu za spokorjenje grešnikov	222
Prošnja k Marii Devici za varstvo in pomoč	224
Prošnja za stanovitnost v dobrem	226
Molitev za srečno smert	228
Molitev sv. Bernardu. Spomni se	230
Litanije vsih svetnikov z navadnimi molit- vami na sv. Marka dan in križev teden in vsako nedeljo in o praznikih, ki niso Marijni	231

Molitve v čast posebnih svetnikov.

Pobožnost v čast svetega Jožefa	246
Obljuba zvestobe svetemu Jožefu	246
Prošnja za posnemanje sv. Jožefa v njegovih čednostih	247
Molitve k svetemu Alojziju za šest nedelj, kdor opravlja pobožnost v čast sv. Alojzija	248
Molitev za pravo ljubezen Božjo	251
Način svetega Alojzija v pomočnika izvoliti	253
Molitev duha prave spokornosti zadobiti	254

Tretji razdelek.

Razne molitve.

Molitve odpustek zadobiti	256
Ponavljjanje kerstne obljube	261
Molitev za žive starše	262

	Stran.
Molitev za mertve starše	263
Molitev za mertve brate, sestre, znance in dobrotnike	264
Molitev za vse verne mertve	264
Sveti križev pot	265

Poduki.

Pervi razdelek.

Od dolžnost Marijnih pravih služabnikov.

A. Česar se ima Marijni pravi služabnik varovati.

§. 1. Lenoba	288
§. 2. Nečistost	291
§. 3. Nezmernost	294
§. 4. Strah pred ljudmi	298

B. V čem se mora pravi Marijni služabnik slavno obnašati.

§. 1. V pobožnosti do Marije Device	302
§. 2. V čistosti duše in telesa	306
§. 3. V pobožnosti sploh	308
§. 4. V zatajevanji	312

Drugi razdelek.

Od nekterih dolžnost stanu.

§. 1. Od posvečevanja mladosti	318
§. 2. Od posvečevanja dneva	322
§. 3. Od posvečevanja učenost	326
§. 4. Od skušnjav	330

Nektere svete pesmi.

S tran.

Pesem Marijne družbe	336
Memorare (Spomni se)	337
Čisto spočetje Marije Device	339
Žalostna Mati Božja	340
Marii	342
Izročilo Marii	343
Ljubezen do Marije	344
Češena si Marija ti	346
Salve Regina	348
Mati si moja — Marija	349
Slava Marii prečisti Devici	350
Marii brez madeža spočeta	351
Slovo od Marijne podobe ali Božje poti	352
Sv. Jožef	353
Sveti Alojzij	354
Sveti Stanislaj Kostka	356

Pristavek.

Od Marijne kongregacije ali družbe 358

V **Henrik Ničman**-ovi, zalogi

se dobivajo nasledne molitevne bukvice:

Jezus dobri pastir. Molitevne bukvice s svetimi mašami in lepimi molitvami pri družih posebnih priložnostih; četerti olepšani natis, s podobami sv. maše in križevega pota, z zlatim obrezkom 50 kr., v usnji 35 kr., terdo vezane 18 kr.

Zvonček nebeški, ali molitevne bukve z mašnjimi, spovednimi, obhajilnimi molitvami, litanijami, s sv. križevim potom itd. Vredil J. P., duhoven ljubljanske škofije. Z zlatem obrezkom 80 kr., v usnji 50 kr.

Svete nebesa, naša prava domovina. Molitve katoliškega kristjana v vsih okolišinah in potrebah življenja, tretji natis, z zlatim obrezkom 1 gold., v usnji 68 kr., v pol usnji 54 kr., terdo vezane 50 kr.

Marija naša pomočnica in šopek duhovnih cvetic — molitvic in pesmic, posvečen milostivi Mariji Devici, češčeni na Brezjah na Gorenškem. Nabral in zložil A. P., z zlat. obrez. 1 gld. 10 kr., v usnji vez. 80 kr., navadno na pol v usnje vez. 65 kr.

Jezus na križi, moja ljubezin! Molitevne bukve, ki obsežejo mašne, spovedne, obhajilne in druge molitve za vse potrebe, z litanijami, z sv. križevim potom in pesmi. Tretji pomnoženi natis, z zlat. obrez. 1 gld. 5 kr., v usnji 70 kr., v pol usnji 54 kr., terdo vez. 50 kr.

Zgledne molitevne bukve, spisal g. B. Bartol, v zlat. obrez. 1 gld. 80 kr., v usnji 1 gld. 30 kr., v pol usnji 1 gld. 10 kr.

Jezus v sercu, v podobah, kako se Jezus serca polasti, ga časti in sabo zedinja; z sv. mašnjimi in drugimi navadnimi molitvami, z zlatim obrez. 1 gld. 10 kr., v usnji 80 kr.

Nebeška mana, ali molitevne bukve, v katerih se najdejo priserčne molitve, z zlat. obrez. 1 gld. 20 kr., v usnji 80 kr., v pol usnji 70 kr., terdo vez. 65 kr.

Zvezdice, to je zveličavne resnice, spisal g. J. B., kaplan v Račji, z zlat. obrez. 94 kr., v usnji 65 kr., v pol usnji 50 kr., terdo vez. 40 kr.

Serce, ali spoznanje in zboljšanje človeškega serca, za obuditev in vterditev keršanskega duha. Molitevne bukve s svetimi mašami, križevim potom, s pasijonom, spovedne, obhajilne in druge molitve za vse potrebe. Četerti natis, z zlatim obrez. 1 gld. 50 kr., v usnji 1 gld. 10 kr., v pol usnji 90 kr.

Nevesta Kristusova, ali podučne in molitevne bukve za pobožne keršanske device. Spisal g. B. Bartol. Tretji natis, z zlat. obrez. 1 gld. 68 kr., v usnji 1 gld. 16 kr., v pol usnji 95 kr.

Vedno češenje sv. rešnjega Telesa. Premišljevanja in molitve za ure moliti, mašne, spovedne in obhajilne bukve, z sv. križevim potom itd., posebno za ude te bratovšine, z zlat. obrez. 1 gld. 70 kr., v usnji 1 gld. 24 kr., v pol usnji 1 gld.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS

00000309710

